

Innhold

1	Utvalgets oppnevning, mandat og arbeid	1
1.1	Sammendrag	1
1.1.1	Forholdet mellom skatt og rammetilskudd i finansieringen av kommunene	1
1.1.2	Utjevning av skatteinntekter mellom kommuner	1
1.1.3	Selskapsskatt	2
1.1.4	Distriktpolitiske tilskudd i inntektssystemet	2
1.1.5	Vekst, fraflytting og befolkningsoppdatering.....	3
1.1.6	Skjønnsmidler i inntektssystemet.....	3
1.1.7	Overgangsordningen	4
1.2	Bakgrunn for oppnevning av utvalget.....	4
1.3	Utvalgets sammensetning og medlemmer	5
1.4	Utvalgets mandat.....	6
1.5	Utvalgets tolkning av mandatet.....	7
1.6	Utvalgets arbeid	7
2	Kommune og stat i samspill om velferdstjenestene	8
2.1	Kommunesektorens plass i norsk økonomi	8
2.2	Utvikling av velferdssamfunnet og behovet for utjevning.....	9
2.2.1	Ansvar og handlingsrom.....	9
2.2.2	Kommunen som samfunnsutvikler	10
2.3	Samspill stat og kommune.....	11
2.4	Hovedtrekk ved dagens inntektssystem.....	11
2.4.1	Innledning.....	11
2.4.2	Innbyggertilskuddet.....	12
2.4.3	Utgiftsutjevningen	13
2.4.4	Korreksjonsordningen for elever i statlige og private skoler	13
2.4.5	Overgangsordningen	14
2.4.6	Inndelingstilskuddet	14
2.4.7	Inntektsutjevningen	14
2.4.8	Skjønnstilskudd	15
2.4.9	Regionalpolitisk begrunnede tilskudd.....	15

2.4.10	Selskapsskatt	16
2.4.11	Praktisering av systemet	16
3	Forholdet mellom skatt og rammetilskudd i finansieringen av kommunene	18
3.1	Dagens system for skatteinntekter	18
3.2	Vurdering av dagens skatteandel.....	19
3.3.	Utvalgets konklusjon	22
4	Utjevning av skatteinntekter mellom kommuner	24
4.1	Kommunenes skattegrunnlag og dagens inntektsutjevning.....	24
4.2	Vurdering av dagens utjevning	30
4.3	Utvalgets konklusjon	32
5	Selskapsskatt.....	35
5.1	Hvordan har systemet utviklet seg?.....	35
5.1.1	Tilbakeføring til kommunene i 2005.....	35
5.1.2	Fordelingsevirkninger ved tilbakeføring av selskapsskatten til kommunene	36
5.2	Statliggjøring av selskapsskatten eller videreføring som kommunal skatt?	37
5.2.1	Likeverdige tjenestetilbud	37
5.2.2	Stabile og uforutsigbare rammer	38
5.2.3	Insentiver til næringsutvikling	39
5.2.4	Selskapsskatten og det regionale næringsutviklingssamarbeidet.....	40
5.2.5	Beregningsgrunnlag	40
5.3	Fordelingseffekter.....	41
5.4	Utvalgets konklusjon og forslag vedrørende selskapsskatt.....	45
6	Distriktpolitiske tilskudd i inntektssystemet	48
6.1	Dagens system	48
6.1.1	Nord-Norgetilskudd.....	48
6.1.2	Regionaltilskudd.....	49
6.2	Analyse og vurdering av dagens system	51
6.2.1	Regional- og distriktpolitiske målsettinger.....	54
6.2.2	Distriktpolitisk virkeområde.....	54

6.2.3	Utvalgets vurdering av dagens regionalpolitiske tilskudd	57
6.3	Utvalgets konklusjon og forslag til nytt distriktstilskudd	59
6.3.1	Ett nytt distriktpolitisk tilskudd som inkluderer flere kommuner.....	59
6.4	Fordelingsvirkninger av ny modell.....	63
6.5	Oppsummering.....	63
7	Vekst, fraflytting og befolkningsoppdatering	66
7.1	Dagens system for oppdatering av befolkningstall.....	66
7.2	Vurdering av systemet med oppdatering av befolkningstall.....	68
7.3	Utvalgets konklusjoner og forslag	70
7.4	Fordelingsvirkninger	71
7.5	Oppsummering.....	72
8	Skjønnsmidler i inntektssystemet	74
8.1	Dagens skjønnsstilskudd.....	74
8.1.1	Utvikling av skjønnsrammen.....	74
8.1.2	Utformingen av skjønnsrammen.....	75
8.1.3	Retningslinjer for tildeling av skjønnsstilskuddet	76
8.2	Fylkesvis fordeling av skjønnsstilskuddet	77
8.3	Regionalpolitiske element i skjønnenet.....	79
8.4	Utvalgets vurdering av dagens skjønnsramme og fordeling.....	80
8.5	Kompensasjon for forhøyet sats differensiert arbeidsgiveravgift..	82
8.6	Fordelingsvirkninger av redusert skjønnsramme	82
8.7	Oppsummering.....	84
9	Overgangsordningen	86
9.1	Overgangsordningen i dagens inntektssystem.....	86
9.1.1	Utformingen av dagens overgangsordning	87
9.2	Vurdering av dagens overgangsordning	89
9.3	Utvalgets forslag til ny overgangsordning	90
9.4	Oppsummering.....	93
10	Andre forhold utvalget ønsker å ta opp	94
10.1	Kristin Marie Sørheim, Senterpartiet	94
10.1.1	Skatt	94

10.1.2	Kostnadsnøkklene	94
10.1.3	Drift av asylmottak	95
10.2	Ole Martin Norderhaug, Arbeiderpartiet	95
10.3	Mette Tønder, Høyre og Harald Solberg, KrF	96
10.4	Per Erik Monsen, Fremskrittspartiet	96
10.5	Berit Woie Berg, Venstre	98
10.5.1	Utfordringer knyttet til kostnadsnøkkel og utgiftsutjevning	99
10.5.2	Utfordringer som er relevant for kommunens driftsbudsjett, men som burde fanges opp gjennom andre systemer/ordninger	99
10.5.3	Mulighet for andre frie inntekter til kommunene.....	100
	Litteraturliste.....	101

Vedleggsdel

1	Samlet omfordeling med utvalgets forslag.....	104
2	Isolert effekt av økt inntektsutjevning	128
3	Isolert effekt av avviklingen av kommunal selskapsskatt.....	139
4	Effekten av avviklingen av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning samlet.....	151
5	Distriktpolitisk tilskudd	163
6	Vekstkompensasjon.....	183
7	Trekk i fylkesvise skjønnsrammer.....	185

1 Utvalgets oppnevning, mandat og arbeid

1.1 Sammendrag

Inntektssystemet fordeler midler til kommunal sektor og er et viktig virkemiddel for gjennomføring av politikken innenfor sentrale samfunnsområder. Inntektssystemet ble innført i 1986 og ble sist evaluert av et eget utvalg i 2005. Borgeutvalget, som ble oppnevnt i oktober 2003, ble bedt om å foreta en bred gjennomgang av inntektssystemet for kommunene og fylkeskommunene. I oktober 2005 la utvalget fram sine forslag til endringer i inntektssystemet i NOU 2005: 18 *Fordeling, forenkling, forbedring*.

Regjeringen varslet i kommuneproposisjonen for 2007 at den ville foreta en egen gjennomgang av inntektssystemet. I den forbindelse ble de politiske partiene med representasjon på Stortinget invitert til deltakelse i et utvalg som har vurdert deler av inntekts- og finansieringssystemet for kommunene. Utvalget ble nedsatt i desember 2006 og leverer sin innstilling 26. oktober 2007. I de påfølgende avsnittene gis korte sammendrag av utvalgets konklusjoner på de ulike temaene de er blitt bedt om å vurdere.

1.1.1 Forholdet mellom skatt og rammetilskudd i finansieringen av kommunene

Utvalget er i sitt mandat bedt om å se på fordelingen av kommunenes inntekter mellom skatteinntekter og rammeoverføringer, og å se på behovet for et "sikkerhetsnett" for avvik mellom forventede og faktiske skatteinntekter. I kapittel 3 er det redegjort for forskjellige sider ved skatteinntekter som finansiering av kommunal tjenesteproduksjon og utvalgets vurdering av dagens ordning.

Hensynet til lokal forankring trekker i retning av en høy skatteandel, mens hensynet til fordeling, forutsigbarhet og stabiliseringspolitikken trekker i retning av en lav skatteandel. Utvalget har i sin vurdering lagt stor vekt på hensynet til lokal forankring og lokaldemokrati. Utvalgets medlemmer mener at det er prinsipielt viktig at en betydelig andel av kommunenes inntekter samlet sett kommer fra kommunale skatteinntekter og at det vil være uheldig med en kommunal sektor som i større grad er avhengig av statlige overføringer. På dette grunnlaget konkluderer utvalget med at skattens andel av kommunenes totale inntekter bør ligge rundt 50 prosent.

Kommunene bør kunne håndtere usikkerhet rundt skatteinntekten det enkelte år, og utvalget ønsker derfor ikke en ordning der staten garanterer for deler av avviket mellom anslått og faktisk skatteinntekt.

1.1.2 Utjevning av skatteinntekter mellom kommuner

Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere om dagens ordning for utjevning av skatteinntekter mellom kommunene er tilfredsstillende. I kapittel 4 redegjøres det for dagens modell for inntektsutjevning, utvalgets vurdering av dagens ordning, og utvalgets konklusjon og forslag til endring.

Utvalget er delt i sin konklusjon om inntektsutjevningen. Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig folkeparti, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti* ønsker å beholde dagens modell for inntektsutjevning, men øke den symmetriske inntektsutjevningen fra 55 prosent til 60 prosent. *Medlemmet fra Høyre* ønsker å beholde dagens modell uten endringer. *Medlemmene fra Venstre og Senterpartiet* ønsker en langt mer omfattende utjevning av skatteinntektene. Disse medlemmene går primært inn for å utvikle en modell som løfter alle kommunene opp til minst 95 prosent av landsgjennomsnittet og at dette løftet i forhold til dagens ordning i all hovedsak finansieres av kommuner med skatteinntekter over ca 115 prosent av landsgjennomsnittet.

1.1.3 Selskapsskatt

Utvalget er bedt om å vurdere ulike sider av selskapsskatten som kommunal skatt. I kapittel 5 redegjøres det for ulike sider ved selskapsskatten som kommunal skatt, utvalgets vurdering av dagens system, og utvalgets konklusjoner og forslag til endringer. Utvalget er delt i sin konklusjon vedrørende kommunal selskapsskatt. *Medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti* foreslår at ordningen med kommunal selskapsskatt avvikles, og at den andelen av skatten som selskapsskatten i dag utgjør legges på skatt på alminnelig inntekt og formue. *Medlemmene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet* foreslår at dagens ordning med kommunal selskapsskatt videreføres. *Medlemmene fra Kristelig Folkeparti og Venstre* foreslår å videreføre skattesimuleringsmodellen ved tilbakeføring av inntektene fra selskapsskatt til kommunene. *Medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet* foreslår primært å gå over til en skattefondsmodell, slik intensjonen var i 2005.

1.1.4 Distriktpolitiske tilskudd i inntektssystemet

Utvalget er bedt om å vurdere de regionalpolitisk begrunnede ordningene innenfor dagens inntektssystem. I kapittel 6 redegjøres det for dagens system for fordeling av Nord-Norgetilskudd og regionaltilskudd, utvalgets vurdering av dagens system og til slutt utvalgets konklusjoner og forslag til modell for fordeling av distriktpolitiske tilskudd. Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, forslår at dagens regionalpolitiske tilskudd i inntektssystemet samles til ett nytt *distriktpolitisk tilskudd*. Kriteriene for fordeling av det nye tilskuddet kobles til det distriktpolitiske virkeområdet som ligger til grunn for den øvrige distriktpolitikken. Et nytt distriktpolitisk tilskudd skal brukes til å sette kommuner som sliter med fraflytting og dårlige levevilkår i stand til å gi *et bedre utbygd tjenestetilbud* til innbyggerne enn "gjennomsnittskommunen", for om mulig å demme opp for ytterligere fraflytting. Innenfor det distriktpolitiske tilskuddet ønsker utvalget å prioritere kommunene i Nord-Norge spesielt. En prioritering av Nordområdene innenfor inntektssystemet er viktig for at kommunene i dette området skal være i stand til å forvalte landsdelens

naturressurser på en god måte samt å hevde Norges interesser i Nordområdene.

1.1.5 Vekst, fraflytting og befolkningsoppdatering

Utvalget er bedt om å vurdere om det i inntektssystemet skal tas spesielle hensyn til kommuner med sterk vekst eller fraflytting. Samtidig er utvalget bedt om å vurdere ordningen med oppdatering av befolkningstall ved beregning av inntektsutjevningen, innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen. I kapittel 7 redegjøres det for dagens system for oppdatering av befolkningstall ved beregning av inntektsutjevningen, innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen samt utvalgets vurdering av ordningen. Videre gis en drøfting av behovet for egne tilskudd til fraflyttings- og vekstkommuner innenfor inntektssystemet. Utvalget foreslår å avvikle oppdateringen av innbyggertallene midt i budsjettåret for beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen. Oppdateringen erstattes med at beregningen av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen baseres på innbyggertall per 1. juli året før budsjettåret. Utvalget mener at dette bidrar til å øke forutsigbarhet i rammetilskuddet til kommunene. Samtidig er det viktig at kommunene så langt som mulig får kompensert for endringer i befolkningstall og befolkningssammensetning. Utvalget foreslår at ordningen med oppdatering av innbyggertallene ved beregning av inntektsutjevningen videreføres som i dag. Dette for at vekstkommuner raskest mulig skal få kompensasjon for nye innbyggere. Utvalget foreslår at det innføres en egen vekstkompensasjon i inntektssystemet. Kompensasjonen tildeles kommuner som gjennom en treårsperiode har hatt en gjennomsnittlig årlig vekst de siste tre årene ut over en gitt vekstgrense. Vekstgrensen er satt til det doble av gjennomsnittlig årlig vekst på landsbasis den siste treårsperioden. Vekstkompensasjonen foreslås tildelt som et beløp, 50 000 kroner, per *nye* innbygger ut over vekstgrensen.

1.1.6 Skjønnsmidler i inntektssystemet

Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere skjønnsmidlene i inntektssystemet. I kapittel 8 redegjøres det for dagens system for fordeling av skjønnsmidler, utvalgets vurdering av dagens system og til slutt utvalgets forslag til endringer og fordelingsvirkninger av forslaget til endringer. Utvalget mener at en størst mulig andel av midlene som fordeles gjennom inntektssystemet bør fordeles etter faste kriterier, og at en reduksjon i skjønnsmidlene, og en styrking av de faste tilskuddene er et skritt i riktig retning for et mer rettferdig inntektssystem.

Utvalget foreslår å redusere den totale skjønnsrammen til kommunene, og foreslår at regionalpolitisk begrunnet skjønn trekkes ut av skjønnsrammen og legges inn i det nye distriktpolitiske tilskuddet. I tillegg foreslår utvalget at kompensasjon for endringer i inntektssystemet i perioden 2002 til 2006 trekkes ut fra skjønnsrammen og legges inn i innbyggertilskuddet. Utvalget foreslår at det innføres en ny vekstkompensasjon i inntektssystemet, og at denne kompensasjonen finansieres ved et likt prosentvis trekk i alle fylkesrammene.

Hensyn som skal ivaretas gjennom skjønnets bør begrenses til blant annet å omfatte spesielle lokale forhold som ikke fanges opp av utgiftsutjevningen og spesielle hendelser som oppstår i løpet av året. Kompensasjonen for økt sats for DAA bør fortsatt ligge innenfor skjønnetsrammen med en særskilt fordeling.

1.1.7 Overgangsordningen

Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere om dagens overgangsordning er tilstrekkelig for å skjerme kommunene mot brå endringer i inntektsgrunnlaget, eller om det er nødvendig å utforme en annen type overgangsordning som bedre skjermer kommunene for brå inntektsendringer fra et år til et annet. I kapittel 9 redegjøres det for dagens overgangsordning, utvalgets vurdering av dagens ordning samt utvalgets konklusjon og forslag til endringer. Utvalget foreslår at dagens overgangsordning erstattes med en helhetlig inntektsgaranti (INGAR) for sterk negativt avvik fra landsgjennomsnittlig utvikling i rammetilskuddet fra et år til et annet, uavhengig av om årsaken til utviklingen er endring i kriteriedata, befolkningssammensetting, innlemming av øremerkede tilskudd og så videre.

Endringer i inntektsutjevning trekk/tilskudd som følge av endret inntektsutjevning og endringer i rammetilskuddet som følge av endret selskapskatt vil ikke bli kompensert gjennom inntektsgarantitilskuddet.

Utvalget mener at en kommune gjennom et inntektsgarantitilskudd skal få kompensert for en utvikling i rammetilskuddet som ligger mer enn 300 kroner lavere enn landsgjennomsnittlig vekst per innbygger. Tilskuddet skal finansieres ved et likt trekk per innbygger for alle landets kommuner.

1.2 Bakgrunn for oppnevning av utvalget

Inntektssystemet er et system for fordeling av statlige rammetilskudd til kommuner og fylkeskommuner. Etter innføringen i 1986 har inntektssystemet blitt revidert i flere omganger. Den siste større omleggingen skjedde i 1997, på grunnlag av Rattsø-utvalgets forslag i NOU 1996: 1 *Et enklere og mer rettferdig inntektssystem for kommuner og fylkeskommuner*. Siden har det skjedd flere større og mindre endringer i inntektssystemet. Kommunal- og regionaldepartementet ga i St.prp. nr. 62 (1999-2000) *Om kommuneøkonomien 2001* uttrykk for at det ville være ønskelig med en bred gjennomgang av inntektssystemet om lag hvert tiende år. Et flertall i Stortingets kommunalkomité sluttet seg til dette, jf. Innst. S. nr. 252 (1999-2000). Ved kongelig resolusjon av 3. oktober 2003 ble det oppnevnt et offentlig utvalg for å gjennomgå og evaluere inntektssystemet for kommunal sektor, Borge-utvalget. Utvalget avga sin NOU 2005: 18 *Fordeling, forenkling, forbedring* den 10. oktober 2005, og utredningen ble sendt på bred høring. Regjeringen Stoltenberg II varslet i kommuneproposisjonen for 2007 at den ville legge frem et nytt inntektssystem for kommunene i kommuneproposisjonen for 2009, våren 2008. Som et ledd i arbeidet frem mot et nytt inntektssystem satte Kommunal-

og regionalminister Åslaug Haga 23. desember 2006 ned et tverrpolitisk utvalg. Utvalget ble bedt om å vurdere elementer i inntektssystemet som er av politisk karakter, samt å gjennomgå enkelte deler av inntektssystemet som ikke var en del av Borge-utvalgets mandat. Utvalgets opprinnelige frist var 15. september 2007, men fristen ble senere utsatt til 26. oktober 2007

I invitasjonen til deltakelse i utvalget, ble det presisert at Regjeringen Stoltenberg II legger til grunn at rammefinansiering fortsatt skal være hovedfinansieringsmodellen for kommunal sektor, og at eventuelle forslag til endringer i inntektssystemet skal være innenfor en provenynøytral inntektsramme.

1.3 Utvalgets sammensetning og medlemmer

Kommunal- og regionaldepartementet inviterte høsten 2006 alle partier med representasjon på Stortinget til å delta i det politiske utvalget. Medlemmene ble valgt blant partienes egne foreslåtte kandidater ut fra kravet om kjønnsbalanse og hensynet til geografisk spredning. Arbeiderpartiet ble invitert til å ha to medlemmer i utvalget, mens Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre ble invitert til å ha én representant hver i utvalget. To representanter fra Kommunal- og regionaldepartementet og en representant fra Finansdepartementet har vært sekretariat for utvalget. Kristin Marie Sørheim, ordfører i Tingvoll kommune (SP), har vært utvalgets leder.

Utvalgets medlemmer:

Parti	Medlem
Senterpartiet	Kristin Marie Sørheim, ordfører Tingvoll kommune, leder av utvalget
Arbeiderpartiet	Anita Orlund, ordfører Skedsmo kommune Ole Martin Norderhaug, ordfører Trysil kommune
Høyre	Mette Tønder, politisk rådgiver Stortinget, Høyre
Sosialistisk Venstreparti	Erlend Helle, hovedutvalgsleder for samfunn og miljø i Akershus fylkeskommune
Venstre	Berit Woie Berg, ordfører Steigen kommune
Kristelig Folkeparti	Harald Solberg, blant annet tidligere statssekretær i Finansdepartementet.
Fremskrittspartiet	Per Erik Monsen, tidligere Stortingsrepresentant, Sandefjord

Sekretariatets medlemmer:

Departement	
Kommunal- og regionaldepartementet	rådgiver Hege Rønning
Kommunal- og regionaldepartementet	rådgiver Ingeborg Sætre Hanssen
Finansdepartementet	seniorrådgiver Ingvild Wold Strømsheim

1.4 Utvalgets mandat

1. Utvalget skal gjennomgå inntektsutjevningen både ut fra målsettingen om et likeverdig tjenestetilbud, sikkerhetsnett for skatteinntektssvikt lokalt og nasjonalt, motivasjon for å øke skatteinntektene og et enkelt system for utjevning av skatteinntektene.
2. Utvalget skal anbefale hvor stor andel av utgiftsbehovet som skal finansieres av innbyggertilskuddet og hvor stor andel som skal finansieres av skatteinntektene, dvs. forholdet mellom innbyggertilskuddet og skatteinntektene.
3. Utvalget skal vurdere hvorvidt selskapsskatten bør videreføres som en kommunal skatt. I vurderingen skal det legges vekt på:
 - Hensynet til et likeverdig tjenestetilbud
 - Hensynet til stabile og forutsigbare rammer
 - Hensynet til å gi kommunene insentiver til å drive næringsutvikling, herunder hvordan selskapsskatten virker inn på det regionale næringsutviklingssamarbeidet.
4. Utvalget skal vurdere hvilke hensyn som skal ivaretas gjennom fordelingen av skjønnstilskuddet. I forlengelsen av det bes utvalget også om å vurdere omfanget på skjønnstilskuddet.
5. Utvalget skal fastlegge rammen for de regionalpolitiske tilskuddene, og vurdere om rammen skal deles i delrammer for Nord-Norgetilskudd, regionaltilskudd og skjønnstilskudd (kompensasjonen for bortfall av differensiert arbeidsgiveravgift). Utvalget skal vurdere om de regionalpolitiske tilskuddene i større grad skal kobles opp mot kriteriene som benyttes i den øvrige distriktspolitikken.
6. Utvalget skal vurdere behovet for overgangsordninger i inntektssystemet, og komme med forslag på utforming av disse.
7. Utvalget skal vurdere om det er behov for en egen kompensasjon for vekstkommuner i inntektssystemet. Videre skal utvalget vurdere om det er behov for en egen kompensasjon for kommuner med sterk befolkningsnedgang i inntektssystemet. Utvalget skal i denne sammenhengen også vurdere valg av dato for innbyggertall som brukes ved beregningen av innbyggertilskuddet, utgiftsutjevningen og inntektsutjevningen.

Inntektssystemet for de nye regionene skal ikke vurderes i denne omgangen. Dette blir gjort etter at oppgavene er klare. Nytt inntektssystem for regionene innføres fra 1. januar 2010.

Utvalget skal ikke foreta en vurdering av kostnadsnøkkelen i inntektssystemet.

1.5 Utvalgets tolkning av mandatet

Utvalget tolker mandatet dithen at utvalget skal foreta en gjennomgang av deler av inntektssystemet for kommunene med tanke på å få en mest mulig rettferdig fordeling av ressurser mellom kommunene. Utvalget legger til grunn for sin vurdering at utgiftsutjevningen og kostnadsnøkkelen som gjennomgås i Kommunal- og regionaldepartementet gir full utjevning av kostnadsulempen for de sentrale velferdstjenestene.

Utvalgets mandat er begrenset til kun deler av inntektssystemets elementer. Utvalget har funnet det vanskelig å vurdere kun deler av inntektssystemet uten å kunne se den totale sammenhengen. Utvalget vil komme med en nærmere omtale av dette i kapittel 10.

1.6 Utvalgets arbeid og møter

Utvalget har i sitt arbeid sett på dagens system, forslag til endringer, og omfordelingseffekter av å endre ulike elementer i systemet. Utvalget har hatt en relativt kort tidsramme for sitt arbeid og har derfor ikke sett det som formålstjenlig å bestille eksterne forsknings og utredningsprosjekter. Alle analyser og beregninger utvalget har arbeidet med har vært derfor vært basert på tidligere utredninger, blant annet utredninger utført for Borge-utvalget, og beregninger utført av utvalgets sekretariat. Utvalget har mottatt en rekke innspill fra ulike kommunegrupper, og har i tillegg til dette arrangert et seminar der ulike fagmiljøer har vært til stede for å presentere sine synspunkt og analyser. Utvalget har i alt avholdt åtte møter. Utvalgets første møte var 22. januar 2007, og utvalgets avsluttende møte ble holdt 8. oktober 2007.

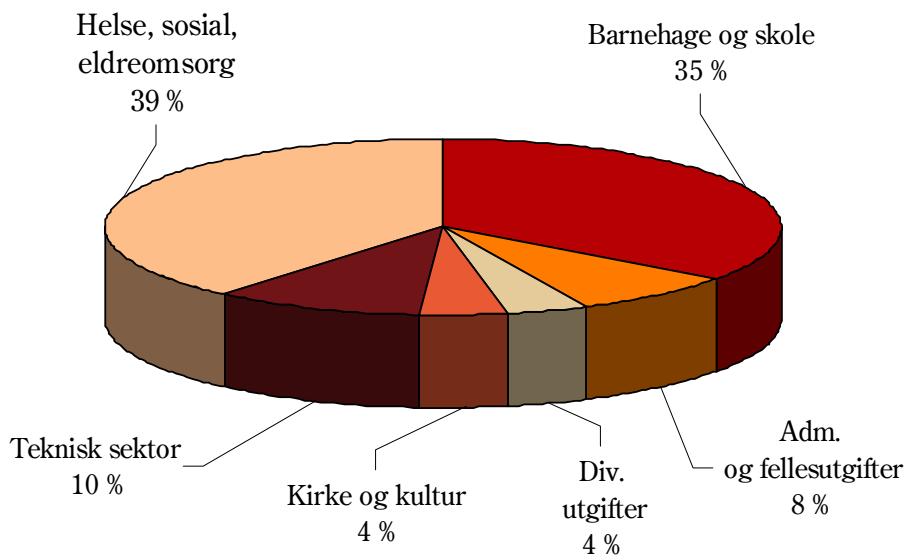
2 Kommune og stat i samspill om velferdstjenestene

2.1 Kommunesektorens plass i norsk økonomi

Kommunesektoren forvalter en betydelig del av landets økonomiske ressurser, og står for en vesentlig del av landets økonomiske aktivitet. Størrelsen på kommunesektoren innebærer at utviklingen i sektoren er av stor betydning for utviklingen i norsk økonomi, og at sektorens samlede ressursbruk har stor virkning på helheten i økonomien. Kommunesektorens inntekter utgjør drøyt 17 prosent av BNP for Fastlands-Norge, mens sysselsettingen i sektoren utgjør om lag 15 prosent av samlet utførte timeverk. Målt i personer er kommunesektorens andel av samlet sysselsetting større, drøyt 19 prosent, fordi en større andel av de kommuneansatte er deltidsarbeidende i forhold til øvrige sysselsatte.

Statens økonomiske styring av kommunesektoren skjer dels gjennom å fastlegge rammer for statlige overføringer til kommunene, og dels ved en regulering av kommunenes muligheter til selv å skaffe seg inntekter. Staten styrer med dette langt på vei de totale rammene for kommuneøkonomien.

Kommunesektorens ressursbruk er i vesentlig grad konsentrert omkring produksjon av nasjonale velferdstjenester. Barnehage, grunnskole og helse- og sosialsektoren legger beslag på om lag 70 prosent av kommunenes brutto driftsutgifter. Figur 2.1 viser fordelingen av kommunenes utgifter.

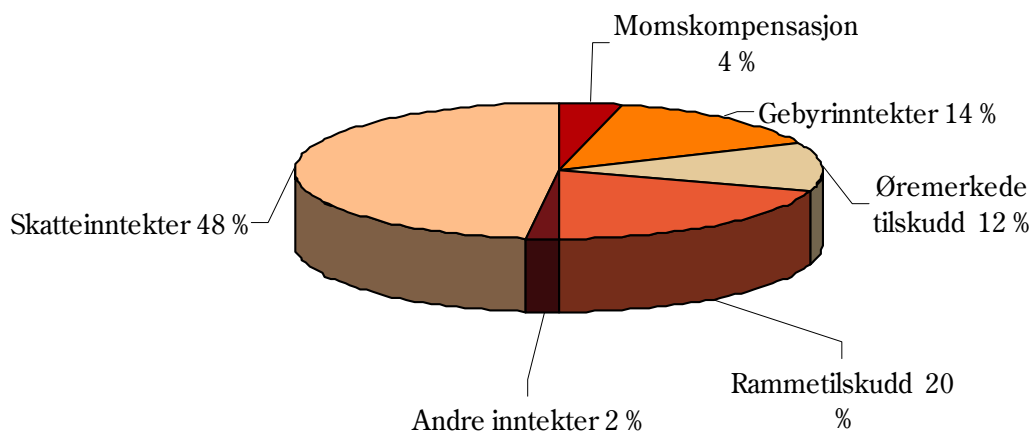

Figur 2.1 Sammensetningen av kommunesektorens utgifter. 2005 (unntatt Oslo).

Kilder: Statistisk Sentralbyrå og Finansdepartementet.

Kommunenes inntekter består i hovedsak av tre inntektskilder: skatteinntekter, statlige overføringer og brukerbetaling. Overføringene er dels generelle – frie – og dels øremerkede til spesielle formål. I tillegg har kommunene anledning til å kreve inn skatt på eiendom, og enkelte kommuner har betydelige

finansinntekter og eierinntekter fra kraftverk. Skatteinntektene til kommunesektoren utgjør i underkant av 50 prosent av sektorens samlede inntekter.

Figur 2.2 Sammensetningen av kommunesektorens inntekter. Anslag 2007.

2.2 Utvikling av velferdssamfunnet og behovet for utjevning

Det overordnede målet for utviklingen av velferdssamfunnet har vært at velferdstjenestene skal nå alle, og at det ikke skal være for stor variasjon i standarden på tjenestene utover i landet. Målet om utjevning har i takt med utbyggingen av velferdssamfunnet fått karakter av overordnet nasjonalt mål (Kjellberg 1991). Det er de frie inntektene, skatteinntekter og rammetilskudd, som er gjenstand for utjevning og omfordeling i finansieringssystemet for kommunene. Det er store forskjeller i kommunenes inntektsgrunnlag, og uten utjevning av inntektene mellom kommunene ville variasjonene i skatteinntekter i stor grad slått ut i variasjoner i det kommunale tjenestetilbudet. Staten skal med sin utjevningsspolitikk bidra til at det kommunale tjenestetilbudet ikke varierer for mye mellom kommunene. Kommunene skal på sin side sikre at offentlige velferdstjenester er tilgjengelige til hele befolkningen uavhengig av bosted, og således utjevne forskjeller mellom innbyggerne.

Staten har styring over kommunesektorens rammebetingelser gjennom å regulere bevilgninger, utjevningssystemet og lov- og regelverk. Utformingen av utjevningssystemet har derfor stor betydning for kommunenes økonomi. Inntektssystemet som ble innført i 1986 ble primært begrunnet med ønsket om å sikre en rettferdig fordeling, å motivere til bedre ressursbruk ved å utvide det lokale selvstyret, å stimulere til lokaldemokrati og regional utvikling og å bedre den makroøkonomiske kontrollen med sektorens inntektsrammer. I dagens inntektssystem blir skatteinntekter delvis utjevnet, mens variasjon i etterspørselen etter tjenester på grunnlag av sosiale, demografiske og avstandsmessige forhold skal utjevnes fullt ut gjennom utgiftsutjevningen.

2.2.1 Ansvar og handlingsrom

Enhver oppgave som skal løses av offentlig sektor må plasseres på et gitt forvaltningsnivå ut fra hvilket nivå som antas å være best i stand til å løse den

aktuelle oppgaven. Nærhet mellom de som fatter politiske beslutninger og de beslutningene angår er et viktig aspekt ved lokaldemokrati og lokal oppgaveløsning. Effektiv ressursbruk er et sentralt argument for at en oppgave bør løses nærmest mulig innbyggerne. Lokale tilpasninger og prioriteringer legger i utgangspunktet til rette for både prioriteringseffektivitet og kostnadseffektivitet. Det er behov for samordning mellom de ulike kommunale instansene for at innbyggerne skal få best mulig tilpassede tilbud, og samarbeid kan være lettere å få til lokalt. Nasjonal standardisering, stordriftsfordeler og behov for spesialisert kompetanse trekker for en del tjenester i retning av en mer sentralisert organisering. Det vil også være behov for samarbeid mellom kommunale og statlige instanser. På den annen side er nærhet mellom beslutningstager og den beslutningen gjelder viktig for at den enkelte innbygger skal få et helhetlig tilbud i sitt lokalmiljø.

Kommunalt selvstyre begrunnes ofte med ønsket om en nær kobling mellom de som tar beslutningene og de som berøres av dem. Det er en viktig forutsetning for et reelt og velfungerende lokaldemokrati at det er en kobling mellom ansvar, oppgaver, myndighet og finansieringsansvar. Kommunesektoren må sikres stabile inntekter for å finansiere nasjonalt vedtatte velferdsgoder. I tillegg må kommunene ha et visst økonomisk handlingsrom for å drive lokalsamfunnsutvikling og være en lokaldemokratisk arena.

Kommunesektorens "frie inntekter" omfatter skatt fra egne innbyggere og statlige rammetilskudd. Frie inntekter er inntekter som kommunene fritt kan disponere uten andre bindinger enn gjeldende lover og forskrifter. Frie midler legger dermed til rette for lokale tilpasninger og prioriteringer av lovpålagte velferdstjenester, og faktisk utøving av politisk makt på det lokale plan. Én kommune kan prioritere skole høyt, mens en annen kommune prioriterer eldreomsorg. Rammefinansiering legger også til rette for effektiv tjenesteproduksjon som er godt tilpasset innbyggernes behov. For å klare å framskaffe kvalitativt gode tjenester innenfor gitte ressursrammer, må lokale politikere avveie innbyggernes behov og sørge for effektiv utnyttelse av ressursene.

2.2.2 Kommunen som samfunnsutvikler

Kommunene har en viktig rolle som samfunnsutvikler. Samfunnsutvikling dreier seg om planlegging, næringsutvikling og miljø i videste forstand, eksempelvis å utbedre det lokale veinettet, skape flere arbeidsplasser og gode nærmiljø og å gjøre kommunene attraktive for reiselivet (Årsæther og Vabo 2002). Samfunnsutviklerrollen innebærer et allsidig arbeid for å utvikle næringslivet og skape gode levekår for befolkningen i vid forstand. Overføringene til kommunesektoren er av stor betydning for lokal og regional utvikling og fordeling. Måten samfunnsutviklerrollen utøves på vil blant annet være avhengig av lov- og regelverk, statlige etableringer og satsinger, arealutvikling- og forvaltning og ikke minst samordning mellom statlige og

kommunale myndigheter. En kommunes økonomiske handlingsrom vil også ha betydning for utøvelsen av samfunnsutviklerrollen.

2.3 Samspill stat og kommune

Innenfor rammen av den norske kommunemodellen er det ikke mulig å skille skarpt mellom en statlig og en kommunal sfære. En viktig forutsetning for denne modellen er et godt samspill og samhandling mellom nivåene. Det er en utfordring å skape gode løsninger som resulterer i et godt tjenestetilbud. Statlig styring og kommunal handlefrihet må balanseres. Kommunene har ansvar for å tilby landets innbyggere nasjonale velferdstjenester som grunnskole, helse- og omsorgstjenester og barnehage, hvorav flere av disse er lovpålagte.

Kommunesektoren styres på den ene siden av beslutninger tatt av lokalt folkevalgte, men på den andre siden utfører kommunesektoren oppgaver delegert fra staten. Stor grad av regelstyring fra statens side kan medføre at kommunene nærmest blir ”underliggende etater” av staten, og ikke en levende lokaldemokratisk arena.

Diskusjoner om kvaliteten på de kommunale velferdstjenestene står sentralt i den rikspolitiske debatten. Når staten ved regjeringen fatter vedtak om nasjonale reformer innenfor kommunesektorens oppgaver, har dette direkte konsekvenser for kommunenes handlingsrom. Kommunene bindes opp til å prioritere enkelte tjenester fremfor andre, og med dette begrenses handlingsrommet til å foreta lokale prioriteringer. Statlige reformer som innebærer nye oppgaver eller utvidet ansvar skal normalt følges opp av økte overføringer, og dersom dette gjøres, vil en opprettholde det kommunale handlingsrommet.

Ønsket om et likeverdig tjenestetilbud i alle landets kommuner står ikke i kontrast til det lokale selvstyret. Lokalpolitikk bør være mer enn iverksetting av statlig politikk. Det bør være mulig å finne en god balanse mellom storsamfunnets krav om likeverd i tjenestetilbudet og kommunenes frihet.

2.4 Hovedtrekk ved dagens inntektssystem

2.4.1 Innledning

En av de overordnede målsetningene med inntektssystemet er å utjevne kommunenes økonomiske forutsetninger, slik at forholdene legges til rette for et likeverdig tjenestetilbud til innbyggerne over hele landet. Det betyr ikke at alle kommuner skal ha like inntekter, men at alle kommuner skal ha forutsetning for å gi innbyggerne et likeverdig tjenestetilbud. Inntektssystemet er derfor utformet med sikte på å kompensere for variasjoner i utgiftsbehov og delvis å utjevne variasjoner i skatteinntekter mellom kommuner.

Dagens inntektssystem skal også ivareta regional- og distriktpolitiske målsetninger. Små kommuner mottar derfor et eget regionaltilskudd og kommuner i Nord-Norge mottar et eget Nord-Norgetilskudd. I tillegg er deler av

skjønnskuttet begrunnet ut fra regionalpolitiske hensyn. Gjennom skjønnskuttet korrigeres det også for forhold som ikke ivaretas godt nok i fordelingssystemet for øvrig. I dette kapitlet gjøres det rede for hovedtrekkene i dagens inntektssystem. Det vil bli gjort nærmere rede for de ordningene som omfattes av mandatet i egne kapitler senere i rapporten.

Tabell 2.1 viser det samlede rammetilskuddet til kommunene, fordelt på de ulike komponentene i inntektssystemet i 2007. Innbyggertilskuddet, som blant annet inkluderer utgifts- og inntektsutjevningen, utgjør den største delen av rammetilskuddet. De regionalpolitiske tilskuddene utgjør en liten del av kommunenes samlede rammetilskudd, men Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet betyr imidlertid mye for de kommunene som mottar tilskuddene. I 2007 utgjorde for eksempel Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet til sammen om lag 44 prosent av Finnmarkkommunenes samlede rammetilskudd.

Tabell 2.1 Rammetilskudd til kommunene (revidert budsjett 2007).

Tilskudd	(mill. kr.)	Prosent av rammetilskuddet
Innbyggertilskudd	34 466	80
Nord-Norgetilskudd	1 220	3
Regionaltilskudd	824	2
Skjønnskuttet	1 497	3
Selskapsskatt	5 160	12
Sum	43 167	

2.4.2 Innbyggertilskuddet

Innbyggertilskuddet til kommunene er i 2007 34,5 milliarder kroner. Tilskuddet fordeles i utgangspunktet med et likt beløp per innbygger til alle kommuner på grunnlag av befolkningstall per 1. januar i budsjettåret. Tilskuddet blir deretter justert for følgende faktorer:

- Utgiftsutjevningen.
- Korreksjonsordningen for elever i statlige og frittstående skoler.
- Overgangsordningen for systemendringer, regelendringer, oppgaveendringer, innlemminger av øremerkede tilskudd med mer.
- Inndelingstilskuddet.
- Inntektsutjevningen.

2.4.3 Utgiftsutjevningen

Forskjellene mellom landets kommuner er til dels store når det gjelder befolkningssammensetning, geografisk struktur og størrelse. Dette medfører at det er store variasjoner mellom kommunene i hvilke behov innbyggerne har for kommunale tjenester, og hvor mye det koster å produsere en enhet av tjenestene. En kommune med relativt sett mange eldre og mange skolebarn vil for eksempel ha behov for mer ressurser enn en kommune med relativt sett få eldre og få skolebarn. Gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet skal kommunene i prinsippet få full kompensasjon for ufrivillige etterspørsels- og kostnadsulemper i kommunal tjenesteproduksjon. Med ufrivillige kostnadsulemper menes forhold som kommunen selv ikke kan påvirke (på kort sikt).

Gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet utjevnes variasjoner i kommunenes beregnede utgiftsbehov ved hjelp av kostnadsnøkler. Det er altså ikke kommunenes faktiske utgifter som ligger til grunn. Kostnadsnøklerne er beregnet på grunnlag av analyser som sikter mot å identifisere faktorer som forklarer hvorfor behovet for kommunale tjenester varierer mellom kommunene, samt faktorer som forklarer hvorfor enhetskostnadene i kommunal tjenesteproduksjon varierer mellom kommunene.

Faktorer som fanger opp ufrivillige etterspørsels- og kostnadsulemper i kommunal tjenesteproduksjon omtales som objektive kriterier. Kostnadsnøklerne består av slike objektive kriterier med tilhørende vektorer. Et generelt krav til kriteriene i kostnadsnøkkelen er at kommunene ikke ved egne disposisjoner skal ha innvirkning på dem på kort sikt. Et annet krav er at kriteriene skal være basert på lett oppdaterbar og offisiell statistikk. Gjennom utgiftsutjevningen utjevnes variasjoner i kommunenes beregnede utgiftsbehov innen sektorene administrasjon, grunnskole, helse- og sosialtjenesten og miljø og landbruk. Kostnadsnøklerne er bygd opp av delkostnadsnøkler som representerer de ulike sektorene som omfattes av utgiftsutjevningen. I dag er det kun driftsutgiftene som omfattes av utgiftsutjevningen, og det forutsettes at kapitalutgiftene over tid vil fordele seg på samme måte som driftsutgiftene.

Utvalgets mandat omfatter ikke gjennomgang av utgiftsutjevningen.

2.4.4 Korreksjonsordningen for elever i statlige og private skoler

I utgiftsutjevningen er det en egen korreksjonsordning for elever i statlige og private skoler. Det gis egne tilskudd utenom inntektssystemet til elever i statlige og private skoler og ordningen korrigerer for dette. Korreksjonsordningen fungerer slik at kommuner med relativt mange elever i statlige og private skoler får et trekk gjennom utgiftsutjevningen etter årlige fastsatte satser. Trekket tilbakeføres til alle kommuner etter kostnadsnøkkelen.

Treksatsene er felles for alle kommuner, og korreksjonsordningen er en ren omfordelingsordning mellom kommunene.

Utvalgets mandat omfatter ikke gjennomgang av korreksjonsordningen for elever i statlige og private skoler.

2.4.5 Overgangsordningen

Når kommunene overtar ansvaret for nye oppgaver, eller når øremerkede tilskudd innlemmes i inntektssystemet, medfører det ofte en omfordeling av inntekter mellom kommunene. Dette har blant annet sammenheng med at øremerkede midler vanligvis blir fordelt mellom kommunene etter andre kriterier enn de kriteriene som midlene blir fordelt etter i inntektssystemet. For å sikre at ingen kommuner skal få en brå endring i inntektene som følge av oppgaveendringer og innlemming av øremerkede tilskudd eller endringer av kostnadsnøkene, inneholder inntektssystemet en egen overgangsordning. Den sikrer at denne typen endringer skjer gradvis over fem år. Overgangsordningen er en ren omfordelingsordning mellom kommuner som vinner og taper på en endring i inntektssystemet.

Overgangsordningen er nærmere diskutert i kapittel 9.

2.4.6 Inndelingstilskuddet

Inndelingstilskuddet er en kompensasjonsordning for kommuner som slutter seg sammen. Tilskuddet skal sikre at kommuner ikke skal få reduserte rammeoverføringer som følge av kommunesammenslutninger. Inndelingstilskuddet fryses reelt på det nivået det har det året kommunene slutter seg sammen, og gis en varighet på 10 år. Tilskuddet trappes deretter gradvis ned over 5 år.

Utvalgets mandat omfatter ikke gjennomgang av inndelingstilskuddet.

2.4.7 Inntektsutjevningen

Gjennom inntektsutjevningen utjevnes variasjoner i skatt på inntekt og formue, naturressursskatt og selskapsskatt mellom kommunene. Eiendomsskatt og konsesjonskraftsinntekter omfattes ikke av inntektsutjevningen. Inntektsutjevningen er basert på at kommuner med skatt over landsgjennomsnittet blir trukket 55 prosent av forskjellen mellom egen skatt og landsgjennomsnittet. Kommuner som har lavere skatteinntekter enn landsgjennomsnittet får kompensert 55 prosent av forskjellen mellom egne skatteinntekter og landsgjennomsnittet. I tillegg får de kommuner som har lavere skatteinntekter enn 90 prosent av landsgjennomsnittet kompensert 35 prosent av forskjellen mellom egne skatteinntekter og 90 prosent av landsgjennomsnittet. Tilleggskompensasjonen finansieres ved at alle kommunene får et likt trekk i kroner per innbygger. Inntektsutjevning beregnes

løpende gjennom budsjettåret etter hvert som skatteinngangen for de ulike månedene foreligger.

Inntektsutjevningen er nærmere diskutert i kapittel 4.

2.4.8 Skjønnstilskudd

Kommunal- og regionaldepartementet fordeler årlig en del av rammetilskuddet til kommunene etter skjønn. I 2007 utgjør skjønnstilskuddet om lag 1,5 milliarder kroner. Stortinget fastsetter skjønnsrammen for det påfølgende året i forbindelse med den årlige behandlingen av kommuneproposisjonen.

Kommunal- og regionaldepartementet fordeler deretter skjønnsrammen i en ramme for kommunene fylkesvis. Siden 2002 har fylkesmennene hatt ansvaret for den endelige kommunevise fordelingen av skjønnsmidlene basert på retningslinjer for departementet.

Skjønnstilskuddet er nærmere diskutert i kapittel 8.

2.4.9 Regionalpolitisk begrunnede tilskudd

Inntektssystemet brukes som ett virkemiddel for å nå regional- og distriktpolitiske målsetninger om å opprettholde bosettingsmønsteret og å bevare levedyktige lokalsamfunn. Små kommuner mottar et eget regionaltilskudd og kommunene i Nord-Norge mottar et eget Nord-Norgetilskudd. Deler av skjønnstilskuddet, for eksempel kompensasjonen for omleggingen av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift, er også begrunnet ut fra regionalpolitiske hensyn. Gjennom de regionalpolitiske tilskuddene sikres kommuner i Nord-Norge og små kommuner et høyere inntektsnivå enn andre kommuner.

Nord-Norgetilskuddet fordeles etter bestemte satser per innbygger til kommunene i Nordland, Troms og Finnmark. Satsene har i hovedsak ikke vært endret siden 1994 (med unntak for prisjusteringer). I 2007 er satsene som vist i tabell 2.2.

Tabell 2.2 Nord-Norgetilskudd til kommuner (sats 2007).

Fylke	Kroner per innbygger
Nordland	1 398
Troms	2 682
Finnmark	6 553

Regionaltilskudd tildeles kommuner som har færre enn 3 200 innbyggere og skatteinntekt under 110 prosent av landsgjennomsnittet, og tilskuddet gis som en sats per kommune. Satsene på regionaltilskuddet vises i tabell 2.3.

Kommuner som har færre enn 3 000 innbyggere mottar full sats på regionaltilskuddet, mens kommuner som har mellom 3 000 og 3 200 innbyggere mottar en redusert sats.

Tabell 2.3 Regionalpolitiske tilskudd, satser 2007 (1000 kr).

Område	Beløp per kommune
Finmark og enkelte kommuner i Nord-Troms	9 970
Øvrige kommuner	5 083

De regionalpolitiske tilskuddene er nærmere diskutert i kapittel 6.

2.4.10 Selskapsskatt

I forbindelse med behandling av kommuneproposisjonen for 2005 (St.prp. nr. 64 (2003-2004)) besluttet Stortinget å tilbakeføre en andel av selskapsskatten til kommunene. Selskapsskatten blir tilbakeført til kommunene som rammetilskudd. Selskapsskatten til kommunene for 2008 er beregnet med utgangspunkt i en skattesats på 3,5 prosent. Selskapsskatten blir tilbakeført til kommunene tre år etter at skatten påløper. Selskapsskatten inngår sammen med kommunenes skatteinntekter fra personskatt og naturressursskatten i systemet for inntektsutjevning.

2.4.11 Praktisering av systemet

I forbindelse med fremleggelsen av kommuneproposisjonen hver vår presenterer regjeringen kommuneopplegget for det påfølgende budsjettåret. I proposisjonen gis det signaler om samlet vekst i kommunesektorens inntekter, samt anslag på hvor mye av veksten som skal komme som frie inntekter, det vil si som skatt og rammetilskudd. I proposisjonen gis det også signaler om fordelingen av veksten mellom kommunene og fylkeskommunene. Videre vedtas den samlede skjønnsrammen til kommunene i forbindelse med stortingsbehandlingen av kommuneproposisjonen. De siste årene har den kommunale skattøren blitt fastsatt i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet på høsten. I forbindelse med fastsettingen av skattøren besluttes det også hvor stor andel skatteinntektene skal utgjøre av kommunesektorens samlede inntekter.

Innenfor en gitt ramme for de frie inntektene gir kommunenes rammetilskudd seg selv, når den kommunale skattøren er fastsatt. I forbindelse med statsbudsjettet fordeles det samlede rammetilskuddet på de ulike postene i inntektssystemet: innbyggertilskuddet, Nord-Norgetilskuddet, regionaltilskuddet, skjønnstilskuddet og hovedstadstilskuddet. De ulike komponentene i rammetilskuddet har ulik betydning for den enkelte kommune. For kommuner som mottar regionalpolitiske tilskudd har det for eksempel stor betydning om Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet blir prisjustert fra et år til et annet.

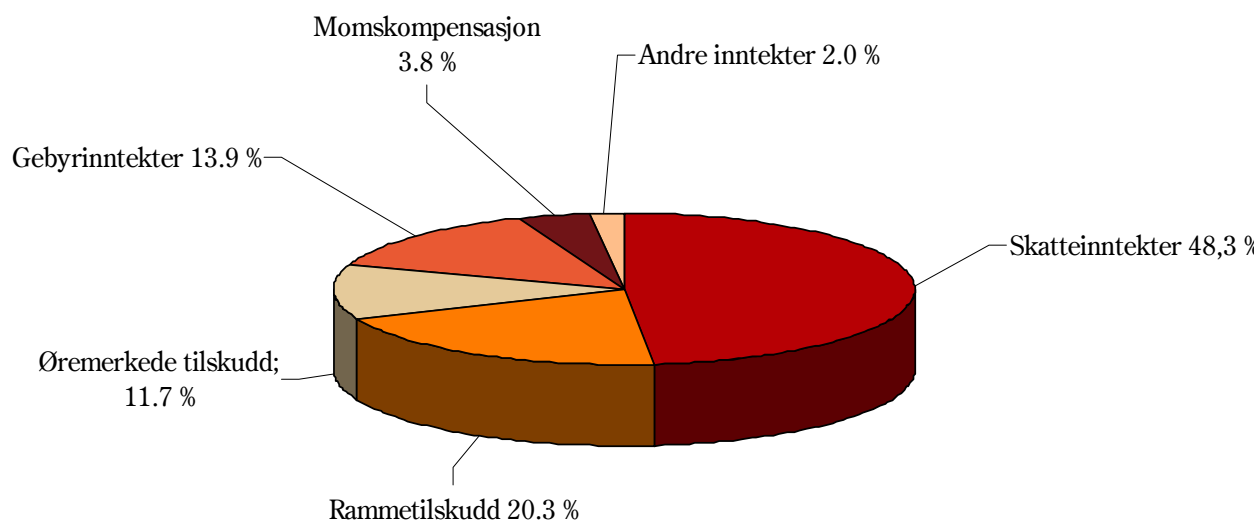
I forbindelse med framleggelsen av statsbudsjettet fordeles det samlede rammetilskuddet på den enkelte kommune. Fordelingen av rammetilskuddet og beregningen som ligger til grunn for fordelingen dokumenteres i

Beregningsteknisk dokumentasjon til Kommunal- og regionaldepartements budsjettproposisjon (Grønt hefte). Befolkningstall per 1.1. i budsjettåret har siden 2003 blitt lagt til grunn for beregningen av kommunenes innbyggertilskudd. Da befolkningstall per 1.1. i budsjettåret ikke foreligger når statsbudsjettet legges frem presenteres det kun et foreløpig innbyggertilskudd i Grønt hefte. Endelig innbyggertilskudd, inkludert utgiftsutjevning mv., presenteres i en revidert utgave av Grønt hefte som legges frem i juni måned i budsjettåret. Inntektsutjevningen beregnes løpende gjennom budsjettåret og presenteres derfor ikke i Grønt hefte. Størrelsen på det inntektsutjevrende tilskuddet til den enkelte kommune er først kjent i februar måned året etter budsjettåret.

3 Forholdet mellom skatt og rammetilskudd i finansieringen av kommunene

3.1 Dagens system for skatteinntekter

Kommunene er i hovedsak finansiert gjennom skatteinntekter, statlige overføringer og brukerbetaling. I tillegg har kommunene anledning til å kreve inn skatt på eiendom. Figur 3.1 viser hvordan kommunesektorens skatteinntekter er fordelt på de ulike inntektskildene. Tallene er anslag for 2007. Som figur 3.1 viser, forventes skatteinntektene å utgjøre om lag 48,3 prosent av sektorens samlede inntekter i 2007.

Figur 3.1 Kommunesektorens inntekter (anslag for 2007)

Kommunesektorens andel av samlede skatteinntekter bestemmes ved den kommunale skattøren. Skattøren for kommuner og fylkeskommuner fastsettes i behandlingen av statsbudsjettet det enkelte år ut fra en forventning om skatteinntekten for budsjettåret. Dersom utviklingen i skattegrunnlaget avviker betydelig fra det som ble lagt til grunn i budsjettoppdraget, vil også skatteinntektens andel av kommunesektorens samlede inntekter avvike. Skatteinntektens andel av kommunesektorens samlede inntekter har variert noe de siste årene. Skatteandelen hadde en bunn i 2000 etter statliggjøringen av selskapsskatten. I behandlingen av St.prp. nr. 60 (2004-2005) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren* sluttet et flertall på Stortinget seg til en målsetning om å øke skatteandelen til kommunal sektor fra om lag 45 prosent til 50 prosent. I 2005 ble en andel av selskapsskatten omgjort til en kommunal skatt. Skatt fra alminnelig inntekt ble samtidig redusert tilsvarende slik at endringen ikke skulle påvirke skatteandelen ut over den planlagte opptrappingen.

I 2000 utgjorde kommunesektorens skatteinntekter 44,2 prosent av samlede inntekter, etter dette har andelen skattefinansiering økt gradvis til 2006 da skatteandelen var på 49,7 prosent. Opptrappingen av skatteandelen de senere år

har medført at utviklingen i skattegrunnlaget gjennom året har fått større betydning for utviklingen i kommunesektorens inntekter.

Tabell 3.1 Skatteinntektenes andel av kommunesektorens samlede inntekter.

År	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Skatteandel	48,0	47,3	45,4	44,2	46,8	47,5	47,6	47,6	49,4	49,7	48,2

Kommunesektorens frie inntekter omfatter skatt fra innbyggere samt statlige rammetilskudd. Kommunene står fritt til å disponere både skatteinntektene og rammetilskuddet. Det er imidlertid noen grunnleggende forskjeller mellom skatteinntekter og rammetilskudd. Hovedforskjellene er graden av lokal forankring, fordelingsprofil og forutsigbarhet.

Utvalget er i sitt mandat bedt om å se på fordelingen av kommunenes inntekter mellom skatteinntekter og rammeoverføringer, og å se på behovet for et "sikkerhetsnett" for avvik mellom forventede og faktiske skatteinntekter. I utvalgets mandat står følgende:

Utvalget skal gjennomgå inntektsutjevningen både ut fra målsettingen om et likeverdig tjenestetilbud, sikkerhetsnett for skatteinntektssvikt lokalt og nasjonalt, motivasjon for å øke skatteinntektene og et enkelt system for utjevning av skatteinntektene.

Utvalget skal anbefale hvor stor andel av utgiftsbehovet som skal finansieres av innbyggertilskuddet og hvor stor andel som skal finansieres av skatteinntektene, dvs. forholdet mellom innbyggertilskuddet og skatteinntektene.

3.2 Vurdering av dagens skatteandel

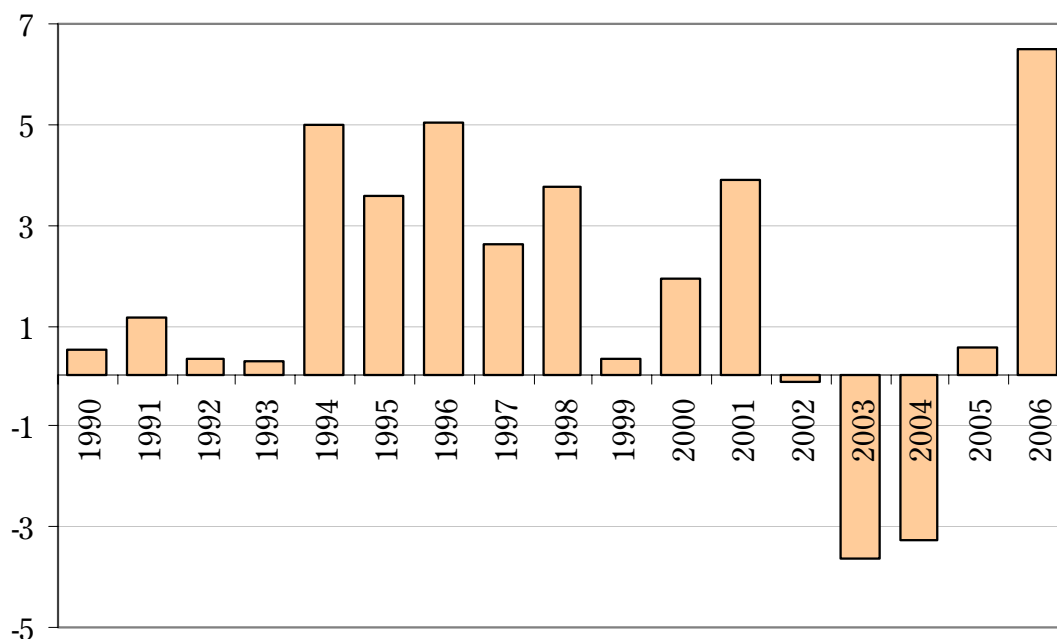
Hovedbegrunnelsen for kommunal beskatningsrett er hensynet til at en del av kommunenes inntekter skal ha lokal forankring. Målet om at en andel av lokale skatteinntekter skal tilfalle lokalsamfunnet begrunnes vanligvis ut fra et ønske om å styrke koblingen mellom de som betaler skatten, de lokale beslutningstakerne, og brukerne av tjenestene. Begrenset overføringsavhengighet og høy lokal finansiering av kommunale tjenester, kan bidra til å styrke det lokale selvstyret og bidra til økt effektivitet i tjenesteproduksjonen. Hensynet til lokal forankring tilsier isolert sett at en vesentlig andel av kommunesektorens inntekter bør komme i form av skatt. Hvis lønnsveksten avviker fra det som er lagt til grunn i budsjettet, vil både kostnadsnivå og skatteinntekter avvike. En stor grad av skattefinansiering bidrar derfor også til å redusere nettoeffekten av slike avvik på kommunebudsjettene.

Skatteinntektene er imidlertid ujevnt fordelt mellom landets kommuner. Den ujevne fordelingen av skatteinntekter mellom kommuner kommer av at skattegrunnlaget i den enkelte kommune er forskjellig da lønnsnivå, alderssammensetning, sysselsetting og næringsstruktur påvirker

skatteinngangen. Hensynet til små inntektsforskjeller mellom kommunene tilsier derfor isolert sett en lav skatteandel. Forskjeller i skatteinntekter mellom kommunene blir delvis utjevnet ved at skattesvake kommuner får et tilskudd gjennom inntektsutjevningen, mens skattesterke kommuner får et trekk.¹ Inntektsutjevningen betyr at den enkelte kommunes skatteinntekter har mindre lokal forankring enn skatteandelen isolert tilsier. Høy skatteandel kan likevel oppfattes som gunstig da det kan være av betydning for sektoren at en betydelig andel av kommunenes inntekter samlet sett kommer fra kommunale skatteinntekter. Det vil være uheldig med en kommunal sektor som i større grad er avhengig av statlige overføringer.

Skatteinntektene er i tillegg usikre. Usikkerheten rundt skatteinntektene kan deles inn i to typer usikkerhet, lokal usikkerhet for om skatteinngangen i egen kommune følger utviklingen på landsbasis, og usikkerhet på nasjonalt nivå om hvorvidt skatteanslagene som ligger til grunn for statsbudsjettet vil samsvare med faktisk skatteinngang. Kommunene er i dagens system med løpende inntektsutjevning delvis skjermet fra lokal usikkerhet ved at inntektsutjevningen delvis kompenserer for skatteutvikling lokalt som avviker fra landsgjennomsnittet. Usikkerheten om nivået på de samlede skatteinntektene må derimot kommunene kollektivt håndtere både i positiv og negativ retning. I Norge tilføres skatteinntektene til kommunene direkte, og kommunene må i hovedsak selv bære risikoen ved at faktisk skatteinngang kan bli høyere eller lavere enn anslått. I oppgangstider fører dette ofte til at kommunene får en merskattevekst, mens det i nedgangstider betyr at kommunene må klare seg med mindre inntekter enn det som lå til grunn i statsbudsjettet. Ønsket om stabile og forutsigbare inntekter til kommunene tilsier isolert sett en lav skatteandel.

¹ Inntektsutjevningen er nærmere omtalt i kapittel 4.

Figur 3.2 Skatt på inntekt og formue i kommunesektoren. Avvik mellom prognose og faktisk skatteinntekt i prosent.

Figur 3.2 viser Avvik mellom prognoser og faktisk skatteinntekt i prosent for årene 1990 til 2006. Figuren viser at det kun var i 2003 og 2004 at skatteinntektene ble vesentlig lavere enn ventet i denne perioden. For 2004 ble det gitt en påplussing i nysaldert budsjett på 2,2 mrd. kroner som en del av budsjettavtalen med Fremskrittspartiet om 2005-opplegget for statsbudsjettet. I Revidert nasjonalbudsjett 1996 ble overføringene kuttet med 0,6 mrd. kroner med henvisning til merskatteinntekten.

Forutsigbare inntekter er viktig for kommunenes planlegging og budsjettbehandling, men også ut fra hensynet til en stabil økonomisk utvikling på nasjonalt plan. Retningslinjene for budsjettpolitikken – handlingsregelen - legger til rette for at konjunkturelle svingninger i skatteinntektene ikke skal slå ut i offentlige budsjetter, dvs. at de automatiske stabilisatorene skal få virke. Kommunene har ikke et tilsvarende ansvar for konjunkturstyring, og de fleste kommuner er i tillegg for små til å ha noen vesentlig effekt. Kommunesektorens størrelse betyr imidlertid at utviklingen i kommunenes etterspørsel samlet sett har stor betydning for aktiviteten i norsk økonomi. Budsjettopplegget tar hensyn til dette, men ved avvik fra forventede skatteinntekter, vil en høyere skatteandel gi sterkere konjunkturutslag. Hensynet til konjunkturstyringen tilsier isolert sett en lav skatteandel.

Skattegrunnlaget for kommunene har også betydning for forutsigbarheten. Kommunesektorens skatteinntekter omfatter skatt på inntekt og formue, eiendomsskatt, selskapsskatt og andre produksjonsskatter, blant annet konsesjonsavgifter, konsesjonskraftinntekter og naturressursskatt.

Av disse skattene er det selskapsskatten som er mest ustabil, både på landsbasis og for den enkelte kommune. Selskapsskatten er også svært ujevnt fordelt mellom landets kommuner. En måte å oppnå mer stabile skatteinntekter, som også er jevnere fordelt mellom landets kommuner, kan derfor være å redusere selskapsskatten og øke personskatten. På denne måten kan skattens andel av kommunenes inntekter opprettholdes, samtidig som skattegrunnlaget fordeler seg jevnere mellom kommunene. Selskapsskatten er nærmere diskutert i kapittel 5.

Forutsigbarheten kan også styrkes ved å skape et system som delvis kompensere kommunene for avvik mellom anslaget for skatteinntekter som er lagt til grunn i budsjettet, og de faktiske skatteinntektene som kommer gjennom året. Et slikt system vil tilføre sektoren mer rammetilskudd i perioder med skattesvikt mens det vil trekke inn rammetilskudd dersom sektorens skatteinntekter blir større enn forventet. Et slikt system vil gi sektoren større forutsigbarhet, men samtidig vil kommunesektoren måtte avstå fra en del av den uforutsette veksten i oppgangstider. I nedgangstider vil nok kommunal sektor kunne ønske et slikt "sikkerhetsnett" for svikt i skatteinntektene, men det er vanskeligere å se for seg at sektoren ville vært like begeistret for et "sikkerhetsnett" som trekker inn rammetilskudd ved uventet høye skatteinntekter i oppgangstider.

3.3 Utvalgets konklusjon

Hensynet til lokal forankring trekker i retning av en høy skatteandel, mens hensynet til fordeling, forutsigbarhet og stabiliseringspolitikken trekker i retning av en lav skatteandel. Utvalget har i sin vurdering lagt stor vekt på hensynet til lokal forankring og lokaldemokrati. Utvalgets medlemmer mener at det er prinsipielt viktig at en betydelig andel av kommunenes inntekter samlet sett kommer fra kommunale skatteinntekter og at det vil være uheldig med en kommunal sektor som i større grad er avhengig av statlige overføringer. På dette grunnlaget konkluderer utvalget med at skattens andel av kommunenes totale inntekter bør ligge rundt 50 prosent.

Medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet støtter konklusjonen til utvalget, men vil påpeke at de som utgangspunkt mener at, innenfor gitte forutsetninger, kunne andelen av inntektene som kommer fra skatt vært høyere enn 50 prosent.

Kommunene bør kunne håndtere usikkerhet rundt skatteinngangen det enkelte år, og utvalget ønsker derfor ikke en ordning der staten garanterer for deler av avviket mellom anslått og faktisk skatteinngang. Utvalgets vurdering er at en slik ordning vil bli satt under et særlig sterkt press i perioder med uventet høye skatteinntekter i oppgangstider. Ordningen vil dermed i en gitt situasjon kunne miste sin legitimitet og bli endret. Det er ikke ønskelig å innføre nye ordninger som ikke er antatt levedyktig gjennom skiftende konjunkturer.

Utvalget ønsker ikke at eiendomsskatt og konsesjonskraftinntekter skal inngå i det skattegrunnlaget som skal ligge til grunn for utjevning av skatteinntekter mellom kommunene. Selskapsskatten er i henhold til mandatet vurdert og nærmere omtalt i kapittel 5.

4 Utjevning av skatteinntekter mellom kommuner

Kommunenes skatteinntekter utgjør i 2007 om lag 48,2 prosent av kommunesektorens samlede inntekter. Dette betyr at skatteinngangen i den enkelte kommune har stor betydning for inntektsnivået i kommunen. I dagens inntektssystem utjevnes skatteinntekter fra de skattesterke til de skattesvake kommunene for å minske disse forskjellene. Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere både skatteinntektenes andel av kommunenes inntekter (nærmere omtalt i kapittel 3), og om dagens ordning for utjevning mellom kommunene er tilfredsstillende.

I utvalgets mandat står følgende:

Utvalget skal gjennomgå inntektsutjevningen både ut fra målsettingen om et likeverdig tjenestetilbud, sikkerhetsnett for skatteinntektssvikt lokalt og nasjonalt, motivasjon for å øke skatteinntektene og et enkelt system for utjevning av skatteinntektene.

4.1 Kommunenes skattegrunnlag og dagens inntektsutjevning

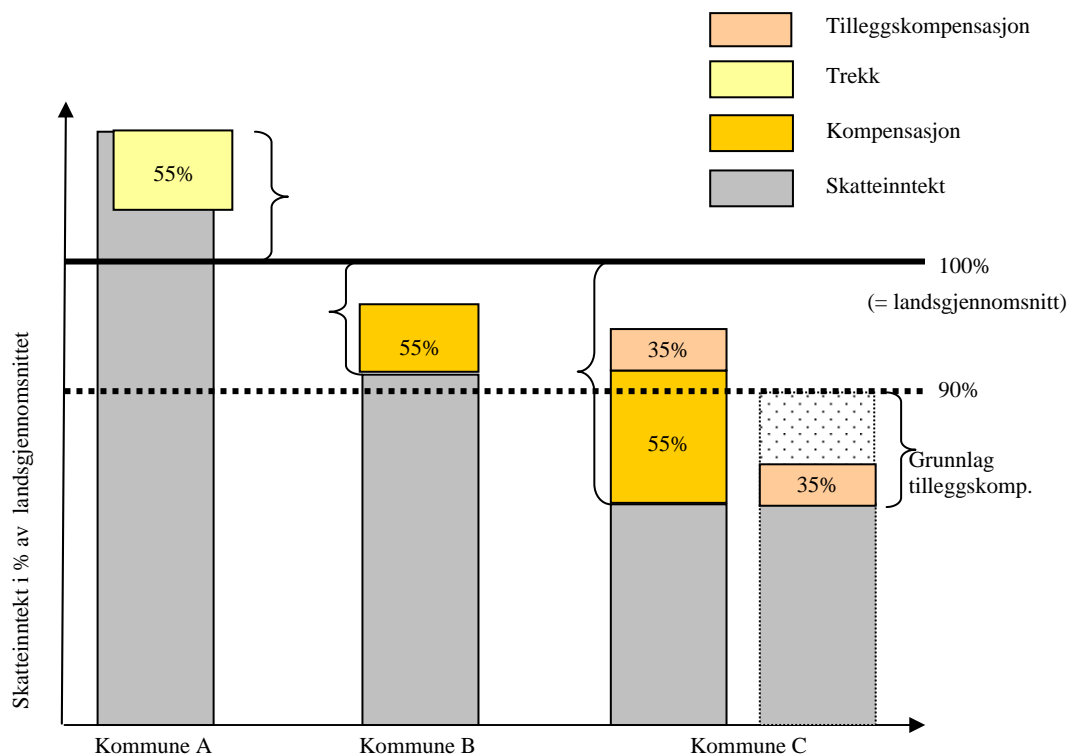
Kommunesektorens skatteinntekter omfatter skatt på inntekt og formue fra personer og selskaper, eiendomsskatt, selskapsskatt og andre produksjonsskatter, blant annet konsesjonsavgifter, konsesjonskraftinntekter og naturressursskatt. Skatt på personers inntekt og formue, naturressursskatt og selskapsskatt inngår i inntektsutjevningen mens inntekter fra konsesjonskraftinntekter, konsesjonsavgifter og eiendomsskatt holdes utenfor systemet for inntektsutjevning.

Nivået på skatteinntektene påvirker mulighetene den enkelte kommune har for å tilby tjenester til sine innbyggere. Det er store variasjoner mellom kommunene når det gjelder skattegrunnlaget per innbygger som ligger til grunn for utjevning. Landets mest skattesvake kommune i 2006 hadde 56 prosent av landsgjennomsnittlige skatteinntekter per innbygger. Landets mest skattesterke kommune hadde samme år om lag 362 prosent av landsgjennomsnittlige skatteinntekter per innbygger. Et fravær av et nasjonalt utjevningssystem ville gitt større forskjeller i tjenestetilbud i ulike deler av landet. Ut fra fordelingspolitiske målsetninger, er det derfor innført en utjevning av forskjeller i skatteinntekt per innbygger (*inntektsutjevning*).

Ambisjonsnivået for utjevning er et politisk spørsmål. Valg av utjevningsgrad må blant annet baseres på en avveining mellom hensynet til lokal forankring av inntektene og utjevning av de økonomiske forutsetningene for et likeverdig tjenestetilbud. De økonomiske forutsetningene for et likeverdig tjenestetilbud er imidlertid ikke kun avhengig av skatteinngangen i en kommune. Kommuner

som mottar overføringer gjennom blant annet regionalpolitiske tilskudd og skjønnsstilskudd har ofte lave skatteinntekter. Disse kommunene har likevel et høyt inntektsnivå, og de særskilte tilskuddene utgjør en betydelig andel av kommunens inntekter. Dette betyr at en kommune som er skattesvak ikke nødvendigvis er inntektssvak.

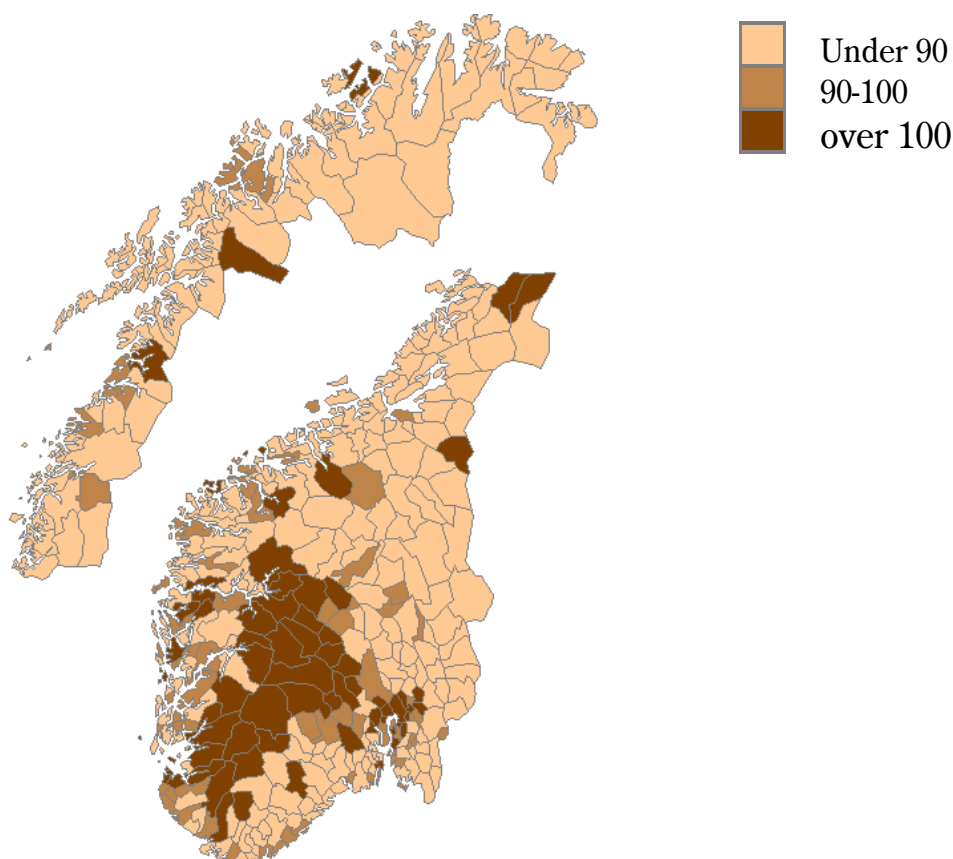
Siden innføringen av inntektssystemet i 1986 har ambisjonsnivået og utformingen av inntektsutjevningen blitt vurdert og endret flere ganger. Inntektsutjevningen for kommunene ble sist endret i 2005 i forbindelse med at en andel av selskapsskatten igjen ble kommunal.

Figur 4.1. Illustrasjon av inntektsutjevningen for kommunene.

Modellen for inntektsutjevning som ble innført for kommunene i 2005 er illustrert i figur 4.1. Ordningen er basert på at kommuner med skatteinntekt under landsgjennomsnittet får kompensert 55 prosent av differansen mellom egen skatteinntekt per innbygger og landsgjennomsnittet (kommune B). Kommuner med skatteinngang over landsgjennomsnittet trekkes 55 prosent av differansen mellom egen skatteinngang og landsgjennomsnittet (kommune A). Kommuner med skatteinntekt under 90 prosent av landsgjennomsnittet blir i tillegg kompensert for 35 prosent av differansen mellom egne skatteinntekter og 90 prosent av landsgjennomsnittet i en tilleggskompensasjon (kommune C). Finansieringen av tilleggskompensasjonen skjer ved at alle kommuner trekkes med et likt beløp per innbygger.

I 2006 hadde 73 kommuner skatteinntekter over landsgjennomsnittet. Disse kommunene fikk trukket inn 55 prosent av sine skatteinntekter over landsgjennomsnittet. De resterende 358 kommunene hadde alle skatteinntekter under landsgjennomsnittet og ble kompensert for 55 prosent av differansen mellom egen skatteingang og skatteinngangen på landsbasis. Av de 358 kommunene som hadde skatteinntekter under landsgjennomsnittet var det 301 kommuner som hadde skatteinntekter under 90 prosent, og som derfor kvalifiserte til tilleggskompensasjon. Finansieringen av tilleggskompensasjonen kostet 298 kroner per innbygger i 2006. Figur 4.2 viser alle landets kommuner etter hvorvidt de har skatteinntekter under 90 prosent, mellom 90 og 100 eller over 100 prosent av landsgjennomsnittet før inntektsutjevningen.

Figur 4.2 Inntektsfordeling, prosent av landsgjennomsnittet.

Inntektsutjevningen slik den er utformet i dag fører til en skjerming av kommunene med lavest skatteinntekter. Landets mest skattesvake kommune i 2006 ble hevet opp fra 56 prosent til om lag 91 prosent av landsgjennomsnittet. En kommune helt uten skatteinntekter ville blitt løftet opp til et nivå på om lag 87 prosent av landsgjennomsnittet etter inntektsutjevningen.

I 2002 ble det innført et system med løpende inntektsutjevning. Et slikt system innebærer at skatteinntektene utjevnes mellom kommunene etter hvert som skatteinngangen gjennom budsjettåret er kjent. Dette medfører at hva

kommunene totalt får i trekk eller tilskudd i inntektsutjevningen ikke er kjent før all skattegang er kjent i februar året etter.

Løpende inntektsutjevning medfører også at en kommune som får lavere vekst enn landsgjennomsnittet, vil få delvis kompensert for dette gjennom inntektsutjevningen. Dersom landsgjennomsnittet for skatt per innbygger øker med 1 krone vil en kommune som ligger under 90 prosent av landsgjennomsnittet få kompensert 90 øre. Kommuner som ligger mellom 90 og 100 prosent av landsgjennomsnittet vil få kompensert 55 prosent av en økning i landsgjennomsnittet. Dette medfører at sterk vekst på landsbasis, også øker inntektene til kommuner som ikke selv opplever inntektsvekst.

Samlet ble det i 2006 omfordelt 5,6 milliarder kroner gjennom inntektsutjevningen. Dette utgjør 5,6 prosent av de samlede skatteinntektene som inngår i inntektsutjevningen. Inntektsutjevningen har imidlertid atskillig større betydning for enkeltkommuner. Eksempelvis ble de ti mest skattesvake kommunene i 2006 tilført midler tilsvarende 56 prosent av deres egne skatteinntekter, mens Oslo betalte inn 17 prosent av sine skatteinntekter.

I tabell 4.1 er alle landets kommuner fordelt etter kommunestørrelse. Tabellen viser hvilke kommunegrupper som har høye og lave skatteinntekter i 2006 før og etter inntektsutjevning. Innenfor hver gruppe kan det være kommuner som avviker betydelig fra gruppens vektete gjennomsnitt.

Tabellforklaring tabell 4.1:

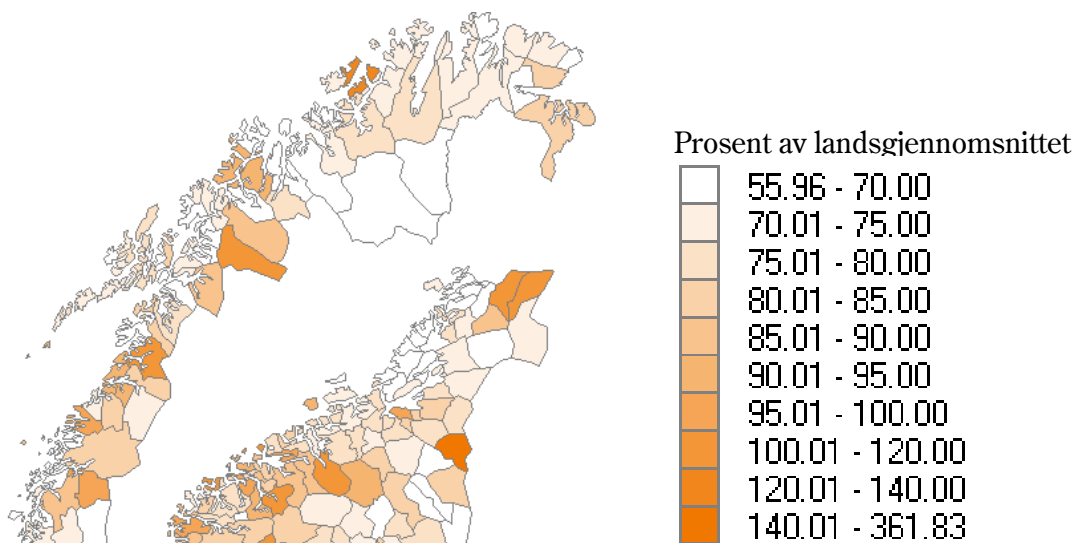
Kolonne 1 viser intervallet av innbyggertall innenfor den gitte kommunegruppen, med unntak av landets 4 største byer samt kraftkommunene. Kolonne 2 viser antall kommuner innenfor den gitte kommunegruppen. Kolonne 3 viser andel av befolkningen den gitte kommunegruppen utgjør. Kolonne 4 viser gjennomsnittlig skatt per innbygger i kommunegruppen målt i prosent av landsgjennomsnittet før inntektsutjevning. Kolonne 5 viser gjennomsnittlig skatt per innbygger i kommunegruppen målt i prosent av landsgjennomsnittet etter inntektsutjevning.

Tabell 4.1 Skatt i prosent av landsgjennomsnittet gruppert etter kommunestørrelse før og etter inntektsutjevning.

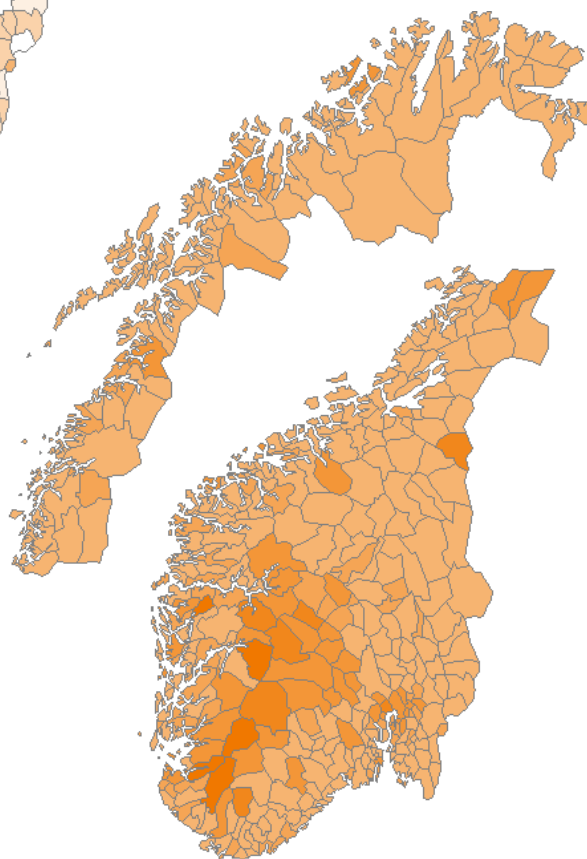
Kommunegruppe	Antall kommuner	Gruppens andel av befolkningen (prosent)	Gjennomsnittlig skatt per innbygger før utjevning (prosent)	Gjennomsnittlig skatt per innbygger etter utjevning (prosent)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>
< 2127 innb.	95	2,7	79,9	94,7
2127 - 3824 innb.	95	5,8	82,2	94,6
3824 - 7226 innb.	95	10,9	85,5	95,2
7226 - 20 000 innb.	95	24,7	88,6	95,2
> 20 000 innb.	41	32,9	100,4	99,4
Bergen, Stavanger, Trondheim	3	11,1	110,9	103,7
Kraftkommuner	8	0,3	166,5	128,7
Oslo	1	11,5	138,6	116,1
Landet	433	100,0	100,0	100,0

¹ Kraftkommuner er her definert som kommuner som har et samlet nivå på eiendomsskatt og konsesjonskraftinntekter per innbygger som er høyere enn 70 prosent av landsgjennomsnittet for ordinær skatt per innbygger.

Før utjevning

Etter utjevning

Figur 4.3 Fordeling av skatteinntekter, før og etter inntektsutjevning i 2006 med 55 prosent symmetrisk utjevning.

Figur 4.3 gir en oversikt over kommunenes skatteinntekter målt i prosent av landsgjennomsnittet før og etter inntektsutjevning i 2006. Skatteinntektene er jevnere fordelt etter utjevning enn de var før utjevning.

Inntektsutjevningen i inntektssystemet er et null-sum-spill. Det vil si at noen kommuner må trekkes i sine inntekter for at andre skal få høyere inntekter. Ambisjonsnivået på inntektsutjevningen er i hovedsak en politisk vurdering, der hensynet til likhet avveies mot hensynet til lokal forankring av skatteinntektene og ønsket om beholde noe av verdiskapningen lokalt. Med 100 prosent inntektsutjevning vil ikke lenger skatteinntektene hatt noen form for lokal forankring. Kommunene vil med en slik utjevningsmodell ikke lenger være avhengig av egen skatteingang, men kun av skatteinngangen på landsbasis.

For kommuner med skatteinntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet, har egen skatteinngang relativt liten betydning for kommunens inntektsnivå. Dette henger sammen med at kommuner med skatteinntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet har en mye høyere grad av utjevning enn øvrige kommuner. En kommune som ligger under 90 prosent av landsgjennomsnittet, vil ved en økning i skatteinngangen lokalt på 1 krone tjene 10 øre på dette, gitt at landsgjennomsnittet ikke endrer seg. Dersom landsgjennomsnittet øker med 1 krone, vil den samme kommunen tjene 90 øre på dette. Skattesvake kommuner er derfor mer følsomme for svingninger i landsgjennomsnittlige skatteinntekter enn for svingninger i egne inntekter.

Kommuner med et skattenivå *over* 90 prosent av landsgjennomsnittet er mindre følsomme for svingninger i landsgjennomsnittet, men er til gjengjeld mer følsomme for svingninger i egen skatteinngang. Forutsatt ingen endring i landsgjennomsnittet vil en kommune med skatteinntekter over 90 prosent av landsgjennomsnittet tjene 45 øre på en lokal skatteøkning på en kroner. Dersom landsgjennomsnittet øker med 1 krone, vil den samme kommunen tjene 55 øre av denne kronen. Dette innebærer at den lokale forankringen for kommuner med skatteinngang over 90 prosent av landsgjennomsnittet er sterkere enn for kommuner under 90 prosent av landsgjennomsnittet.

4.2 Vurdering av dagens utjevning

Ved en vurdering av inntektsutjevningen må det vurderes hvilke kommuner som skal løftes og hvilke kommuner som skal få et trekk i sine inntekter. Det er da relevant å vurdere de enkelte kommunenes samlede inntekter, ikke bare skatteinntekter. Mange skattesvake kommuner mottar overføringer gjennom regionalpolitiske tilskudd og skjønntilskudd. Disse særskilte tilskuddene utgjør en betydelig andel av kommunens inntekter noe som medfører at en skattesvak kommune ikke nødvendigvis er inntektssvak.

Dersom målet er å løfte kun de mest skattesvake kommunene, eksempelvis kommuner med skatteinntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet, kan

dette gjøres gjennom å øke tilleggskompensasjonen. Med dagens modell for inntektsutjevning vil dette gi økte inntekter for alle kommuner med skatteinntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet, mens alle andre kommuner vil få svekket sine inntekter.

Dersom målet er å inkludere flere kommuner i ordningen for tilleggskompensasjon, kan dette gjøres ved å endre innslagspunktet for tilleggskompensasjonen. En heving av innslagspunktet for tilleggskompensasjon fra 90 prosent av landsgjennomsnittet vil føre til at alle kommuner som allerede får tilleggskompensasjon med dagens grense får mer. Samtidig vil alle nye kommuner som kvalifiserer til tilleggskompensasjon med endret innslagspunkt tjene på en slik endring. Alle kommuner som ikke omfattes av tilleggskompensasjonen verken før eller etter endringen, vil tape på en slik endring.

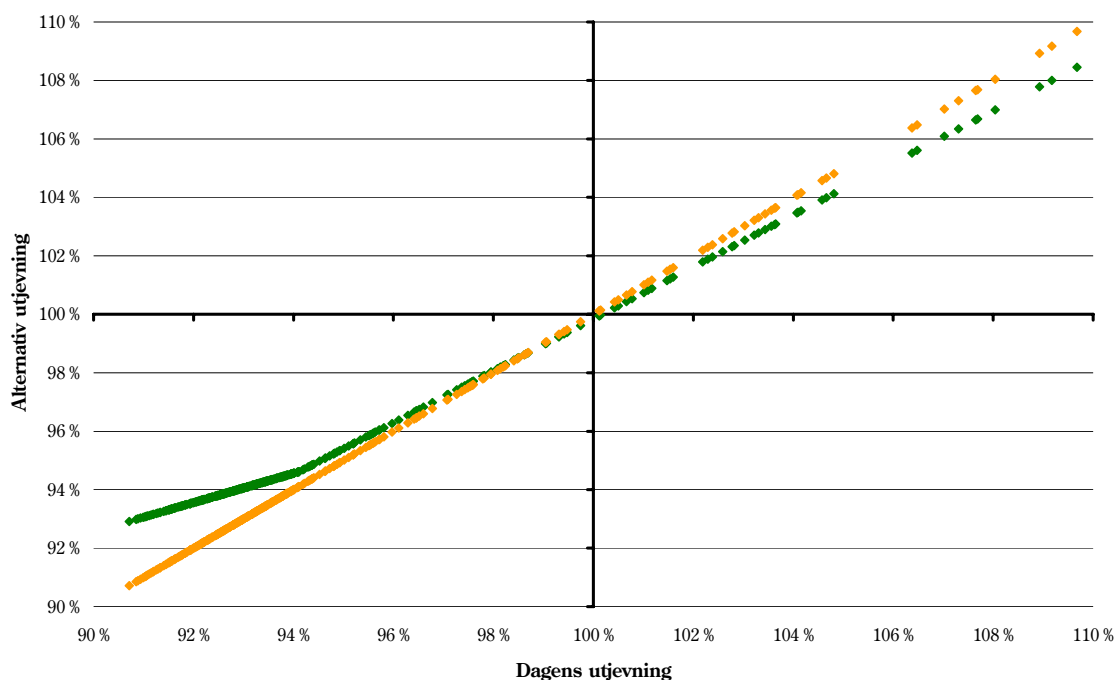
Dersom målet med utjevningen er å styrke alle kommuner under landsgjennomsnittet kan den symmetriske delen av inntektsutjevningen økes. Omfordelingseffektene av en slik endring vil være at alle kommuner med skatteinntekter under landsgjennomsnittet vil tjene på endringer, mens alle kommuner med skatteinntekter over landsgjennomsnittet vil tape på endringen. Hvor mye den enkelte kommune vil tape/tjene på omleggingen i kroner per innbygger er avhengig av kommunens skattenivå. Jo lavere skatteinntekter, desto høyere gevinst per innbygger, og jo høyere skatteinntekter, desto høyere tap per innbygger. Dette medfører at de kommunene som vil tape mest på en slik endring vil være skatterike kommuner. I 2006 ville 358 kommuner ha tjent på en slik endring, mens 73 kommuner ville ha tapt på endringen. I innbyggertall utgjør de kommunene som taper 36 prosent av landets innbyggere.

Beregnet ut fra skattegrunnlaget i 2006 ville en omlegging fra 55 prosent symmetrisk utjevning til 60 prosent symmetrisk utjevning medført en samlet omfordeling av 458 millioner kroner fra kommuner med skatteinntekter over landsgjennomsnittet til kommuner med skatteinntekter under landsgjennomsnittet.

Kommunene med skatteinntekter over landsgjennomsnittet ville i snitt tapt 277 kroner per innbygger på en økt utjevning, mens kommunene med skatteinntekter under landsgjennomsnittet i snitt ville tjent 153 kroner per innbygger. Hvor mye den enkelte kommune ville tapt eller tjent på en slik endring påvirkes av hvor langt fra landsgjennomsnittet kommunen befinner seg, jo lengre avstanden til landsgjennomsnittet er jo sterkere utslag i kroner per innbygger vil endringen ha.

Figur 4.4 viser hvordan kommunene fordeler seg i prosent av landsgjennomsnittlige skatteinntekter etter inntektsutjevningen. Den oransje

linjen representerer fordelingen slik den var i 2006 med dagens inntektsutjevning, mens den grønne linjen viser fordelingen med en økt symmetrisk utjevning fra 55 til 60 prosent.

Figur 4.4 skatteinntekter etter inntektsutjevning i prosent av landsgjennomsnittet.

4.3 Utvalgets konklusjon

Utvalgets flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet mener at dagens modell for inntektsutjevning er en oversiktlig og forståelig ordning for utjevning av skatteinntektene mellom kommunene. En styrke ved dagens modell er at den tar særlige hensyn til kommuner med lave skatteinntekter.

Utvalgets flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet mener likevel at dagens modell for inntektsutjevning ikke er tilstrekkelig i forhold til å sikre kommuner med et svakt inntektsgrunnlag nødvendige ressurser til å finansiere sine oppgaver. I særlig grad gjelder dette kommuner med svakt skattegrunnlag som heller ikke har vesentlige inntekter i form av andre tilskudd, som skjønnstilskudd, eller regionaltilskudd. Utvalgets flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet har derfor lagt til grunn at kommuner med høye skatteinntekter bør kunne få et noe større trekk i sine skatteinntekter, som vil bidra til å løfte kommuner med skatteinntekter under landsgjennomsnittet. Utvalget foreslår derfor at den symmetriske delen av inntektsutjevningen økes fra 55 prosent til 60 prosent.

Utvalgets flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet foreslår ingen endring i

tilleggskompensasjonen til kommuner med skatteinntekter under 90 prosent av landsgjennomsnittet. Også disse kommunene vil imidlertid nyte godt av at den symmetriske skatteutjevningen økes. Med denne endringen i inntektsutjevningen ville landets mest skattesvake kommune i 2006 gått fra å ha skatteinntekter etter inntektsutjevning på om lag 91 til om lag 93 prosent av landsgjennomsnittet. En kommune helt uten skatteinntekter vil med en slik inntektsutjevning ha skatt per innbygger på 91,5 prosent av landsgjennomsnittet etter inntektsutjevningen mot om lag 87 prosent med dagens inntektsutjevning.

Medlemmet fra Høyre vil ikke støtte denne omleggingen. Graden av utjevning har stor betydning for lokaldemokratiet. Et levende lokalt folkestyre skal i stor grad finansieres av egne skatteinntekter. Dette er det enighet om i dette utvalget. Dette medlem vil fremheve at det er liten vits i at nær 50 prosent av inntektene til kommunesektoren kommer fra skatteinntekter dersom en stor del av dette utjevnes. Lokaldemokratiets nærhet til egne inntekter blir da borte. Dersom inntektsutjevningen heves vil finansieringen av kommunene i hovedsak skje ved overføringer fra staten. Skatteinntekten i egen kommune og nærheten til inntektene vil bli en illusjon.

Ingen kommuner får overføringer under det nivået som legges til grunn ved beregningen av kommunenes utgiftsnivå. Flertallets argumentasjon om å sikre likeverd i kommune-Norge er derfor vel så mye en argumentasjon for at kostnadsnøklerne nå må revideres.

Medlemmene fra Senterpartiet og Venstre mener at det i tillegg til full utgiftsutjevning av innbyggertilskuddet er nødvendig med en langt mer omfattende utjevning av skatteinntektene, når skatteandelen av kommunesektorens finansiering skal opprettholdes på om lag 50 %.

Den norske velferdsmodellen er basert på at sentrale offentlige tjenester skal finansieres over skatteseddelen. Innbyggerne skal betale skatt etter evne og skal forvente å få et likeverdig tjenestetilbud uavhengig av hvor de bor i landet. Kommunene har ansvaret for en vesentlig del av det offentlige tjenestetilbudet, og finansiering av kommunesektoren må derfor gi alle kommunene forutsetninger for å yte disse velferdstjenestene. Når 75 – 80 prosent av kommunenes inntekter går med til å finansiere de store velferdsoppgavene, må etter dette medlemmets syn også skatteinntektene utjevnes mer enn flertallet i utvalget foreslår.

Det er ulike modeller for utjevning av skatteinntektene. Disse medlemmene går primært inn for å utvikle en modell som løfter alle kommunene opp til minst 95 prosent av landsgjennomsnittet og at dette løftet i forhold til dagens ordning i all hovedsak finansieres av kommuner med skatteinntekter over ca 115 % av landsgjennomsnittet. Med en slik modell vil den lokale forankringen

oppretholdes på dagens nivå for skatteinntekter opp til 115 prosent, mens trekket økes for høyere skatteinntekter.

Subsidiært kan en benytte dagens modell, men med økte trekk- og kompensasjonsgrenser og trekk- og kompensasjonsprosent.

Disse medlemmene mener at det da må gjennomføres en særskilt vurdering av Oslo sine spesielle utfordringer. Inntil en har bedre kunnskap om dette, kan det innføres et eget storbytilskudd.

Økt skatteutjevning bør gjennomføres når rammen for de frie inntektene økes.

I vedlegg 2 vises isolert effekt ved å øke den symmetriske inntektsutjevningen fra 55 til 60 prosent for alle landets kommuner.

I vedlegg 4 vises samlede effekt av å avvikle kommunal selskapsskatt samtidig som inntektsutjevningen økes til 60 prosent for alle landets kommuner.

5 Selskapsskatt

Selskapsskatt er skatt på alminnelig inntekt for foretak og andre etterskuddspliktige skattytere. Det er en etterskuddsskatt som betales året etter den påløper. Skattøren er 28 prosent. Kommunene har siden 2005 fått tilført en andel av selskapsskatten som rammetilskudd.

Utvalget er bedt om å vurdere ulike sider av selskapsskatten som kommunal skatt, og i mandatet står følgende:

Utvalget skal vurdere hvorvidt selskapsskatten bør videreføres som en kommunal skatt. I vurderingen skal det legges vekt på:

- *Hensynet til et likeverdig tjenestetilbud*
- *Hensynet til stabile og forutsigbare rammer*
- *Hensynet til å gi kommunene insentiver til å drive næringsutvikling, herunder hvordan selskapsskatten virker inn på det regionale næringsutviklingsamarbeidet.*

I dette kapitlet redegjøres det for ulike sider ved selskapsskatten som kommunal skatt, utvalgets vurdering av dagens system og utvalgets konklusjoner og forslag til endringer.

5.1 Hvordan har systemet utviklet seg?

5.1.1 Tilbakeføring til kommunene i 2005

Før 1999 fikk kommunene en andel av selskapsskatten. Skatten ble utlignet til den kommunen der hovedkontoret lå. I og med at næringsvirksomhet er ujevnt fordelt i landet, samt at hovedkontoret kan ligge i andre kommuner enn den kommunen arbeidsplassene er lokalisert, var fordelingen kommunene i mellom meget ujevn. Selskapsskatten var fra 1999 til 2005 en ren statsskatt. Fra 2005 ble en andel av selskapsskatten tilbakeført til kommunene, men da basert på hvor stor andel av arbeidsplassene i det enkelte foretak som er lokalisert i den enkelte kommune. Det ble vedtatt at tilbakeføringen av selskapsskatten i 2005 og 2006 midlertidig skulle basere seg på en *skattesimuleringsmodell*, men at fra og med 2007 skulle tilbakeføringen skje ved *skattefondsmodellen* (boks 5.1).

I forbindelse med behandlingen av budsjettet for 2007 ble det vedtatt å videreføre ordningen med at kommunenes andel av selskapsskatten tilbakeføres som rammeoverføring i påvente av en ny vurdering av den kommunale selskapsskatten. Satsen for selskapsskatten ble samtidig redusert fra 4,25 prosent i 2005 og 2006 til 3,5 prosent i 2007. Reformen er dermed ikke fullført slik den ble initiert fra Bondevik II-regjeringens side.

Boks 5.1 Modeller for tilbakeføring av selskapsskatten til kommunene.

Skattesimuleringsmodellen: Den beregnede fordelingen av selskapsskatten mellom kommunene fordeles som overføringer fra statsbudsjettet (rammetilskudd) to år etter at skatten er innbetalt, det vil si tre år etter at skatten påløper.

Skattefondsmodellen innebærer at det opprettes et kommunalt næringskattfond som representerer kommunene samlet som en ny felles skattekreditor. Den nye kommunale skattekreditoren tas inn i skattelovgivningen med en egen skattøre mot at den statlige selskapsskatten reduseres tilsvarende. Midlene tilbakeføres til kommunene året etter at skatten er innbetalt.

Skattesimuleringsmodellen åpner for større grad av statlig kontroll over kommunesektorens inntekter enn skattefondsmodellen, fordi inntektsrammen for øvrig kan tilpasses reduksjon eller vekst i innbetalt selskapsskatt.

5.1.2 Fordelingsvirkninger ved tilbakeføring av selskapsskatten til kommunene

Selskapsskatten fordeles som rammetilskudd, men inngår i grunnlaget for skatteutjevning mellom kommunene. Parallelt med gjeninnføringen av selskapsskatten som kommunal skatt ble systemet for inntektsutjevning endret og en symmetrisk modell for utjevning innført. Dette var begrunnet i ønsket om å ivareta insentivvirkningene og å begrense omfordelingsvirkninger ved tilbakeføringen av selskapsskatten til kommunene. I St.meld. nr 5 (2004 – 2005) *Tilbakeføring av selskapsskatt til kommunene og omlegging av inntektsutjevningen* står det:

Etter regjeringens vurdering er det modell 1 som samlet sett best ivaretar både insentivvirkningene og omfordelingsvirkningene. Modellen styrker insentivvirkningene til lokal næringsutvikling vesentlig, uten at inntektsforskjellene mellom kommunene påvirkes i større grad enn at kommunene kan håndtere disse endringene fra ett år til neste. For både å styrke insentiveffektene og samtidig dempe omfordelingsvirkningene er det nødvendig å legge om inntektsutjevningen til et system med symmetrisk utjevning.

Det var hovedsakelig mellomstore og store kommuner som i utgangspunktet tjente på omleggingen til kommunal selskapsskatt. Bergen, Stavanger og Trondheim var blant kommunene som tjente på reformen totalt sett. Skattesterke kommuner som Bærum, Asker og Oslo tjente isolert sett på en tilbakeføring av selskapsskatten til kommunene. På grunn av at det inntektsutjevningende trekket økte betraktelig ved innføringen av en ny modell for inntektsutjevningen tapte disse kommunene, sammen med kraftkommunene, samlet sett på reformen. Også kommuner med mindre enn 20 000 innbyggere tapte på omleggingen. I disse kommunegruppene skyldes tapet hovedsakelig at skatteinntektene (før utjevning) ble betraktelig redusert. Ordningen med

symmetrisk inntektsutjevning reduserte på den annen side tapene for kommuner som tapte på at selskapsskatten ble tilbakeført til kommunene. På grunn av betydelige variasjoner i kommunenes inntekter fra selskapsskatt fra et år til det neste, både for enkeltkommuner og på landsbasis, vil de faktiske resultatene av reformen for enkeltkommuner kunne svinge fra et år til det neste.

5.2 Statliggjøring av selskapsskatten eller videreføring som kommunal skatt?

Utvalget har i sine vurderinger av hvorvidt selskapsskatten bør videreføres som kommunal skatt foretatt avveininger mellom hensynet til et likeverdig tjenestetilbud, stabilitet og forutsigbarhet i inntektsrammene og insentiver til næringsutvikling.

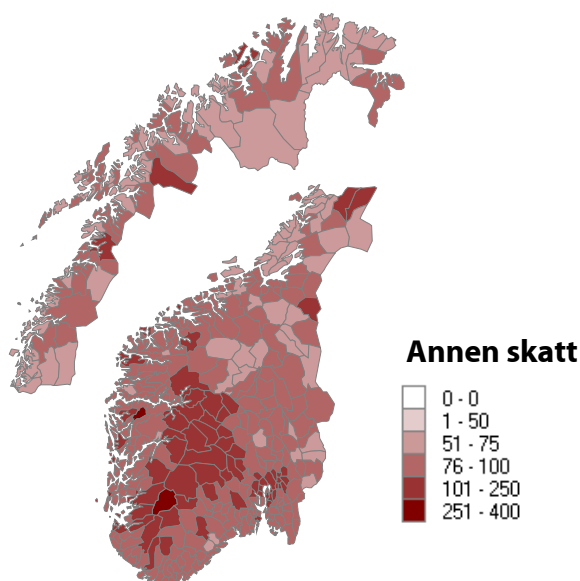
5.2.1 Likeverdig tjenestetilbud

Dersom selskapsskatten skal avvikles som kommunal skatt uten at kommunenes samlede inntekter reduseres, må reduksjonen i selskapsskatt oppveies av en økning av enten rammetilskudd eller øvrige skatteinntekter. Dersom skatteinntektenes andel av kommunenes samlede inntekter skal opprettholdes må kommunenes skatteinntekter fra alminnelig inntekt og formue fra personer økes tilsvarende reduksjonen i selskapsskatt. Dette vil motsvare at da selskapsskatten i 2005 ble lagt inn som en del av kommunenes rammetilskudd ble skatt på alminnelig inntekt og formue redusert tilsvarende.

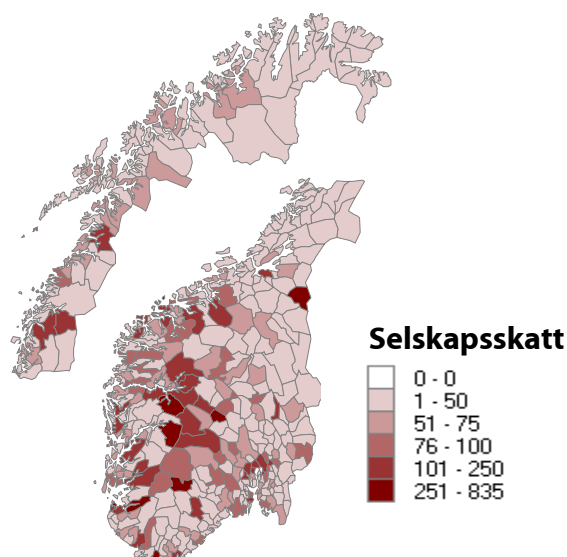
Kartene i figur 5.1 og 5.2 viser henholdsvis kommunevis fordeling av skatteinntektene fra skatt på alminnelig inntekt og formue og selskapsskatt før utjevning. Det er en betydelig større variasjon mellom kommunene når det gjelder skatt fra selskaper enn fra samlet skatt på alminnelig inntekt og formue fra personer og naturressurskatt. En avvikling av selskapsskatten vil medføre et jevnere inntektsnivå mellom kommunene, forutsatt at dagens ambisjonsnivå i inntektsutjevningen beholdes eller eventuelt økes.

Inntektsutjevningen reduserer betydningen av variasjonen i inntektsgrunnlaget, og utvalgets forslag til økt ambisjonsnivå i inntektsutjevningen vil bidra til å redusere forskjellene mellom kommunene ytterligere sammenliknet med dagens system.

Det er slik at kommuner som har høye inntekter fra selskapsskatten ofte også har høye inntekter fra inntektsskatt fra personlige skattytere. Det vil derfor i stor grad være de samme kommunene som taper på avvikling av selskapsskatten som også taper på økt ambisjonsnivå i inntektsutjevningen.

Figur 5.1 Fordelingen av inntekter fra skatt på alminnelig inntekt og formue, prosent i forhold til landssnitt per innbygger. Før inntektsutjevning. Skatt 2006.

Figur 5.2 Fordelingen av inntekter fra selskapsskatt prosentvis i forhold til landssnitt per innbygger. Før inntektsutjevning. Selskapsskatt tilbakeført til kommunene i 2006.

5.2.2 Stabile og forutsigbare rammer

Selskapsskatten er en ustabil og lite forutsigbar inntekt, noe som har sammenheng med at skattegrunnlaget for selskapsskatten er mer konjunkturfølsomt enn det øvrige skattegrunnlaget. Selskapsskatten varierer betydelig både i størrelse på landsbasis og i fordelingen mellom kommunene fra et år til det neste. Selskapsskatten utgjør en relativt liten andel av inntektene til sektoren, mindre enn 4 prosent av sektorens frie inntekter i 2007. Inntektsutjevningen kompenserer delvis for svikt i selskapsskatteinntektene lokalt.

En avvikling av selskapsskatten som kommunal skatt vil bidra til økt forutsigbarhet i den enkelte kommunes inntekter. Selv om selskapsskatten for den enkelte kommune i dag er kjent et år i forveien (skattesimuleringsmodellen), er det vanskelig å anslå utviklingen av selskapsskatten i den økonomiske langtidsplanleggingen.

Så lenge selskapsskatten tilføres som en andel av rammetilskuddet etter en skattesimuleringsmodell vil staten kunne kontrollere den totale størrelsen på selskapsskatten fra et år til det neste. Forutsigbare inntekter for kommunesektoren er viktig også ut fra hensynet til en stabil økonomisk utvikling på nasjonalt plan, jmfør nærmere omtale i kapittel 3.

5.2.3 Insentiver til næringsutvikling

Tilbakeføringen av en andel av selskapsskatten til kommunene fra og med 2005 ble begrunnet med at den ville ”styrke kommunenes insentiver til å legge til rette for næringsutvikling lokalt” (St.prp. nr. 64 (2003 – 2004) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren i 2005 (kommuneproposisjonen)*).

Dagens system for fordeling av selskapsskatt sikrer også at noe av verdiene blir igjen der de skapes. Samtidig vil denne målsettingen ivaretas på andre måter.

Kommunenes rolle i næringspolitikken

Kommunal næringspolitikk omfatter en rekke ulike aktiviteter med siktemål å stimulere til nye bedriftsetableringer, og bidra til økt verdiskaping og sysselsetting i den enkelte kommune. Kommunenes virkemidler omfatter i hovedsak arealplanlegging og utbygging av den lokale infrastrukturen til nærings- eller boligformål. Gode kommunale tjenester innenfor for eksempel barnehage- og skolesektoren anses også som et viktig element i kommunal tilrettelegging for næringsvirksomhet. For den enkelte kommune kan det sies at næringspolitikken er vellykket dersom sysselsettingen øker som følge av tilsig av nye bedrifter eller medfører økt aktivitet i eksisterende bedrifter. Skatteinntektene fra personlige skattytere kan dermed øke både som følge av økning i sysselsettingen i kommunen og økt lønnsnivå for allerede sysselsatte personer.

Insentiver av ulike former for skattefinansiering

Insentivvirkningen for den enkelte kommune av å tilbakeføre en andel av selskapsskatten til kommunene vil variere mellom ulike strøk av landet avhengig av arbeidsmarked, pendlingsmønster og inntektsnivå.

I områder med geografisk samsvar mellom arbeidsplasser og bosted inneholder systemet for skattefinansiering fra personlige skatteyttere isolert sett et insitament til lokal næringsutvikling. I områder nær byene vil det derimot være slik at mange personer arbeider i senterkommunen, men har bosted i en av omegnskommunene. Siden skatt fra personlige skattytere tilfaller bostedskommunen, vil en stor del av gevinsten ved næringsutvikling i senterkommunen tilfalle nabokommunene. Uten en kommunal selskapsskatt kan man si at disse kommunene i større grad vil ha interesse av å konkurrere om innbyggere enn bedrifter. Å tilføre kommunene en andel av selskapsskatten kan stimulere kommunene til å legge til rette for nye arbeidsplasser.

Effekten av direkte økonomiske insentiver på næringsutviklingen

Det er vanskelig å dokumentere om direkte økonomiske insentiver (som kommunal selskapsskatt) påvirker kommunenes arbeid med næringsutvikling. Professor Knut Ingar Westeren ved Høgskolen i Nord-Trøndelag har på oppdrag fra Landsdelsutvalget i Nord-Norge og KS i samme området undersøkt om det er argumenter for å gi kommunene direkte økonomiske insentiver til å drive

næringsutvikling (Westeren 2006). Han konkluderer med at direkte økonomiske incentiver ikke er avgjørende for i hvor stor grad kommunene driver næringsutvikling. Westernen viser i den sammenheng til at lokalpolitikere i minsteinntektskommuner (høy kompensasjonsgrad gjennom inntektsutjevningen) legger like stor vekt på arbeid med næringsutvikling som lokalpolitikere i kommuner med høye skatteinntekter (dermed mindre kompensasjonsgrad gjennom inntektsutjevningen). Utvalget har ikke foretatt noen egne analyser av effektene av tilbakeføringen av selskapsskatten på insentivene til næringsutvikling.

Reformen er per 2008 ikke fullført slik den ble initiert fra Bondevik II-regjeringens side. Det er derfor ikke mulig å måle effekter av den planlagte reformen. I og med at beløpet i 2007 og 2008 ble frosset på samme nivå som i 2006, har kommunene ikke fått den delen av verdiskapingen som økningen i selskapsskatten tilsier. I tillegg har regjeringen Stoltenberg II valgt ikke å gå over til en skattefondsmodell. I og med at reformen slik sett ikke er gjennomført, er det vanskelig å vurdere i hvilken grad målsetningene er nådd. Uavhengig av dette er det vanskelig å måle effekter av selskapsskatt på lokal næringsutvikling, fordi det er så mange andre faktorer som også bidrar til at kommunene ønsker å legge til rette for næringsutvikling.

5.2.4 Selskapsskatten og det regionale næringsutviklingssamarbeidet

Selskapsskatten kan tenkes å ha ulike effekter på det lokale næringsutviklingssamarbeidet. Konkurransen mellom kommuner om å få etablert næringsvirksomhet i sin kommune kan gå på bekostning på helhetlig tenkning og samarbeid om næringsetablering som ville ha vært til gunst for hele regionen. På den andre siden kan det tenkes at utsiktene til selskapsskatt gjør en kommune mer velvillig til for eksempel å akseptere at et felles utviklingsprosjekt legger beslag på store arealer i den kommunen. Generelt er det grunn til å tro at kommunene er velvillig til bedriftslokalisering, fordi sysselsetting gir mange andre positive ringvirkninger enn skatteinntekter. I pressområder kan det derimot tenkes at kommunene vil unngå ytterligere lokalisering om de ikke får fordeler i form av selskapsbeskatning. Utvalget kjenner ikke til analyser som vurderer disse effektene mot hverandre.

5.2.5 Beregningsgrunnlag

I dag er deler av datagrunnlaget som ligger til grunn for beregningene av den enkelte kommunes andel av inntektene fra selskapsskatten taushetsbelagt. Beregningene for fordeling av selskapsskatt som foretas av Skattedirektoratet i etterkant av ligningen hvert år, er meget omfattende og detaljerte. Datalistene over fordelingsgrunnlaget inneholder opplysninger om det enkelte selskap, der flere av opplysningene er taushetsbelagte etter ligningsloven § 3-13. Det er ingen unntak fra taushetsplikten som gir ligningsmyndighetene adgang til å gi opplysningene videre til kommunene, og kommunene kan dermed ikke gis innsynsrett i dette materialet. Den enkelte kommune kan med andre ord ikke

kontrollere og etterberegne egen andel av selskapsskatten. Det er vanskelig for kommuner å få informasjon om hvorfor de fra et år til et annet får stor vekst eller sterk nedgang i sine inntekter fra selskapsskatten. Dette kan begrense insentivvirkningene for den enkelte kommune. Videre kan det sees på som et demokratisk problem at inntekter som går til finansiering av viktige velferdsgoder er taushetsbelagte.

5.3 Fordelingseffekter

En statliggjøring av selskapsskatten vil isolert sett medføre betydelige inntektstap for de kommunene som har høye inntekter fra selskapsskatt. Da selskapsskatten ble tilbakeført til kommunene i 2005 ble skatt på alminnelig inntekt og formue redusert tilsvarende. Dersom en statliggjøring av selskapsskatten kombineres med en forholdsmessig like stor økning av skatteinntekter fra alminnelig inntekt og formue, vil det medføre mindre omfordelingseffekter for de skattesterke kommunene enn dersom inntektene fra selskapsskatten legges på innbyggertilskuddet. Dette henger sammen med at det for de fleste kommuner vil være en positiv samvariasjon mellom selskapsskatt per innbygger og annen lokal skatt per innbygger. Dersom omfordelingseffektene av statliggjøring av selskapsskatten vurderes som uønsket, kan de derfor langt på vei motvirkes ved å redusere graden av inntektsutjevning.

Beregningene av omfordelingsvirkningene er basert på gjennomsnittlige inntekter fra selskapsskatten i årene 2002-2004, som ble lagt til grunn for den andelen av selskapsskatt som ble utbetalt gjennom rammetilskuddet i årene 2005-2007. I beregningene er det benyttet øvrige skatteinntekter og innbyggertall fra 2006. Reduksjonen i selskapsskatt er oppveid ved at skatt på alminnelig inntekt og formue er økt andelsmessig like mye for hver kommune. I beregningene er det forutsatt at inntektsutjevningen beholdes uendret.

Med dette tallgrunnlaget vil 33 kommuner tape på en statliggjøring av selskapsskatten. Flere av disse kommunene taper betydelige beløp. Tre kommuner vil tape mer enn 1 000 kroner per innbygger og åtte kommuner vil tape mer enn 500 kroner per innbygger. Tabell 5.1 viser hvilke 33 kommuner som vil komme negativt ut ved en eventuell statliggjøring av selskapsskatten. Kolonne 1 og 2 viser effekten av endringene i skatteinntektene med dagens inntektsutjevning (kroner per innbygger og i 1 000 kroner).

Som tabellen viser er det to regioner som peker seg ut med forholdsvis mange tapskommuner: Oslo-området, der Oslo, Bærum og Asker taper forholdsvis mye på en statliggjøring av selskapsskatten, og Stavanger-regionen, der Stavanger og Sola taper forholdsvis mye. I fylkene Østfold, Oppland, Aust-Agder, Nord-Trøndelag, Troms og Finnmark er det ingen kommuner som taper på en statliggjøring av selskapsskatten. Kommunene Forsand, Aurland og Sandøy taper alle mer enn 1 000 kroner per innbygger.

Tabell 5.1 Endringer i skatteinntekter ved statliggjøring av selskapsskatt. Reduksjonen i selskapsskatt motsvares samlet sett av en tilsvarende økning i skatt på alminnelig inntekt og formue. Dagens modell for inntektsutjevning. Snitt selskapsskatt 2002 til 2004.

Kommuner med tap, sortert etter tap per innbygger (kr per innbygger og 1 000 kroner).

Kommune	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt, etter utjevning (kr per innb.)	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt, etter utjevning (1 000 kr.)
1129 Forsand	-2 686	-2 933
1421 Aurland	-1 392	-2 413
1546 Sandøy	-1 094	-1 389
1135 Sauda	-721	-3 440
1103 Stavanger	-636	-73 294
1528 Sykkylven	-607	-4 506
1232 Eidfjord	-605	-544
1029 Lindesnes	-574	-2 575
1665 Tydal	-487	-426
0301 Oslo	-469	-252 391
0617 Gol	-422	-1 859
1845 Sørfold	-393	-833
0833 Tokke	-361	-871
1422 Lærdal	-302	-651
1516 Ulstein	-254	-1 730
1524 Norddal	-253	-457
1124 Sola	-241	-4 848
1224 Kvinnherad	-236	-3 079
0219 Bærum	-211	-22 343
1001 Kristiansand	-183	-14 098
0830 Nissedal	-145	-204
1037 Kvinesdal	-127	-706
0704 Tønsberg	-123	-4 537
1201 Bergen	-113	-27 338
1244 Austevoll	-94	-413
1563 Sunndal	-81	-591
0403 Hamar	-78	-2 140
1515 Herøy	-66	-550
1832 Hemnes	-57	-258
0220 Asker	-39	-2 012
1824 Vefsn	-21	-287
0805 Porsgrunn	-7	-223
1504 Ålesund	-4	-144

Tabell 5.2 viser effekten av en statliggjøring av selskapsskatten for forskjellige kommunegrupper.

Tabell 5.2 Endringer i skatteinntekter ved statliggjøring av selskapsskatt. Reduksjonen i selskapsskatt motsvares samlet sett av en tilsvarende økning i skatt på alminnelig inntekt og formue. Dagens modell for inntektsutjevning. Snitt selskapsskatt 2002 til 2004.

Kommunene gruppert etter størrelse (kr per innbygger og 1000 kroner).

Kommunegruppe	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt etter utjevning (kr per innbygger)	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt etter utjevning (1 000 kr)
< 2 075 innb,	65	7 985
2 075 - 3 749 innb,	130	34 814
3 749 - 6 841 innb,	102	51 128
6 841 - 20 000 innb,	151	172 122
> 20 000 innb,	55	85 921
Bergen, Stavanger, Trondheim	-193	-99 579
Oslo	-469	-252 391

Det er særlig de store kommunene som taper på en statliggjøring av selskapsskatten. Oslo kommune taper om lag 470 kroner per innbygger, eller om lag 252 millioner kroner (etter inntektsutjevning). Tilsvarende tall for Stavanger, Bergen og Trondheim er henholdsvis -636, -113 og +6 kroner per innbygger. De fleste kommuner med mindre enn 20 000 innbyggere vil tjene på en statliggjøring av selskapsskatten.

I tabell 5.3 vises fordelingseffektene for kommunene gruppert fylkesvis.

Tabell 5.3 Endringer i skatteinntekter ved statliggjøring av selskapsskatt. Reduksjonen i selskapsskatt motsvares samlet sett av en tilsvarende økning i skatt på alminnelig inntekt og formue. Dagens modell for inntektsutjevning. Snitt selskapsskatt 2002 til 2004. Kommunene gruppert fylkesvis (kr per innbygger og 1000 kroner).

Fylke	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt etter utjevning (kr per innbygger)	Omfordeling avvikling av kommunal selskapsskatt etter utjevning (1 000 kr)
Østfold	116	30 155
Akershus	99	49 530
Oslo	-469	-252 391
Hedmark	70	13 287
Oppland	121	22 143
Buskerud	148	36 361
Vestfold	82	18 200
Telemark	102	16 965
Aust-Agder	160	16 643
Vest-Agder	-51	-8 312
Rogaland	-104	-41 503
Hordaland	-3	-1 528
Sogn og Fjordane	56	5 964
Møre og Romsdal	37	8 989
Sør-Trøndelag	49	13 391
Nord-Trøndelag	93	12 013
Nordland	109	25 647
Troms	155	23 796
Finnmark	146	10 650

Alle fylker, med unntak av Oslo, Vest-Agder, Rogaland og Hordaland, tjener samlet sett på en statliggjøring av selskapsskatten. Lindesnes, Kristiansand og Kvinesdal er av kommunene i Vest-Agder som taper på en statliggjøring av selskapsskatten. I Rogaland er det Sola, Stavanger¹, Sauda og Forsand

¹ I våre beregninger er tapet per innbygger for Stavanger og til en viss grad Oslo trolig større enn det som vil bli det reelle tapet for kommunen ved en statliggjøring av selskapsskatten. Dette skyldes at Stavanger og Oslo har fått for mye tilbakeført i selskapsskatt i årene 2005 til 2007. I forbindelse med den årlige beregningen av kommunal selskapsskatt er det foretatt en oppretting i forhold til behandlingen av selskaper med kredittradrags, dvs. fradrag for skatt betalt i utlandet. Ordningen med kredittradrags ivaretar at norske selskaper med virksomhet lokalisert i utlandet ikke dobbelbeskattes. I stor grad vil det være slik at den utliknede skatten til Norge motsvares av et like stort kredittradrags, slik at det ikke blir skatt å betale til Norge. På bakgrunn av at kredittradragsene økte betydelig i omfang fra skatteåret 2004 til skatteåret 2005 er det fra

kommune som taper, og i Hordaland er det Bergen, Kvinnherad, Eidfjord og Austevoll som taper betydelig på en statliggjøring. I stor grad er det de samme kommunene som taper/tjener på økt ambisjonsnivå i inntektsutjevningen, som taper/tjener på en reversering av selskapsskatten.

I vedlegg 3 vises effektene av å avvikle kommunal selskapsskatt for alle landets kommuner. Reduksjonen i selskapsskatt legges tilbake på alminnelig skatt fra inntekt og formue fra personer.

I vedlegg 4 vises samlede effekt av å avvikle kommunal selskapsskatt samtidig som inntektsutjevningen økes til 60 prosent for alle landets kommuner.

5.4 Utvalgets konklusjon og forslag vedrørende selskapsskatt

Medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti legger vekt på at det er stor variasjon mellom kommunene når det gjelder størrelsen på selskapsskatten i kroner per innbygger. Dette gjør det vanskelig å nå målet om et likeverdig tjenestetilbud i alle landets kommuner. I tillegg er variasjonen fra et år til et annet når det gjelder inntekter fra selskapsskatt uheldig. Det er et mål at kommunene har stabile og forutsigbare rammer ettersom kostnadene ved å produsere og etterspørselen etter tjenester i kommunene er stabile. *Disse medlemmene* er heller ikke overbevist om at selskapsskatten bidrar til økte insentiver til næringsutvikling. Å ha en velfungerende kommune med et aktivt næringsliv er et mål i seg selv, fordi det bidrar til flere arbeidsplasser som blant annet gir økte skatteinntekter til kommunen, og økte inntekter til det private næringsliv og kommunens innbyggere. Næringsutvikling er en aktivitet kommunene alltid vil ha fokus på, og selskapsskatten kan i tillegg komplisere interkommunalt samarbeid. Skatt på alminnelig inntekt og formue har etter disse medlemmers mening egenskaper som gjør den bedre egnet som en lokal skatt enn selskapsskatten.

Medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti foreslår derfor at ordningen med kommunal selskapsskatt avvikles, og at den andelen av skatten som selskapsskatten i dag utgjør legges på skatt på alminnelig inntekt og formue.

Medlemmene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet legger vekt på at selskapsskatten bidrar til økt fokus på næringsutvikling og sikrer at noe av verdiene blir igjen der de skapes. Det vil også være en fordel for kommuner med svake muligheter til næringsutvikling at det drives næringsutvikling i andre deler av landet. Disse medlemmene mener kommunene er i stand til å håndtere usikkerheten knyttet til varierende

skatteåret 2005 innarbeidet at det er skatt *etter* evt. kreditfradrag som skal fordeles mellom kommunene. Dette får betydning for fordelingen av kommunal selskapsskatt fra og med 2008.

inntekter fra selskapsskatt ettersom inntektene utgjør en relativt lav andel av kommunesektorens frie inntekter.

Den foreslåtte økningen i ambisjonsnivået i inntektsutjevningen (jamfør kapittel 4) vil sikre tilstrekkelig stabilitet og forutsigbarhet i kommunenes inntekter og forutsetningene for et likeverdig tjenestetilbud. *Medlemmene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet* mener det er svært uheldig å avvikle den kommunale selskapsskatten samtidig som ambisjonsnivået i inntektsutjevningen øker. Det vil stort sett være de samme kommunene som taper på begge endringene.

Medlemmene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet foreslår derfor at dagens ordning med kommunal selskapsskatt videreføres.

Medlemmene fra Kristelig Folkeparti og Venstre foreslår å videreføre skattesimuleringsmodellen ved tilbakeføring av inntektene fra selskapsskatt til kommunene. Med skattesimuleringsmodellen gjøres selskapsskatten kjent før statsbudsjettet vedtas, og staten vil dermed fremdeles ha mulighet til å endre satsen for selskapsskatt dersom inntektene fra selskapsskatten øker eller reduseres vesentlig fra et år til det neste. Da ordningen med tilbakeføring av selskapsskatten til kommunene ble innført i 2005 var det en intensjon å gå over til en skattefondsmodell. Utvalgets medlemmer fra *Kristelig Folkeparti og Venstre* mener det er nødvendig at ordningen med kommunal selskapsskatt evalueres i forhold til effekten ordningen har på den lokale næringsutviklingen, før man eventuelt går over til en annen modell.

Medlemmene fra Høyre og Fremskrittspartiet foreslår primært å gå over til en skattefondsmodell, slik intensjonen var i 2005. Det vil sikre kort tids etterslep fra næringslivet betaler inn skatten til kommunene mottar den og dermed bedre synliggjøre insentivene til næringsutvikling.

Medlemmene fra Høyre, Kristelig Folkeparti, Venstre og Fremskrittspartiet mener at selskapsskatten i større grad enn de øvrige elementene i inntektssystemet stimulerer til næringsutvikling. Ordningens utforming har imidlertid en svakhet i forhold til å se større bo- og arbeidsmarkedsregioner i sammenheng. Det bør derfor jobbes videre med løsninger der naturlige bo- og arbeidsmarkedsregioner kan motta selskapsskatten i fellesskap, forutsatt at de også er enige om viderefordelingen av inntektene fra selskapsskatten.

Et samlet utvalg opplever det som problematisk at deler av datagrunnlaget som ligger til grunn for beregningene av den enkelte kommunes andel av inntektene fra selskapsskatten i dag er taushetsbelagt. Dette gjør det vanskelig for den enkelte kommune å kontrollere og etterberegne egen andel av selskapsskatten, noe som igjen kan begrense insentivvirkningene for den enkelte kommune. Dersom selskapsskatten skal videreføres som en kommunal skatt, oppfordrer

utvalget derfor til at det jobbes aktivt med å øke mulighetene til innsyn i beregningen av fordelingen av selskapsskatten.

6 Distriktpolitiske tilskudd i inntektssystemet

I dagens inntektssystem tildeles kommuner i Nord-Norge og små kommuner med moderate skatteinntekter ekstra rammetilskudd gjennom Nord-Norgetilskuddet, regionaltilskuddet og deler av skjønnstilskuddet. Disse ekstrabevilgningene er begrunnet ut fra regional- og distriktpolitiske hensyn. Begrunnelsen for disse særskilte tilskuddene er å gi små kommuner og kommuner i Nord-Norge muligheten til å ha et bedre utbygd tjenestetilbud enn andre kommuner, og med dette bidra til å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret og til å sikre gode levekår i distriktene. I 2007 utgjør Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet totalt 2,045 milliarder kroner, som tilsvarer om lag 4,7 prosent av kommunenes rammetilskudd.

Utvalget er bedt om å vurdere de regionalpolitisk begrunnede ordningene innenfor dagens inntektssystem:

Utvalget skal fastlegge rammen for de regionalpolitiske tilskuddene, og vurdere om rammen skal deles i delrammer for Nord-Norgetilskudd, regionaltilskudd og skjønnstilskudd (kompensasjonen for bortfall av differensiert arbeidsgiveravgift). Utvalget skal vurdere om de regionalpolitiske tilskuddene i større grad skal kobles opp mot kriteriene som benyttes i den øvrige distriktpolitikken.

I kapittel 6 redegjøres det for dagens system for fordeling av Nord-Norgetilskudd og regionaltilskudd, utvalgets vurdering av dagens system og til slutt utvalgets konklusjoner og forslag til modell for fordeling av distriktpolitiske tilskudd.

6.1 Dagens system

6.1.1 Nord-Norgetilskudd

Før 1994 ble kommunene i Nord-Norge gitt en høyere grad av inntektsutjevning enn landets øvrige kommuner, noe som ga kommuner i Nord-Norge et sterkere inntektsgrunnlag enn tilsvarende kommuner ellers i landet. Begrunnelsen for å gi kommuner et høyere tilskudd gjennom inntektsutjevningen var dels at Nord-Norge hadde merkostnader knyttet til klimatiske og strukturelle forhold som ikke ble fanget opp gjennom utgiftsutjevningen, dels at en heving av inntektsnivået var nødvendig på grunn av det lave utbyggingsnivået i landsdelen etter andre verdenskrig. I forbindelse med forenklingen av inntektssystemet i 1994 ble ikke lenger Nord-Norge behandlet spesielt gjennom inntektsutjevningen. I stedet ble det opprettet et eget Nord-Norgetilskudd. Formålet var å ivareta behovet for å gi Nord-Norge en særskilt behandling, og å synliggjøre tilskuddene.

Rattsøutvalget foretok ingen faglig vurdering av hvor stort omfang Nord-Norgetilskuddet burde ha i forhold til andre regionalpolitiske virkemidler i sin gjennomgang av inntektssystemet.

Utvalget pekte imidlertid på tre forhold som det mente kunne begrunne at tilskuddet ble opprettholdt (NOU 1996: 1 *Et enklere og mer rettferdig inntektssystem for kommuner og fylkeskommuner*):

- Levekårsundersøkelser som viste at kommuner i Nord-Norge generelt ligger lavt i forhold til landsgjennomsnittet.
- Norge har interesse av at Nord-Norge settes i stand til å forvalte landsdelens naturressurser, herunder fiskeriressursene, på en god måte, samt å hevde Norges interesser i Nordområdene.
- Uten en sterk offentlig sektor vil sysselsetting og bosetting i landsdelen bli sårbar overfor svingninger i den private sektor.

Nord-Norgetilskuddet fordeles i dag etter bestemte satser per innbygger til kommunene i Nordland, Troms og Finnmark. Tilskuddet begrunnes ut fra *regionalpolitiske* hensyn, og ikke som tidligere med at kommunene i Nord-Norge har merkostnader til kommunal tjenesteproduksjon. I dag skal kommunene få full kompensasjon for ufrivillige kostnadsulemper i kommunal tjenesteproduksjon gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet. I 2007 utgjør Nord-Norgetilskuddet til kommunene omlag 1,2 milliarder kroner. Satsene per innbygger er vist i tabell 6.1.

Tabell 6.1 Nord-Norgetilskudd til kommuner.
Sats per innbygger. 2007.

Fylke	Kroner per innbygger
Nordland	1 398
Troms	2 682
Finnmark	6 553

6.1.2 Regionaltilskudd

I forbindelse med omleggingen av inntektssystemet i 1997 ble det lagt til grunn at variasjoner i kommunenes utgiftsbehov til kommunal administrasjon skulle omfattes av utgiftsutjevningen. Rattsøutvalgets analyser viste at små kommuner tidligere hadde blitt overkompensert for smådriftsulemper i kommunal tjenesteproduksjon (NOU 1996: 1). Rattsøutvalget foreslo på bakgrunn av dette en halvering av kostnadsvekten til basiskriteriet i utgiftsutjevningen. Dette medførte en betydelig omfordeling av inntekt fra små kommuner til større kommuner.

Ut fra regionalpolitiske hensyn ønsket daværende regjering å sikre inntektsnivået til små utkantkommuner, og på bakgrunn av dette ble det innført

et eget regionaltilskudd i inntektssystemet. Fordelingen var ikke direkte basert på en vurdering av hvilke kommuner som hadde behov for en regionalpolitisk ekstrainsats, men ble først og fremst utformet for å treffe kommuner som hadde tapt på endringer i inntektssystemet.

Regionaltilskuddet ble gitt til kommuner som lå innenfor virkeområdet for distriktpolitiske virkemidler, som hadde færre enn 3 000 innbyggere og skatteinntekt under 110 prosent av landsgjennomsnittet. Tilskuddet ble gitt som en fast sats per kommune. Kommuner i Finnmark og Nord-Troms mottar en høyere sats per kommune enn kommuner i resten av landet.

Størrelsen på regionaltilskuddet økte hvert år i perioden 1997-2001, etter hvert som omleggingen av inntektssystemet fikk større gjennomslag. Fra 2001 til 2005 ble størrelsen på regionaltilskuddet videreført på samme nivå.¹ Fra og med 2002 ble det ut fra hensynet til forenkling vedtatt å se bort fra kriteriet om at kommunene skal være innenfor det distriktpolitiske virkeområdet for å få regionaltilskudd. I 2006 ble rammen for regionaltilskuddet økt med 225 millioner kroner. Dette medførte en økning i satsene med 1,56 millioner per kommune. Tabell 6.2 viser størrelsen på regionaltilskuddet per kommune i 2007.

Tabell 6.2 Regionaltilskuddet – full sats. 2007.

Kommuner	Beløp per kommune (1 000 kroner)
Finnmark og Nord-Troms	9 970
Resten av landet	5 083

Fra 2003 ble modellen for regionaltilskudd endret slik at kommuner med færre enn 3 000 innbyggere skulle motta full sats, mens kommuner med mellom 3 000 og 3 200 innbyggere skulle motta en redusert sats. Med denne endringen får ikke lenger kommuner med økende innbyggertall en brå inntektsnedgang når befolkningstallet overstiger 3 000 innbyggere. Tabell 6.3 viser hvordan satsen for tilskuddet trappes ned med økende innbyggertall (St.prp. nr 64 (2001-2002)).

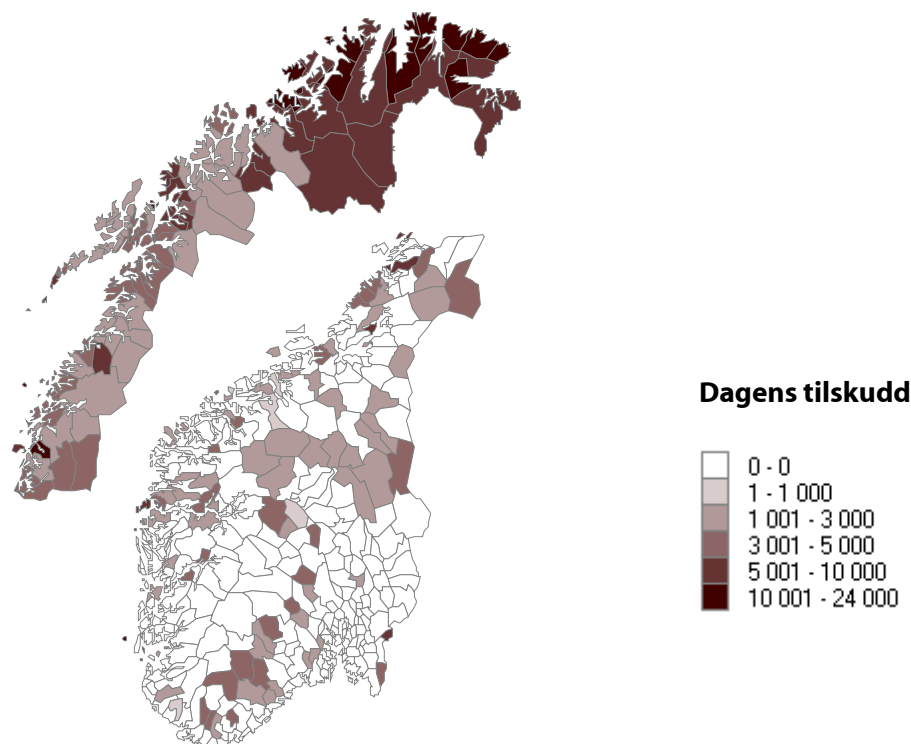
Tabell 6.3 Regionaltilskudd til kommuner med mer enn 3 000 innbyggere.

Innbyggertall	Regionaltilskudd - prosent
3 000 – 3 049	80 prosent av full sats
3 050 – 3 099	60 prosent av full sats
3 100 – 3 149	40 prosent av full sats
3 150 – 3 199	20 prosent av full sats
Fra og med 3 200	0 kroner

¹ Kommuner som tapte på omleggingen av inntektssystemet i 1997, men som ikke kvalifiserte for regionaltilskudd, fikk kompensasjon gjennom et ekstraordinært skjønnstilskudd. Størrelsen på det ekstraordinære skjønnstilskuddet ble, på samme måte som regionaltilskuddet, trappet opp i løpet av perioden 1997-2001. Det ekstraordinære skjønnstilskuddet ble avviklet i 2006.

Regionaltilskuddet er i dag, på samme måte som Nord-Norgetilskuddet, begrunnet ut fra *regionalpolitiske hensyn*.²

I 2007 blir tilskuddet tildelt etter en sats per kommune til alle kommuner som har færre enn 3 200 innbyggere og skatteinntekt under 110 prosent av landsgjennomsnittet.

Figur 6.1 Fordeling av distriktpolitikken i dagens inntektssystem. Regionaltilskudd og Nord-Norgetilskudd samlet. Kroner per innbygger.

I 2007 utgjør regionaltilskuddet om lag 824 millioner kroner.

I tillegg til regionalpolitisk tilskudd og Nord-Norgetilskudd er også deler av skjønnstilskuddet gitt en regionalpolitisk begrunnelse. Dette er nærmere omtalt i kapittel 8 i rapporten.

6.2 Analyse og vurdering av dagens system

Utvalget har ikke foretatt noen selvstendige analyser av effektene av dagens regionalpolitiske overføringer i inntektssystemet, men har i sitt arbeid blant annet vurdert de analyser som ble utført i forbindelse med Borgeutvalgets gjennomgang av inntektssystemet (NOU 2005: 18 *Fordeling, forenkling, forbedring*).

² Små kommuner skal få full kompensasjon for smådriftsulemper i kommunal tjenesteproduksjon gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet.

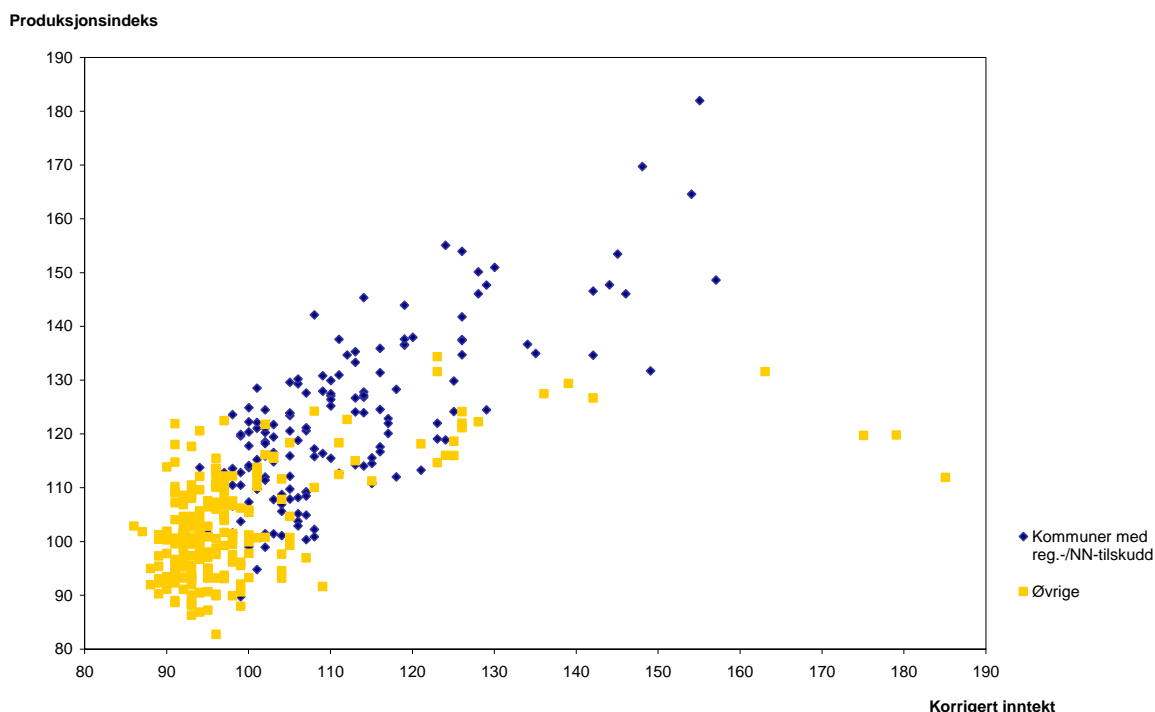
Senter for økonomisk forskning utførte på oppdrag fra Borgeutvalget en analyse som peker i retning av at kommuneoverføringer er et lite effektivt regionalpolitisk virkemiddel (Berg og Rattsø, 2005). Borgeutvalget påpekte at SØFs analyse aktualiserer en nærmere vurdering av effekten av kommuneoverføringer i forhold til alternative regionalpolitiske virkemidler.

Borgeutvalget vurderte det likevel som vanskelig å anbefale en avvikling av de regionalpolitiske tilskuddene i inntektssystemet basert på kun én analyse som indikerer at økte kommuneoverføringer ikke har en positiv effekt på befolkningsutvikling, privat inntektsnivå og privat sysselsetting. Videre fant Borgeutvalget det vanskelig å anbefale en avvikling av de regionalpolitiske tilskuddene i inntektssystemet *uten* en evaluering av kommuneoverføringer som regionalpolitisk virkemiddel der kommuneoverføringer vurderes opp i mot andre regional- og distriktpolitiske virkemidler. Borgeutvalget konkluderte med at de regionalpolitiske overføringene i inntektssystemet inntil videre skulle videreføres på samme nivå, men samles i et tilskudd som fordeles etter kriterier som er mer i samsvar med den øvrige distriktpolitikken.

Statistisk sentralbyrå (SSB rapport 2006/43) har undersøkt om hvorvidt kommunalt tjenestetilbud, målt ved utgifter per potensiell bruker, påvirker folks flyttemønstre. I undersøkelsen finner SSB en svak effekt av innsats på barnehager for flyttinger innen en arbeidsmarkedsregion, men ellers svært liten effekt av kommunale tjenester på flytting.

SSB har videre gjort en analyse av effekter av en økning av det kommunale konsumet, med spesiell vekt på om en slik økning virker positivt for sysselsettingen i distriktene. Hovedkonklusjonen etter analysene på nasjonalt nivå er at den største sysselsettingseffekten av en økning i kommunalt konsum kommer i kommunal tjenesteyting, og at omfanget har en klar sammenheng med hvor stor andel av økningen i konsumet som går direkte til kommunale lønnskostnader. Det er imidlertid viktig å være klar over at det her nærmest er en definisjonsmessig sammenheng. Om lag 72 prosent av det kommunale konsumet er lønn, og en økning med 1 milliard kroner i det kommunale konsumet vil derfor automatisk føre til en økning i lønnsutgiftene (St.meld. nr. 2 (2006 – 2007) *Revidert nasjonalbudsjett 2007*). Hovedkonklusjonen etter analysene på regionalt nivå er at de største prosentuelle sysselsettingsvirkningene på kort sikt kommer i Finnmark, Nordland og Sogn og Fjordane. Fylkene Troms, Nord-Trøndelag, Møre og Romsdal, Aust- og Vest-Agder, Telemark, Hedmark og Oppland viser også samlede sysselsettingsvirkninger langt over landsgjennomsnittet. Det er klart større prosentuelle sysselsettingsvirkninger i de mindre sentrale regionene i landet (SSB rapport 2006/43).

Produksjonsindeksen³ er et samlemål for kommunenes tjenesteproduksjon basert på produksjonsindikatorer for sju utvalgte sektorer. Indeksen sier noe om nivået på produksjonen i forhold til størrelsen på målgruppen for tjenestene. Produksjonsindeksen viser ikke hvor høy produksjonen er absolutt eller målt per innbygger, men viser hvor godt tjenestetilbudet er til innbyggerne i ulike målgrupper. Figur 6.2 viser at kommuner med regionaltilskudd og/eller Nord-Norgetilskudd generelt har en høyere verdi på produksjonsindeksen enn kommuner som ikke mottar regional- eller distriktpolitisk begrunnede tilskudd gjennom inntektssystemet. Analysene har vist en klar sammenheng mellom produksjonsindeksen og økonomiske rammebetingelser. Kommuner med høy korrigert inntekt⁴ har gjennomgående høyere produksjon enn kommuner med lav korrigert inntekt. Små kommuner og kommuner i Nord-Norge har også gjennomgående høy verdi på produksjonsindeksen. Dette må ses i sammenheng med at disse kommunegruppene også har høy korrigert inntekt.

Figur 6.2 Produksjonsindeks – korrigerte inntekter. Kilde: Rapport fra Det tekniske beregningsutvalg for kommunal og fylkeskommunal økonomi, november 2006.

³ Produksjonsindeksen er utarbeidet av Senter for økonomisk forskning (SØF) ved NTNU på oppdrag fra Kommunal- og regionaldepartementet og omfatter barnehage, grunnskole, primærhelsetjeneste, pleie og omsorg, barnevern og sosialkontortjenester. Samlet utgjør disse sektorene om lag 80 prosent av kommunenes driftsutgifter. Indeksen tar i begrenset grad hensyn til kvaliteten på tjenestene. For mer informasjon om produksjonsindeksen henvises det til kapittel 7 i *Rapport fra Det tekniske beregningsutvalg for kommunal og fylkeskommunal økonomi*, november 2006.

⁴ Korrigert inntekt per innbygger. Inntektene omfatter inntekts- og formuesskatt, rammeoverføringer, eiendomsskatt og konsesjonskraftinntekter og er korrigert for forskjeller i beregnet utgiftsbehov. Som mål på utgiftsbehov er kostnadsnøklene i inntektssystemet lagt til grunn. Både indeksen og korrigert inntekt er normalisert slik at veide gjennomsnitt (innbyggertall som vekt) er lik 100 for kommunene som inngår i analysen. For en nærmere beskrivelse av korrigert inntekt vises det til blant annet kommuneproposisjonen for 2008 (St.prp. nr. 67 (2006-2007)), vedlegg 5.

Utvalget har på bakgrunn av Borgeutvalgets vurderinger og SSBs rapport vurdert størrelsen på og utformingen av dagens tilskudd opp mot et system som i større grad knyttes opp mot distriktpolitikken for øvrig.

6.2.1 Regional- og distriktpolitiske målsettinger

Målsettingene med regional- og distriktpolitikken har i flere tiår vært å opprettholde hovedtrekkene i bosettingsmønsteret og å sikre likeverdige levekår i alle deler av landet. I St.meld. nr. 21 (2005-2006) *Hjarte for heile landet - Om distrikts- og regionalpolitikken* presiserer Stoltenberg II-regjeringen målene for regionalpolitikken til å være ”å leggje til rette for likeverdige levekår i heile landet og oppretthalde hovudtrekka i busetnadsmønsteret”. Videre presiseres det at regjeringen legger vekt på at staten må ha et sentralt distriktpolitisk ansvar for å sikre gode tjenester og ressurser til utvikling i områder som har mindre økonomisk grunnlag lokalt.

Målet er at regionale aktører skal ha en viktig rolle i å utvikle en regionalpolitikk som kan medvirke til å utnytte potensialet i alle deler av landet. Samtidig er det nødvendig å ha et statlig nivå for å sikre nødvendig samspill og likeverdige rammevilkår på tvers av geografiske skillelinjer. Regjeringen påpeker at det er et mål å styrke lokaldemokratiet, og at kommunene fremdeles skal ha det overordnede ansvaret for velferdstjenestene til innbyggerne og en viktig rolle som lokal samfunnsutvikler.

6.2.2 Distriktpolitisk virkeområde

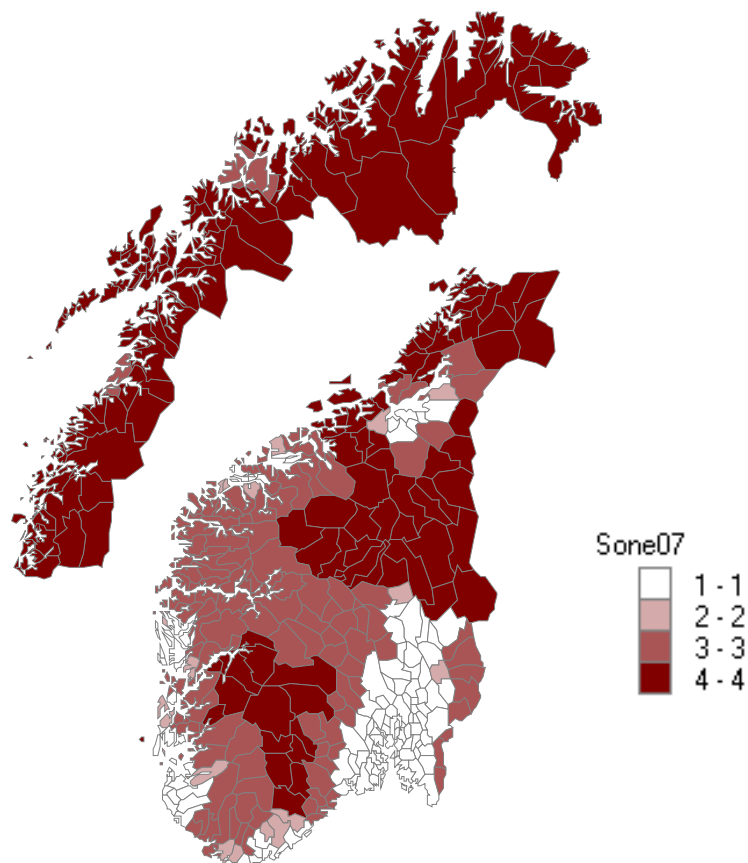
Regional- og distriktpolitiske ordninger som differensiert arbeidsgiveravgift og bedriftsstøtte er definert gjennom ulike virkeområder. Disse ordningene er hver for seg notifisert og godkjent hos ESA. Virkeområdet for bedriftsstøtte er en del av virkeområdet for distrikts- og regionalpolitiske virkemidler. I tillegg til bedriftsstøttesonene, kommer også en sone for fysisk tilretteleggende tiltak som ikke er omfattet av statsstøtteregulverket. Andre ordninger knyttes i varierende grad til sonene i det distriktpolitiske virkeområdet. Dette gjelder i hovedsak ordninger forbeholdt kommuner, næringsliv og personer. Til grunn for inndelingen av det distriktpolitiske virkeområdet ligger det en vurdering av hvilke deler av landet som har spesielle utfordringer i forhold til distrikts- og regionalpolitiske mål om bosetting og verdiskaping. Nord-Norgetilskuddet, regionaltilskuddet og skjønnstilskuddet i inntektssystemet er i motsetning til store deler av den øvrige distriktpolitiske ekstrainsatsen, ikke avgrenset til kommuner innenfor det distriktpolitiske virkeområdet.

Virkeområdet for distriktpolitiske virkemidler ble endret fra 1. januar 2007. Endringene innebar en utvidelse av det distriktpolitiske virkeområdet, særlig i områder der det kan ytes bedriftsrettet støtte. De tidligere sonene A og B ble slått sammen til ny sone IV. Åtte kommuner som tidligere lå i sone C er innlemmet i ny sone IV. Disse områdene er innlemmet i en sone med høyere

støtteintensitet, fordi utviklingen i disse områdene har vært negativ, spesielt med hensyn til utvikling i folketall.

Resten av kommunene i tidligere sone C, samt 24 nye kommuner som ble løftet opp fra tidligere sone D, ble plassert i ny sone III. I spesielle tilfeller kan støttesatsene i sone IV også brukes i sone III. Den gamle D-sonen for støtte til fysisk tilrettelegging blir videreført i ny sone II. I denne sonen er 7 nye kommuner innlemmet. Kommuner som befinner seg i sone I ligger utenfor området for det distriktpolitiske virkeområdet.

Det distriktpolitiske virkeområdet brukes for å avgrense hvor, og med hvilken intensitet, det kan gis bedriftsstøtte/næringsstøtte som er hjemlet i bestemmelsene om regionalstøtte innenfor EØS-regelverket om statsstøtte, og som altså går ut over det som er tillatt innenfor det generelle, landsdekkende konkurransereguleringen (sone III og IV). Dette forutsetter at området på forhånd er godkjent av ESA. I tillegg brukes det for å avgrense hvor det kan gis støtte til fysisk tilrettelegging, men ikke direkte bedriftsstøtte (sone II i tillegg til sone III og IV).

Figur 6.3 Distriktpolitisk virkeområde. Soneinndeling.

Grovt sett omfatter sone IV Finnmark, Troms (unntatt Tromsø) og Nordland (unntatt Bodø), deler av Trøndelagsfylkene og grenseområdet mot Møre og

Romsdal, samt indre deler av Hedmark, Oppland, Buskerud, Telemark og Hordaland. Til sammen utgjør dette mer enn 150 kommuner.

Sone III omfatter nesten 130 kommuner i Sør-Norge og Trøndelag som ikke ligger i nærheten av større byområder, samt Bodø og Tromsø. Sone II omfatter 20 kommuner i Sør-Norge. Virkeområdet utgjør for tiden til sammen om lag 30 prosent av befolkningen.

Tabell 6.4 viser totalt antall innbyggere innenfor de enkelte sonene samt gjennomsnittlig kommunestørrelse. Tabell 6.5 viser en oversikt over hvilke kommuner som ligger innenfor de enkelte sonene, og hvilke virkemidler som er tillatt brukt innen sonen.

Tabell 6.4 Antall innbyggere innenfor hver av sonene, per 01.01.07.

Sone	Befolkningstall per 1.1.2007			
	Totalt antall innbyggere	Gjennomsnitt	Minimum	Maksimum
I	3 301 939	26 629	2 088	548 617
II	117 775	5 889	793	18 173
III	695 878	5 394	356	64 492
IV	565 542	3 579	214	25 190

Tabell 6.5 Soneinndeling 1.1.07.

Sone	Kommuner	Virkemiddel	Gammel sone
Sone II	20 kommuner i Sør-Norge	Fysisk tilrettelegging	Deler av sone D+7 nye kommuner
Sone III	Sør-Norge og Trøndelag som ikke ligger i nærheten av større byområder, samt Bodø og Tromsø. 129 kommuner	Direkte bedriftsstøtte	C+24 D-kommuner
Sone IV	Finnmark, Troms, Nordland, deler av Trøndelagsfylkene og grenseområdet mot Møre og Romsdal, indre deler av Hedmark, Oppland, Buskerud, Telemark og Hordaland. 158 kommuner	Direkte bedriftsstøtte	A+B + 8 C-kommuner

Kommunal- og regionaldepartementets regionalpolitiske avdeling har med utgangspunkt i bruk av indikatorbasert analyse og skjønn identifisert kommuner som har problemer og utfordringer⁵.

⁵ TØI (Transportøkonomisk Institutt) og NIBR (Norsk institutt for by- og regionforskning) har på oppdrag fra KRD konstruert en distriktsindeks, basert på indikatorer relatert til geografi, arbeidsmarked, velferd og demografi. Indeksen er primært benyttet som utgangspunkt for å dele landet inn i distriktpolitiske virkeområder. KRD har modifisert TØI/NIBRs distriktsindeks. Problemet med den opprinnelige indikatoren er blant annet at sysselsettingstall brukes som arbeidsmarkedsindikator. Dette fører til at kommuner som for eksempel Nittedal kommer ut med en svært lav sysselsettingsandel i forhold til egen arbeidsstyrke/befolkning, og får lav score på indeksen for denne indikatoren, som

Analysene ligger til grunn for avgrensingen av virkeområdet og inndelingen av kommuner i ulike soner for bruk av distriktpolitiske virkemidler. Inndelingen tar utgangspunkt i 11 indikatorer som fanger opp dimensjonene *geografi, demografi, arbeidsmarked og inntekt*. Indikatorene og vektingen av disse i beregningene er presentert i tabell 6.6. På grunnlag av dette produseres en indikatorverdi fra 0 til 100, hvor høy verdi tilsier få distriktpolitiske utfordringer. Denne verdien kalles distriktsindeksen.

Distriktsindeksen kombineres med skjønnsmessige vurderinger for å sikre sammenhengende soner. Det vil derfor være forskjeller mellom kommuner innenfor samme prioriteringsområde når det gjelder distriktsindeksen, og kommuner med samme verdi på distriktsindeksen er plassert innenfor forskjellige soner i virkeområdet for distriktpolitikk. Tabell 6.7 viser indikatorintervall i de ulike sonene.

Tabell 6.6 Indikatorer og vekter som ligger til grunn for distriktsindeksen.

Dimensjoner	Indikatorer	Anvendt vekt	Aggregert vekt
Geografi	Sentralitet, befolkningstetthet, reisetid	20, 10, 10	40
Demografi	Befolkningsutvikling, kvinneandel, andel eldre	20, 5, 5	30
Arbeidsmarked	Sysselsettingsvekst, yrkesaktivitet	10, 10	20
Inntekt	Inntekt per skatteyter	10	10

Tabell 6.7 Soner og indikatorverdier innenfor hver sone.

Sone	Antall kommuner	Samlet indeks	Min. av distriktsindikator	Maks. av distriktsindikator
I	124	79,7	51,0	96,2
II	20	55,8	46,3	66,8
III	129	47,5	8,5	76,2
IV	158	30,6	0,7	57,5
Totalt	431	68,1	0,7	96,2

6.2.3 Utvalgets vurdering av dagens regionalpolitiske tilskudd

Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet har opprinnelig ulik begrunnelse og er først og fremst utformet for å treffe kommuner som har tapt på endringer som har blitt gjennomført i inntektssystemet. I dag er begge tilskuddene regionalpolitisk begrunnet.

påvirker den samlede verdien på indeksen. Sysselsettingsandelen er lav i Nittedal, fordi befolkningen pendler til Oslo/andre nabokommuner. KR D har derfor byttet ut sysselsetting (utgangspunkt i arbeidsstedsadresse) med yrkesaktivitet (utgangspunkt i bostedsadresse) som arbeidsmarkedsindikator. Indeksen blir med dette mer relevant. TØI/NIBR har i sin indeks brukt sysselsettingsvekst de siste 5 år, som indikator. KR D har oppdatert indeksen på dette punktet, og har for å fange opp mer langsiktige strukturelle endringer benyttet sysselsettingsvekst de siste 10 år.

Utvalget mener det er viktig å opprettholde ordninger i inntektssystemet som har en distrikts- og regionalpolitisk begrunnelse. Det er også viktig at Nord-Norge sikres et stabilt og godt inntektsgrunnlag innenfor en slik ordning. En prioritering av Nordområdene innenfor inntektssystemet er viktig for at kommunene i dette området skal være i stand til å forvalte landsdelens ressurser på en god måte samt å hevde Norges interesser i Nordområdene. Sysselsetting og bosetting i landsdelen vil være svært sårbar overfor svingninger i den private sektor uten en sterk offentlig sektor. Forskjeller i levekår og inntektsnivå tilsier også en fortsatt prioritering av Nord-Norge innenfor inntektssystemet. Kommunene i Nordområdene må være i stand til å forvalte viktige nasjonale ressurser. Utvalget forutsetter at gjennomgangen av utgiftsutjevningen i inntektssystemet sikrer full utgiftsutjevning i alle områder i landet.

Utvalget mener at et nytt distriktpolitisk tilskudd skal brukes til å sette kommuner som sliter med fraflytting og dårlige levevilkår i stand til å gi *et bedre utbygd tjenestetilbud* til innbyggerne enn ”gjennomsnittskommunen”, for om mulig å demme opp for ytterligere fraflytting. Små kommuner og kommuner som sliter med fraflytting er enda mer avhengig av at kommunen har ressurser til lokalsamfunnsutvikling og næringsutvikling enn vekstkommunene, der ”markedet” og private aktører har utviklingskraft.

Utvalget mener samtidig at det er en svakhet ved dagens system at det ikke ligger til grunn noen direkte vurdering av *hvilke* kommuner som har behov for en regionalpolitisk ekstrainsats. Fordelingskriteriene for dagens regionalpolitiske ordninger i inntektssystemet er i liten grad koblet opp mot de kriteriene som benyttes i den øvrige distriktpolitikken. Dagens kriterier for tildeling av Nord-Norgetilskudd og regionaltilskudd er kun basert på geografi, innbyggertall og skattenivå.

Det er en etablert praksis for jevnlig gjennomgang og evaluering av de målrettede distrikts- og regionalpolitiske virkemidlene. De elementer i inntektssystemet som har en tilsvarende begrunnelse er imidlertid ikke en del av disse vurderingene. Følgelig blir ordningene i inntektssystemet ikke oppdatert med de endringer som følger av utviklingen i den direkte distrikts- og regionalpolitikken. Dette er en svakhet i dagens system som utvalget mener begrunner en omlegging av Nord-Norgetilskuddet og regionaltilskuddet i inntektssystemet. En rekke kommuner i Sør-Norge har mange av de samme utfordringer som de kommunene som i dagens ordning mottar Nord-Norgetilskudd. Utvalget mener det er behov for å endre på tilskuddene slik at også disse kommunene i Sør-Norge inkluderes i ordningen.

Regionaltilskuddet fordeles per kommune, noe som medfører at tilskuddet for en liten kommune utgjør et stort beløp per innbygger. Skattegrensen på 110 prosent for å kvalifisere for regionaltilskudd medfører at en kommune fra det

ene året til det neste kan miste en stor andel av rammetilskuddet på grunn av en helt marginal økning i skatteinntektene. En kommune med 2 000 innbyggere som mister regionaltilskuddet på grunn av for høye skatteinntekter vil måtte ha skatteinntekter på om lag 140 prosent av landsgjennomsnittet for å komme opp på samme inntektsnivå som den hadde da den mottok regionaltilskudd. Dette viser at dagens ordning har uheldige terskeeffekter. Også ved en økning i befolkningstall utover 3 000 innbyggere vil regionaltilskuddet bli redusert. Disse terskeeffektene kan være krevende å håndtere i en liten kommune, selv om terskeeffektene av befolkningsendringer er dempet med innføringen av nedtrapping av tilskuddet. Enkelte kommuner kompenseres i dag for bortfall av regionaltilskudd gjennom skjønnet.

Utvalget mener det bør innføres et mer robust tilskudd hvor kommuner med sammenfallende utfordringer, i større grad enn i dagens ordning gis de samme virkemidler for å håndtere utfordringene. Det er videre viktig at ikke tilfeldige variasjoner i skatteinntekter fra et år til det neste vil medføre drastiske endringer i de regionalpolitisk begrunnede tilskuddene for enkeltkommuner.

6.3 Utvalgets konklusjon og forslag til nytt distriktstilskudd

6.3.1 Ett nytt distriktpolitisk tilskudd som inkluderer flere kommuner

I dette avsnittet presenteres utvalgets forslag til ny modell for distriktpolitisk tilskudd. De midler som i dag fordeles som Nord-Norgetilskudd og regionaltilskudd utgjør hoveddelen av rammen for det nye tilskuddet. I tillegg er en del av skjønnsstilskuddet overført til det nye distriktpolitiske tilskuddet ut fra en vurdering av at en gitt andel av fylkesrammene er regionalpolitisk begrunnet. Den totale rammen for et nytt distriktpolitisk tilskudd er satt til 2,088 milliarder kroner (tallgrunnlag fra 2006).

Forslaget til nytt tilskudd omfatter kommuner som har de største distriktpolitiske utfordringene (kommuner i sone IV og III) og som har en gjennomsnittlig skatteinntekt de siste tre årene som er lavere enn 120 prosent av landsgjennomsnittet. I tillegg til alle kommuner i sone IV innenfor skattegrensen foreslås det at kommuner innenfor sone III med en indeks lavere enn 35 tildeles fullt tilskudd. Kommuner i sone III med indeks mellom 35 og 46 mottar reduserte tilskudd⁶. Indeksgrensen er basert på skjønnsmessige vurderinger.

Det distriktpolitiske tilskuddet er fordelt med én sats per kommune og én sats per innbygger. Innbyggerne og kommunene i de ulike prioriteringsområdene gis ulik vekt. Fordelingen av tilskuddet mellom de ulike sonene er basert på en skjønnsmessig vektning mellom sonene, blant annet ut fra et ønske om fremdeles å prioritere Nord-Norge spesielt innenfor det distriktpolitiske tilskuddet, og

⁶ Gradering innenfor sone III for kommuner med indeks mellom 35 og 46.

ønsket om å begrense omfordelingsvirkningene. Tabell 6.8 viser vektingen for satsene per kommune og per innbygger i de ulike sonene.

Tabell 6.8 Vekting mellom områder innenfor sonene og mellom sonene innenfor det distriktpolitiske virkeområdet.

Sone IV – tiltakssonen	Sone IV - Troms	Sone IV - Nordland	Sone IV - øvrige kommuner	Sone III - (indeks mellom 35-46)
0.90	0.35	0.30	0.20	0.15

Indeksen som sammen med skjønnsmessige vurderinger ligger til grunn for virkeområdene vil bli oppdatert når det distriktpolitiske virkeområdet skal notifiseres i EØS hvert sjuende år. Det betyr at hvilke kommuner som er innenfor virkeområdet vil være stabilt over en lengre periode. Sammen med en forhøyet grense for skatteinntekter (120 prosent) og bruk av gjennomsnittlig skatteinntekt de siste 3 år, vil en ny modell for regionalpolitiske overføringer i inntektssystemet være med på å bidra til mer langsiktighet i de distriktpolitiske overføringene. Utvalget mener at dette er en vesentlig styrke ved det nye tilskuddet.

Et flertall i utvalget, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, foreslår at 50 prosent av tilskuddet fordeles mellom kommunene med et likt beløp per innbygger, mens 50 prosent fordeles mellom kommunene med et likt beløp per kommune. Denne fordelingen tar i tillegg til å ta hensyn til distriktpolitiske utfordringer også hensyn til kommunestørrelse.

Begrunnelsen for denne fordelingen mellom tilskudd per innbygger og tilskudd per kommune er utvalgets ønske om å tilrettelegge for et høyt inntektsnivå for de minste distriktskommunene, slik at de fremdeles kan ha en aktiv samfunnsutviklerrolle. De aller minste kommunene har smalere sammensatte næringsmiljøer og større utfordringer knyttet til næringsutviklingsarbeid enn større kommuner. En fordeling av tilskuddet både per innbygger og per kommune er videre med på å dempe omfordelingsvirkningene i forhold til dagens system, som både fordeles per innbygger og per kommune, men uten en felles distriktpolitisk begrunnelse. Tabell 6.9 viser satsene for tilskuddet med vektene som er vist i tabell 6.8 over.

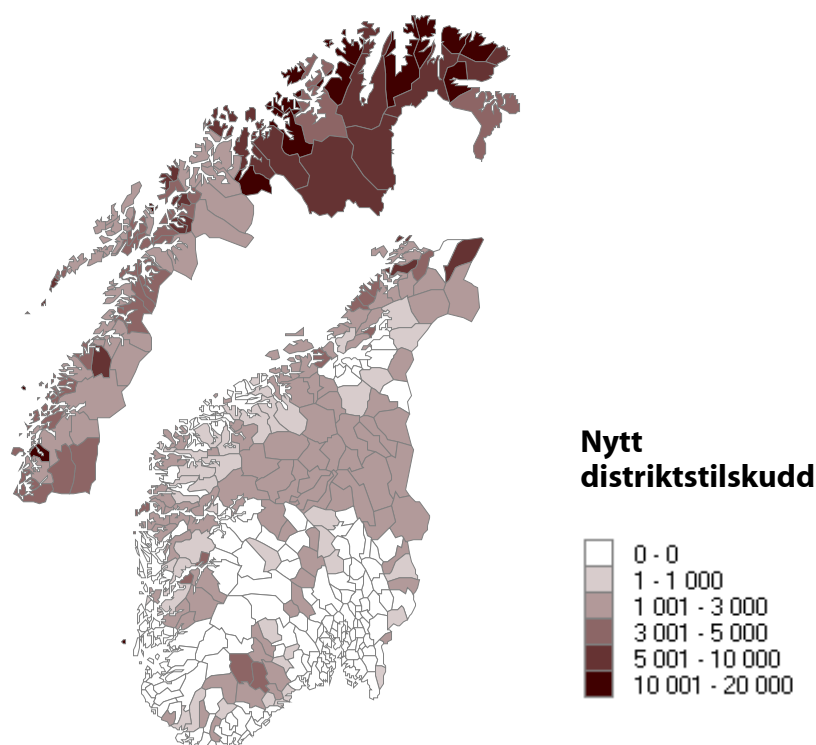
Tabell 6.9 Sats per innbygger og per kommune med ny modell.
Vekt tiltakssonen 0,9.

Sats	Sone IV - tiltakssonen	Sone IV - Troms	Sone IV - Nordland	Sone IV - øvrige kommuner	Sone III - (indeks 35-46)
Sats per innbygger (kroner)	3 382	1 315	1 127	752	113-564
Sats per kommune (1 000 kr)	14 410	5 604	4 803	3 202	481-2402

Utvalgets forslag innebærer at alle kommunene i Nord-Norge vil motta distriktstilskudd. Innenfor tilskuddet vil det være en prioritering av kommuner i Nord-Norge og tiltakssonen spesielt.

Dette betyr reelt sett en opprettholdelse av et eget Nord-Norgetilskudd innenfor det distriktpolitiske tilskuddet. Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, mener at en prioritering av Nordområdene innenfor inntektssystemet er viktig for at kommunene i dette området skal være i stand til å forvalte landsdelens naturressurser på en god måte, samt å hevde Norges interesser i Nordområdene. Uten en sterk offentlig sektor vil sysselsetting og bosetting i landsdelen være svært sårbar for svingninger i den private sektor.

Flere kommuner som ikke mottar regionaltilskudd i dag vil motta det nye distriktstilskuddet. Dette gjelder kommuner i Sør-Norge, hvor de fleste har mellom 3 000 og 7 000 innbyggere, som har avstandsulempes og dårlige resultater med hensyn til sysselsetting, befolkningsutvikling og inntekt, det vil si lavere enn 35 på indeksen. Utvalgets forslag innebærer samtidig at enkelte små kommuner (mindre enn 3 200 innbyggere) i Sør-Norge som mottar regionaltilskudd i dag ikke vil motta det nye distriktstilskuddet.

Figur 6.4 Fordeling av distriktpolitikken i dagens inntektssystem. Kroner per innbygger.

I dag mottar Tromsø og Bodø, på lik linje med andre kommuner i Nord-Norge, Nord-Norgetilskudd. En avgrensning av de regionalpolitiske tilskuddene i inntektssystemet til kun å omfatte kommuner i prioriteringsområde IV og til kommuner innenfor område III med lav indikatorindikatorverdi, vil i utgangspunktet medføre at Tromsø og Bodø ikke skal motta distriktpolitiske tilskudd. Tromsø og Bodø er innenfor prioriteringsområde III, men er ikke vurdert til å ha de samme utfordringene og problemene som andre kommuner i landsdelen, og et like stort behov for regionalpolitisk motiverte overføringer som andre kommuner i Nord-Norge eller andre distriktskommuner i Sør-Norge.

Et argument for likevel å tildele Tromsø og Bodø regionalpolitiske tilskudd, er at ved å styrke disse sentraene, som fungerer som motorer i landsdelen, styrkes hele landsdelen. Byene har en sterk regional oppgave som bidrar til å bremse befolkningsnedgangen i området. I forslaget som er presentert her er Tromsø og Bodø inkludert i beregningene. Et flertall i utvalget, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, foreslår at det ved neste revidering av det distriktpolitiske virkeområdet foretas en vurdering av om Tromsø og Bodø skal motta distriktpolitisk tilskudd.

Utvalget er i sitt mandat bundet til at eventuelle forslag til endringer i inntektssystemet skal være innenfor en provenynøytral ramme. I utvalgets

forslag til nytt distriktpolitisk tilskudd er midler som i dag fordeles med en regionalpolitisk begrunnelse innenfor skjønnnet lagt inn i det nye distriktpolitiske tilskuddet. Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, tilrår imidlertid at økningen i det distriktpolitiske tilskuddet, inkludert tilskuddet til Tromsø og Bodø, primært bør finansieres av friske midler.

6.4 Fordelingsvirkninger av ny modell

Utvalgets forslag innebærer i snitt at kommuner med inntil 3 000 innbyggere taper på endringene i de regionalpolitiske tilskuddene, mens kommuner med mellom 3 000 og 10 000 innbyggere tjener på utvalgets forslag til modell. Videre vil flere kommuner som mottar Nord-Norgetilskudd eller regionaltilskudd i dag, ikke motta nytt distriktpolitisk tilskudd. Dette er kommuner utenfor prioriteringsområdet, samt kommuner som har en indeks som er høyere enn 46 ved forrige revisjon av virkeområdet. Utvalgets forslag innebærer samtidig at flere kommuner som ikke mottar regionalpolitiske overføringer i dag, vil motta distriktpolitisk tilskudd. Kommuner i Hedmark, Oppland og Nord-Trøndelag tjener samlet sett mest på innføring av et nytt distriktilskudd. Størst samlet tap får kommunene i Troms og Finnmark. I Troms vil likevel kommuner innenfor tiltakssonen tjene mye på innføring av et nytt distriktpolitisk tilskudd. De enkeltkommunene som har størst tap er kommuner som i dag mottar regionalpolitiske tilskudd, men som ikke vil motta det nye distriktpolitiske tilskuddet.

Kriteriene som ligger til grunn for tildelingen av det nye distriktilskuddet, tilsier at de nye kommunene som vil motta tilskuddet har større behov for en regionalpolitisk ekstrainsats enn de kommunene som mottar regionalpolitiske overføringer i dag, men som ikke vil gjøre det med utvalgets forslag.

Økt treffsikkerhet i forhold til å nå kommuner som har behov for en regionalpolitisk ekstrainsats har sammenheng med koblingen til det distriktpolitiske virkeområdet, der inndelingen er basert på en vurdering av hvilke kommuner som har distriktpolitiske utfordringer og dermed behov for en regionalpolitisk ekstrainsats.

6.5 Oppsummering

Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, forslår at dagens regionalpolitiske tilskudd i inntektssystemet samles til ett nytt distriktpolitisk tilskudd. Kriteriene for fordeling av det nye tilskuddet kobles til det distriktpolitiske virkeområdet som ligger til grunn for den øvrige distriktpolitikken.

Et nytt distriktpolitisk tilskudd skal brukes til å sette kommuner som sliter med fraflytting og dårlige levevilkår i stand til å gi *et bedre utbygd tjenestetilbud* til innbyggerne enn ”gjennomsnittskommunen”, for om mulig å demme opp for ytterligere fraflytting.

Innenfor det distriktpolitiske tilskuddet ønsker utvalget å prioritere kommunene i Nord-Norge spesielt. En prioritering av Nordområdene innenfor inntektssystemet er viktig for at kommunene i dette området skal være i stand til å forvalte landsdelens naturressurser på en god måte samt å hevde Norges interesser i Nordområdene.

Det distriktpolitiske tilskuddet forslås gitt til kommuner innenfor sone III og IV i det distriktpolitiske virkeområdet som har de største distriktpolitiske utfordringene, og som har en gjennomsnittlig skatteinntekt de siste tre årene som er lavere enn 120 prosent av landsgjennomsnittet. Tilskuddet foreslås fordelt med én sats per kommune og én sats per innbygger. Innbyggerne og kommunene i de ulike prioriteringsområdene gis ulik vekt. Fordelingen av tilskuddet mellom de ulike sonene er basert på en skjønnsmessig vektning mellom sonene, blant annet ut fra et ønske om fremdeles å prioritere Nord-Norge spesielt innenfor det distriktpolitiske tilskuddet, og ønsket om å begrense omfordelingsvirkningene noe.

Samlet sett fører forslaget til et nytt distriktpolitisk tilskudd til at midler flyttes fra de aller minste kommunene til kommuner med mellom 3 000 og 10 000 innbyggere. Kommuner i Nord-Norge taper noe på den nye ordningen. Dette henger sammen med at flere distriktskommuner i Sør-Norge vil motta det nye tilskuddet.

Utvalgets flertall, *medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Høyre og Kristelig Folkeparti*, foreslår at små kommuner som mister regionaltilskudd som følge av at det distriktpolitiske tilskuddet kun skal tildeles kommuner innenfor det distriktpolitiske virkeområdet, må vurderes særskilt i forbindelse med den helhetlige gjennomgangen av inntektssystemet, og eventuelt kompenseres gjennom skjønnsstilskuddet.

Særmerknad fra medlemmene Berit Woie Berg, Venstre og Kristin Sørheim, Senterpartiet: Begrunnelsen for distriktpolitisk tilskudd (og dagens Nord-Norgetilskudd) er bedre tjenester enn ellers i landet for å hindre fraflytting/øke tilflytting. Dersom dette skal kunne skje må kommunene først evne å opprettholde et likeverdig tjenestetilbud. Dette forutsetter at ufrivillige merkostnader knyttet til demografiske, geografiske, klimatiske og strukturelle forhold utjevnes fullt ut gjennom utgiftsutjevningen. Disse medlemmene tviler på at det skjer, og mener at mange kommuner må dekke disse utgiftene med reduserte inntekter på grunn av folketallsnedgang, og derfor sliter med å gi et forsvarlig og likeverdig tilbud.

Medlemmet Per Erik Monsen, Fremskrittspartiet, foreslår at 70 prosent av tilskuddet fordeles mellom kommunene med et likt beløp per innbygger, og at 30 prosent fordeles mellom kommunene med et likt beløp per kommune.

Medlemmet Per Erik Monsen, Fremskrittspartiet, mener at det at Tromsø og Bodø skal motta regionalpolitiske tilskudd er ulogisk og står i motsetning til selve begrunnelsen for det regionalpolitiske tilskuddet. Det er inkonsekvent, og kan ikke begrunnes med annet enn rent politiske argumenter.

Medlemmet Per Erik Monsen, Fremskrittspartiet, mener at selv om utfordringene er noe større i tiltakssonen og i Nord-Norge for øvrig, blir dette ivaretatt gjennom utgiftutjevningen og diverse spesialordninger i skatte- og avgiftssystemet, og det er derfor ikke nødvendig med en økt regionalpolitisk satsing i Nord-Norge gjennom inntektssystemet.

7 Vekst, fraflytting og befolkningsoppdatering

Utvalget er bedt om å vurdere om det i inntektssystemet skal tas spesielle hensyn til kommuner med sterk vekst eller fraflytting. Samtidig er utvalget bedt om å vurdere ordningen med oppdatering av befolkningstall ved beregning av inntektsutjevningen, innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen. Ordningen med oppdatering av befolkningstallene i løpet av budsjettåret ble innført fra 2003.

I utvalgets mandat heter det:

Utvalget skal vurdere om det er behov for en egen kompensasjon for vekstkommuner i inntektssystemet. Videre skal utvalget vurdere om det er behov for en egen kompensasjon for kommuner med sterk befolkningsnedgang i inntektssystemet. Utvalget skal i denne sammenhengen også vurdere valg av dato for innbyggertall som brukes ved beregningen av innbyggertilskuddet, utgiftsutjevningen og inntektsutjevningen.

I dette kapitlet redegjøres det for dagens system for oppdatering av befolkningstall ved beregning av inntektsutjevningen, innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen og utvalgets vurdering av denne ordningen. Videre gis en drøfting av behovet for egne tilskudd til fraflyttings- og vekstkommuner innenfor inntektssystemet. Til slutt i kapitlet presenteres utvalgets konklusjoner og forslag til endringer.

7.1 Dagens system for oppdatering av befolkningstall

Fram til 2003 ble innbyggertilskuddet til kommunene beregnet med utgangspunkt i befolkningstall per 1. januar året før budsjettåret. Det innebar at kriteriedataene som lå til grunn for rammetilskuddet var fra 1-2 år gamle ved utbetaling av tilskuddet. Innbyggertilskuddet for 2002 var for eksempel basert på befolkningstall per 1. januar 2001.

I 2003 ble rutinene for beregning av innbyggertilskuddet lagt om, og innbyggertilskuddet har siden den gang blitt beregnet med utgangspunkt i befolkningstall per 1. januar i budsjettåret. Omleggingen ble i kommuneproposisjonen for 2003 (St.prp. nr 64 (2001-2002)) begrunnet med at departementet ville sikre kommuner med befolkningsvekst rask kompensasjon for nye innbyggere. Ordningen med bruk av oppdaterte befolkningstall innebærer at det i statsbudsjettet om høsten beregnes et foreløpig innbyggertilskudd med utgiftsutjevning til den enkelte kommune basert på befolkningstall per 1. januar året før budsjettåret.

I juni beregnes endelig innbyggertilskudd og utgiftsutjevning basert på oppdaterte befolkningstall per 1. januar i budsjettåret.¹ Inntektsutjevningen beregnes også med innbyggertall per 1. januar i budsjettåret.

- Inntektsutjevningen foretas etter løpende skatteinngang gjennom året, og oppdateres med nye innbyggertall per 1. januar i budsjettåret så snart disse er klare fra Statistisk sentralbyrå (SSB).
- Innbyggertilskuddet oppdateres med nye befolkningstall per 1. januar i budsjettåret i forbindelse med revidert budsjett.
- Utgiftsutjevningen for befolkningskriteriene (alder) beregnes på nytt i forbindelse med revidert budsjett, med oppdatert befolkningssammensetning per 1. januar i budsjettåret.

Ordningen med oppdatering av befolkningstallene i budsjettåret har gitt bedre samsvar mellom utvikling i beregnet utgiftsbehov og tilskuddet som gis. En kommune som får en mer kostnadskrevende befolkningssammensetning vil raskt få kompensert for dette med et tillegg i utgiftsutjevningen, mens en kommune med en mindre kostnadskrevende befolkningssammensetning raskt vil få et trekk. Samtidig har ordningen bidratt til mindre forutsigbarhet og større kompleksitet, fordi innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen ikke er kjent i forkant av budsjettåret. Et relativt betydelig trekk eller tillegg i rammetilskuddet midt i budsjettåret svekker forutsigbarheten til kommunene, og kan gjøre budsjettarbeidet for kommunene vanskelig.

Oppdateringen av befolkningstallene påvirker kommunenes rammetilskudd gjennom:

- Oppdateringen av befolkningstallene i inntektsutjevningen.
- Oppdateringen av befolkningstallene i innbyggertilskuddet.
- Oppdateringen av befolkningstallene og befolkningssammensetningen i utgiftsutjevningen.

Oppdateringen av befolkningstallene i beregningen av inntektsutjevningen og innbyggertilskuddet vil slå positivt ut for kommuner med befolkningsvekst, mens den slår negativt ut for kommuner med befolkningsnedgang. Når det gjelder oppdateringen av befolkningstallene og befolkningssammensetningen ved beregningen av utgiftsutjevningen er det ikke noe klart skille mellom kommuner med befolkningsvekst og befolkningsnedgang. Det som har betydning for om en kommune tjener på oppdateringen i utgiftsutjevningen er først og fremst utviklingen i befolkningssammensetningen i kommunen.

¹ Det inntektsutjevningstilskuddet har siden innføringen av løpende inntektsutjevning i 2000 blitt beregnet løpende gjennom budsjettåret. Størrelsen på det inntektsutjevningstilskuddet er derfor, uavhengig av hvilket befolkningstall som legges til grunn for beregningen av tilskuddet, først kjent i februar måned året etter budsjettåret.

Kommuner som får en mer kostnadskrevede befolkning som følge av at befolkningen eksempelvis blir eldre vil tjene på oppdateringen, mens kommuner som får en mindre kostnadskrevede befolkning, eksempelvis ved at tallet på eldre går ned, vil tape på oppdateringen.

7.2 Vurdering av systemet med oppdatering av befolkningstall

Inntektssystemet bygger i hovedsak på at pengene følger innbyggerne. Innbyggertilskuddet fordeles med et likt beløp per innbygger, og færre innbyggere betyr dermed lavere innbyggertilskudd, mens flere innbyggere medfører økt innbyggertilskudd.² Etter at innbyggertilskuddet er fordelt som et likt beløp per innbygger foretas det en omfordeling av tilskuddet fra kommuner med en lite kostnadskrevede befolkningssammensetning (få eldre, skolebarn og så videre) til kommuner med en mer kostnadskrevede befolkningssammensetning. Befolkningstallene oppdateres for å kompensere kommuner for nye innbyggere og/eller en mer kostnadskrevede befolkningssammensetning.

Oppdateringen av innbyggertallene i inntektsutjevningen er kjent tidlig i budsjettåret (februar/mars) og benyttes for den løpende skatteinngangen gjennom året. De fleste kommuner har en rimelig god oversikt allerede før budsjettåret starter over hvor mange innbyggere de har, og kan dermed legge dette inn i sine budsjett. Oppdateringen av befolkningstallene i inntektsutjevningen oppfattes derfor ikke som spesielt problematisk, fordi den er relativt forutsigbar og fordi skatteinntektene uansett er forbundet med en viss risiko.

Ordningen med oppdaterte befolkningstall i innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen har ført til mindre forutsigbarhet for kommunene fra år til år. Kommunene har i liten grad mulighet til å forutse hvordan utviklingen i egen, og landets, befolkningssammensetning vil påvirke rammetilskuddet. Fordi det er krevende å tilpasse tjenesteproduksjonen til nye budsjetttrammer midt i året, oppleves uforutsigbarheten som spesielt vanskelig å håndtere for kommuner som får en reduksjon i sine inntekter. Dagens ordning medfører at vedtatt budsjett på høsten kun inneholder en *foreløpig* beregning av kommunenes rammetilskudd. Endelig rammetilskudd vil først være klart i forbindelse med revidert budsjett.³ I 2007 fikk 263 kommuner et trekk i rammetilskuddet som følge av bruk av oppdaterte befolkningstall ved beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen.

² Innbyggertilskuddet per innbygger vil i år med økning i folketallet på landsbasis bli redusert ved oppdateringen i revidert budsjett, det vil si at kommuner med uendret befolkningstall vil få lavere innbyggertilskudd.

³ Rammetilskuddet vil også i nysaldert budsjett kunne bli noe endret, men dette vil i de aller fleste tilfeller kun være mindre justeringer.

Oppdateringen av befolkningstallene oppleves som mest problematisk av mindre kommuner og fraflyttingskommuner. Disse kommunene mener oppdateringen av befolkningstallene i innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen er mer problematisk enn oppdateringen av befolkningstallene i inntektsutjevningen. Utvalget ønsker å skjerme disse kommunene fra store inntektsreduksjoner midt i budsjettåret ved å fjerne oppdateringen av befolkningstallene ved beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen.

Når det gjelder innbyggertilskudd og utgiftsutjevning, foreslår utvalget at beregningene skal baseres på innbyggertall fra 1. juli året før budsjettåret. Med dette blir hensynet til forutsigbarheten godt ivaretatt samtidig som beregningene bygger på mer oppdaterte tall.

Dagens modell med store trekk og tilskudd i rammetilskuddet midt i budsjettåret er lite forenelig med utvalgets forslag til nytt inntektsgarantitilskudd. Rammetilskuddet for den enkelte kommune må være kjent om høsten når budsjettet legges fram, dersom Kommunal- og regionaldepartementet skal være i stand til å beregne et inntektsgarantitilskudd basert på vekst i rammetilskudd fra et år til det neste.

Hensynet til forutsigbarhet og ønsket om å etablere et nytt inntektsgarantitilskudd gjør at utvalget foreslår at telletidspunktet for innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen flyttes fra 1. januar i budsjettåret til 1. juli året før budsjettåret.

Utvalget foreslår at ordningen med oppdatering av befolkningstallene ved beregning av inntektsutjevningen videreføres som i dag. Dette ivaretar på en god måte vekstkommunenes behov for raskt å få kompensasjon for nye innbyggere.

Trekk i rammetilskuddet i løpet av året, som følge av oppdaterte befolkningstall oppleves som en stor utfordring for mange fraflyttingskommuner. Enkelte fraflyttingskommuner fikk i 2007 som følge av dette en ekstraordinær kompensasjon gjennom Kommunal- og regionaldepartementets skjønnsmidler. Fra regjeringen side er det signalisert at det også i 2008 vil bli gitt kompensasjon til fraflyttingskommuner som taper på oppdateringen av befolkningstallene.

Behovet for en ekstraordinær skjønnskompensasjon innenfor inntektssystemet viser at dagens ordning med oppdatering av befolkningstallene ved beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen midt i året oppfattes som problematisk av kommunene. Utvalget mener at kompensasjon gjennom skjønnet er en lite forutsigbar og stabil finansieringsform. Fjerning av oppdateringen av befolkningstallene ved beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen midt i budsjettåret vil øke forutsigbarheten for kommuner som får trekk i rammetilskuddet.

Forutsigbarheten for kommunene styrkes også med opprettelsen av et inntektsgarantitilskudd, som sikrer kommunene mot drastisk nedgang i rammetilskuddet fra et år til det neste, og utvalgets forslag til nytt distriktpolitisk tilskudd. Utvalget mener at disse ordningene samlet sett ivaretar behovet for forutsigbarhet for fraflyttingskommunene på en god måte. Med bakgrunn i dette foreslår utvalget ikke et eget fraflyttingstilskudd.

7.3 Utvalgets konklusjoner og forslag

Utvalget ønsker å opprettholde oppdateringen av befolkningstallene ved beregning av inntektsutjevningen. Dette er til gunst for vekstkommuner som raskt blir kompensert for nye innbyggere. Endring av telledato for beregning av utgiftsutjevningen og innbyggertilskuddet er et kompromiss som imøtegår behovet for forutsigbarhet for fraflyttingskommunene og behovet for mest mulig oppdaterte befolkningstall for vekstkommunene. Samtidig er avviklingen av en oppdatering av innbyggertallene nødvendig for å kunne etablere et inntektsgarantitilskudd.

I dagens utgiftsutjevning kompenseres det ikke for høye kapitalkostnader. Per dato er det vanskelig å få en samlet oversikt over kommunenes kapitalkostnader. Kommunene fører nå avskrivninger og disse brukes i beregning av blant annet brutto driftsresultat. Det har imidlertid ikke resultateffekt ved beregning av netto driftsresultat, og gjennomgående er kvaliteten på disse dataene ennå varierende. Med utgangspunkt i KOSTRA-data er det derfor vanskelig å identifisere hvilke faktorer som virker utgiftsdrivende på kommunenes kapitalutgifter. Etter utvalgets mening bør kapitalutgifter omfattes av utgiftsutjevningen når det er mer klarhet i hvilke faktorer som forklarer variasjoner i kapitalutgifter mellom kommunene.

Kommuner med svært høy befolkningsvekst finner på kort og mellomlang sikt det vanskelig å tilpasse tjenestetilbudet til en voksende befolkning. Det kan på kort sikt være problematisk å finansiere de nødvendige investeringene uten at det går på bekostning av tjenestetilbudet til eksisterende innbyggere. Utvalget mener derfor at en ordning med vekstkompensasjon til kommuner med høy vekst vil være viktig for å redusere *kortsiktige* utfordringer som mange vekstkommuner opplever som følge av store investeringsbehov og høyt lønnsnivå.

Utvalget foreslår å avvikle oppdateringen av innbyggertallene midt i budsjettåret for beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen. Videre ønsker utvalget at denne oppdateringen erstattes med at beregningen av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen baseres på innbyggertall per 1. juli året før budsjettåret, ikke 1. januar året før budsjettåret som tidligere var tilfelle før 2003. Utvalget mener at dette er med på å sikre forutsigbarhet i rammetilskuddet, samtidig som kommunene, så langt som mulig, får kompensert for endringer i befolkningstall og befolkningssammensetning.

Utvalget foreslår at ordningen med oppdatering av innbyggertallene ved beregning av inntektsutjevningen videreføres som i dag. Dette er viktig for at vekstkommuner raskest mulig skal få kompensasjon for nye innbyggere.

Utvalget foreslår at kommuner med sterk befolkningsvekst skal tildeles en egen vekstkompensasjon innenfor inntektssystemet. Utvalget begrunner kompensasjonen med at kommuner med svært høy befolkningsvekst kan oppleve det som vanskelig å finansiere nødvendige investeringer. En ordning med vekstkompensasjon vil kunne være med på å bidra til at nye investeringer ikke medfører redusert tjenestetilbud til innbyggere som allerede er i kommunen.

Utvalget foreslår at vekstkompensasjonen skal tildeles kommuner som i løpet av en treårsperiode har en gjennomsnittlig årlig befolkningsvekst som er høyere enn det doble av veksten på landsbasis i samme periode, og som har skatteinntekter lavere enn 140 prosent av landsgjennomsnittet de siste tre år. Det foreslås at tilskuddet fordeles som en sats per nye innbygger ut over vekstgrensen. Satsen for nye innbyggere settes til 50 000 kroner. Satsen foreslås justert årlig med den kommunale deflatoren.

En vekstgrense som settes til det dobbelte av landsgjennomsnittet er skjønnsmessig valgt. Kompensasjonen vil med en slik grense være målrettet i forhold til å treffe de kommuner som har størst utfordringer i forhold til å håndtere store investeringer.

Etter utvalgets mening bør kapitalutgifter omfattes av utgiftsutjevningen når det er mer klarhet i hvilke faktorer som forklarer variasjoner i kapitalutgifter mellom kommunene.

7.4 Fordelingsvirkninger

Med beregning av vekst fra 2004 til 2007 vil 25 kommuner kvalifisere til å motta en vekstkompensasjon. Kommunene vil motta fra 10 kroner per innbygger til 735 kroner per innbygger i kompensasjon avhengig av hvor stor vekst de har ut over vekstgrensen. Satsen per nye innbygger foreslås satt til 50 000 kroner per nye innbygger ut over vekstgrensen. Vekstkompensasjonen finansieres ved et prosentvis likt trekk fra alle fylkenes skjønnsrammer. Hvordan trekket vil slå ut for enkeltkommuner vil være avhengig av fylkesmannens fordeling av skjønnsmidlene.

Utvalget er i sitt mandat bundet til at eventuelle forslag skal være innenfor en provenynøytral ramme, men mener at vekstkompensasjonen primært bør finansieres av friske midler.

Tabell 7.1 Kommuner som vil motta vekstkompensasjon. Gjennomsnittlig årlig vekst 2004 til 2007. Utvalgets forslag til modell.

Kommune	Vekst 04-07	Innbyggere over vekstgrense	Kompensasjon samlet (1000 kr)	Kompensasjon (kr per innbygger i kommunen)	Skatt snitt 03-05
0111 Hvaler	1.65	6	295	76	99.4
0123 Spydeberg	1.69	9	462	93	103.6
0215 Frogn	1.83	47	2 328	168	114.5
0226 Sørum	2.64	158	7 893	572	104.9
0229 Enebakk	1.52	2	95	10	94.2
0231 Skedsmo	2.53	459	22 965	515	112.8
0234 Gjerdrum	2.55	56	2 805	524	106.4
0235 Ullensaker	2.97	382	19 090	735	104.8
0237 Eidsvoll	1.78	54	2 706	140	90.4
0238 Nannestad	1.95	48	2 376	226	92.5
0301 Oslo	1.68	989	49 452	90	133.2
0618 Hemsedal	1.52	0	23	12	133.5
1102 Sandnes	2.21	430	21 490	355	103.0
1120 Klepp	2.18	105	5 225	342	97.6
1121 Time	2.01	77	3 827	254	96.9
1124 Sola	1.86	74	3 723	180	119.5
1127 Randaberg	1.54	4	183	19	108.7
1142 Rennesøy	2.14	23	1 130	320	94.6
1243 Os	2.20	109	5 439	349	98.0
1246 Fjell	1.96	97	4 829	232	91.6
1247 Askøy	2.27	176	8 823	383	84.2
1259 Øygarden	1.69	8	401	97	93.1
1263 Lindås	1.82	43	2 166	159	93.6
1601 Trondheim	1.57	113	5 669	35	100.5
1714 Stjørdal	1.83	67	3 368	166	84.7
Samlet	0.75	3 535	176 763	163	

7.5 Oppsummering

Utvalget foreslår å avvikle oppdateringen av innbyggertallene midt i budsjettåret for beregning av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen. Oppdateringen erstattes med at beregningen av innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen baseres på innbyggertall per 1. juli året før budsjettåret, ikke 1. januar året før budsjettåret som tidligere var tilfelle.

Utvalget mener at dette bidrar til å øke forutsigbarheten i rammetilskuddet til kommunene. Samtidig er det viktig at kommunene, så langt som mulig får kompensert for endringer i befolkningstall og befolknings sammensetning.

Utvalget foreslår at ordningen med oppdatering av innbyggertallene ved beregning av inntektsutjevningen videreføres som i dag. Dette for at vekstkommuner raskest mulig skal få kompensasjon for nye innbyggere.

Utvalget foreslår at det innføres en egen vekstkompensasjon i inntektssystemet. Kompensasjonen tildeles kommuner som gjennom en treårsperiode har hatt en gjennomsnittlig årlig vekst de siste tre årene ut over en gitt vekstgrense. Vekstgrensen er satt til det doble av gjennomsnittlig årlig vekst på landsbasis den siste treårsperioden. Vekstkompensasjonen foreslås tildelt som et beløp, 50 000 kroner, per *nye* innbygger ut over vekstgrensen.

8 Skjønnsmidler i inntektssystemet

Årlig blir en andel av rammetilskuddet til kommunene fordelt ut fra skjønnsmessige vurderinger. I 2007 utgjør skjønnstilskuddet om lag 1,5 milliarder kroner. Stortinget fastsetter skjønnssrammen for det påfølgende året i forbindelse med den årlige behandlingen av kommuneproposisjonen. Kommunal- og regionaldepartementet fordeler deretter skjønnssrammen i en ramme for kommunene fylkesvis. Siden 2002 har fylkesmennene hatt ansvaret for den endelige kommunevise fordelingen av skjønnsmidlene, basert på retningslinjer fra departementet.

Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere skjønnsmidlene i inntektssystemet:

Utvalget skal vurdere hvilke hensyn som skal ivaretas gjennom fordelingen av skjønnstilskuddet. I forlengelsen av det bes utvalget også om å vurdere omfanget på skjønnstilskuddet.

I dette kapitlet redegjøres det for dagens system for fordeling av skjønnsmidler, utvalgets vurdering av dagens system og til slutt utvalgets forslag til endringer, samt fordelingsvirkninger av forslaget til endringer.

8.1 Dagens skjønnstilskudd

Skjønnstilskuddet i inntektssystemet er ment å skulle ivareta ulike forhold som ikke fanges tilstrekkelig opp i inntektssystemet forøvrig. Videre brukes skjønnstilskuddet til å ivareta regional- og distriktpolitiske hensyn.

Størrelsen på skjønnssrammen fastsettes i kommuneproposisjonen som legges fram våren før budsjettåret. Kommunal- og regionaldepartementet fordeler mesteparten av skjønnssrammen i fylkesvise rammer som deretter blir fordelt av fylkesmannsembetene til kommunene. Fylkesmennene har ansvar for å komme fram til en god og rettferdig fordeling av skjønnsmidlene til den enkelte kommune. Fordelingen skal ta utgangspunkt i retningslinjer for skjønnfordelingen som utarbeides av Kommunal- og regionaldepartementet. Retningslinjene skal bidra til en likeverdig behandling av kommunene i alle landets fylker.

8.1.1 Utvikling av skjønnssrammen

Skjønnstilskuddet i dagens inntektssystem er en videreføring av skjønnstilskuddet som var en del av skatteutjevningsordningen som eksisterte før innføringen av inntektssystemet i 1986. Opprettelsen av skjønnstilskuddet ble begrunnet med at en gjennom et skjønnstilskudd ønsket å

- kompensere kommuner som opplevde en rask (og uventet) svikt i inntektene.

- ivareta lokale forhold som ikke ble fanget opp i tilstrekkelig grad gjennom utgiftsutjevningen.
- fange opp overgangsproblemer i forbindelse med innføringen av inntektssystemet.

Ved innføringen av inntektssystemet ble det påpekt at det etter hvert ville være ønskelig og mulig å redusere skjønnsrammens andel av de frie inntektene.

Størrelsen på skjønnstilskuddet økte likevel totalt sett i perioden 1986 til 2001. Økningen hadde blant annet sammenheng med innføringen av ekstraordinært skjønn, som var en kompensasjon til kommuner som tapte på omleggingen av inntektssystemet i 1997. I samme periode var det en nedgang i det ordinære skjønnstilskuddet.

Siden 2001 har det vært en nedgang i størrelsen på kommunenes skjønnstilskudd. Nedgangen har hovedsakelig sammenheng med nedtrappingen av det ekstraordinære skjønnstilskuddet i perioden 2002 til 2005, men også med kutt i den ordinære skjønnsrammen i 2006 og 2007. Siden 2002 har kommuner som har tapt på ulike endringer som har blitt gjennomført i inntektssystemet fått delvis kompensasjon gjennom skjønnstilskuddet. Dette har isolert sett medført en økning i skjønnstilskuddet. Kompensasjonen var fullt opptrappet i 2006, og er i 2007 og 2008 videreført nominelt på samme nivå som i 2006.

Kompensasjonen for kommuner som tapte på omleggingen av ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift (DAA) medførte en kraftig økning i skjønnsrammen i perioden 2004 til 2006. Fra 1. januar 2007 fikk de fleste kommuner gjeninnført redusert sats for DAA. Kommuner som ikke fikk gjeninnført lavere sats, eller som fikk gjeninnført en sats for DAA som ligger høyere enn det satsen var før omleggingen i 2004, blir også i 2007 og 2008 kompensert for merutgiftene dette medfører gjennom skjønnnet. Samlet sett har endringene medført en reduksjon i den totale skjønnsrammen på om lag 1,1 milliarder kroner fra 2006 til 2008. I 2007 utgjør kompensasjonen 313 millioner kroner.

I 2006 og 2007 utgjør skjønnstilskuddet til kommunene henholdsvis om lag 6,7 og 3,5 prosent av kommunenes rammetilskudd (eller om lag 1,2 og 1,0 prosent av kommunenes frie inntekter).

8.1.2 Utformingen av skjønnsrammen

Ved fastsettelsen av fylkesrammene blir det normalt tatt utgangspunkt i en nominell videreføring av forrige budsjettårs fylkesrammer, med enkelte justeringer. Deretter justeres det for blant annet kompensasjonsordninger og særskilte tilskudd. Kommunal- og regionaldepartementet fastsetter den

fylkesvise skjønnsrammen i god tid før statsbudsjettet legges fram. Denne rammen er utgangspunktet for fylkesmennenes fordeling av skjønnsmidlene.

Fra 2002 fikk fylkesmennene tildelt ansvaret for den kommunevise fordelingen av fylkesrammen. Den enkelte fylkesmann ble videre gitt anledning til å holde igjen en andel av skjønnsrammen til fordeling gjennom året. I 2006 ble det satt av om lag 240 millioner kroner til dette formålet, i 2007 er dette redusert til om lag 204 millioner kroner. Det er stor variasjon mellom fylkene når det gjelder størrelsen på de tilbakeholdte midlene. Innenfor midlene til fordeling gjennom året ligger både tilbakeholdte midler til kommuner registrert i Register for betinget godkjenning og kontroll (ROBEK), midler til uforutsette utgifter samt prosjektmidler til fordeling gjennom året.

Fordelingen av skjønnsmidler til kommunene presenteres i forbindelse med framleggelsen av statsbudsjettet i St.prp. nr. 1.

Den fylkesvise skjønnsrammen er satt sammen av en basisramme,¹ særskilte tilskudd, ulike kompensasjonsordninger og en pott for fordeling gjennom året. Skjønnsrammen for 2007 er satt sammen på følgende måte:

Tabell 8.1 Skjønnsrammen for 2007.

Skjønnsramme kommuner 2007 (1 000 kr)	
- Basisramme	768 729
- Kompensasjon for tap endringer i IS	213 779
- Særskilte tilskudd mv	57 600
- Kompensasjon DAA	313 042
- Prosjektskjønn	40 000
- interkommunalt samarbeid og lignende	47 000
- Div. midler i KR D	56 892
Sum skjønn kommuner 2007	1 497 042

8.1.3 Retningslinjer for tildeling av skjønnsstilskuddet

Det skal i utgangspunktet være rom for variasjon i fylkesmennenes arbeid med tildeling av skjønnsmidler, tilpasset de lokale forhold i hvert enkelt fylke. For å ta hensyn til samordning og felles struktur i arbeidet er det likevel utarbeidet felles retningslinjer for fylkesmennenes skjønnsdeling til kommunene.

I prinsippet skal kommunene få full kompensasjon for variasjoner i utgiftsbehov knyttet til kommunal tjenesteproduksjon gjennom utgiftsutjevningen i inntektssystemet. I et kriteriebasert system vil det imidlertid i praksis være

¹ Basisrammen er en benevnelse på skjønnsrammen eksklusiv kompensasjon for økt arbeidsgiveravgift, kompensasjon for endringer i inntektssystemet fra 2002, særskilte tilskudd til enkeltkommuner, og skjønnsmidler som fordeles av KR D gjennom året.

vanskelig å fange opp alle forhold som har betydning for kommunenes utgiftsbehov. Ifølge retningslinjene for skjønnsfordelingen bør det tas hensyn til forhold som kommunene selv ikke kan påvirke, og som medfører økte utgifter for kommunene. I dag brukes skjønnskuddet til å ivareta både midlertidige og permanente forhold. Blant annet brukes skjønnsmidler til å

- ivareta forhold som ikke fanges opp gjennom utgiftsutjevningen.
- hjelpe kommuner som er i en vanskelig økonomisk situasjon.
- støtte kommunale utviklingsprosjekt.

Innenfor retningslinjene² oppfordres fylkesmennene blant annet til å ta hensyn til kommuner som har spesielt store kostnader knyttet til

- kapitalutgifter
- rus og psykiatri
- fritidsboliger
- bortfall av regionaltilskudd

Utover dette kan skjønnskuddet brukes til å hjelpe kommuner som har kommet i en vanskelig økonomisk situasjon. I retningslinjene presiseres det at skjønnsmidler som hovedregel kun skal tildeles på grunnlag av forhold som kommunen selv ikke har kontroll over. Dårlig økonomistyring bør normalt ikke influere størrelsen på skjønnskuddet til kommunene. Det presiseres at kommuner med økonomisk ubalanse ikke skal gis skjønn grunnet dårlig økonomi uten at dette er knyttet til en forpliktende plan for omstilling. Fylkesmennene har videre mulighet til å finansiere kommunale utviklingsprosjekter gjennom skjønnskuddet. Dette kan for eksempel være prosjekt knyttet til omstilling av egen organisasjon eller samarbeid med nabokommuner.

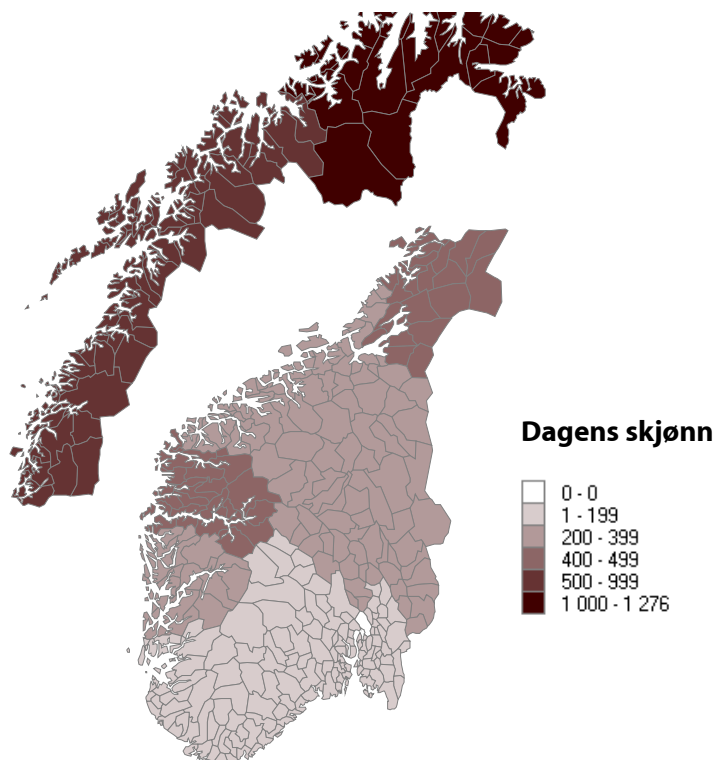
8.2 Fylkesvis fordeling av skjønnskuddet

Det er store forskjeller mellom kommunene når det gjelder størrelsen på skjønnskuddet. I 2007 varierer skjønnskuddet fra 0 kroner per innbygger i Oslo og 129 kroner per innbygger i Akershus, til 1 184 kroner per innbygger i Finnmark. I tillegg til kommunene i Finnmark har kommunene i Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag, Nordland og Troms et høyt nivå på skjønnskuddet i kroner per innbygger. Lavest nivå på skjønnskuddet har Oslo kommune, samt kommunene i Akershus, Rogaland, Buskerud og Vestfold. Videre er det en tendens til at størrelsen på skjønnskuddet avtar med økende innbyggertall. Mens kommuner med færre enn 1 000 innbyggere i gjennomsnitt mottar om lag 1 700 kroner per innbygger i skjønn, mottar kommuner med mer enn 50 000 innbyggere 47 kroner per innbygger i skjønn i 2007. Denne skjevfordelingen må blant annet sees i sammenheng med at det siden 1997 er gjennomført endringer i inntektssystemet som har medført en omfordeling av

² For mer informasjon om retningslinjene for 2007:

http://www.regjeringen.no/Upload/KRD/Vedlegg/KOMM/Kommuneøkonomi/Retningslinjer_skjonnstildeling_2007.pdf

inntekter fra små til større kommuner. Små kommuner som har tapt vesentlig på disse endringene har siden 2002 fått kompensert deler av tapet gjennom en økning av det ordinære skjønnsstilskuddet.

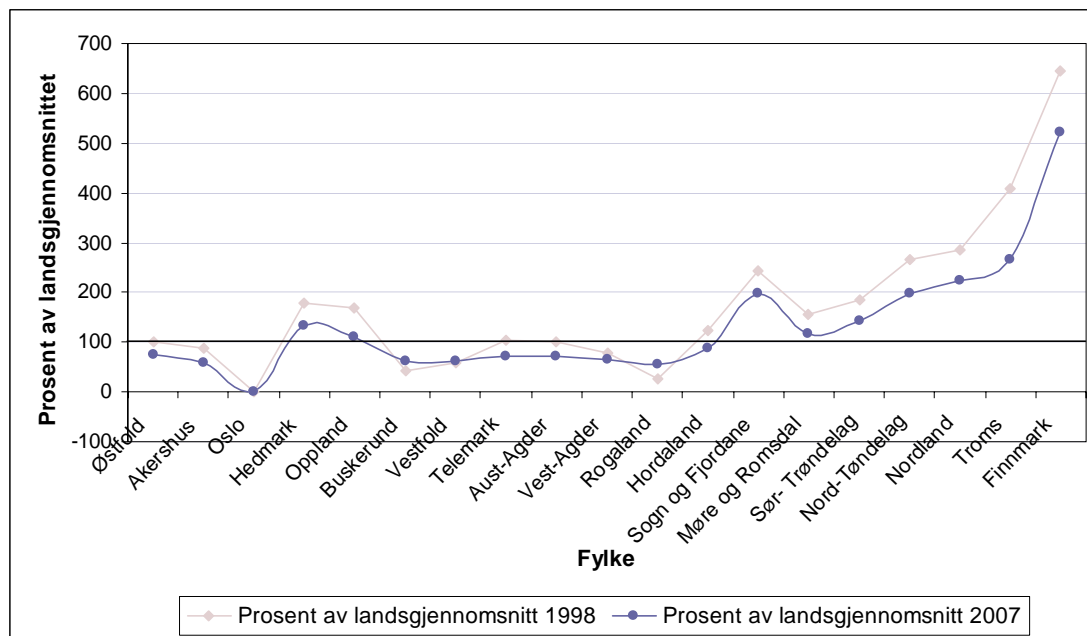
Figur 8.1 Fylkesvis fordeling av skjønnsstilskudd 2006 (ekskl. kompensasjon for DAA). Kroner per innbygger.

Siden omleggingen av inntektssystemet i 1997 har den fylkesvise fordelingen av skjønnsstilskuddet vært relativt stabil fra år til år. Figur 8.2 på neste side viser kommunenes skjønnsramme, eksklusive kompensasjonen for bortfall av differensiert arbeidsgiveravgift og ufordelte skjønnsmidler, i prosent av landsgjennomsnittet i 1998 og 2007. Fylker som hadde et høyt nivå på skjønnsstilskuddet i 1998 har et høyt nivå på tilskuddet også i 2007, og fylker som hadde et lavt nivå på skjønnsstilskuddet i 1998 har et lavt nivå på tilskuddet i 2007. Variasjoner mellom fylkene er likevel noe mindre i 2007 enn i 1998. Dette må blant annet sees i sammenheng med at reduksjonen i skjønnsrammen som ble foretatt i 2006 og 2007 i hovedsak ble gjort med et likt prosentvis trekk for alle landets fylker. Skjønnsrammene for fylker med høyt skjønnsstilskudd ble således redusert mer i kroner per innbygger enn rammen for fylker med lavt skjønnsstilskudd.

Stabiliteten i størrelsen på fylkesrammene over tid skyldes i hovedsak

- at det er stabilitet i behovene for skjønnsmidler.
- at regionalpolitiske hensyn ivaretas gjennom skjønnsmidlene.

- at det ved fordeling av skjønnsstilskuddet tas utgangspunkt i tidligere års ramme.
- at skjønnsmidlene utgjør en relativt stor andel av inntektene til enkelte kommuner.

Figur 8.2 Skjønnsstilskudd (ekskl. kompensasjon for DAA) i prosent av landsgjennomsnittet i 1998 og 2007. Kommunene gruppert fylkesvis. (Landet =100).

8.3 Regionalpolitiske element i skjønnen

Det er uttalt fra Kommunal- og regionaldepartementets side at regional- og distriktpolitiske hensyn i noen grad er forsøkt ivaretatt gjennom fordelingen av skjønnsstilskuddet. I de årlige budsjettproposisjonene angis det ikke hvor stor andel av skjønnsstilskuddet som er begrunnet ut fra regional- og distriktpolitiske hensyn. Det er kun kompensasjonsordningen for differensiert arbeidsgiveravgift som eksplisitt er gitt en regionalpolitisk begrunnelse.

Borgeutvalget gjorde i sine analyser av skjønnsstilskuddet et anslag på hvor stor andel av de ordinære skjønnsmidlene som kan sies å være begrunnet ut i fra regionalpolitiske hensyn. Etter at skjønnsstilskuddet er korrigert for ulike kompensasjonsordninger og særskilte tilskudd er det fremdeles betydelige forskjeller mellom fylkene. Utvalget har foretatt tilsvarende gjennomgang av skjønnsmidlene for 2006, og gjennomgangen viser at det korrigerste skjønnsstilskuddet varierte fra 0 kroner per innbygger i Oslo til 957 kroner per innbygger i Finnmark.

Skjønnsstilskuddet skal kompensere kommunene for spesielle lokale forhold som ikke fanges opp i utgiftsutjevningen i inntektssystemet. Størrelsen på skjønnsstilskuddet vil som følge av dette variere mellom kommunene. Det er imidlertid vanskelig å finne en begrunnelse for at det er spesielle forhold i Sogn

og Fjordane og Nord-Norge, som ikke fanges opp gjennom utgifts- og inntektsutjevningen, som tilsier at kommunene i Sogn- og Fjordane, Nordland, Troms og Finnmark må ha et korrigert skjønnsstilskudd på mellom 200 og 500 prosent av landsgjennomsnittet. Det er vanskelig å anslå eksakt hvor stor andel av det korrigerede skjønnsstilskuddet til kommunene som kan sies å være begrunnet ut i fra regional- og distriktspolitiske hensyn. Utvalget har likevel lagt til grunn at *korrigert skjønnsstilskudd* utover 150 prosent av landsgjennomsnittet per innbygger er regional- og distriktspolitisk begrunnet skjønn. Korrigert skjønnsstilskudd er skjønnsrammen fratrukket særskilte tilskudd, kompensasjon til kommuner som har tapt på gjeninnføringen av differensiert arbeidsgiveravgift, kompensasjon for endringer i inntektssystemet med mer. Med utgangspunkt i skjønnsrammen for 2007 har utvalget lagt til grunn at om lag 120 millioner kroner av det korrigerede skjønnsstilskuddet (om lag 15 prosent) er regional- eller distriktspolitisk begrunnet. Grensen på 150 prosent av den korrigerede skjønnsrammen på landsbasis er skjønnsmessig valgt (NOU 2005:18 *Fordeling, forenkling, forbedring*, kapittel 14).

Kompensasjonsordningen for differensiert arbeidsgiveravgift er eksplisitt gitt en regional- og distriktspolitisk begrunnelse. I 2007 utgjør kompensasjonen til kommuner som har fått forhøyet sats for DAA siden 2004 totalt 313 millioner kroner.

Samlet indikerer det, med de forutsetningene som er lagt til grunn foran, at om lag 430 millioner kroner av den totale skjønnsrammen til kommunene er begrunnet ut fra regional- og distriktspolitiske hensyn i 2007. I de videre drøftingene av dagens skjønnsramme og fordeling vurderes kompensasjonsordningen for DAA (313 millioner kroner) uavhengig av resten av det regional- og distriktspolitiske skjønnen.

8.4 Utvalgets vurdering av dagens skjønnsramme og fordeling

Utvalget mener det er uheldig at skjønnsrammen utgjør en relativt stor andel av kommunenes totale rammetilskudd. Utvalget mener at skjønn bør fordeles etter en faktisk vurdering av behovet det enkelte år. Stor stabilitet i fordelingen mellom kommunene fra et år til det neste er derfor uheldig. Det er problematisk å ha en størrelse på skjønnsstilskuddet som gjør det vanskelig å foreta en reell vurdering av kommunenes behov for skjønnsmidler i det enkelte budsjettår. Relativt store skjønnsstilskudd til små kommuner er uheldig sett ut fra behovet for forutsigbarhet i inntektene fra et år til et annet. Kommunene kan ikke automatisk legge til grunn samme skjønnsramme fra et år til et annet. Fylkesmennene bindes i sin fordeling opp av at små kommuner over tid har gjort seg er avhengige av store skjønnsstilskudd. Utvalget mener det er problematisk å ha et system der en stor andel av inntektene til enkelte kommuner er avhengig av fylkesmennes skjønnsmessige vurdering.

Med bakgrunn i vurderingene over foreslår utvalget å redusere skjønnsrammen, og at hensynene som skal ivaretas innenfor skjønnsrammen begrenses til å

- kompensere for spesielle lokale forhold som utgiftsutjevningen ikke tar hensyn til.
- kompensere for ekstraordinære hendelser som oppstår i løpet av budsjettåret.
- kompensere kommuner som har forholdsvis høye kostnader knyttet til mange fritidsboliger (krav om dokumentasjon).
- bidra til nødvendige utviklingsprosjekter i kommuner for å bedre *kvalitet* og *effektivitet* i tjenesteproduksjonen.
- gi bistand til kommuner med økonomisk ubalanse (registrert i Register for betinget godkjenning og kontroll – ROBOK) etter særskilt vurdering og en plan for plan for å oppnå økonomisk balanse.

Omfang og innretning på skjønnsmidlene må sees i sammenheng med andre forslag fra utvalget. Utvalget foreslår å avvikle ordningen med oppdatering av befolkningstallene ved beregning av utgiftsutjevningen og innbyggertilskuddet i budsjettåret. Dette reduserer behovet for å ivareta hensyn til fraflyttingskommuner som får reduserte inntektstrammer i løpet av året innenfor skjønnet.

Utvalgets forslag til nytt distriktpolitisk tilskudd, som legges nærmere opp til kriteriene for fordeling av den øvrige distriktpolitikken, vil etter utvalgets mening være mer treffsikkert enn dagens Nord-Norgetilskudd og regionaltilskudd for å fange opp kommuner med store utfordringer i forhold til fraflytting og sysselsetting. Det vil derfor ikke lenger være behov for at en så stor andel av skjønnsmidlene er regional- og distriktpolitisk begrunnet. Utvalget ønsker å samle alle regional- og distriktpolitisk begrunnede tilskudd til kommunene i ett tilskudd.

Utvalget foreslår at det opprettes et inntektsgarantitilskudd (INGAR) til erstatning for dagens overgangsordning, som skal tildeles kommuner som har en endring i rammetilskuddet fra et år til det neste som avviker mer enn 300 kroner negativt fra endringen på landsbasis. Et inntektsgarantitilskudd vil gjøre en kompensasjonsordning for endringer i inntektssystemet innenfor skjønnsrammen overflødig i de fleste tilfeller. Utvalget foreslår derfor å trekke ut av skjønnet om lag 213 millioner kroner som i 2007 tildeles kommuner som har tapt på endringer innført i inntektssystemet fra 2002 til 2006.

Slik det regionalpolitiske tilskuddet er utformet i dag er det flere uheldige terskeeffekter som gjør at en kommune kan miste flere millioner kroner fra et år til det neste.

Utvalgets forslag til nytt distriktpolitisk tilskudd vil redusere problemene knyttet til terskeeffekter, og en kommune som mister sitt distriktpolitiske

tilskudd vil få dette delvis kompensert gjennom INGAR. Dette tilsier at behovet for skjønnsstilskudd blir noe redusert.

Vekstkompensasjonen som utvalget foreslår innført vil gjøre kommuner med svært høy befolkningsvekst mer robuste i forhold til å håndtere nødvendige investeringskostnader, og det vil generelt ikke være nødvendig å legge inn midler i skjønnsrammen til dette formålet.

Forslaget om å øke ambisjonsnivået i inntektsutjevningen vil være med på å løfte inntektsnivået til kommuner som i dag mottar en stor andel av skjønnsmidlene.

Fra 2008 innføres en ny finansieringsordning for ressurskrevende tjenester, noe som vil redusere behovet for skjønnsmidler for å ivareta disse tjenestemottakernes behov for kommunale tjenester.

Utvalget mener videre at skjønnsmidlene hovedsakelig bør begrenses til ekstraordinære formål som ikke fanges opp av inntektssystemet, og i mindre grad til generelle utviklingsprosjekter og distriktpolitiske satsinger.

Utvalget forutsetter at gjennomgangen av kostnadsnøkklene i utgiftsutjevningen bidrar til å rette opp enkelte skjevfordelinger som i dag blir kompensert via skjønnsmidlene. Den fylkesvise fordelingen av skjønnsmidlene kan derfor i større grad enn i dag knyttes til innbyggertall. Ny ramme for skjønnen blir med tall fra 2006 om lag 673 millioner kroner (ekskl. DAA), eller om lag 145 kroner per innbygger, med utvalgets forslag (2006 tall).

Utvalget mener derfor at størst mulig andel av midlene som fordeles gjennom inntektssystemet bør fordeles etter faste kriterier, og at en reduksjon i skjønnsmidlene og en styrking av de faste tilskuddene er et skritt i riktig retning for et mer rettferdig inntektssystem.

8.5 Kompensasjon for forhøyet sats differensiert arbeidsgiveravgift

Utvalget er i mandatet bedt om å vurdere om kompensasjonen for bortfall av differensiert arbeidsgiveravgift skal opprettholdes som et eget tilskudd innenfor skjønnen. I 2007 utgjør kompensasjonen 313 millioner kroner, og den tildeles kommuner som fra 1. januar 2007 ikke fikk gjeninnført en like lav sats for DAA som de hadde før 2004. 71 millioner av kompensasjonen går til Bodø og Tromsø.

Utvalget har konkludert med at kompensasjonen for forhøyet sats for DAA beholdes som en egen kompensasjonsordning innenfor skjønnsrammen som i dag.

8.6 Fordelingsvirkninger av redusert skjønnsramme

Utvalget foreslår at regionalpolitikken trekkes ut av skjønnsmidlene og legges over i et distriktpolitisk tilskudd. Skjønnsstilskuddene til Finnmark, Troms,

Nordland, Nord- og Sør-Trøndelag og Sogn og Fjordane vil derfor bli redusert. Spesielt vil det bli en stor reduksjon i gjennomsnittlig skjønnsstilskudd per innbygger i Finnmark. Dette må sees i sammenheng med at størrelsen på det distriktpolitiske tilskuddet økes, jamfør omtale i kapittel 6. Kommunene i Finnmark vil tjene på en økning i det inntektsutjevnerende tilskuddet. Småkommuner (mindre enn 2000 innbyggere) i Finnmark vil tjene på at det innføres et nytt distriktpolitisk tilskudd. Som vi ser av kartet i figur 8.3 vil utvalgets forslag gi en jevnere fordeling av skjønnsmidlene mellom kommunene i de ulike fylkene (i kroner per innbygger).

Midlene som skal legges inn i det distriktpolitiske tilskuddet er trukket ut med bakgrunn i en antakelse om at om lag 15 prosent av den korrigerede skjønnsrammen er regional- og distriktpolitisk begrunnet (jamfør avsnitt 8.4). Dette utgjør, med tall fra 2007, om lag 115 millioner kroner.³ Fylkesrammene til Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Sogn og Fjordane er de eneste som overstiger 150 prosent av landsgjennomsnittet per innbygger, og hele trekket er derfor foretatt fra disse fylkenes skjønnsrammer, etter andelen av rammen som overstiger 150 prosent.

For å vise samlet omfordeling av utvalgets forslag i vedlegg 1 vises trekket på kommunenivå, andelsmessig etter kommunenes faktiske skjønnsramme i 2006. Tallene på kommunenivå er kun ment som en illustrasjon. Det er ikke mulig å forutsi hvordan et slikt trekk i fylkesrammen i praksis vil slå ut for den enkelte kommune, fordi dette vil være avhengig av fylkesmennenes skjønnsfordeling.

Uttrekket er i utvalgets forslag inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste.

For å finansiere utvalgets forslag til ny vekstkompensasjonen (kapittel 7) er det foretatt et uttrekk av skjønnsrammen. Trekket er i beregningene i vedlegg 1 vist som et prosentvis likt trekk for alle kommunene i det enkelte fylke. Hvordan trekket vil fordele seg kommunevis vil være avhengig av fylkesmannens fordeling av skjønnsmidlene. Fordi Oslo kommune ikke mottar skjønnsmidler er Oslo ikke med på å finansiere vekstkompensasjonen.

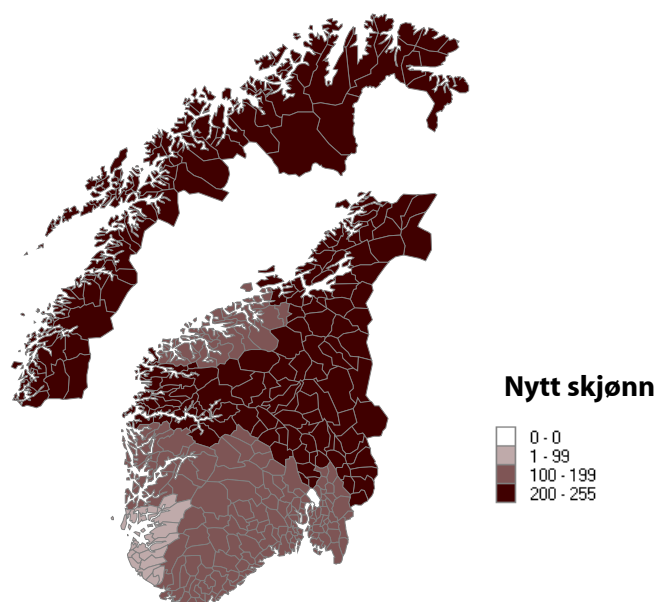
Total størrelse på vekstkompensasjonen vil variere fra år til år ut fra hvor mange innbyggere som faller inn under kategorien for sterk vekst. I beregningene som ligger til grunn i vedlegg 1, er det tatt utgangspunkt i hva vekstkompensasjonen ville ha vært i budsjettåret 2006, med de tall som var tilgjengelige i forkant av dette budsjettåret. Ut fra kommunevis befolkningsvekst i perioden 2002 til 2005

³ I beregningene som ligger til grunn for uttrekket som vises i vedlegg 7 er det brukt tall fra 2006. Skjønnsmidlene som trekkes ut fra de fylkesvise rammene utgjør samlet 130 millioner kroner i 2006.

utgjør samlet kompensasjon om lag 118 millioner kroner, og det er dette beløpet som ligger til grunn for det samlede trekket. En økning i den totale vekstkompensasjonen fra et år til det neste etter at kompensasjonen er innført forutsettes finansiert gjennom en reduksjon i innbyggertilskuddet.

Skjønnsmidler som i dag gis til kommuner som har tapt på endringer i inntektssystemet i perioden 2002 til 2006 trekkes ut av skjønnsmidlene og legges på innbyggertilskuddet. Midlene er trukket ut etter den faktiske fordelingen av midlene som Kommunal- og regionaldepartementet legger inn i den fylkesvise skjønnsrammen. Fordelingsvirkningene for den enkelt kommune vil være avhengig av hvordan fylkesmannen har fordelt midlene. Uttrekket er i utvalgets forslag inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste.

Utvalgets forslag til reduksjon av skjønnsrammen vil bidra til en jevnere fordeling av skjønnsmidlene.

Figur 8.3 Fylkesvis fordeling av skjønnsstilskudd (ekskl. kompensasjon for forhøyet sats for DAA), etter utvalgets forslag. Kroner per innbygger.

I vedlegg 7 vises fylkesvise skjønnsrammer før og etter utvalgets forslag til reduksjon av skjønnsrammen.

8.7 Oppsummering

Utvalget mener at størst mulig andel av midlene som fordeles gjennom inntektssystemet bør fordeles etter faste kriterier, og at en reduksjon i skjønnsmidlene- og en styrking av de faste tilskuddene er et skritt i riktig retning for et mer rettferdig inntektssystem.

Utvalget foreslår at skjønnsrammen reduseres til i underkant av 1 milliard kroner, inklusive kompensasjon for økt sats for DAA, ved at følgende endringer gjøres i skjønnsrammen:

- regionalpolitisk begrunnet skjønn trekkes ut av skjønnsrammen og legges inn i det nye distriktpolitiske tilskuddet, 115 millioner kroner (rammen i 2007) Uttrekket inkluderes i beregning av INGAR det året uttrekket foretas.
- kompensasjon for endringer i inntektssystemet i perioden 2002 til 2006 på 213 millioner kroner, trekkes ut fra skjønnsrammen. Uttrekket inkluderes i beregning av INGAR det året uttrekket foretas.
- uvalget foreslår at det innføres en ny vekstkompensasjon i inntektssystemet, og at denne kompensasjonen finansieres ved et likt prosentvis trekk i alle fylkesrammene.

Hensyn som skal ivaretas gjennom skjønnen begrenses til:

- kompensasjon for spesielle lokale forhold som utgiftsutjevningen ikke tar hensyn til.
- kompensasjon for ekstraordinære hendelser som oppstår i løpet av budsjettåret.
- kompensasjon kommuner som har forholdsvis høye kostnader knyttet til mange fritidsboliger (krav om dokumentasjon).
- bidrag til nødvendige utviklingsprosjekter i kommuner for å bedre *kvalitet og effektivitet* i tjenesteproduksjonen.
- bistand til kommuner med økonomisk ubalanse (registrert i Register for betinget godkjenning og kontroll – ROBEK) etter særskilt vurdering og en plan for plan for å oppnå økonomisk balanse.

Utvalget foreslår at kompensasjonen for økt sats for DAA fortsatt skal ligge innenfor skjønnen med en særskilt fordeling.

Utvalget foreslår at små kommuner som mister regionaltilskudd som følge av at det distriktpolitiske tilskuddet kun skal tildeles kommuner innenfor det distriktpolitiske virkeområdet, må vurderes særskilt i forbindelse med den helhetlige gjennomgangen av inntektssystemet og eventuelt kompenseres gjennom skjønnstilskuddet

9 Overgangsordningen

Kommunene har ansvar for nasjonale velferdstjenester som i liten grad kan bygges opp og ned fra det ene året til det andre. Dette tilsier at kommunene har behov for en viss stabilitet og forutsigbarhet i sine inntektsrammer. Når det gjennomføres endringer i inntekts- og finansieringssystemet for kommunene skjer det som regel en omfordeling av inntekt mellom kommunene. Dette gjelder både ved oppgaveendringer, endringer i inntektssystemet og når øremerkede tilskudd innlemmes i (eller trekkes ut av) rammetilskuddet. For å sikre at ingen kommuner skal få en brå endring i inntektene fra et år til det neste som følge av slike endringer er det i dag en egen overgangsordning i inntektssystemet. Ordningen er utformet med sikte på å begrense inntektsendringer fra et år til det neste.

Utvalget er i sitt mandat bedt om å vurdere om dagens overgangsordning er tilstrekkelig for å skjerme kommunene mot brå endringer i inntektsgrunnlaget, eller om det er nødvendig å utforme en annen type overgangsordning som bedre skjermer kommunene for brå inntektsendringer fra et år til et annet.

I utvalgets mandat står følgende:

Utvalget skal vurdere behovet for overgangsordninger i inntektssystemet, og komme med forslag på utforming av disse.

9.1 Overgangsordningen i dagens inntektssystem

Overgangsordningen i inntektssystemet er utformet med sikte på å begrense inntektsendringer fra år til år som følge av:

- Innlemming av øremerkede tilskudd (eller uttrekk av midler)
- Oppgaveendringer
- Systemendringer (endringer i inntektssystemet)

Før 1997 ble også endringer i kriterieverdier omfattet av overgangsordningen. Det innebar at det tok lang tid før kommunene fikk full kompensasjon for endringer i befolkningssammensetningen. Rattsøutvalget mente at det var uheldig at endringer i befolkningssammensetning ikke fikk fullt gjennomslag fra første år, og foreslo i NOU 1996: 1 *Et enklere og mer rettferdig inntektssystem for kommuner og fylkeskommuner* at endringer i kriterieverdier ikke burde omfattes av overgangsordningen. Ved stortingsbehandlingen av kommuneøkonomiproposisjonen for 1997 (St.prp. nr. 55 (1995-1996)) ble det gitt tilslutning til utvalgets forslag.

Når et øremerket tilskudd innlemmes i inntektssystemet, eller når midler trekkes ut av inntektssystemet, er hovedregelen at endringen skal omfattes av

overgangsordningen i inntektssystemet. I noen tilfeller gjøres det imidlertid unntak fra hovedregelen.

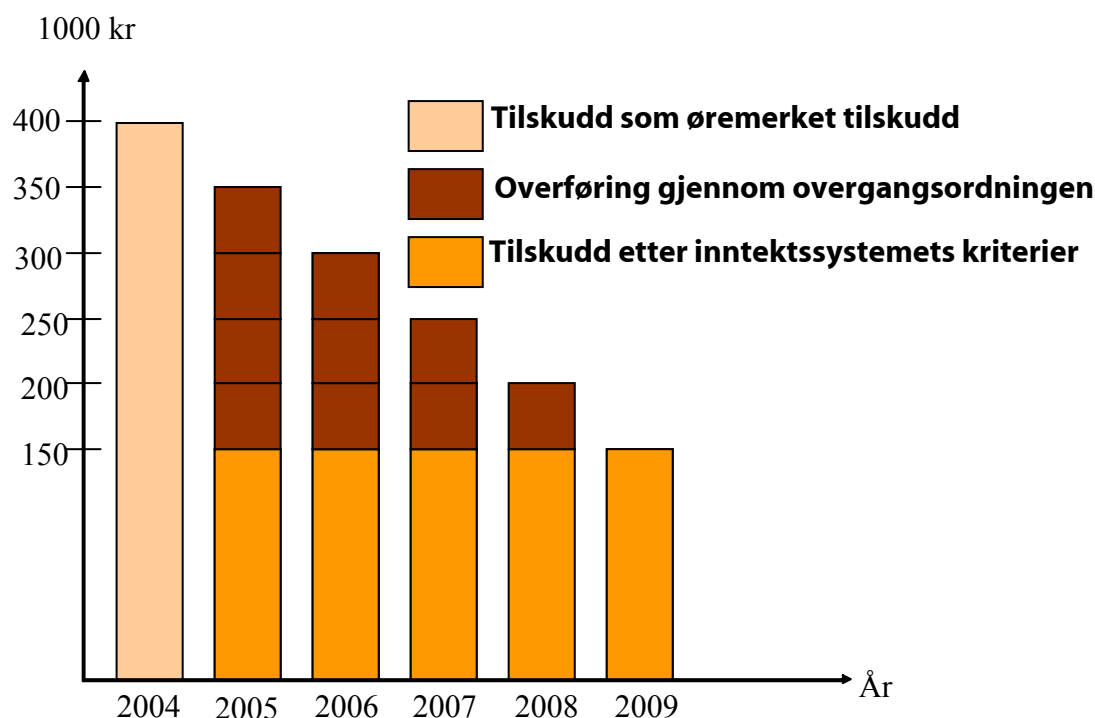
Dersom en innlemming av et øremerket tilskudd ikke medfører særlige omfordelingsvirkninger mellom kommunene kan Kommunal- og regionaldepartementet i samarbeid med fagdepartementene velge å legge til grunn at endringen ikke skal omfattes av overgangsordningen. Avgjørelsen baseres på en skjønnsmessig vurdering.

I andre tilfeller kan det være et politisk ønske at endringer gjennomføres raskt, og i slike tilfeller vil ikke endringene omfattes av overgangsordningen. Mangelfulle data om hvordan en endring vil slå ut i inntektssystemet kan også gjøre det vanskelig å legge endringen inn i overgangsordningen. Et eksempel på det siste er gjeninnføringen av selskapsskatten som kommunal skatt i 2005. Kommunenes skatteinntekter, og spesielt selskapsskatten, svinger fra år til år. Fordelingsvirkningene for den enkelte kommune vil derfor svinge på samme måte, og som følge av dette ble ikke denne endringen omfattet av overgangsordningen.

9.1.1 Utformingen av dagens overgangsordning

Overgangsordningen sikrer at endringer i rammetilskuddet som følge av innlemming av øremerkede tilskudd, oppgaveendringer og systemendringer gjennomføres gradvis over en femårsperiode. Eksempelvis vil innlemming av et øremerket tilskudd føre til at fordelingen av midlene gradvis går over fra den fordelingen det hadde som øremerket tilskudd til en fordeling etter inntektssystemets kriterier.

Overgangsordningen er illustrert for en eksempelkommune i figur 9.1. I 2004 mottok kommune A 400 000 kroner som øremerket tilskudd. I 2005 legges det øremerkede tilskuddet inn i kommunenes rammetilskudd. Når tilskuddet fordeles etter inntektssystemets kriterier får kommune A 150 000 kroner i tilskudd.

Figur 9.1 Illustrasjon av overgangsordning for en eksempelkommune som taper når et øremerket tilskudd innlemmes i inntektssystemet.

Kommune A får isolert sett en reduksjon i rammetilskuddet fra 2004 til 2005 på 250 000 kroner som følge av at det øremerkede tilskuddet innlemmes i inntektssystemet (uten overgangsordning). Overgangsordningen i inntektssystemet sikrer at kommunen får reduksjonen gradvis over perioden 2004-2009.

I tillegg til det kommune A får gjennom inntektssystemets kriterier vil kommunen få følgende beløp gjennom overgangsordningen:

- I 2005 vil kommune A motta 200 000 kroner gjennom overgangsordningen.
- I 2006 vil kommune A motta 150 000 kroner gjennom overgangsordningen.
- I 2007 vil kommune A motta 100 000 kroner gjennom overgangsordningen.
- I 2008 vil kommune A motta 50 000 kroner gjennom overgangsordningen.
- I 2009 er overgangsordningen avsluttet – kommunen vil motta 0 kroner gjennom overgangsordningen.

Dersom situasjonen hadde vært motsatt, og kommune A hadde tjent 250 000 kroner på innlemmingen, ville overgangsordningen medført at kommunen fikk gevinsten gradvis over samme femårsperiode.

Ved større endringer i inntektssystemet vil imidlertid ikke en overgangsperiode på fem år være tilstrekkelig for å skjerme enkelte kommuner mot brå endringer

i rammetilskuddet. Ved store endringer i inntekts- og finansieringssystemet har det derfor blitt etablert særskilte kompensasjonsordninger i tillegg til den ordinære overgangsordningen. Dette ble gjort i forbindelse med omleggingen av inntektssystemet i 1997, sykehusreformen i 2002, og systemendringene som ble gjennomført fra 2002 til 2004.

De særskilte kompensasjonsordningene har som regel vært utformet på en slik måte at de har begrenset inntektsreduksjonen i den enkelte kommune til et bestemt beløp per innbygger. Kompensasjonsordningene har vært en del av skjønnsstilskuddet til kommunene¹.

9.2 Vurdering av dagens overgangsordning

Overgangsordningen i inntektssystemet ble etablert for å sikre kommunene en viss grad av forutsigbarhet i inntektsrammene fra et år til et annet. Utvalget er bedt om å vurdere hvorvidt dagens overgangsordning sikrer den enkelte kommune mot brå inntektsendringer fra det ene året til det neste på en tilfredsstillende måte. Samtidig som forutsigbarheten skal ivaretas, bør det også innenfor inntektssystemet være mulig å foreta endringer som medfører omfordeling mellom kommunene.

Dagens overgangsordning gir ikke tilstrekkelig skjerming for kommuner som får betydelig inntektsreduksjon som følge av større endringer i inntektssystemet. Dette kommer til uttrykk ved at det ofte etableres særskilte kompensasjonsordninger i tillegg til den ordinære overgangsordningen, når det gjennomføres større endringer i inntektssystemet.

Dagens overgangsordning tar hensyn til innlemminger av øremerkede tilskudd, systemendringer og oppgaveendringer, men tar ikke hensyn til endringer i kriteriedata. Det vil si at kommuner som får en stor endring i rammetilskuddet som følge av endring i kriteriedata får hele gevinsten eller tapet allerede første år. Endringer i kriteriedata, enten ved at befolknings sammensetningen, bosettingskriteriene eller øvrige kriterier endres, vil kunne ha stor betydning for størrelsen på en kommunes rammetilskudd. Små og lite robuste kommuner må i dag håndtere store svingninger i rammetilskuddet fra det ene året til det neste på samme måte som store eller mer robuste kommuner. Den enkelte kommune kan i større eller mindre grad være forberedt på de utslagene denne type endringer vil gi, men enkelte kommuner vil likevel få problemer med å tilpasse driften fra et år til det neste.

Inntektssystemet kritiseres ofte for å være komplisert, og overgangsordningen er det elementet som har blitt trukket fram som det mest kompliserende av elementene i inntektssystemet. Dette henger sammen med at det ofte er et stort antall saker som legges inn i overgangsordningen det enkelte år, samtidig som

¹ Skjønnsmidlene i inntektssystemet er nærmere omtalt i kapittel 8

overgangsordningen for det enkelte år korrigerer for endringer fra tidligere år. Overgangsordningen for 2006 omfatter for eksempel innlemminger, korreksjoner og systemendringer for perioden 2003-2006. Samlet medfører dette at overgangsordningen blir en stor matrise, hvor den enkelte kommune får mange tillegg og trekk som motvirker hverandre.

9.3 Utvalgets forslag til ny overgangsordning

Utvalget mener at dagens overgangsordning bør avvikles og erstattes med en ordning som er enklere, mer forutsigbar, og som i større grad skjermer kommunene mot plutselig svikt i rammetilskuddet fra et år til det neste. Utvalget mener videre at det er mer relevant å se på utviklingen i kommunens samlede rammetilskudd enn effekten av innlemmingen av et enkelt tilskudd. Store endringer i rammetilskuddet som følge av endringer i kriteriedata, bør etter utvalgets mening også omfattes av en ny overgangsordning slik at en kommune kan få tid til å tilpasse driften til det nye inntektsnivået.

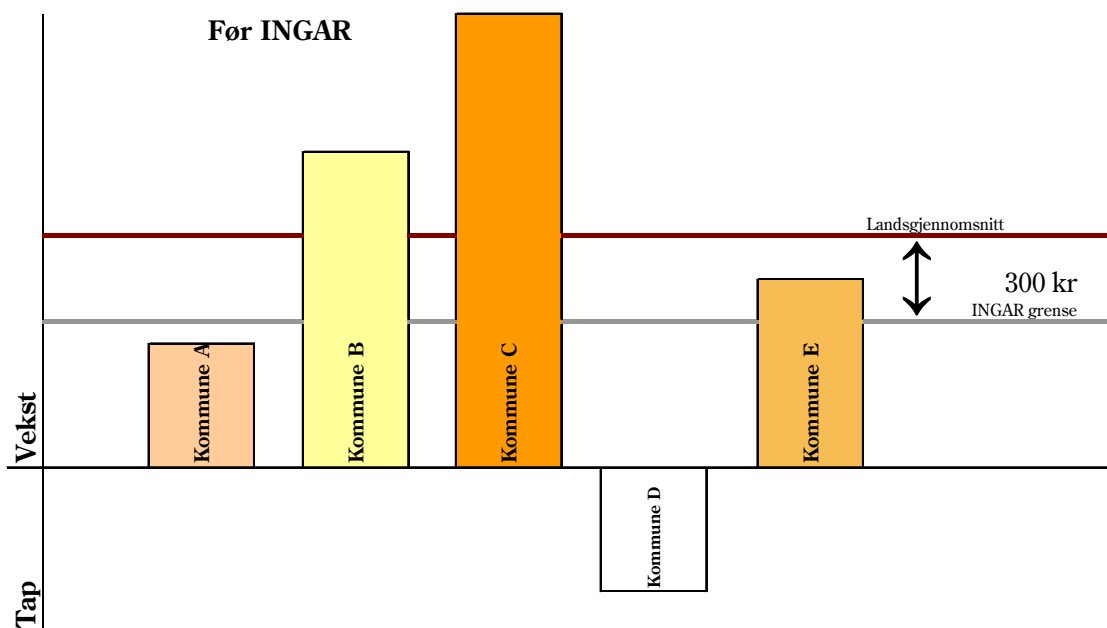
Utvalget har vurdert Borgeutvalgets forslag til modell for nytt inntektsgarantitilskudd som ble presentert i Borgeutvalgets utredning (NOU 2005:18). Borgeutvalget anbefalte at dagens overgangsordning avvikles, og at den erstattes med et inntektsgarantitilskudd som garanterer at ingen kommuner får en endring i rammetilskuddet som er 400 kroner lavere enn endringen på landsbasis (i kroner per innbygger). Det vil si at dersom veksten på landsbasis er 1 000 kroner per innbygger skal ingen kommuner ha lavere vekst enn 600 kroner per innbygger. Borgeutvalget foreslo at ordningen finansieres ved et likt trekk per innbygger, med den begrensningen at ingen kommuner skal ha en vekst som er lavere enn 400 kroner under landsgjennomsnittet etter de har vært med på å finansiere inntektsgarantitilskuddet.

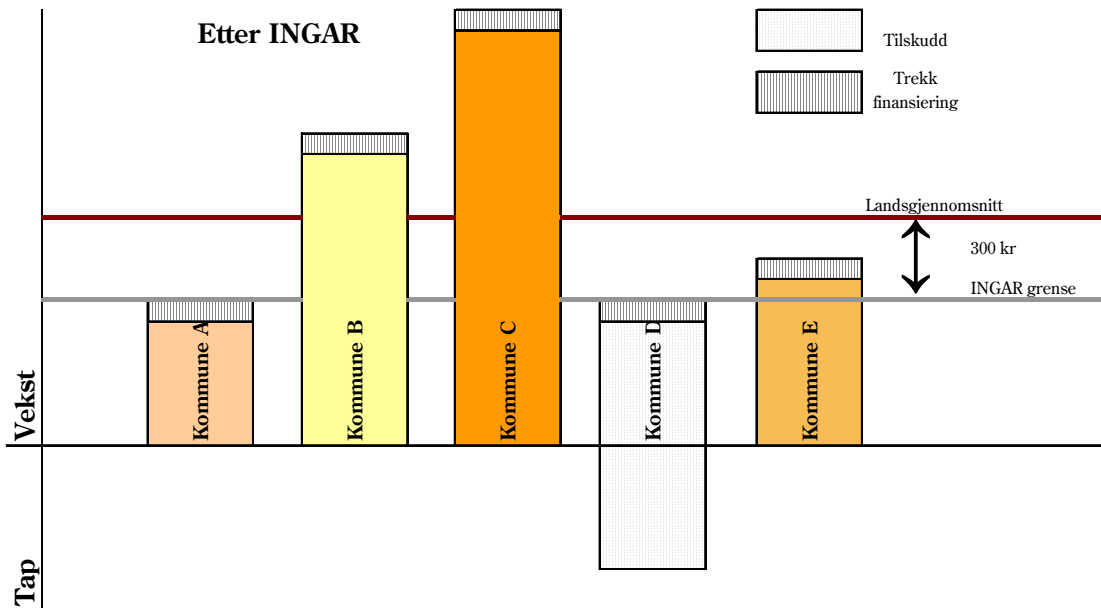
Utvalget foreslår på samme måte som Borgeutvalget at det innføres et inntektsgarantitilskudd (INGAR) som skjermer for drastisk nedgang i rammetilskuddet fra et år til det neste. Utvalget foreslår at grensen for avvik fra landsgjennomsnittlig vekst settes til 300 kroner per innbygger. Utvalget foreslår videre at tilskuddet finansieres ved et likt trekk per innbygger i alle landets kommuner. En slik finansieringsmodell er etter utvalgets mening enkel å forstå, den er bedre i samsvar med hvordan øvrige tilskudd i inntektssystemet finansieres, og den er enkel å beregne.

Dersom "tapsgrensen" for avvik fra landsgjennomsnittlig vekst fra et år til det neste senkes fra 400 til 300 vil det med Borgeutvalgets forslag medføre at flere kommuner kvalifiserer til økt tilskudd, samtidig som færre kommuner kan være med på å finansiere tilskuddet. En slik utvikling gjør at forholdsvis mye av veksten til kommuner med vekst over "tapsgrensen" spises opp av finansieringen av tilskuddet. Etter utvalgets mening er det ikke rimelig at kommuner som har sterk vekst i rammetilskuddet som følge av at de får en

”dyrere” befolkning skal måtte finansiere inntektsgarantien alene. Dersom en kommune for eksempel får vekst i rammetilskuddet på grunn av at antall eldre øker medfører dette ikke bare økte inntekter, men også økte utgifter. Det er etter utvalgets mening ikke rimelig at denne kommunen skal finansiere inntektsgarantien til en kommune som isolert sett får færre eldre og derfor lavere rammetilskudd. Forskjellen mellom Borgeutvalgets finansieringsmodell, og den finansieringsmodellen Sørheimutvalget foreslår, er derfor at mens kun noen kommuner må finansiere med Borgeutvalgets modell må alle kommuner være med på finansieringen med Sørheimutvalgets løsning.

Innføringen av et inntektsgarantitilskudd vil gi et mer helhetlig sikkerhetsnett for store endringer i kommunenes rammetilskudd. For den enkelte kommune vil det være mulig å anslå maksimalt avvik fra landsgjennomsnittlig vekst fra et år til det neste. Dette vil etter utvalgets mening bidra til økt forutsigbarhet for den enkelte kommune. En kommune med 2 000 innbyggere vil maksimalt kunne få et avvik fra landsgjennomsnittlig vekst på $2\,000 \cdot 300 = 600\,000$ kroner. I tillegg må kommunen ta høyde for at de skal bidra til finansieringen av inntektsgarantitilskuddet.

Figur 9.2 Illustrasjon av inntektsgarantien (INGAR) i et system med 5 kommuner.

Figur 9.2 illustrerer hvordan inntektsgarantitilskuddet vil være med på å løfte kommuner med vekst under "tapsgrensen" til "tapsgrensen". "Tapsgrensen" er her 300 kroner lavere enn landsgjennomsnittlig vekst.

- Kommune A og D kvalifiserer til inntektsgarantitilskudd (INGAR) og løftes til "tapsgrensen".
- Kommunene B, C og E har vekst som ligger over "tapsgrensen" og kvalifiserer ikke til INGAR.
- Alle kommunene er med på å finansiere INGAR for kommune A og D, og trekkes et likt beløp per innbygger.

Den største endringen i utvalgets forslag i forhold til dagens overgangsordning er prinsippet om at kommuner har behov for skjerming mot inntektsreduksjon som følge av kriterieendringer. En kommune som fra det ene året til det neste får en kraftig *reduksjon* i rammetilskuddet på grunn av frafall av eldre eller bygging av en bro, vil med utvalgets forslag til inntektsgarantitilskudd gis tid til å tilpasse seg et nytt inntektsnivå. En kommune med *vekst* i antall eldre vil derimot ikke få full uttelling for nye eldre fra første år, fordi kommunen må bidra til finansieringen av inntektsgarantitilskuddet til kommuner med lavere vekst i rammetilskuddet.

Kommuner med lav vekst i rammetilskuddet vil med inntektsgarantitilskuddet motta kompensasjon uavhengig av om den lave veksten skyldes innlemming av øremerkede tilskudd, systemendringer, befolkningsnedgang, endring i kriteriedata eller andre forhold. Endringer i inntektsutjevning og endringer i rammetilskuddet som følge av endret selskapsskatt vil ikke bli kompensert gjennom inntektsgarantitilskuddet. For kommuner som ikke mottar inntektsgarantitilskudd vil innlemming av øremerkede tilskudd, reformer,

systemendringer, endring i kriteriedata med mer få fullt gjennomslag fra første år. Dette innebærer at inntektsgarantitilskuddet kun vil omfatte kommuner som avviker vesentlig fra utviklingen på landsbasis.

Utvalget mener at INGAR er en mer fleksibel overgangsordning enn dagens overgangsordning, blant annet fordi INGAR tar hensyn til relativ størrelse på endringen. Dagens overgangsordning varer 5 år *uavhengig* av størrelsen på endringen. Antall år en kommune kvalifiserer til inntektsgarantitilskudd vil imidlertid være *avhengig* av størrelsen på endringen. Med INGAR vil små endringer kunne gjennomføres uten en overgangsordning, mens store endringer vil kunne ta mange år. Inntektsgarantitilskuddet tar også hensyn til kommunens innbyggertall ved at en folkerik kommune vil måtte tåle større svingninger i rammetilskudd enn en mindre folkerik kommune.

9.4 Oppsummering

Utvalget foreslår at dagens overgangsordning erstattes med en helhetlig inntektsgaranti for sterk nedgang (avvik fra landsgjennomsnittet) i rammetilskuddet fra et år til et annet, uavhengig av om årsaken til utviklingen er endring i kriteriedata, befolkningssammensetting, innlemming av øremerkede tilskudd osv.

Endringer i inntektsutjevningstrekk/tilskudd som følge av endret inntektsutjevning og endringer i rammetilskuddet som følge av endret selskapsskatt vil ikke bli kompensert gjennom inntektsgarantitilskuddet.

Utvalget mener at en kommune gjennom et inntektsgarantitilskudd skal få kompensert for en utvikling i rammetilskuddet som ligger mer enn 300 kroner lavere enn landsgjennomsnittlig vekst per innbygger. Tilskuddet skal finansieres ved et likt trekk per innbygger for alle landets kommuner.

10 Andre forhold utvalget ønsker å ta opp

Utvalget ønsker å komme med en del innspill til arbeidet med omlegging av finansieringssystemet for kommunesektoren ut over det vi er bedt om i mandatet. Utvalget har funnet det vanskelig å konkludere innenfor flere av mandatets områder, blant annet fordi vi ikke har hatt informasjon om – eller kan være med å vurdere – effekten av omleggingen av kostnadsnøkklene og utgiftsutjevningen. Dette vil kunne ha stor betydning for nivået eller grad av endring/omlegging innenfor områder som utvalget er bedt om å vurdere. Under arbeidet vårt har vi fått mange innspill fra ulike aktører, og vi ønsker å videreformidle noen av disse synspunktene. Utvalgsmedlemmene har selv erfaring med elementer i finansieringssystemet som vi ikke synes er godt nok utformet, og som vi ønsker å rette søkelyset mot.

10.1 Kristin Marie Sørheim, Senterpartiet

10.1.1 Skatt

Konsesjonsavgifter og eiendomsskatt må fortsatt være lokale inntekter, og eiendomsskatt må være frivillig. Eiendomsskattegrunnlaget må utvides til å gjelde installasjoner i sjø, eventuelt i form av "arealavgift" eller at naturressursskatten utvides til å omfatte oppdrett, vindkraft med mer. Naturressursskatten i sin nåværende form bør inntektsutjevnes.

Kommunene bør få anledning til å øke eller redusere skattøren for inntektsskatten med noen få øre i hver retning. Endringer i skattøren kan gjøres ned til en tidels nivå. Skatteutjevningen mellom kommuner foretas i forhold til en normsats basert på dagens skattesats i kommunene. (som KS sitt forslag)

Det er en forutsetning for å innføre økt lokal frihet når det gjelder inntektsskatten at basisfinansieringen av de store velferdsoppgavene er sikret gjennom full utgiftsutjevning og en omfattende inntektsutjevning.

10.1.2 Kostnadsnøkklene

Det har vært vanskelig for utvalget å se konsekvensene av de forslag vi har til omlegging av inntektssystemet når utvalget ikke samtidig har visst hvordan endring av kostnadsnøkklene/utgiftsutjevninga vil slå ut. Vi ønsker å peke på noen viktige forhold som vi mener må løses gjennom innbyggertilskuddet og utgiftsutjevningen:

- Avstand innad i kommunen og avstand fra kommunen til regionale funksjoner må oppvurderes. Særlig når det gjelder de heimebaserte pleie- og omsorgstjenestene og avstand til skole/barnehage, er dette svært mye mer kostnadskrevende enn det er tatt høyde for i dagens system.

- Overtaking av tyngre pasienter fra spesialisthelsetjenesten: Det har oppstått et ufinansiert "gap" mellom spesialisthelsetjenesten og kommunehelsetjenesten ved utskrivning av svært pleietrengende pasienter fra sykehus. Finansieringssystemet for sykehusa fører til et press for rask utskrivning, og kommunene får ikke kompensert for de mer kostnadskrevene pasientene de må overta. Dette bør rent praktisk løses gjennom et nytt tilbud, såkalt 1,5 linjetjeneste, men finansieringen må ordnes slik at sykehusa ikke sitter igjen med fortjeneste på rask utskrivning og kommunene med tilsvarende økte kostnader.
- Landbrukskriteriet bør opprettholdes og det må tas nødvendig høyde for at kommunene skal overta ansvaret for klinisk veterinærdekning og vaktordning. Dette må ikke bli en ny reform som fastlegereformen, der særlig distriktskommunene er påført store utgifter.
- Ressurskrevende brukere. Denne ordningen er nå endret og forbedret, men det er fortsatt et problem at den ikke gjelder for innbyggere over 67 år. Ordninga bør ikke knyttes til alder men kun til behov.

10.1.3 Drift av asylmottak.

Kommunalkomiteen har varslet gjennomgang av vertskommunetilskuddet. Det er få kommuner som i dag driver asylmottak. Drift av asylmottak er på alle vis en krevende oppgave, og det er viktig at det kommunale tjenesteapparatet har kompetanse og er stort nok til å håndtere det. Basert på nøyaktige beregninger fra flere kommuner viser det seg at vertskommunetilskuddet er alt for lavt i forhold til behovet og de kommunale utgiftene. Et enkelt og dekkende forslag er å gi et tilskudd som tilsvarer innbyggertilskuddet for det antall asylsøkere som kommunen tar imot.

Driftstilskuddet fra Utlendingsdirektoratet til asylmottak bør justeres i forhold til kommunal deflator, ikke konsumprisindeksen. Kostnadene til drift av asylmottak, altså driftsutgifter og leiekostnader, er i svært stor grad knyttet til lønnskostnader og energikostnader. Disse er igjen relatert til den generelle energiprisen til enhver tid og til sentrale tariffoppgjør. Kostnadene til drift av asylmottak øker nokså nær proporsjonalt med økningen i kommunale driftsutgifter. I statsbudsjettet benytter staten en egen deflator for kommunesektoren, og denne kan avvike fra KPI. Den kommunale deflatoren er sammensatt og vekta slik at den i større grad fanger opp lønnsoppgjør og prisstigning på rene kommunale varer og tjenester.

10.2 Ole Martin Norderhaug, Arbeiderpartiet

Representanten Ole Martin Norderhaug har på vegne av reiselivskommunene Trysil, Øyer, Hemsedal, Hol og Risør gjort en henvendelse til Helse og omsorgsdepartementet angående de ekstra kostnadene som typiske turistkommuner påføres blant annet på grunn av ekstra krav til beredskap,

legedekning og hjemmesykepleie på hytter. Departementet henviste da til det arbeidet som inntekstsystemutvalget skulle gjøre. En er i denne sammenheng oppmerksom på at denne typen kostnader også omfatter kommuner med høyskoler/universitet, forsvarsetableringer eller store anleggsutbygginger med begrenset varighet.

Utvalget avviste å ta opp disse spørsmålene i denne omgang, men har lagt inn en kompensasjon for dokumenterbare kostnader i skjønnsrammen. En må derfor forvente at spørsmålene vil bli reist på nytt eventuelt som en egen utredning, eller som en diskusjon om kostnadsnøklerne.

10.3 Mette Tønder, Høyre og Harald Solberg, KrF

Mandatet utvalget har arbeidet etter tar opp en rekke utfordringer for kommunesektoren. Samtidig er ikke utvalget gitt handlingsrom for å finne de gode løsningene. Det er ved gjentatte anledninger i utvalgets arbeid kommet innsigelser mot at ikke kostnadsnøklerne skal gjennomgås. Under behandlingen av St.prp. nr. 67 (2006-2007) Kommuneproposisjonen var det en samlet komité som fremhevet viktigheten av å snarest gjennomgå kostnadsnøklerne. Opposisjonspartiene gikk noe lenger og hadde følgende merknad:

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener at utvalgets mandat bør utvides til også å omfatte utgiftsdelen av inntektssystemet. Disse medlemmer er bekymret for en ensidig fokus på inntektsfordelingen vil gjøre det svært vanskelig å møte vekstkommunenes utfordringer.

Det viktigste for å sikre likeverdige tjenester over hele landet er at kostnadsnøklerne gir gode objektive kriterier for å fordele mellom kommunen. Det blir derfor en nærmest umulig oppgave å finne å gode løsninger uten å se dette i sammenheng.

10.4 Per Erik Monsen, Fremskrittspartiet

Per Erik Monsen ønsker en annen modell for fordeling av inntektene enn dagens inntektssystem, og mener et statlig finansieringsansvar basert på stykkprisfinansiering der pengene følger brukerne er en bedre modell for å ivareta innbyggernes behov. Når det ikke er politisk flertall for å innføre denne systemløsning er det nødvendig å komme med følgende bemerkninger:

Kommunene har ansvar for tjenester som utgjør grunnpilaren i den norske velferdsmodellen. Undervisning, helse- og omsorgstjenester som utgjør hovedtyngden av inntektssystemets tjenesteområde, betraktes som så grunnleggende for innbyggernes livskvalitet at et likeverdig tjenestetilbud på disse områdene er nødvendig for å oppnå en rimelig utjevning av levekårene. Personer som ikke er forskjellige på noen relevant måte bør behandles likt selv om de er bosatt i forskjellige kommuner.

Ved innføring av inntektssystemet i 1986 ble det lagt vekt på at kommunene skulle sikres like muligheter til å gi innbyggerne et kommunalt tjenestetilbud. Det var derfor store forventninger til inntektssystemet med hensyn til fordelingen av inntektene og at kommunene skulle gis like muligheter til å dekke innbyggernes grunnleggende behov. Det er innbyggernes behov for tjenester og en likeverdig behandling som må være styrende for politiske beslutninger. Til tross for målsettingen om et likeverdig tjenestetilbud helt fra starten av har skiftende regjeringer hvert år i kommuneproposisjonen dokumentert forskjeller i nivået på tjenestetilbudet. Studier som er gjennomført indikerer at hovedårsaken til variasjoner i nivået på det kommunale tjenestetilbudet er variasjoner i inntekt.

Kostnadsnøklerne er basert på omfattende analyser av forhold som har betydning for variasjoner i kostnadene for kommunal tjenesteyting. Inntektssystemet har to utjevningsordninger. Utgiftsutjevningen skal sikre at alle kommuner har et like stort krav til egenfinansiering av tjenesteproduksjonen. Inntektsutjevningen skal sikre kommunene tilstrekkelig med midler for å ivareta egenfinansieringskravet. Ulikhetene i kommunenes evne til å tilby innbyggerne velferdstjenester fremkommer tydelig ved å sammenlikne det kommunene har igjen regnet per innbygger av skatteinntekter fra personlige skattytere, selskapsskatt og innbyggertilskudd etter at inntektene er utjevnet og etter at utgiftsbehovet er trukket fra. Det er dokumentert store forskjeller i kommunenes økonomiske evne. Ulikheter i skatteinntektsnivå også etter at skatteinntektene er inntektsutjevnet er årsaken til forskjellene i økonomisk evne.

Før inntektssystemgjennomgangen fra Rattsøutvalget fikk kommuner med lave skatteinntekter full kompensasjon gjennom inntektsutjevningen opp til 96,2 % av gjennomsnittlig skatteinntekt, mens kommuner med høye skatteinntekter ble trukket 50 % av den delen av skatteinntektene som oversteg 140 % av landsgjennomsnittet. Rattsøutvalget endret kompensasjonsmodellen slik at kommuner med skatteinntekter under 110 % av landsgjennomsnittet fikk kompensert 90 % av forskjellen mellom egne skatteinntekter og 110 % av landsgjennomsnittet, mens trekkgrensen på 140 % og trekkprosenten ble opprettholdt. Hvorfor trekkordningen tok utgangspunkt i et skattenivå på 140 % blir ren spekulasjon, men denne modellen favoriserte kommuner med høye skatteinntekter med hensyn til å kunne tilby innbyggerne tjenester. I forbindelse med målsettingen om å øke kommunesektorens skattefinansiering fra ca 44 % til ca. 50 % på bekostning av rammetilskuddet, ble trekkgrensen gradvis redusert mot 130 % av gjennomsnittlig skatteinntekt.

Da en andel av selskapsskatten ble tilbakeført som kommunal inntekt i 2005 ble inntektsutjevningen lagt om. Kommunal- og regionaldepartementet gjennomførte analyser av fordelingsvirkningene basert på gjennomsnittstall for

2001 og 2002. Departementet konkluderte med: ”*Med en utjevningsgrad i bunn på 55 % vil inntektsforskjellene mellom kommunene ikke endres vesentlig som følge av reformforslaget når en tar hensyn til den foreslåtte tilleggskompensasjonen for kommunene med de laveste skatteinntektene.*” Dette innebar at de inntektsforskjellene som man hadde, i grove trekk ble videreført.

Hvis et likeverdig tjenestetilbud er et overordnet mål, må utjevning av tjenestetilbudet tillegges stor vekt i utformingen av inntektsutjevningen. Hvis man går inn for at innbyggerne skal få tilbud om et likeverdig tjenestetilbud, krever dette en betydelig økning i inntektsutjevningsgraden. Med uendret økonomisk ramme på de frie inntektene vil dette føre til store omfordelinger fra kommuner som har høye skatteinntekter og høye overføringer. Det har hittil ikke vært politisk vilje til å gjennomføre en omfordeling som sikrer kommunene økonomiske muligheter til å gi innbyggerne et likeverdig tjenestetilbud, til tross for at dette har vært en overordnet målsetting med inntektssystemet. Med en statlig finansiering av de grunnleggende velferdstjenestene gjennom en stykkprisfinansiering, ville behovet for en slik omfordeling falle bort.

Dersom rammen for de frie inntektene økes bør inntektsveksten benyttes til å rette opp skjevheter i kommunenes økonomiske evne, slik at kommunene kan gi innbyggerne et likeverdig tilbud om grunnleggende tjenester som helse omsorg og skole uavhengig av hvor man er bosatt.

10.5 Berit Woie Berg, Venstre

Venstres medlem vil her komme med følgende innspill til videre arbeid knyttet til kommunens inntekter og andre forhold som er relevant for kommuneøkonomien. Naturlig nok vil utgangspunktet være knyttet medlemmets ståsted i en distriktskommune med folketallsnedgang, men undertegnede har stor forståelse for de utfordringer mange kommuner har som må håndtere sterk vekst. Over tid vil likevel vekstkommunene få styrking av økonomien da de store overføringene skjer i forhold til folketallet. Det er å håpe at veksttilskuddet vil imøtekomme de akutte behovene som noen kommuner med ekstrem stor vekst har.

Det er viktig at vi har en felles forståelse for de utfordringer vi har i ulike deler av landet. Skal fiskeri, oppdrett, landbruk, kraftproduksjon og andre naturbasert næringer også i framtida gi den verdiskapingen som vi alle er avhengig av, er det en utfordring å skape gode og levedyktige samfunn der disse verdiene skapes. Selv om det trengs færre hender og større kompetanse for å høste og forvalte disse naturressursene, så vil de som utfører jobben bo i aktive bygder og trenge likeverdige og forsvarlige tjenester fra kommunen. I noen kommuner vil dette koste mer enn andre steder. Utvidelse av regionaltilskudd til flere kommuner bør finansieres ved at den forventede veksten til kommunene i 2009 brukes til å styrke regionaltilskuddet.

10.5.1 Utfordringer knyttet til kostnadsnøkkel og utgiftutjevning

Stortinget har tidligere endret den distriktpolitiske begrunnelse i inntektssystemet fra å være en kompensasjon for ufrivillige merkostnader knyttet til avstander, klimatiske, geografiske og strukturelle forhold, til et tilskudd for å kunne yte bedre tjenester som skal bidra til å hindre fraflytting. Forutsetningen for denne endringen er 100 % utgiftsutjevning. Da må en drøfte om følgende ufrivillige distriktpolitiske kostnader fanges opp i dagens system:

Avstand til regionsenter bør beregnes i tillegg til avstander innad i kommunen. Det bør vurderes et ruralitetskriterium basert på reisetid/km og befolkningstall per kvadratkilometer. Distriktskommunene med befolkningsnedgang er blitt sterkere avhengig av interkommunalt samarbeid for å klare de faglige krav til kompetanse og lovens krav til forsvarlighet. Dette er sjelden økonomisk besparende for kommuner med lange avstander, men en kostnad som blir påført for å utføre et nødvendig forsvarlig tjenestetilbud. (Eksempel kan være legevakt, branntilsyn, jordmortjeneste, barnevern, voldtektsmottak). Dette interkommunale samarbeidet bør sees adskilt fra det frivillige samarbeidet som mange kommuner gjør for å utvikle regionen positivt.

Kostnadene øker pr. innbygger når folketallet går ned. Vedlikehold av kommunale veier er like høyt om det bor 30 eller 50 mennesker langs den samme veien. VAR-utgiftene som skal drives til selvkost stiger til en uforsvarlig pris pr. innbygger når folketallet reduseres. Dette bør subsidieres over en gitt grense. Nettleie på strøm øker også når det blir færre abonnenter på et spredt linjenett.

Vedlikehold av for stor bygningsmasse som ikke kan stenges eller avhendes selv om arealbehovet reduseres, er et annet eksempel på ufrivillig kostnad. Eks. en skole som tidligere var bygd for 150 elever, må driftes, moderniseres og vedlikeholdes selv om det bare er 40 elever igjen. For fraflyttingskommuner skal gammel lånegjeld, samt nødvendige investeringer som må gjøres for å modernisere og tilpasse drifta et synkende befolkningstall, betjenes med reduserte inntekter.

Sykehusreformen har påført primærhelsetjenesten større krav og høyere kostnader. Det er sykere pasienter som kommer hjem og trenger oppfølging hjemme eller på kommunal institusjon. Dette gjelder pasienter i alle aldre. Denne merkostnaden grunnet endringer på regionalt og statlig nivå, fanges ikke opp av dagens kostnadsnøkler.

10.5.2 Utfordringer som er relevant for kommunens driftsbudsjett, men som burde fanges opp gjennom andre systemer/ordninger

Det er i mange kommuner tradisjoner for sykestuedrift og akuttmottak. Særlig der avstander/reisetid til sykehus er lang har dette vært nødvendig for å skape

trygghet for befolkningen. Dette har også rent faglig vært rekrutterende for fagpersoner til distriktskommuner. Denne 1 ½ linjetjenesten er viktig for beredskap og trygghet, og kommunene sparer helseforetak for mange innleggelser og ambulanseutrykninger. Akuttplass som drives av kommunene bør refunderes fra NAV-trygd pr. liggedøgn slik som på sykehus. Det burde innføres et forsøk i første omgang for alle kommuner som har mer enn 2 timers reisetid til sykehus, men etter hvert bør dette gjelde alle kommuner som tilbyr 11/2-linjetjeneste. Det vil avhjelpe sykehuset, bedre tilbudet for pasienter og virke rekrutterende til kommunehelsetjenesten.

10.5.3 Mulighet for andre frie inntekter til kommunene

En bør vurdere om arealavgift, ressursrente eller eiendomsskatt for verker og bruk, bør omfatte også installasjoner i sjø innenfor kommunenes arealplan (kystsonenplan). Dette bør uansett få en slik innretning at det blir en frivillig kommunal skatt som ikke inngår i inntektsutjevningen.

En bør videre vurdere om ikke kommunene bør få anledning til å innføre et lokalt skattøre som frie inntekter til kommunen. Det vil gi kommunen mulighet til selv å skaffe egne inntekter og ha alternativer enn eiendomsskatt (KOU 2005:1 (KS) Egne inntekter for kommunene).

Litteraturliste

Berg, Erlend og Rattsø, Jørn, 2005 *Evaluering av kommuneoverføringer som regionalpolitisk virkemiddel*. Utredning for Kommunal- og regionaldepartementet. SØF-rapport 02/05. Senter for økonomisk forskning AS, Trondheim.

Kjellberg, Francesco, 1991 *Kommunalt selvstyre og nasjonal styring. Mot nye roller for kommunene*. Norsk Statsvitenskaplig Tidsskrift nr 1, 1990.

Langset, Bjørg og Stambøl, Lasse Sigbjørn *Kommuneoverføringer som regionalpolitisk virkemiddel*. SSB rapport 2006/43. SSB Oslo–Kongsvinger.

Westeren, Knut Ingar, 2006 *Inntektsutjevning og insentiver*. Høgskolen i Nord-Trøndelag, arbeidsnotat Steinkjer.

Årsæther, Nils og Vabo, Signy Irene, 2002 *Fristilt og velstyrt? : fokus på kommune-Norge*. Samlagets bøker for høgare utdanning.

KOU 2005:1 (KS) *Egne inntekter for kommunen. Lokaldemokrati og effektiv bruk av midler forutsetter større kommunalt ansvar for finansieringen*. Kommuneforlaget.

NOU 1996:1 *Et enklere og mer rettferdig inntektssystem for kommuner og fylkeskommuner*.

NOU 1997:8 *Om finansiering av kommunesektoren*.

NOU 2005:18 *Fordeling, forenkling, forbedring*.

St.meld. nr. 5 (2004 – 2005) *Tilbakeføring av selskapsskatt til kommunene og omlegging av inntektsutjevningen*.

St.meld. nr. 21 (2005 – 2006) *Hjarte for heile landet Om distrikts- og regionalpolitikken*.

St.meld. nr. 2 (2006 – 2007) *Revidert nasjonalbudsjett 2007*.

St.prp. nr. 55 (1995 – 1996) *Om kommuneøkonomien 1997 m.v. (kommuneproposisjonen)*.

St.prp. nr. 62 (1999 – 2000) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2001 (kommuneproposisjonen)*.

Innst.S.nr.252 (1999 - 2000) Innstilling fra kommunalkomiteen om kommuneøkonomien 2001 m.v.

St.prp. nr. 64 (2001 – 2002) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2003 (kommuneproposisjonen).*

St.prp. nr. 64 (2003 – 2004) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2005 (kommuneproposisjonen).*

St.prp. nr. 67 (2006 – 2007) *Om lokaldemokrati, velferd og økonomi i kommunesektoren 2008 (kommuneproposisjonen).*

TBU Rapport fra Det tekniske beregningsutvalg for kommunal og fylkeskommunal økonomi november 2006. Publikasjonsnummer H-2195.

Vedleggsdel

Vedlegg 1 Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Beregningene i vedlegg 1 viser samlede omfordelingseffekten av utvalgets forslag til endringer i inntektssystemet. I spørsmålet om avvikling eller videreføring av en andel av selskapsskatten som kommunal skatt er utvalget delt. Til grunn for beregningene i dette vedlegget ligger en avvikling av selskapsskatten som kommunal skatt. I vedlegg 2 vises effekten av å øke inntektsutjevningen uten å avvikle den kommunale selskapsskatten. Hvis man erstatter kolonne 10 i vedlegg 1 med kolonne 6 i vedlegg 2 vises samlede omfordelingseffekter uten avvikling av selskapsskatten som kommunal skatt.

Tallgrunnlaget som er benyttet for å beregne tilskuddet er i hovedsak rammetilskudd og skatteinntekter i 2006. Der annet tallgrunnlag er benyttet, er dette omtalt i kolonnetekst. Fordelingsvirkningene i kroner per innbygger er beregnet med innbyggertall fra 1. januar 2006.

Kolonne 1:

Kolonne 1 viser innbyggertall per 1. januar 2006 som ligger til grunn for beregningen av omfordelingsvirkningene.

Kolonne 2:

Kolonne viser kommunenes utgiftskorrigerede frie inntekter eksklusive eiendomsskatt og konsesjonskraftinntekter for 2006. I beregningene av de utgiftskorrigerede frie inntekter for 2006 er tilbakeholdte skjønnsmidler ikke tatt med i beregningsgrunnlaget. For en nærmere beskrivelse av beregningen av utgiftskorrigerede frie inntekter vises det til St.prp. nr. 67 (kommuneproposisjonen for 2006-2007), vedlegg 5.

Kolonne 3:

Kolonne 3 viser kommunevise fordelingsvirkninger av å erstatte dagens regionalpolitiske tilskudd og Nord-Norgetilskudd med et nytt distriktspolitisk tilskudd (kroner per innbygger). For nærmere beregning av tilskuddene og omfordelingseffektene vises det til vedlegg 5.

Kolonne 4:

Kolonne 4 viser trekk i regionalpolitisk begrunnet skjønn i de kommunevise rammene (kroner per innbygger). Skjønnsmidlene er trukket ut med bakgrunn i en antakelse om at fylkesvise korrigerede skjønnsrammer ut over 150 prosent av landsgjennomsnittet er regional- og distriktspolitisk begrunnet. Dette utgjør

med tallgrunnlag fra 2006 om lag 130 millioner kroner¹. Fylkesrammene til Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Sogn og Fjordane er de eneste som overstiger 150 prosent av landsgjennomsnittet per innbygger, og hele trekket er derfor foretatt fra disse fylkenes skjønnsramme. Uttrekket er i disse beregningene inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste. Uttrekkene er foretatt med et prosentvis likt trekk på fylkesnivå trukket for den enkelte kommune fra den faktiske skjønnsramme i 2006. De kommunevise uttrekkene er vanskelige å forutsi, og de reelle tapene vil være avhengig av fylkesmennenes fordeling av rammene samt de politiske vurderinger som blir lagt til grunn for fordelingen av fylkesrammene.

Kolonne 5:

Kolonne 5 viser kommunevise gevinst/tap ved at skjønnsrammen for kompensasjon for endringer i inntektssystemet i perioden 2002 til 2006 avvikles, og at midlene overføres til innbyggertilskuddet (kroner per innbygger). Gevinst/tap er beregnet etter den faktiske kompensasjonen som Kommunal- og regionaldepartementet la inn i den fylkesvise skjønnsrammen i 2006. Faktisk fordelingsvirkning for den enkelt kommune vil være avhengig av hvordan fylkesmannen har fordelt midlene. Gevinst/tap ved avvikling av denne kompensasjonen er i utvalgets forslag inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste.

Kolonne 6:

Kolonne 6 viser kommunevis fordeling av utvalgets forslag til vekstkompensasjon. Kompensasjonen er fordelt med en lik sats per innbygger ut over det doble av gjennomsnittlig årelig vekst i perioden 2002 til 2005 (kroner per innbygger). For nærmere beskrivelse av beregning av vekstkompensasjonen vises det til vedlegg 6.

Kolonne 7:

Kolonne 7 viser samlet gevinst/tap etter endringene i kolonne 3, 4, 5 og 6 (kroner per innbygger).

Kolonne 8:

Kolonne 8 viser hva den enkelte kommune vil få i kroner per innbygger i inntektsgarantitilskudd på grunnlag av endringene som er gjort i

¹ I beregningene som ligger til grunn for uttrekket som vises i vedlegg 7 er det brukt tall fra 2006. Skjønnsmidlene som trekkes ut fra de fylkesvise rammene utgjør samlet 130 millioner kroner i 2006.

inntektssystemet i kolonne 3 til 6. Kommunene får kompensert for avvik ut over 300 kroner fra landsgjennomsnittlig utvikling. I snitt tjener en kommune 25 kroner per innbygger ved endringene i kolonne 3 til 6. Dette medfører at en kommune vil få inntektsgarantitilskudd (INGAR) for tap ut over 275 kroner. INGAR er finansiert ved at alle kommuner trekkes et likt beløp per innbygger. Trekk per innbygger for finansiering av INGAR er 105 kroner. Kolonne 7 viser samlet effekt av INGAR inkludert finansiering av tilskuddet.

Kolonne 9:

Kolonne 9 viser samlet gevinst/tap etter endringene i kolonne 3, 4, 5 og 6 (kroner per innbygger) etter inntektsgarantitilskuddet.

Kolonne 10:

Kolonne 10 viser hva den enkelte kommune ville tapt/tjent i 2006 dersom den symmetriske inntektsutjevningen hadde vært 60 prosent i stedet for 55 prosent i samtidig som selskapsskatten ble avviklet som kommunal skatt og erstattet med økt alminnelig skatt (kroner per innbygger). Tallgrunnlaget for beregningen er faktiske skatteinntekter i 2006, samt gjennomsnittlig selskapsskatt som er utbetalt i årene 2005-2007. For nærmere beskrivelse av beregningen se vedlegg 4. Gevinst/tap på denne endringen ligger ikke inne i beregningen av inntektsgarantitilskuddet.

Kolonne 11:

Kolonne 11 viser et anslag på hva den enkelte kommune midlertidig taper på at rammetilskuddet med utgiftsutjevning ikke oppdateres midt i budsjettåret med innbyggertall fra 1. januar i budsjettåret. Utvalget foreslår at man bruker tall per 1. juli i budsjettåret, noe som medfører at man får utsatt halve oppdateringen av befolkningstall til neste budsjettår. Tap/gevinst er beregnet ut fra hva den enkelte kommune i snitt tapte/tjente på oppdateringen av innbyggertilskuddet med utgiftsutjevning i årene 2005-2007 målt i kroner per innbygger. Tabellen viser effekten ved å forskyve denne oppdateringen med et halvt år. Det gjøres oppmerksom på at dette kun er et anslag, og at tallene for den enkelte kommune kan variere betraktelig fra år til år på grunn av endringer i befolkningssammensetning. Gevinst/tap på denne endringen ligger ikke inne i beregningen av inntektsgarantitilskuddet.

Kolonne 12:

Kolonne 12 viser kommunevise uttrekk av skjønrammen for å finansiere utvalgets forslag til vekstkompensasjon (kroner per innbygger). Det er foretatt et prosentvis likt trekk i alle fylkesrammene. Dette er fordelt med et likt beløp i trekk per innbygger i alle kommuner. Fordelingsvirkningene for den enkelte kommune vil være avhengig av fylkesmannens fordeling av skjønsmidlene på

den enkelte kommune etter en reduksjon i den fylkesvise rammen. Uttrekket er ikke inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet.

Kolonne 13:

Kolonne 13 viser kommunevis langsiktig gevinst/tap med utvalgets forslag til endringer i inntektssystemet (kroner per innbygger) uten inntektsgarantien. Dette er summen av kolonne 7, 10, 11 og 12.

Kolonne 14:

Kolonne 14 viser kommunevis 1. års effekt av samlet gevinst/tap for kommunene med utvalgets forslag til endringer i inntektssystemet (kroner per innbygger). Det vil si langsiktig gevinst/tap som vist i kolonne 13 korrigert for kommunens inntektsgarantitilskudd og finansiering av dette (kolonne 8).

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		Prosent	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.
	1	2	3	4	5	6	7
0101 Halden	27 722	92	0	0	46	0	46
0104 Moss	28 182	93	0	0	46	0	46
0105 Sarpsborg	50 115	92	0	0	46	0	46
0106 Fredrikstad	70 791	93	0	0	46	0	46
0111 Hvaler	3 821	96	0	0	-485	239	-245
0118 Aremark	1 456	107	-2 492	0	-230	0	-2 722
0119 Marker	3 505	93	0	0	46	0	46
0121 Rømskog	670	119	-5 671	0	-115	0	-5 786
0122 Trøgstad	5 013	93	0	0	46	0	46
0123 Spydeberg	4 856	96	0	0	46	0	46
0124 Askim	14 184	93	0	0	46	0	46
0125 Eidsberg	10 267	93	0	0	46	0	46
0127 Skiptvet	3 400	93	0	0	46	0	46
0128 Rakkestad	7 366	93	0	0	46	0	46
0135 Råde	6 544	94	0	0	46	0	46
0136 Rygge	13 862	93	0	0	46	0	46
0137 Våler	4 071	94	0	0	46	0	46
0138 Hobøl	4 564	95	0	0	46	0	46
Østfold	260 389	93	-29	0	36	4	11
0211 Vestby	13 159	97	0	0	46	22	68
0213 Ski	27 010	97	0	0	46	59	105
0214 Ås	14 530	95	0	0	18	0	18
0215 Frogn	13 585	101	0	0	46	0	46
0216 Nesodden	16 541	95	0	0	46	0	46
0217 Oppegård	23 897	104	0	0	46	0	46
0219 Bærum	105 928	112	0	0	46	0	46
0220 Asker	51 484	108	0	0	46	0	46
0221 Aurskog-Høland	13 379	92	0	0	46	0	46
0226 Sørumsund	13 367	98	0	0	46	109	155
0227 Fet	9 734	96	0	0	46	0	46
0228 Rælingen	14 857	96	0	0	46	0	46
0229 Enebakk	9 442	94	0	0	46	7	53
0230 Lørenskog	30 929	99	0	0	46	0	46
0231 Skedsmo	43 201	100	0	0	46	234	280
0233 Nittedal	19 722	98	0	0	46	0	46
0234 Gjerdrum	5 214	97	0	0	-80	365	285
0235 Ullensaker	25 269	100	0	0	46	1 272	1 318
0236 Nes	18 022	92	0	0	46	0	46
0237 Eidsvoll	18 923	93	0	0	46	0	46
0238 Nannestad	10 321	98	0	0	46	602	648
0239 Hurdal	2 611	101	-1 881	0	-396	0	-2 277
Akershus	501 125	102	-10	0	42	107	139
0301 Oslo	538 411	109	0	0	46	0	46
0402 Kongsvinger	17 224	92	0	0	46	0	46
0403 Hamar	27 593	94	0	0	46	0	46
0412 Ringsaker	31 923	93	0	0	46	0	46

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
0101 Halden	-105	-59	289	28	-29	334	229
0104 Moss	-105	-59	285	-56	-29	246	141
0105 Sarpsborg	-105	-59	275	-35	-29	257	152
0106 Fredrikstad	-105	-59	181	-46	-29	152	47
0111 Hvaler	-105	-350	428	-76	-29	78	-27
0118 Aremark	2 343	-380	265	28	-29	-2 457	-115
0119 Marker	-105	-59	362	-122	-29	257	153
0121 Rømskog	5 406	-380	452	-217	-29	-5 579	-173
0122 Trøgstad	-105	-59	268	25	-29	309	204
0123 Spydeberg	-105	-59	189	-96	-29	110	5
0124 Askim	-105	-59	193	-47	-29	163	58
0125 Eidsberg	-105	-59	218	12	-29	247	142
0127 Skiptvet	-105	-59	300	-67	-29	250	145
0128 Rakkestad	-105	-59	265	-74	-29	209	104
0135 Råde	-105	-59	430	-83	-29	364	259
0136 Rygge	-105	-59	348	-129	-29	236	131
0137 Våler	-105	-59	380	-11	-29	386	281
0138 Hobøl	-105	-59	234	-60	-29	191	87
Østfold	-77	-66	256	-42	-29	196	119
0211 Vestby	-105	-37	206	-55	-14	205	100
0213 Ski	-105	0	117	-47	-14	161	56
0214 Ås	-105	-87	335	-28	-14	311	206
0215 Frogn	-105	-59	238	-41	-14	228	123
0216 Nesodden	-105	-59	500	-12	-14	520	415
0217 Oppegård	-105	-59	-163	-69	-14	-199	-304
0219 Bærum	-105	-59	-710	-46	-14	-724	-829
0220 Asker	-105	-59	-446	-97	-14	-510	-615
0221 Aurskog-Høland	-105	-59	293	-49	-14	276	171
0226 Sørum	-105	50	117	-35	-14	223	118
0227 Fet	-105	-59	398	-35	-14	395	290
0228 Rælingen	-105	-59	477	7	-14	517	412
0229 Enebakk	-105	-52	303	-59	-14	283	178
0230 Lørenskog	-105	-59	78	-91	-14	19	-86
0231 Skedsmo	-105	176	-51	-94	-14	122	17
0233 Nittedal	-105	-59	69	-73	-14	27	-78
0234 Gjerdrum	-105	180	352	-171	-14	451	346
0235 Ullensaker	-105	1 213	177	-104	-14	1 377	1 272
0236 Nes	-105	-59	263	-49	-14	246	141
0237 Eidsvoll	-105	-59	260	-33	-14	259	154
0238 Nannestad	-105	543	284	-42	-14	876	771
0239 Hurdal	1 897	-380	361	55	-14	-1 875	22
Akershus	-94	45	-78	-60	-14	-13	-108
0301 Oslo	-105	-59	-846	59	0	-741	-846
0402 Kongsvinger	-105	-59	272	-55	-41	222	117
0403 Hamar	-105	-59	-13	-12	-41	-20	-125
0412 Ringsaker	-105	-59	346	-47	-41	304	199

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		Prosent	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.
	1	2	3	4	5	6	7
0415 Løten	7 290	92	0	0	46	0	46
0417 Stange	18 591	92	0	0	46	0	46
0418 Nord-Odal	5 051	94	0	0	46	0	46
0419 Sør-Odal	7 675	93	0	0	46	0	46
0420 Eidskog	6 453	94	564	0	46	0	610
0423 Grue	5 218	97	1 031	0	46	0	1 077
0425 Åsnes	7 714	95	880	0	46	0	926
0426 Våler	3 906	96	1 182	0	46	0	1 228
0427 Elverum	18 992	93	0	0	46	0	46
0428 Trysil	6 845	97	1 224	0	46	0	1 270
0429 Åmot	4 348	101	1 497	0	46	0	1 543
0430 Stor-Elvdal	2 797	108	151	0	-842	0	-691
0432 Rendalen	2 082	108	-60	0	46	0	-14
0434 Engerdal	1 497	115	-388	0	-1 154	0	-1 541
0436 Tolga	1 755	107	-211	0	-171	0	-382
0437 Tynset	5 368	99	1 354	0	46	0	1 400
0438 Alvdal	2 392	106	46	0	46	0	92
0439 Follidal	1 722	111	-242	0	-650	0	-891
0441 Os	2 075	110	-67	0	46	0	-20
Hedmark	188 511	95	220	0	15	0	235
0501 Lillehammer	25 314	94	0	0	46	0	46
0502 Gjøvik	27 819	92	0	0	46	0	46
0511 Dovre	2 826	103	161	0	46	0	207
0512 Lesja	2 172	104	-30	0	46	0	16
0513 Skjåk	2 376	106	39	0	4	0	43
0514 Lom	2 455	104	60	0	-3	0	57
0515 Vågå	3 766	97	1 604	0	46	0	1 650
0516 Nord-Fron	5 843	96	1 307	0	46	0	1 353
0517 Sel	6 083	98	1 276	0	46	0	1 322
0519 Sør-Fron	3 231	96	1 753	0	-164	0	1 589
0520 Ringebu	4 566	96	1 457	0	46	0	1 503
0521 Øyer	4 854	95	0	0	46	0	46
0522 Gausdal	6 202	95	380	0	46	0	426
0528 Østre Toten	14 453	92	0	0	46	0	46
0529 Vestre Toten	12 599	94	0	0	46	0	46
0532 Jevnaker	6 312	93	0	0	46	0	46
0533 Lunner	8 518	94	0	0	46	0	46
0534 Gran	13 066	93	0	0	46	0	46
0536 Søndre Land	5 977	97	775	0	46	0	821
0538 Nordre Land	6 737	94	744	0	46	0	790
0540 Sør-Aurdal	3 243	99	1 309	0	40	0	1 349
0541 Etnedal	1 389	118	-1 239	0	-890	0	-2 128
0542 Nord-Aurdal	6 425	101	0	0	46	0	46
0543 Vestre Slidre	2 217	108	-560	0	46	0	-514
0544 Øystre Slidre	3 137	107	-626	0	46	0	-580
0545 Vang	1 624	115	-984	0	46	0	-938
Oppland	183 204	96	241	0	34	0	275

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
0415 Løten	-105	-59	382	20	-41	408	303
0417 Stange	-105	-59	342	-26	-41	321	216
0418 Nord-Odal	-105	-59	420	-26	-41	399	294
0419 Sør-Odal	-105	-59	294	-51	-41	247	143
0420 Eidskog	-105	505	441	-98	-41	911	806
0423 Grue	-105	972	369	4	-41	1 408	1 304
0425 Åsnes	-105	821	374	139	-41	1 398	1 294
0426 Våler	-105	1 123	346	-69	-41	1 464	1 359
0427 Elverum	-105	-59	280	-11	-41	273	168
0428 Trysil	-105	1 165	223	172	-41	1 623	1 519
0429 Åmot	-105	1 439	267	31	-41	1 800	1 695
0430 Stor-Elvdal	312	-380	357	7	-41	-370	-58
0432 Rendalen	-105	-119	306	186	-41	438	333
0434 Engerdal	1 162	-380	498	-100	-41	-1 184	-23
0436 Tolga	3	-380	539	263	-41	378	381
0437 Tynset	-105	1 295	242	-19	-41	1 582	1 477
0438 Alvdal	-105	-13	320	-17	-41	353	248
0439 Follidal	512	-380	415	42	-41	-476	36
0441 Os	-105	-125	474	-47	-41	366	261
Hedmark	-82	153	281	-10	-41	465	383
0501 Lillehammer	-105	-59	164	-1	-41	168	64
0502 Gjøvik	-105	-59	236	-55	-41	186	81
0511 Dovre	-105	102	382	-83	-41	466	361
0512 Lesja	-105	-89	386	191	-41	553	448
0513 Skjåk	-105	-62	270	-12	-41	261	156
0514 Lom	-105	-48	301	36	-41	353	248
0515 Vågå	-105	1 545	328	-96	-41	1 842	1 737
0516 Nord-Fron	-105	1 248	198	-71	-41	1 439	1 334
0517 Sel	-105	1 217	398	-132	-41	1 547	1 442
0519 Sør-Fron	-105	1 484	252	-55	-41	1 745	1 640
0520 Ringebu	-105	1 398	254	110	-41	1 826	1 721
0521 Øyer	-105	-59	398	-7	-41	397	292
0522 Gausdal	-105	321	296	-86	-41	595	490
0528 Østre Toten	-105	-59	314	-2	-41	317	212
0529 Vestre Toten	-105	-59	301	-21	-41	285	180
0532 Jevnaker	-105	-59	315	73	-41	394	289
0533 Lunner	-105	-59	245	12	-41	262	157
0534 Gran	-105	-59	278	17	-41	300	195
0536 Søndre Land	-105	716	436	-15	-41	1 201	1 096
0538 Nordre Land	-105	685	335	19	-41	1 103	998
0540 Sør-Aurdal	-105	1 244	265	40	-41	1 614	1 509
0541 Etnedal	1 749	-380	344	-43	-41	-1 868	-119
0542 Nord-Aurdal	-105	-59	173	-10	-41	168	63
0543 Vestre Slidre	135	-380	371	-19	-41	-204	-69
0544 Øystre Slidre	200	-380	223	127	-41	-271	-71
0545 Vang	559	-380	260	118	-41	-601	-42
Oppland	-77	198	272	-11	-41	495	418

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
	<i>Prosent</i>		<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
0602 Drammen	57 759	96	0	0	46	0	46
0604 Kongsberg	23 315	100	0	0	46	0	46
0605 Ringerike	28 197	92	0	0	46	0	46
0612 Hole	5 307	102	0	0	46	0	46
0615 Flå	998	123	-1 940	0	46	0	-1 894
0616 Nes	3 524	105	0	0	-217	0	-217
0617 Gol	4 404	110	0	0	-662	0	-662
0618 Hemsedal	1 947	120	0	0	46	0	46
0619 Ål	4 662	101	648	0	46	0	694
0620 Hol	4 500	123	0	0	46	0	46
0621 Sigdal	3 501	103	1 005	0	46	0	1 051
0622 Krødsherad	2 127	106	-2 309	0	46	0	-2 263
0623 Modum	12 585	93	0	0	46	0	46
0624 Øvre Eiker	15 825	93	0	0	46	0	46
0625 Nedre Eiker	21 653	93	0	0	46	0	46
0626 Lier	21 874	100	0	0	46	0	46
0627 Røyken	17 594	97	0	0	46	0	46
0628 Hurum	8 913	95	0	0	46	0	46
0631 Flesberg	2 529	103	-1 942	0	46	0	-1 896
0632 Rollag	1 414	113	-2 109	0	46	0	-2 063
0633 Nore og Uvdal	2 597	108	0	0	46	0	46
Buskerud	245 225	98	-33	0	30	0	-4
0701 Horten	24 871	93	0	0	46	0	46
0702 Holmestrand	9 654	93	0	0	46	0	46
0704 Tønsberg	36 919	98	0	0	46	0	46
0706 Sandefjord	41 555	94	0	0	46	0	46
0709 Larvik	41 211	92	0	0	46	0	46
0711 Svelvik	6 465	94	0	0	46	0	46
0713 Sande	7 740	93	0	0	46	0	46
0714 Hof	3 079	98	-1 276	0	46	0	-1 230
0716 Re	8 243	96	0	0	46	0	46
0719 Andebu	5 147	94	0	0	46	277	323
0720 Stokke	10 127	93	0	0	46	0	46
0722 Nøtterøy	20 082	95	0	0	46	0	46
0723 Tjøme	4 566	95	0	0	46	0	46
0728 Lardal	2 445	102	-2 009	0	-565	0	-2 574
Vestfold	222 104	94	-40	0	39	6	6
0805 Porsgrunn	33 550	93	0	0	46	0	46
0806 Skien	50 761	92	0	0	46	0	46
0807 Notodden	12 314	93	0	0	46	0	46
0811 Siljan	2 362	101	-2 079	0	-987	0	-3 066
0814 Bamble	14 104	93	0	0	46	0	46
0815 Kragerø	10 477	93	318	0	46	0	364
0817 Drangedal	4 163	96	1 138	0	46	0	1 184
0819 Nome	6 571	97	186	0	46	0	232
0821 Bø	5 307	92	0	0	46	0	46
0822 Sauherad	4 291	92	451	0	46	0	497

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
0602 Drammen	-105	-59	11	-22	-22	13	-92
0604 Kongsberg	-105	-59	-21	-52	-22	-49	-154
0605 Ringerike	-105	-59	314	33	-22	371	266
0612 Hole	-105	-59	263	14	-22	301	196
0615 Flå	1 515	-380	311	133	-22	-1 472	42
0616 Nes	-105	-322	191	-32	-22	-81	-185
0617 Gol	283	-380	-579	9	-22	-1 254	-972
0618 Hemsedal	-105	-59	-472	-116	-22	-563	-668
0619 Ål	-105	589	147	37	-22	856	751
0620 Hol	-105	-59	-624	-33	-22	-633	-738
0621 Sigdal	-105	946	222	-37	-22	1 214	1 109
0622 Krødsherad	1 883	-380	0	282	-22	-2 003	-119
0623 Modum	-105	-59	232	60	-22	316	211
0624 Øvre Eiker	-105	-59	258	7	-22	289	184
0625 Nedre Eiker	-105	-59	256	10	-22	289	185
0626 Lier	-105	-59	-79	-36	-22	-91	-196
0627 Røyken	-105	-59	342	-109	-22	257	152
0628 Hurum	-105	-59	483	-63	-22	444	339
0631 Flesberg	1 516	-380	492	-218	-22	-1 644	-128
0632 Rollag	1 683	-380	119	8	-22	-1 958	-275
0633 Nore og Uvdal	-105	-59	-194	86	-22	-84	-189
Buskerud	-47	-51	117	-15	-22	76	29
0701 Horten	-105	-59	201	30	-24	253	148
0702 Holmestrand	-105	-59	242	-55	-24	208	103
0704 Tønsberg	-105	-59	-149	2	-24	-126	-230
0706 Sandefjord	-105	-59	130	-27	-24	124	19
0709 Larvik	-105	-59	181	9	-24	212	107
0711 Svelvik	-105	-59	282	76	-24	381	276
0713 Sande	-105	-59	336	-57	-24	301	196
0714 Hof	850	-380	319	-19	-24	-953	-103
0716 Re	-105	-59	270	12	-24	304	199
0719 Andebu	-105	218	338	-27	-24	610	505
0720 Stokke	-105	-59	230	-53	-24	199	95
0722 Nøtterøy	-105	-59	323	-25	-24	320	215
0723 Tjøme	-105	-59	491	21	-24	534	429
0728 Lardal	2 194	-380	306	-72	-24	-2 364	-170
Vestfold	-66	-60	161	-7	-24	136	70
0805 Porsgrunn	-105	-59	71	22	-24	115	10
0806 Skien	-105	-59	208	4	-24	234	129
0807 Notodden	-105	-59	260	85	-24	368	263
0811 Siljan	2 686	-380	214	-34	-24	-2 909	-223
0814 Bamble	-105	-59	395	39	-24	457	352
0815 Kragerø	-105	260	286	80	-24	706	601
0817 Drangedal	-105	1 080	355	-76	-24	1 440	1 335
0819 Nome	-105	127	226	50	-24	484	379
0821 Bø	-105	-59	276	24	-24	323	218
0822 Sauherad	-105	392	356	35	-24	865	760

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		Prosent	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.
	1	2	3	4	5	6	7
0826 Tinn	6 247	107	0	0	46	0	46
0827 Hjartdal	1 619	110	-2 212	0	46	0	-2 166
0828 Seljord	2 912	103	167	0	46	0	213
0829 Kvitseid	2 575	102	96	0	46	0	142
0830 Nissedal	1 407	124	-461	0	46	0	-415
0831 Fyresdal	1 369	109	-504	0	-985	0	-1 489
0833 Tokke	2 417	109	0	0	46	0	46
0834 Vinje	3 694	118	0	0	46	0	46
Telemark	166 140	95	13	0	23	0	36
0901 Risør	6 863	92	551	0	46	0	597
0904 Grimstad	19 224	95	0	0	46	0	46
0906 Arendal	39 826	93	0	0	46	0	46
0911 Gjerstad	2 506	101	-743	0	46	0	-697
0912 Vegårshei	1 849	105	-2 283	0	-287	0	-2 570
0914 Tvedestrand	5 838	93	0	0	46	0	46
0919 Froland	4 764	93	0	0	-38	0	-38
0926 Lillesand	9 030	95	0	0	46	0	46
0928 Birkenes	4 387	92	0	0	46	0	46
0929 Åmli	1 785	106	-198	0	-203	0	-401
0935 Iveland	1 170	110	-4 197	0	46	3	-4 148
0937 Evje og Hornnes	3 324	95	513	0	46	0	559
0938 Bygland	1 296	111	-1 358	0	-937	0	-2 295
0940 Valle	1 348	111	0	0	46	0	46
0941 Bykle	874	241	0	0	46	0	46
Aust-Agder	104 084	96	-73	0	20	0	-53
1001 Kristiansand	76 917	95	0	0	46	0	46
1002 Mandal	14 069	92	0	0	46	123	169
1003 Farsund	9 446	92	0	0	46	0	46
1004 Flekkefjord	8 852	93	335	0	46	0	381
1014 Vennesla	12 513	92	0	0	46	0	46
1017 Songdalen	5 621	93	0	0	46	0	46
1018 Søgne	9 609	93	0	0	46	0	46
1021 Marnardal	2 171	98	-926	0	46	0	-880
1026 Åseral	894	119	0	0	46	0	46
1027 Audnedal	1 556	105	-3 156	0	46	0	-3 110
1029 Lindesnes	4 486	97	0	0	-565	0	-565
1032 Lyngdal	7 296	93	0	0	46	0	46
1034 Hægebostad	1 583	107	-1 017	0	-234	0	-1 250
1037 Kvinesdal	5 564	97	798	0	-153	0	645
1046 Sirdal	1 740	137	0	0	46	0	46
Vest-Agder	162 317	95	-7	0	20	11	23
1101 Eigersund	13 418	95	0	0	46	0	46
1102 Sandnes	58 947	99	0	0	46	196	242
1103 Stavanger	115 157	107	0	0	46	39	85
1106 Haugesund	31 738	96	0	0	46	0	46
1111 Sokndal	3 301	92	1 293	0	46	0	1 339

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finansiering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
0826 Tinn	-105	-59	-50	-50	-24	-78	-182
0827 Hjartdal	1 787	-380	217	199	-24	-1 775	12
0828 Seljord	-105	109	213	-119	-24	284	179
0829 Kvitseid	-105	37	265	134	-24	516	411
0830 Nissedal	35	-380	-460	234	-24	-665	-630
0831 Fyresdal	1 109	-380	232	-79	-24	-1 359	-250
0833 Tokke	-105	-59	-593	-1	-24	-572	-677
0834 Vinje	-105	-59	-250	130	-24	-97	-202
Telemark	-36	0	180	26	-24	217	182
0901 Risør	-105	492	323	68	-25	963	858
0904 Grimstad	-105	-59	277	-50	-25	248	143
0906 Arendal	-105	-59	233	17	-25	271	166
0911 Gjerstad	317	-380	419	-46	-25	-348	-32
0912 Vegårshei	2 190	-380	394	-65	-25	-2 266	-76
0914 Tvedestrand	-105	-59	258	40	-25	319	214
0919 Froland	-105	-143	301	47	-25	284	180
0926 Lillesand	-105	-59	283	-18	-25	286	181
0928 Birkenes	-105	-59	338	190	-25	549	444
0929 Åmli	22	-380	337	29	-25	-60	-38
0935 Iveland	3 768	-380	249	13	-25	-3 911	-143
0937 Evje og Hornnes	-105	455	243	69	-25	847	742
0938 Bygland	1 915	-380	229	143	-25	-1 948	-32
0940 Valle	-105	-59	-95	-148	-25	-222	-327
0941 Bykle	-105	-59	-2 375	-49	-25	-2 403	-2 508
Aust-Agder	17	-36	244	13	-25	178	195
1001 Kristiansand	-105	-59	-133	-4	-22	-112	-217
1002 Mandal	-105	64	258	21	-22	426	321
1003 Farsund	-105	-59	298	-43	-22	280	175
1004 Flekkefjord	-105	276	222	17	-22	598	493
1014 Vennesla	-105	-59	334	-6	-22	352	247
1017 Songdalen	-105	-59	327	133	-22	485	381
1018 Søgne	-105	-59	215	-67	-22	172	67
1021 Marnardal	501	-380	306	4	-22	-592	-91
1026 Åseral	-105	-59	-473	-61	-22	-509	-614
1027 Audnedal	2 731	-380	256	-21	-22	-2 897	-166
1029 Lindesnes	185	-380	-437	117	-22	-906	-721
1032 Lyngdal	-105	-59	276	-81	-22	219	114
1034 Hægebostad	871	-380	303	-2	-22	-970	-99
1037 Kvinesdal	-105	540	-181	19	-22	462	357
1046 Sirdal	-105	-59	-843	188	-22	-630	-735
Vest-Agder	-52	-29	31	0	-22	33	-19
1101 Eigersund	-105	-59	279	-50	-11	264	159
1102 Sandnes	-105	137	-1	-14	-11	216	111
1103 Stavanger	-105	-20	-946	28	-11	-845	-950
1106 Haugesund	-105	-59	157	45	-11	236	132
1111 Sokndal	-105	1 234	274	-28	-11	1 574	1 469

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifts	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		Prosent	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.
	1	2	3	4	5	6	7
1112 Lund	3 098	94	-634	0	46	0	-588
1114 Bjerkreim	2 475	98	-1 984	0	-782	0	-2 766
1119 Hå	14 883	94	0	0	46	69	116
1120 Klepp	14 832	96	0	0	46	16	62
1121 Time	14 807	96	0	0	46	429	475
1122 Gjesdal	9 426	94	0	0	46	0	46
1124 Sola	20 138	109	0	0	46	0	46
1127 Randaberg	9 304	104	0	0	-14	0	-14
1129 Forsand	1 092	124	0	0	46	0	46
1130 Strand	10 566	93	0	0	46	0	46
1133 Hjelmeland	2 723	108	0	0	46	0	46
1134 Suldal	3 883	113	0	0	46	0	46
1135 Sauda	4 769	100	1 432	0	46	0	1 478
1141 Finnøy	2 729	104	-1 800	0	-498	0	-2 298
1142 Rennesøy	3 412	102	0	0	-534	0	-534
1144 Kvitsøy	521	134	-9 426	0	-1 605	0	-11 031
1145 Bokn	770	113	-6 378	0	-4 998	0	-11 376
1146 Tysvær	9 349	91	0	0	46	6	52
1149 Karmøy	37 928	93	0	0	46	0	46
1151 Utsira	209	188	-7 402	0	-2 490	0	-9 892
1160 Vindafjord	8 119	100	0	0	46	0	46
Rogaland	397 594	101	-30	0	18	60	47
1201 Bergen	242 158	99	0	0	46	0	46
1211 Etne	3 872	97	1 189	0	46	0	1 235
1216 Sveio	4 747	98	0	0	-1 601	0	-1 601
1219 Bømlo	10 808	94	0	0	46	0	46
1221 Stord	16 682	93	0	0	46	0	46
1222 Fitjar	2 901	102	-1 415	0	-212	0	-1 627
1223 Tysnes	2 795	102	-327	0	46	0	-281
1224 Kvinnherad	13 071	97	450	0	46	0	496
1227 Jondal	1 060	116	-846	0	-360	0	-1 206
1228 Odda	7 247	101	1 208	0	46	0	1 254
1231 Ullensvang	3 472	98	1 684	0	46	0	1 730
1232 Eidfjord	899	146	0	0	46	0	46
1233 Ulvik	1 142	103	0	0	46	0	46
1234 Granvin	986	117	-1 967	0	-549	0	-2 517
1235 Voss	13 830	94	295	0	46	0	341
1238 Kvam	8 306	97	684	0	46	0	730
1241 Fusa	3 731	99	0	0	-1 261	0	-1 261
1242 Samnanger	2 341	102	-1 464	0	46	0	-1 417
1243 Os	15 260	96	0	0	46	323	369
1244 Austevoll	4 391	99	0	0	46	0	46
1245 Sund	5 584	93	0	0	46	290	336
1246 Fjell	20 392	93	0	0	46	355	401
1247 Askøy	22 496	93	0	0	46	530	576
1251 Vaksdal	4 118	93	1 152	0	42	0	1 194
1252 Modalen	354	145	0	0	46	0	46
1253 Osterøy	7 224	94	0	0	46	0	46

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskappsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1112 Lund	208	-380	264	-98	-11	-434	-225
1114 Bjerkreim	2 387	-380	257	-21	-11	-2 541	-155
1119 Hå	-105	11	387	-27	-11	464	359
1120 Klepp	-105	-43	308	-111	-11	249	144
1121 Time	-105	371	297	-35	-11	726	621
1122 Gjesdal	-105	-59	299	93	-11	427	322
1124 Sola	-105	-59	-625	-21	-11	-611	-716
1127 Randaberg	-105	-119	-156	-30	-11	-211	-316
1129 Forsand	-105	-59	-3 286	-87	-11	-3 337	-3 442
1130 Strand	-105	-59	370	-42	-11	363	258
1133 Hjelmeland	-105	-59	28	199	-11	262	157
1134 Suldal	-105	-59	-389	51	-11	-304	-408
1135 Sauda	-105	1 373	-701	35	-11	801	696
1141 Finnøy	1 918	-380	277	208	-11	-1 823	95
1142 Rennesøy	154	-380	323	21	-11	-201	-47
1144 Kvitsøy	10 651	-380	266	19	-11	-10 757	-106
1145 Bokn	10 996	-380	260	-205	-11	-11 333	-336
1146 Tysvær	-105	-53	239	-29	-11	251	146
1149 Karmøy	-105	-59	208	-7	-11	235	130
1151 Utsira	9 513	-380	465	-75	-11	-9 513	-1
1160 Vindafjord	-105	-59	264	-41	-11	258	153
Rogaland	-30	17	-212	1	-11	-176	-206
1201 Bergen	-105	-59	-184	31	-27	-133	-238
1211 Etne	-105	1 130	243	95	-27	1 547	1 442
1216 Sveio	1 221	-380	337	43	-27	-1 247	-26
1219 Bømlo	-105	-59	254	-23	-27	251	146
1221 Stord	-105	-59	276	-16	-27	280	175
1222 Fitjar	1 247	-380	249	-145	-27	-1 550	-302
1223 Tysnes	-98	-380	309	37	-27	37	-61
1224 Kvinnherad	-105	391	-136	-6	-27	328	223
1227 Jondal	826	-380	246	-135	-27	-1 121	-295
1228 Odda	-105	1 149	42	29	-27	1 299	1 194
1231 Ullensvang	-105	1 626	237	90	-27	2 031	1 926
1232 Eidfjord	-105	-59	-1 935	307	-27	-1 608	-1 713
1233 Ulvik	-105	-59	136	122	-27	277	172
1234 Granvin	2 137	-380	404	371	-27	-1 768	369
1235 Voss	-105	237	216	-18	-27	513	408
1238 Kvam	-105	625	324	63	-27	1 091	986
1241 Fusa	882	-380	204	63	-27	-1 020	-138
1242 Samnanger	1 038	-380	382	163	-27	-899	139
1243 Os	-105	265	231	-24	-27	550	445
1244 Austevoll	-105	-59	-146	73	-27	-54	-159
1245 Sund	-105	231	273	98	-27	680	576
1246 Fjell	-105	296	275	-65	-27	585	480
1247 Askøy	-105	471	294	-145	-27	698	593
1251 Vaksdal	-105	1 089	251	15	-27	1 433	1 328
1252 Modalen	-105	-59	-1 345	59	-27	-1 266	-1 371
1253 Osterøy	-105	-59	313	138	-27	470	365

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifts	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		<i>Prosent</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
1256 Meland	5 931	94	0	0	38	229	267
1259 Øygarden	4 077	92	0	0	46	210	257
1260 Radøy	4 635	93	0	0	46	0	46
1263 Lindås	13 285	94	0	0	46	0	46
1264 Austrheim	2 485	104	0	0	-903	0	-903
1265 Fedje	638	128	-3 347	0	-1 007	0	-4 354
1266 Masfjorden	1 693	107	1 983	0	-2 045	0	-62
Hordaland	452 611	98	65	0	-1	62	126
1401 Flora	11 410	96	0	-19	46	0	27
1411 Gulen	2 417	108	-778	-541	-460	0	-1 778
1412 Solund	877	130	-2 297	-534	-1 775	0	-4 606
1413 Hyllestad	1 502	109	-1 097	-282	46	0	-1 333
1416 Høyanger	4 448	99	1 111	-13	-257	0	841
1417 Vik	2 847	104	-310	-16	46	0	-280
1418 Balestrand	1 406	119	-1 210	-481	46	0	-1 645
1419 Leikanger	2 199	102	-1 238	-13	46	0	-1 205
1420 Sogndal	6 836	95	0	-49	46	0	-3
1421 Aurland	1 733	129	0	-13	46	0	33
1422 Lærdal	2 155	106	0	-17	46	0	29
1424 Årdal	5 549	109	0	-345	46	0	-299
1426 Luster	4 889	102	1 060	-13	46	0	1 092
1428 Askvoll	3 182	100	1 327	-180	-584	0	563
1429 Fjaler	2 881	103	-300	-255	46	0	-509
1430 Gaular	2 771	103	-916	-421	46	0	-1 291
1431 Jølster	2 918	102	-851	-205	46	0	-1 010
1432 Førde	11 327	98	0	-58	46	0	-12
1433 Naustdal	2 699	103	-1 239	-532	46	0	-1 726
1438 Bremanger	3 968	99	1 178	-14	-287	0	877
1439 Vågsøy	6 123	96	965	-75	-106	0	784
1441 Selje	2 958	100	-276	-128	46	0	-358
1443 Eid	5 801	95	390	-48	46	0	388
1444 Hornindal	1 206	111	-1 520	-202	46	0	-1 676
1445 Gloppen	5 769	96	786	-89	46	0	743
1449 Stryn	6 779	94	369	-15	46	0	401
Sogn og Fjordane	106 650	100	108	-120	-33	0	-45
1502 Molde	24 146	96	0	0	46	0	46
1503 Kristiansund	17 067	93	0	0	46	0	46
1504 Ålesund	40 801	95	0	0	46	0	46
1511 Vanylven	3 589	95	1 250	0	46	0	1 296
1514 Sande	2 539	105	-416	0	-214	0	-630
1515 Herøy	8 373	100	0	0	46	0	46
1516 Ulstein	6 813	99	0	0	-118	0	-118
1517 Hareid	4 637	92	0	0	46	0	46
1519 Volda	8 322	92	0	0	46	0	46
1520 Ørsta	10 257	92	478	0	46	0	524
1523 Ørskog	2 093	109	-2 346	0	-1 411	0	-3 758
1524 Norddal	1 808	104	1 896	0	-933	0	963

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1256 Meland	-105	162	303	-8	-27	536	431
1259 Øygarden	-105	152	332	-43	-27	519	414
1260 Radøy	-105	-59	349	64	-27	432	327
1263 Lindås	-105	-59	230	-10	-27	239	134
1264 Austrheim	523	-380	199	73	-27	-657	-133
1265 Fedje	3 975	-380	308	31	-27	-4 042	-67
1266 Masfjorden	-105	-167	239	230	-27	381	276
Hordaland	-52	74	3	15	-27	117	65
1401 Flora	-105	-78	207	-76	-45	112	7
1411 Gulen	1 399	-380	222	46	-45	-1 556	-157
1412 Solund	4 227	-380	335	410	-45	-3 905	322
1413 Hyllestad	954	-380	359	42	-45	-977	-24
1416 Høyanger	-105	736	143	128	-45	1 066	961
1417 Vik	-100	-380	63	85	-45	-177	-277
1418 Balestrand	1 265	-380	255	252	-45	-1 182	83
1419 Leikanger	826	-380	246	173	-45	-831	-5
1420 Sogndal	-105	-108	207	-54	-45	105	1
1421 Aurland	-105	-72	-2 114	198	-45	-1 928	-2 033
1422 Lærdal	-105	-76	-477	-85	-45	-578	-683
1424 Årdal	-80	-380	22	-72	-45	-394	-474
1426 Luster	-105	988	-51	88	-45	1 084	979
1428 Askvoll	-105	458	348	131	-45	997	892
1429 Fjaler	129	-380	400	54	-45	-100	29
1430 Gaular	911	-380	367	-6	-45	-975	-63
1431 Jølster	630	-380	325	-50	-45	-779	-149
1432 Førde	-105	-117	113	11	-45	67	-38
1433 Naustdal	1 346	-380	362	-29	-45	-1 438	-92
1438 Bremanger	-105	773	40	-46	-45	826	721
1439 Vågsøy	-105	679	187	-30	-45	895	790
1441 Selje	-22	-380	350	15	-45	-37	-59
1443 Eid	-105	283	308	-9	-45	643	538
1444 Hornindal	1 296	-380	448	-187	-45	-1 460	-164
1445 Gloppen	-105	638	248	46	-45	992	888
1449 Stryn	-105	296	228	25	-45	609	504
Sogn og Fjordane	126	81	152	12	-45	74	200
1502 Molde	-105	-59	149	3	-32	167	62
1503 Kristiansund	-105	-59	202	1	-32	218	113
1504 Ålesund	-105	-59	13	-4	-32	23	-82
1511 Vanylven	-105	1 191	251	-33	-32	1 483	1 378
1514 Sande	250	-380	361	38	-32	-262	-12
1515 Herøy	-105	-59	-114	-88	-32	-188	-292
1516 Ulstein	-105	-223	-326	-155	-32	-630	-735
1517 Hareid	-105	-59	307	98	-32	420	315
1519 Volda	-105	-59	310	-21	-32	304	199
1520 Ørsta	-105	419	287	26	-32	806	701
1523 Ørskog	3 378	-380	221	-20	-32	-3 588	-210
1524 Norddal	-105	858	-273	40	-32	698	593

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		<i>Prosent</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
1525 Stranda	4 544	95	440	0	33	0	473
1526 Stordal	996	113	-1 948	0	46	0	-1 902
1528 Sykkylven	7 421	95	0	0	46	0	46
1529 Skodje	3 638	93	0	0	46	0	46
1531 Sula	7 502	92	0	0	46	0	46
1532 Giske	6 630	92	0	0	46	0	46
1534 Haram	8 643	96	0	0	46	0	46
1535 Vestnes	6 442	93	186	0	46	0	233
1539 Rauma	7 347	96	712	0	46	0	758
1543 Nesset	3 139	96	222	0	46	0	268
1545 Midsund	1 923	107	-736	0	46	0	-690
1546 Sandøy	1 270	128	-1 409	0	-1 556	0	-2 966
1547 Aukra	3 099	106	-951	0	46	0	-905
1548 Fræna	9 088	92	0	0	46	0	46
1551 Eide	3 342	95	0	0	-111	0	-111
1554 Averøy	5 360	92	204	0	-9	0	196
1556 Frei	5 380	93	0	0	46	0	46
1557 Gjemnes	2 676	102	-1 248	0	46	0	-1 202
1560 Tingvoll	3 099	97	707	0	46	0	753
1563 Sunndal	7 323	102	717	0	-601	0	115
1566 Surnadal	6 107	99	1 283	0	46	0	1 329
1567 Rindal	2 088	106	-61	0	46	0	-15
1571 Halså	1 693	109	-255	0	46	0	-209
1573 Smøla	2 192	112	-26	0	-425	0	-451
1576 Aure	3 591	116	1 651	0	13	0	1 664
Møre og Romsdal	244 978	96	107	0	-17	0	90
1601 Trondheim	158 613	97	0	0	46	0	46
1612 Hemne	4 293	97	1 495	0	46	0	1 541
1613 Snillfjord	1 046	124	-895	0	-2 613	0	-3 507
1617 Hitra	4 021	107	1 549	0	-2 423	0	-874
1620 Frøya	4 059	100	1 551	0	-382	0	1 169
1621 Ørland	5 113	95	0	0	46	0	46
1622 Agdenes	1 779	104	-199	0	46	0	-153
1624 Rissa	6 417	94	564	0	46	0	610
1627 Bjugn	4 634	95	1 452	0	46	0	1 498
1630 Åfjord	3 315	101	1 723	0	-692	0	1 032
1632 Roan	1 066	123	-844	0	-2 564	0	-3 408
1633 Osen	1 059	119	-865	0	-520	0	-1 385
1634 Oppdal	6 499	98	1 242	0	46	0	1 288
1635 Rennebu	2 653	102	110	0	46	0	156
1636 Meldal	3 903	96	1 579	0	46	0	1 625
1638 Orkdal	10 632	92	0	0	46	0	46
1640 Røros	5 639	98	1 320	0	46	0	1 366
1644 Holtålen	2 087	108	-50	0	46	0	-4
1648 Midtre Gauldal	5 873	95	386	0	46	0	432
1653 Melhus	14 176	92	0	0	46	72	118
1657 Skaun	6 146	93	0	0	46	0	46
1662 Klæbu	5 353	97	0	0	-340	150	-190

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1525 Stranda	-105	368	193	99	-32	734	629
1526 Stordal	1 523	-380	270	128	-32	-1 535	-13
1528 Sykkylven	-105	-59	-509	-93	-32	-587	-692
1529 Skodje	-105	-59	307	-40	-32	282	177
1531 Sula	-105	-59	305	-14	-32	305	200
1532 Giske	-105	-59	316	-30	-32	300	195
1534 Haram	-105	-59	184	-78	-32	121	16
1535 Vestnes	-105	128	270	156	-32	626	521
1539 Rauma	-105	653	161	59	-32	946	841
1543 Nesset	-105	163	349	130	-32	715	610
1545 Midsund	310	-380	217	-39	-32	-543	-233
1546 Sandøy	2 586	-380	-1 186	-100	-32	-4 284	-1 698
1547 Aukra	525	-380	353	-38	-32	-621	-96
1548 Fræna	-105	-59	254	49	-32	318	214
1551 Eide	-105	-216	280	-10	-32	127	23
1554 Averøy	-105	91	263	37	-32	464	360
1556 Frei	-105	-59	342	-95	-32	262	157
1557 Gjemnes	823	-380	338	43	-32	-854	-31
1560 Tingvoll	-105	648	371	125	-32	1 217	1 112
1563 Sunndal	-105	10	-75	29	-32	38	-67
1566 Surnadal	-105	1 224	296	-75	-32	1 518	1 413
1567 Rindal	-105	-120	312	-35	-32	231	126
1571 Halså	-105	-314	360	9	-32	128	23
1573 Smøla	72	-380	494	90	-32	101	173
1576 Aure	-105	1 559	323	76	-32	2 032	1 927
Møre og Romsdal	-28	62	143	-1	-32	200	172
1601 Trondheim	-105	-59	25	31	-41	61	-43
1612 Hemne	-105	1 437	348	-43	-41	1 805	1 701
1613 Snillfjord	3 128	-380	379	-91	-41	-3 260	-132
1617 Hitra	494	-380	401	87	-41	-427	68
1620 Frøya	-105	1 065	408	-100	-41	1 436	1 332
1621 Ørland	-105	-59	292	40	-41	336	231
1622 Agdenes	-105	-258	345	34	-41	185	80
1624 Rissa	-105	505	416	22	-41	1 007	902
1627 Bjugn	-105	1 393	434	136	-41	2 027	1 922
1630 Åfjord	-105	927	416	2	-41	1 409	1 304
1632 Roan	3 028	-380	476	27	-41	-2 946	83
1633 Osen	1 005	-380	410	-166	-41	-1 182	-177
1634 Oppdal	-105	1 183	269	-26	-41	1 489	1 384
1635 Rennebu	-105	52	284	-1	-41	399	294
1636 Meldal	-105	1 520	381	-149	-41	1 815	1 711
1638 Orkdal	-105	-59	292	29	-41	326	221
1640 Røros	-105	1 261	255	7	-41	1 586	1 481
1644 Holtålen	-105	-109	429	68	-41	452	347
1648 Midtre Gauldal	-105	328	389	43	-41	823	718
1653 Melhus	-105	14	331	-24	-41	384	279
1657 Skaun	-105	-59	313	64	-41	382	277
1662 Klæbu	-105	-295	276	8	-41	53	-52

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifts	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		<i>Prosent</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
1663 Malvik	12 213	93	0	0	46	284	330
1664 Selbu	3 940	95	708	0	46	0	754
1665 Tydal	874	131	0	0	-5 096	0	-5 096
Sør-Trøndelag	275 403	97	214	0	-51	19	181
1702 Steinkjer	20 477	92	410	-27	46	0	429
1703 Namsos	12 574	98	1 002	-16	46	0	1 032
1711 Meråker	2 531	101	86	-22	46	0	110
1714 Stjørdal	19 892	92	0	-19	46	130	157
1717 Frosta	2 467	101	-447	-46	46	0	-447
1718 Leksvik	3 496	95	1 253	-50	46	0	1 249
1719 Levanger	18 080	92	0	-27	46	0	19
1721 Verdal	13 900	93	440	-28	46	0	458
1723 Mosvik	893	116	-1 164	-110	46	0	-1 228
1724 Verran	2 644	104	114	-112	-339	0	-338
1725 Namdalseid	1 749	110	-210	-65	-626	0	-902
1729 Inderøy	5 938	92	0	-48	46	0	-2
1736 Snåsa	2 251	106	-4	-85	46	0	-42
1738 Lierne	1 503	120	-381	-104	-1 811	0	-2 295
1739 Røyrvik	544	138	6 638	-503	-6 640	0	-504
1740 Namsskogan	919	109	0	-228	46	0	-181
1742 Grong	2 416	110	65	-129	46	0	-17
1743 Høylandet	1 279	114	-602	-55	46	0	-611
1744 Overhalla	3 493	98	1 665	-94	46	0	1 617
1748 Fosnes	714	132	-1 636	-229	-1 898	0	-3 763
1749 Flatanger	1 174	127	-682	-218	-3 018	0	-3 918
1750 Vikna	4 011	101	1 551	-74	-668	0	809
1751 Nærøy	5 154	98	1 385	-13	-293	0	1 079
1755 Leka	595	151	-2 100	-726	-2 551	0	-5 377
Nord-Trøndelag	128 694	97	372	-46	-108	20	239
1804 Bodø	44 992	105	-114	-130	44	2	-198
1805 Narvik	18 365	103	37	-39	46	0	44
1811 Bindal	1 741	120	-288	-406	46	0	-648
1812 Sømna	2 048	114	-277	-376	46	0	-608
1813 Brønnøy	7 565	104	412	-146	46	0	311
1815 Vega	1 308	126	-312	-713	-1 211	0	-2 236
1816 Vevelstad	516	150	-431	-44	-3 719	0	-4 194
1818 Herøy	1 725	122	-286	-322	-1 555	0	-2 163
1820 Alstahaug	7 306	103	432	-142	46	0	336
1822 Leirfjord	2 156	113	-272	-364	46	0	-590
1824 Vefsn	13 440	103	134	-14	46	0	166
1825 Grane	1 543	118	-292	-304	46	0	-550
1826 Hattfjelldal	1 503	122	-297	-182	-1 434	0	-1 913
1827 Dønna	1 507	118	-296	-163	-359	0	-818
1828 Nesna	1 769	124	-287	-348	-2 068	0	-2 703
1832 Hemnes	4 542	108	834	-15	46	0	864
1833 Rana	25 355	102	-33	-53	46	0	-40
1834 Lurøy	1 971	115	-283	-243	46	0	-480

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1663 Malvik	-105	225	274	-40	-41	522	417
1664 Selbu	-105	650	321	62	-41	1 096	991
1665 Tydal	4 716	-380	-1 079	97	-41	-6 119	-1 402
Sør-Trøndelag	-52	129	151	20	-41	312	259
1702 Steinkjer	-105	324	347	16	-45	747	642
1703 Namsos	-105	927	334	13	-45	1 334	1 229
1711 Meråker	-105	5	279	181	-45	525	420
1714 Stjørdal	-105	52	281	-97	-45	296	191
1717 Frosta	68	-380	441	-79	-45	-129	-62
1718 Leksvik	-105	1 145	381	-6	-45	1 579	1 474
1719 Levanger	-105	-86	324	43	-45	340	235
1721 Verdal	-105	353	381	-2	-45	792	687
1723 Mosvik	849	-380	443	-55	-45	-885	-36
1724 Verran	-42	-380	421	155	-45	194	152
1725 Namdalseid	522	-380	486	-136	-45	-596	-75
1729 Inderøy	-105	-107	399	98	-45	451	346
1736 Snåsa	-105	-147	442	-99	-45	256	151
1738 Lierne	1 916	-380	389	-59	-45	-2 010	-94
1739 Røyrvik	125	-380	279	-11	-45	-281	-156
1740 Namsskogan	-105	-286	76	-210	-45	-360	-465
1742 Grong	-105	-122	211	83	-45	232	128
1743 Høylandet	232	-380	458	-168	-45	-366	-135
1744 Overhalla	-105	1 512	380	-18	-45	1 935	1 830
1748 Fosnes	3 383	-380	490	344	-45	-2 974	409
1749 Flatanger	3 539	-380	466	-165	-45	-3 662	-123
1750 Vikna	-105	704	360	3	-45	1 126	1 021
1751 Nærøy	-105	974	467	67	-45	1 569	1 464
1755 Leka	4 997	-380	463	294	-45	-4 665	332
Nord-Trøndelag	19	258	351	2	-45	546	565
1804 Bodø	-105	-303	278	-43	-45	-7	-112
1805 Narvik	-105	-61	252	10	-45	260	156
1811 Bindal	269	-380	386	202	-45	-106	163
1812 Sømna	228	-380	510	38	-45	-104	124
1813 Brønnøy	-105	206	350	51	-45	667	562
1815 Vega	1 856	-380	496	99	-45	-1 685	171
1816 Vevelstad	3 814	-380	526	410	-45	-3 303	511
1818 Herøy	1 783	-380	404	247	-45	-1 557	226
1820 Alstahaug	-105	231	363	65	-45	719	614
1822 Leirfjord	211	-380	525	346	-45	236	447
1824 Vefsn	-105	61	171	-3	-45	288	183
1825 Grane	170	-380	401	73	-45	-120	50
1826 Hattfjelldal	1 533	-380	468	-84	-45	-1 574	-41
1827 Dønna	438	-380	526	114	-45	-223	215
1828 Nesna	2 323	-380	459	167	-45	-2 121	202
1832 Hemnes	-105	759	-16	102	-45	905	801
1833 Rana	-105	-145	276	-39	-45	152	47
1834 Lurøy	101	-380	417	156	-45	47	148

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktspolitisk	Distriktspolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		Prosent	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.	kr per innb.
	1	2	3	4	5	6	7
1835 Træna	453	155	-452	-659	-1 186	0	-2 297
1836 Rødøy	1 376	132	-310	-199	-2 562	0	-3 071
1837 Meløy	6 715	107	491	-55	46	0	482
1838 Gildeskål	2 107	114	-280	-226	-393	0	-899
1839 Beiarn	1 159	129	-315	-244	-1 567	0	-2 126
1840 Saltdal	4 751	108	786	-143	-372	0	271
1841 Fauske	9 551	103	280	-45	46	0	281
1845 Sørfold	2 119	112	2 041	-11	46	0	2 076
1848 Steigen	2 760	114	-265	-336	-307	0	-909
1849 Hamarøy	1 821	115	-283	-481	46	0	-718
1850 Tysfjord	2 118	115	-276	-457	46	0	-687
1851 Lødingen	2 314	111	-272	-336	46	0	-562
1852 Tjeldsund	1 396	117	-303	-125	-271	0	-698
1853 Evenes	1 365	122	-309	-269	-635	0	-1 212
1854 Ballangen	2 701	110	-265	-153	-145	0	-563
1856 Røst	598	154	-400	-1 669	-977	0	-3 047
1857 Værøy	748	138	-363	-651	-1 109	0	-2 123
1859 Flakstad	1 454	122	-298	-119	-1 768	0	-2 184
1860 Vestvågøy	10 797	103	223	-106	46	0	162
1865 Vågan	9 021	103	309	-219	46	0	137
1866 Hadsel	8 001	103	376	-147	46	0	275
1867 Bø	2 946	110	70	-18	-509	0	-457
1868 Øksnes	4 567	105	830	-167	46	0	709
1870 Sortland	9 639	105	278	-100	46	0	223
1871 Andøy	5 245	104	689	-149	46	0	586
1874 Moskenes	1 183	124	-316	-528	-250	0	-1 094
Nordland	236 257	107	114	-138	-85	0	-108
1901 Harstad	23 228	107	-1 027	-108	46	0	-1 089
1902 Tromsø	63 596	108	-1 166	-59	46	0	-1 179
1911 Kvæfjord	3 067	134	-410	-404	-1 324	0	-2 138
1913 Skånland	2 918	117	-1 053	-569	46	0	-1 575
1915 Bjarkøy	537	155	25	-978	-1 777	0	-2 730
1917 Ibestad	1 630	132	-864	-712	-2 232	0	-3 808
1919 Gratangen	1 245	133	-740	-1 342	-1 207	0	-3 289
1920 Lavangen	1 035	135	-596	-1 201	-656	0	-2 453
1922 Bardu	3 799	112	175	-61	-157	0	-42
1923 Salangen	2 263	121	-957	-871	24	0	-1 805
1924 Målselv	6 578	109	-438	-247	46	0	-640
1925 Sørreisa	3 322	110	409	-637	46	0	-181
1926 Dyrøy	1 295	128	-731	-641	-881	0	-2 254
1927 Tranøy	1 598	132	-867	-1 072	-1 864	0	-3 804
1928 Torsken	1 005	142	-619	-1 424	-2 190	0	-4 233
1929 Berg	996	133	-600	-1 029	46	0	-1 583
1931 Lenvik	11 051	107	-766	-199	46	0	-919
1933 Balsfjord	5 569	108	-266	-280	46	0	-500
1936 Karlsøy	2 369	118	4 806	0	-2 662	0	2 144
1938 Lyngen	3 161	103	5 042	-51	46	0	5 037
1939 Storfjord	1 932	110	5 714	0	46	52	5 811

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1835 Træna	1 917	-380	282	68	-45	-1 991	-74
1836 Rødøy	2 692	-380	469	-15	-45	-2 663	29
1837 Meløy	-105	377	221	19	-45	677	572
1838 Gildeskål	520	-380	356	175	-45	-413	106
1839 Beiarn	1 746	-380	254	66	-45	-1 851	-105
1840 Saltdal	-105	166	360	75	-45	661	556
1841 Fauske	-105	177	259	14	-45	509	404
1845 Sørfold	-105	1 972	-422	186	-45	1 796	1 691
1848 Steigen	529	-380	503	176	-45	-275	254
1849 Hamarøy	338	-380	234	136	-45	-393	-54
1850 Tysfjord	307	-380	328	235	-45	-169	139
1851 Lødingen	182	-380	333	-2	-45	-275	-93
1852 Tjeldsund	318	-380	425	13	-45	-305	13
1853 Evenes	833	-380	366	-5	-45	-896	-63
1854 Ballangen	184	-380	470	-121	-45	-260	-76
1856 Røst	2 667	-380	224	19	-45	-2 849	-182
1857 Værøy	1 743	-380	194	182	-45	-1 792	-49
1859 Flakstad	1 805	-380	302	-47	-45	-1 974	-169
1860 Vestvågøy	-105	57	390	-23	-45	485	380
1865 Vågan	-105	32	345	61	-45	497	392
1866 Hadsel	-105	170	403	58	-45	692	587
1867 Bø	77	-380	518	-36	-45	-20	58
1868 Øksnes	-105	604	384	-8	-45	1 040	935
1870 Sortland	-105	119	312	-7	-45	484	379
1871 Andøy	-105	481	334	109	-45	985	880
1874 Moskenes	715	-380	361	-115	-45	-893	-179
Nordland	67	-42	304	20	-45	170	237
1901 Harstad	710	-380	265	-19	-45	-889	-179
1902 Tromsø	799	-380	275	-22	-45	-971	-172
1911 Kvæfjord	1 759	-380	441	38	-45	-1 703	55
1913 Skånland	1 196	-380	380	96	-45	-1 144	51
1915 Bjarkøy	2 350	-380	467	42	-45	-2 266	84
1917 Ibestad	3 429	-380	381	136	-45	-3 336	93
1919 Gratangen	2 910	-380	542	161	-45	-2 631	279
1920 Lavangen	2 074	-380	518	30	-45	-1 951	123
1922 Bardu	-105	-147	277	-52	-45	138	33
1923 Salangen	1 425	-380	423	19	-45	-1 409	17
1924 Målselv	260	-380	220	-54	-45	-519	-259
1925 Sørreisa	-105	-286	359	-102	-45	32	-73
1926 Dyrøy	1 874	-380	531	130	-45	-1 638	236
1927 Tranøy	3 424	-380	499	23	-45	-3 327	97
1928 Torsken	3 854	-380	454	317	-45	-3 507	346
1929 Berg	1 203	-380	375	119	-45	-1 134	69
1931 Lenvik	540	-380	352	-104	-45	-716	-176
1933 Balsfjord	121	-380	458	-127	-45	-214	-93
1936 Karlsøy	-105	2 039	472	28	-45	2 599	2 494
1938 Lyngen	-105	4 932	444	-200	-45	5 236	5 131
1939 Storfjord	-105	5 706	327	35	-45	6 129	6 024

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	Innbyggere	Utgifter	Gevinst/tap	Trekk i	Gevinst/tap	Vekst	Gevinst/tap
	01.01.2006	korrigerte	Nytt	skjønn	avvikling	komp.	samlet
		Frie	Distriktpolitisk	Distriktpolitisk	kompensasjon		
		2006	tilskudd	tilskudd	endr. IS		
		<i>Prosent</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
1940 Kåfjord	2 261	115	2 918	-32	46	0	2 932
1941 Skjervøy	2 971	111	3 060	-86	46	0	3 020
1942 Nordreisa	4 772	105	3 809	0	-526	0	3 283
1943 Kvænangen	1 387	125	4 250	-52	46	0	4 243
Troms	153 585	111	-285	-189	-134	1	-607
2002 Vardø	2 338	135	-937	-2 081	69	0	-2 948
2003 Vadsø	6 114	114	-622	-372	66	0	-928
2004 Hammerfest	9 361	126	-1 376	-228	-342	0	-1 946
2011 Kautokeino	2 998	127	-1 351	-1 150	-551	0	-3 052
2012 Alta	17 889	114	-2 099	-270	65	0	-2 304
2014 Loppa	1 213	153	868	-1 975	-1 125	0	-2 232
2015 Hasvik	1 033	160	1 638	-2 501	-1 572	0	-2 434
2017 Kvalsund	1 070	151	1 496	-1 975	67	0	-412
2018 Måsøy	1 376	147	493	-2 451	67	0	-1 891
2019 Nordkapp	3 330	118	1 307	-111	-1 439	0	-243
2020 Porsanger	4 222	117	413	-311	-682	0	-580
2021 Karasjok	2 889	127	-1 278	-845	-526	0	-2 649
2022 Lebesby	1 391	146	409	-2 103	-74	0	-1 768
2023 Gamvik	1 076	159	1 394	-3 789	69	0	-2 325
2024 Berlevåg	1 104	154	1 308	-2 404	68	0	-1 028
2025 Tana	3 006	128	-745	-171	-1 816	0	-2 733
2027 Nesseby	892	160	2 386	-2 642	67	0	-188
2028 Båtsfjord	2 171	150	-763	-1 252	69	0	-1 946
2030 Sør-Varanger	9 464	114	-1 424	-235	66	0	-1 593
Finnmark	72 937	124	-888	-680	-270	0	-1 839
Hele landet	4 640 219	100	28	-28	0	25	25

Vedlegg 1: Samlet omfordeling med utvalgets forslag

Kommune	INGAR inkludert finanisering	Gevinst/tap etter INGAR 1. års effekt	Gevinst/tap reversert selskapsskatt økt utjevning	Gevinst/tap ikke oppdatert befolkningstall	Trekk skjønnsramme finansiering vekst komp.	Samlet gevinst/tap Uten INGAR	Samlet gevinst/tap Med INGAR 1. års effekt
	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>	<i>kr per innb.</i>
	8	9	10	11	12	13	14
1940 Kåfjord	-105	2 827	509	112	-45	3 507	3 402
1941 Skjervøy	-105	2 915	462	-48	-45	3 389	3 284
1942 Nordreisa	-105	3 178	420	24	-45	3 681	3 576
1943 Kvænangen	-105	4 138	382	29	-45	4 609	4 505
Troms	720	114	324	-21	-45	-349	371
2002 Vardø	2 569	-380	412	-79	-45	-2 660	-91
2003 Vadsø	549	-380	277	-76	-45	-773	-224
2004 Hammerfest	1 566	-380	205	44	-45	-1 743	-176
2011 Kautokeino	2 672	-380	555	26	-45	-2 516	157
2012 Alta	1 924	-380	302	-39	-45	-2 086	-162
2014 Loppa	1 852	-380	471	-176	-45	-1 981	-129
2015 Hasvik	2 055	-380	367	94	-45	-2 018	37
2017 Kvalsund	33	-380	388	-26	-45	-96	-63
2018 Måsøy	1 511	-380	354	45	-45	-1 537	-26
2019 Nordkapp	-105	-348	367	-207	-45	-128	-233
2020 Porsanger	200	-380	351	34	-45	-240	-40
2021 Karasjok	2 270	-380	513	-104	-45	-2 285	-15
2022 Lebesby	1 389	-380	398	1	-45	-1 415	-27
2023 Gamvik	1 946	-380	411	117	-45	-1 843	103
2024 Berlevåg	648	-380	407	131	-45	-535	113
2025 Tana	2 353	-380	368	-55	-45	-2 465	-112
2027 Nesseby	-105	-293	455	-68	-45	154	49
2028 Båtsfjord	1 567	-380	379	-87	-45	-1 699	-133
2030 Sør-Varanger	1 213	-380	286	-26	-45	-1 378	-165
Finnmark	1 462	-377	331	-30	-45	-1 582	-121
Hele landet	0	0	0	0	-25	0	0

Vedlegg 2 Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Beregningene i vedlegg 2 viser omfordelingseffekten i prosent og kroner per innbygger ved å endre den symmetriske delen av inntektsutjevningen fra 55 prosent til 60 prosent i tråd med utvalgets forslag.

Tallgrunnlaget som er benyttet i beregningen er faktisk skatteinngang fra 2006. Omfordelingene for den enkelte kommune vil kunne bli betydelig endret dersom skatteinngangen for et annet år legges til grunn for beregningene.

Kolonne 1:

Kolonne 1 viser innbyggertall per 1.januar 2006 som ligger til grunn for beregningen av inntektsutjevningen.

Kolonne 2:

Kolonne 2 viser den enkelte kommunes skatteinntekter før inntektsutjevningen i 2006 målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 3:

Kolonne 3 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning med en symmetrisk inntektsutjevning på 55 prosent og en tilleggskompensasjon på 35 prosent. Disse tallene samsvarer med hvordan inntektsutjevningen faktisk ble beregnet i 2006.

Kolonne 4:

Kolonne 4 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning med en symmetrisk inntektsutjevning på 60 prosent og en tilleggskompensasjon på 35 prosent. Disse tallene samsvarer med hvordan inntektsutjevningen ville blitt i 2006 med utvalgets forslag til inntektsutjevning.

Kolonne 5:

Kolonne 5 viser hvor mye den enkelte kommunes skatteinntekter, målt i prosent av landsgjennomsnittet, ville endret seg dersom den symmetriske inntektsutjevningen hadde vært 60 prosent i stedet for 55 prosent i 2006.

Kolonne 6:

Kolonne 6 viser hva den enkelte kommune ville tapt/tjent i 2006 dersom den symmetriske inntektsutjevningen hadde vært 60 prosent i stedet for 55 prosent i 2006, målt i kroner per innbygger.

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0101 Halden	27 722	79,6	93,1	94,1	1,0	220
0104 Moss	28 182	90,4	94,3	94,8	0,5	103
0105 Sarpsborg	50 115	80,9	93,2	94,2	1,0	207
0106 Fredrikstad	70 791	87,3	93,8	94,5	0,6	137
0111 Hvaler	3 821	93,8	95,8	96,1	0,3	67
0118 Aremark	1 456	84,8	93,6	94,4	0,8	164
0119 Marker	3 505	74,0	92,5	93,8	1,3	280
0121 Rømskog	670	92,0	95,0	95,4	0,4	86
0122 Trøgstad	5 013	83,4	93,5	94,3	0,8	179
0123 Spydeberg	4 856	99,1	98,2	98,2	0,0	10
0124 Askim	14 184	91,1	94,6	95,1	0,4	96
0125 Eidsberg	10 267	86,7	93,8	94,5	0,7	143
0127 Skiptvet	3 400	80,5	93,2	94,1	1,0	210
0128 Rakkestad	7 366	83,1	93,4	94,3	0,8	183
0135 Råde	6 544	90,9	94,5	95,0	0,5	98
0136 Rygge	13 862	90,6	94,4	94,8	0,5	102
0137 Våler	4 071	88,5	94,0	94,5	0,6	124
0138 Hobøl	4 564	86,9	93,8	94,5	0,7	141
Østfold	260 389	85,9	93,8	94,6	0,7	152
0211 Vestby	13 159	100,1	98,7	98,7	0,0	-1
0213 Ski	27 010	105,5	101,1	100,8	-0,3	-59
0214 Ås	14 530	98,9	98,1	98,2	0,1	11
0215 Frogn	13 585	113,4	104,7	104,0	-0,7	-145
0216 Nesodden	16 541	95,9	96,8	97,0	0,2	44
0217 Oppegård	23 897	124,6	109,7	108,4	-1,2	-265
0219 Bærum	105 928	149,7	121,0	118,5	-2,5	-537
0220 Asker	51 484	139,3	116,3	114,3	-2,0	-424
0221 Aurskog-Høland	13 379	80,6	93,2	94,1	1,0	209
0226 Sørum	13 367	103,3	100,1	99,9	-0,2	-36
0227 Fet	9 734	97,5	97,5	97,6	0,1	27
0228 Rælingen	14 857	97,6	97,5	97,6	0,1	26
0229 Enebakk	9 442	88,9	94,0	94,6	0,6	120
0230 Lørenskog	30 929	110,2	103,2	102,7	-0,5	-110
0231 Skedsmo	43 201	113,2	104,6	103,9	-0,7	-143
0233 Nittedal	19 722	105,7	101,2	100,9	-0,3	-61
0234 Gjerdrum	5 214	99,8	98,5	98,5	0,0	3
0235 Ullensaker	25 269	101,6	99,3	99,2	-0,1	-17
0236 Nes	18 022	84,1	93,5	94,3	0,8	172
0237 Eidsvoll	18 923	84,4	93,6	94,3	0,8	169
0238 Nannestad	10 321	86,7	93,8	94,5	0,7	143
0239 Hurdal	2 611	75,1	92,6	93,9	1,2	269
Akershus	501 125	116,0	106,1	105,3	-0,8	-172
0301 Oslo	538 411	139,7	116,5	114,5	-2,0	-428
0402 Kongsvinger	17 224	80,6	93,2	94,2	1,0	209
0403 Hamar	27 593	95,2	96,5	96,7	0,2	52
0412 Ringsaker	31 923	74,5	92,6	93,8	1,3	275
0415 Løten	7 290	72,6	92,4	93,7	1,4	296

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0417 Stange	18 591	75,9	92,7	93,9	1,2	261
0418 Nord-Odal	5 051	68,7	92,0	93,6	1,6	338
0419 Sør-Odal	7 675	80,4	93,2	94,1	1,0	212
0420 Eidskog	6 453	67,2	91,8	93,5	1,6	354
0423 Grue	5 218	73,1	92,4	93,8	1,3	291
0425 Åsnes	7 714	72,1	92,3	93,7	1,4	301
0426 Våler	3 906	75,3	92,6	93,9	1,2	267
0427 Elverum	18 992	80,8	93,2	94,2	1,0	207
0428 Trysil	6 845	86,2	93,7	94,4	0,7	149
0429 Åmot	4 348	83,2	93,4	94,3	0,8	181
0430 Stor-Elvdal	2 797	74,7	92,6	93,9	1,3	273
0432 Rendalen	2 082	79,6	93,1	94,1	1,0	221
0434 Engerdal	1 497	61,4	91,3	93,2	1,9	417
0436 Tolga	1 755	57,7	90,9	93,0	2,1	457
0437 Tynset	5 368	84,3	93,5	94,3	0,8	170
0438 Alvdal	2 392	78,1	92,9	94,0	1,1	237
0439 Folldal	1 722	69,4	92,1	93,6	1,5	330
0441 Os	2 075	63,3	91,4	93,3	1,8	397
Hedmark	188 511	79,1	93,3	94,3	1,1	226
0501 Lillehammer	25 314	95,3	96,5	96,8	0,2	50
0502 Gjøvik	27 819	84,5	93,6	94,3	0,8	168
0511 Dovre	2 826	72,1	92,3	93,7	1,4	302
0512 Lesja	2 172	72,2	92,3	93,7	1,4	300
0513 Skjåk	2 376	82,5	93,4	94,2	0,9	189
0514 Lom	2 455	77,5	92,9	94,0	1,1	243
0515 Vågå	3 766	75,2	92,6	93,9	1,2	268
0516 Nord-Fron	5 843	94,1	96,0	96,3	0,3	63
0517 Sel	6 083	70,4	92,2	93,6	1,5	320
0519 Sør-Fron	3 231	84,6	93,6	94,4	0,8	166
0520 Ringebu	4 566	83,4	93,5	94,3	0,8	179
0521 Øyer	4 854	95,1	96,4	96,7	0,2	53
0522 Gausdal	6 202	80,5	93,2	94,1	1,0	210
0528 Østre Toten	14 453	78,0	92,9	94,0	1,1	238
0529 Vestre Toten	12 599	79,1	93,0	94,1	1,0	226
0532 Jevnaker	6 312	78,0	92,9	94,0	1,1	237
0533 Lunner	8 518	86,0	93,7	94,4	0,7	151
0534 Gran	13 066	81,9	93,3	94,2	0,9	195
0536 Søndre Land	5 977	68,1	91,9	93,5	1,6	344
0538 Nordre Land	6 737	74,9	92,6	93,9	1,3	271
0540 Sør-Aurdal	3 243	83,2	93,4	94,3	0,8	181
0541 Etnedal	1 389	76,8	92,8	94,0	1,2	250
0542 Nord-Aurdal	6 425	93,3	95,6	95,9	0,3	73
0543 Vestre Slidre	2 217	98,8	98,1	98,1	0,1	13
0544 Øystre Slidre	3 137	108,2	102,3	101,9	-0,4	-88
0545 Vang	1 624	100,9	99,0	99,0	0,0	-10
Oppland	183 204	84,1	94,1	94,9	0,8	171
0602 Drammen	57 759	101,8	99,4	99,3	-0,1	-19
0604 Kongsberg	23 315	112,1	104,1	103,5	-0,6	-131

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0605 Ringerike	28 197	91,8	94,9	95,3	0,4	89
0612 Hole	5 307	117,2	106,4	105,5	-0,9	-186
0615 Flå	998	117,5	106,5	105,6	-0,9	-189
0616 Nes	3 524	113,8	104,8	104,1	-0,7	-149
0617 Gol	4 404	122,9	108,9	107,8	-1,1	-247
0618 Hemsedal	1 947	163,1	127,0	123,9	-3,2	-681
0619 Ål	4 662	106,6	101,6	101,3	-0,3	-71
0620 Hol	4 500	173,0	131,5	127,8	-3,6	-788
0621 Sigdal	3 501	109,3	102,8	102,4	-0,5	-101
0622 Krødsherad	2 127	103,4	100,1	100,0	-0,2	-36
0623 Modum	12 585	89,9	94,1	94,6	0,5	109
0624 Øvre Eiker	15 825	90,5	94,4	94,8	0,5	102
0625 Nedre Eiker	21 653	83,1	93,4	94,3	0,8	182
0626 Lier	21 874	112,2	104,1	103,5	-0,6	-131
0627 Røyken	17 594	99,5	98,4	98,4	0,0	5
0628 Hurum	8 913	91,8	94,9	95,3	0,4	89
0631 Flesberg	2 529	91,7	94,9	95,3	0,4	90
0632 Rollag	1 414	106,5	101,5	101,2	-0,3	-70
0633 Nore og Uvdal	2 597	127,1	110,8	109,5	-1,4	-293
Buskerud	245 225	102,2	99,8	99,7	-0,1	-24
0701 Horten	24 871	89,0	94,0	94,6	0,6	119
0702 Holmestrand	9 654	86,1	93,7	94,4	0,7	150
0704 Tønsberg	36 919	104,5	100,7	100,4	-0,2	-49
0706 Sandefjord	41 555	93,6	95,7	96,0	0,3	70
0709 Larvik	41 211	88,3	93,9	94,5	0,6	126
0711 Svelvik	6 465	82,0	93,3	94,2	0,9	195
0713 Sande	7 740	88,3	93,9	94,5	0,6	127
0714 Hof	3 079	78,5	93,0	94,0	1,1	232
0716 Re	8 243	82,7	93,4	94,3	0,9	186
0719 Andebu	5 147	76,7	92,8	94,0	1,2	252
0720 Stokke	10 127	86,0	93,7	94,4	0,7	151
0722 Nøtterøy	20 082	97,0	97,3	97,4	0,2	32
0723 Tjøme	4 566	93,5	95,7	96,0	0,3	70
0728 Lardal	2 445	79,5	93,1	94,1	1,0	221
Vestfold	222 104	91,9	95,6	96,0	0,4	88
0805 Porsgrunn	33 550	92,4	95,2	95,6	0,4	82
0806 Skien	50 761	87,5	93,9	94,5	0,6	135
0807 Notodden	12 314	91,5	94,8	95,2	0,4	91
0811 Siljan	2 362	86,7	93,8	94,5	0,7	143
0814 Bamble	14 104	88,8	94,0	94,6	0,6	121
0815 Kragerø	10 477	80,4	93,2	94,1	1,0	211
0817 Drangedal	4 163	75,5	92,7	93,9	1,2	264
0819 Nome	6 571	87,3	93,9	94,5	0,6	137
0821 Bø	5 307	81,1	93,2	94,2	0,9	204
0822 Sauherad	4 291	74,6	92,6	93,8	1,3	274
0826 Tinn	6 247	123,5	109,2	108,0	-1,2	-253
0827 Hjartdal	1 619	99,2	98,2	98,3	0,0	9
0828 Seljord	2 912	87,2	93,8	94,5	0,6	138

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0829 Kvitseid	2 575	83,3	93,4	94,3	0,8	181
0830 Nissedal	1 407	133,9	113,9	112,2	-1,7	-366
0831 Fyresdal	1 369	85,7	93,7	94,4	0,7	154
0833 Tokke	2 417	130,9	112,5	111,0	-1,5	-333
0834 Vinje	3 694	155,5	123,6	120,8	-2,8	-599
Telemark	166 140	91,5	95,8	96,2	0,4	92
0901 Risør	6 863	76,4	92,8	93,9	1,2	255
0904 Grimstad	19 224	95,5	96,6	96,8	0,2	48
0906 Arendal	39 826	90,5	94,3	94,8	0,5	103
0911 Gjerstad	2 506	67,5	91,9	93,5	1,6	351
0912 Vegårshei	1 849	69,8	92,1	93,6	1,5	326
0914 Tvedestrand	5 838	82,8	93,4	94,3	0,9	186
0919 Froland	4 764	77,1	92,8	94,0	1,1	247
0926 Lillesand	9 030	94,8	96,3	96,5	0,3	56
0928 Birkenes	4 387	75,4	92,7	93,9	1,2	266
0929 Åmli	1 785	75,1	92,6	93,9	1,2	269
0935 Iveland	1 170	85,3	93,6	94,4	0,7	159
0937 Evje og Hornnes	3 324	84,5	93,6	94,3	0,8	167
0938 Bygland	1 296	86,7	93,8	94,5	0,7	143
0940 Valle	1 348	141,1	117,1	115,1	-2,1	-443
0941 Bykle	874	361,8	216,4	203,4	-13,1	-2 826
Aust-Agder	104 084	90,6	95,8	96,3	0,5	101
1001 Kristiansand	76 917	96,6	97,1	97,3	0,2	37
1002 Mandal	14 069	83,4	93,5	94,3	0,8	179
1003 Farsund	9 446	88,3	93,9	94,5	0,6	127
1004 Flekkefjord	8 852	91,4	94,7	95,2	0,4	93
1014 Vennesla	12 513	74,9	92,6	93,9	1,3	271
1017 Songdalen	5 621	75,7	92,7	93,9	1,2	262
1018 Søgne	9 609	87,0	93,8	94,5	0,7	141
1021 Marnardal	2 171	78,6	93,0	94,0	1,1	231
1026 Åseral	894	163,8	127,3	124,1	-3,2	-688
1027 Audnedal	1 556	78,5	93,0	94,0	1,1	233
1029 Lindesnes	4 486	97,4	97,4	97,6	0,1	29
1032 Lyngdal	7 296	81,4	93,3	94,2	0,9	201
1034 Hægebostad	1 583	78,5	93,0	94,0	1,1	232
1037 Kvinesdal	5 564	105,3	101,0	100,7	-0,3	-57
1046 Sirdal	1 740	221,6	153,4	147,3	-6,1	-1 313
Vest-Agder	162 317	92,5	96,4	96,8	0,4	81
1101 Eigersund	13 418	93,1	95,5	95,9	0,3	74
1102 Sandnes	58 947	108,4	102,4	102,0	-0,4	-90
1103 Stavanger	115 157	135,6	114,7	112,9	-1,8	-385
1106 Haugesund	31 738	100,0	98,6	98,6	0,0	0
1111 Sokndal	3 301	82,3	93,3	94,2	0,9	191
1112 Lund	3 098	81,5	93,3	94,2	0,9	200
1114 Bjerkreim	2 475	83,6	93,5	94,3	0,8	177
1119 Hå	14 883	90,4	94,3	94,8	0,5	104
1120 Klepp	14 832	97,7	97,6	97,7	0,1	25

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1121 Time	14 807	97,2	97,4	97,5	0,1	30
1122 Gjesdal	9 426	92,4	95,2	95,6	0,4	82
1124 Sola	20 138	140,2	116,7	114,7	-2,0	-434
1127 Randaberg	9 304	119,3	107,3	106,3	-1,0	-208
1129 Forsand	1 092	193,3	140,6	135,9	-4,7	-1 007
1130 Strand	10 566	89,8	94,1	94,6	0,5	110
1133 Hjelmeland	2 723	128,4	111,4	110,0	-1,4	-307
1134 Suldal	3 883	143,4	118,2	116,0	-2,2	-469
1135 Sauda	4 769	101,0	99,1	99,0	0,0	-11
1141 Finnøy	2 729	82,1	93,3	94,2	0,9	193
1142 Rennesøy	3 412	111,0	103,6	103,0	-0,5	-119
1144 Kvitsøy	521	83,4	93,5	94,3	0,8	180
1145 Bokn	770	85,3	93,6	94,4	0,7	159
1146 Tysvær	9 349	86,5	93,8	94,4	0,7	146
1149 Karmøy	37 928	87,5	93,9	94,5	0,6	135
1151 Utsira	209	101,5	99,3	99,2	-0,1	-17
1160 Vindafjord	8 119	93,4	95,6	96,0	0,3	71
Rogaland	397 594	111,6	104,0	103,5	-0,6	-125
1201 Bergen	242 158	107,9	102,2	101,8	-0,4	-86
1211 Etne	3 872	85,5	93,7	94,4	0,7	157
1216 Sveio	4 747	77,4	92,9	94,0	1,1	244
1219 Bømlo	10 808	83,5	93,5	94,3	0,8	179
1221 Stord	16 682	90,6	94,4	94,9	0,5	102
1222 Fitjar	2 901	84,5	93,6	94,3	0,8	167
1223 Tysnes	2 795	78,4	93,0	94,0	1,1	233
1224 Kvinnherad	13 071	94,4	96,1	96,4	0,3	60
1227 Jondal	1 060	93,2	95,5	95,9	0,3	74
1228 Odda	7 247	108,8	102,6	102,1	-0,4	-95
1231 Ullensvang	3 472	84,9	93,6	94,4	0,8	163
1232 Eidfjord	899	237,8	160,6	153,7	-6,9	-1 487
1233 Ulvik	1 142	111,2	103,6	103,1	-0,6	-121
1234 Granvin	986	70,5	92,2	93,6	1,5	319
1235 Voss	13 830	87,3	93,9	94,5	0,6	137
1238 Kvam	8 306	92,7	95,3	95,7	0,4	79
1241 Fusa	3 731	89,9	94,1	94,6	0,5	109
1242 Samnanger	2 341	91,6	94,8	95,2	0,4	91
1243 Os	15 260	97,7	97,6	97,7	0,1	24
1244 Austevoll	4 391	104,0	100,4	100,2	-0,2	-43
1245 Sund	5 584	83,4	93,5	94,3	0,8	179
1246 Fjell	20 392	90,2	94,2	94,7	0,5	106
1247 Askøy	22 496	80,6	93,2	94,1	1,0	210
1251 Vaksdal	4 118	87,5	93,9	94,5	0,6	135
1252 Modalen	354	241,4	162,3	155,2	-7,1	-1 527
1253 Osterøy	7 224	76,9	92,8	94,0	1,2	250
1256 Meland	5 931	79,4	93,1	94,1	1,0	222
1259 Øygarden	4 077	77,8	92,9	94,0	1,1	240
1260 Radøy	4 635	76,2	92,7	93,9	1,2	257
1263 Lindås	13 285	93,0	95,4	95,8	0,4	76
1264 Austrheim	2 485	111,1	103,6	103,1	-0,6	-120

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1265 Fedje	638	78,9	93,0	94,1	1,1	227
1266 Masfjorden	1 693	106,3	101,5	101,2	-0,3	-68
Hordaland	452 611	99,5	99,0	99,0	0,0	6
1401 Flora	11 410	88,0	93,9	94,5	0,6	130
1411 Gulen	2 417	82,5	93,4	94,2	0,9	189
1412 Solund	877	92,5	95,2	95,6	0,4	82
1413 Hyllestad	1 502	74,3	92,5	93,8	1,3	278
1416 Høyanger	4 448	100,2	98,7	98,7	0,0	-2
1417 Vik	2 847	98,2	97,8	97,9	0,1	19
1418 Balestrand	1 406	82,2	93,3	94,2	0,9	192
1419 Leikanger	2 199	85,4	93,7	94,4	0,7	158
1420 Sogndal	6 836	87,7	93,9	94,5	0,6	133
1421 Aurland	1 733	191,0	139,6	135,0	-4,5	-982
1422 Lærdal	2 155	120,1	107,7	106,6	-1,0	-217
1424 Årdal	5 549	120,2	107,7	106,7	-1,0	-218
1426 Luster	4 889	110,4	103,3	102,8	-0,5	-112
1428 Askvoll	3 182	74,8	92,6	93,9	1,3	272
1429 Fjaler	2 881	70,1	92,1	93,6	1,5	322
1430 Gaular	2 771	73,6	92,5	93,8	1,3	285
1431 Jølster	2 918	77,8	92,9	94,0	1,1	240
1432 Førde	11 327	95,2	96,5	96,7	0,2	52
1433 Naustdal	2 699	74,9	92,6	93,9	1,3	271
1438 Bremanger	3 968	97,7	97,6	97,7	0,1	25
1439 Vågsøy	6 123	88,4	94,0	94,5	0,6	125
1441 Selje	2 958	73,5	92,5	93,8	1,3	286
1443 Eid	5 801	78,4	93,0	94,0	1,1	234
1444 Hornindal	1 206	66,2	91,7	93,4	1,7	365
1445 Gloppen	5 769	80,7	93,2	94,2	1,0	208
1449 Stryn	6 779	84,1	93,5	94,3	0,8	171
Sogn og Fjordane	106 650	90,8	96,4	96,9	0,5	99
1502 Molde	24 146	98,5	98,0	98,0	0,1	16
1503 Kristiansund	17 067	87,6	93,9	94,5	0,6	134
1504 Ålesund	40 801	97,7	97,6	97,7	0,1	25
1511 Vanylven	3 589	81,6	93,3	94,2	0,9	198
1514 Sande	2 539	74,2	92,5	93,8	1,3	279
1515 Herøy	8 373	104,2	100,5	100,3	-0,2	-45
1516 Ulstein	6 813	109,2	102,8	102,3	-0,5	-100
1517 Hareid	4 637	78,6	93,0	94,0	1,1	231
1519 Volda	8 322	79,0	93,0	94,1	1,1	227
1520 Ørsta	10 257	79,0	93,0	94,1	1,1	227
1523 Ørskog	2 093	86,6	93,8	94,4	0,7	145
1524 Norddal	1 808	102,5	99,7	99,6	-0,1	-27
1525 Stranda	4 544	90,6	94,4	94,9	0,5	101
1526 Stordal	996	81,1	93,2	94,2	0,9	204
1528 Sykkylven	7 421	98,2	97,8	97,9	0,1	20
1529 Skodje	3 638	78,5	93,0	94,0	1,1	232
1531 Sula	7 502	77,4	92,9	94,0	1,1	244
1532 Giske	6 630	78,6	93,0	94,1	1,1	231

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1534 Haram	8 643	91,2	94,6	95,1	0,4	95
1535 Vestnes	6 442	81,5	93,3	94,2	0,9	200
1539 Rauma	7 347	88,8	94,0	94,6	0,6	120
1543 Nesset	3 139	89,6	94,1	94,6	0,5	112
1545 Midsund	1 923	88,9	94,0	94,6	0,6	120
1546 Sandøy	1 270	118,7	107,0	106,1	-0,9	-202
1547 Aukra	3 099	112,3	104,2	103,5	-0,6	-133
1548 Fræna	9 088	79,8	93,1	94,1	1,0	219
1551 Eide	3 342	81,1	93,2	94,2	0,9	205
1554 Averøy	5 360	83,2	93,4	94,3	0,8	182
1556 Frei	5 380	77,2	92,8	94,0	1,1	246
1557 Gjemnes	2 676	76,9	92,8	94,0	1,2	249
1560 Tingvoll	3 099	73,3	92,4	93,8	1,3	288
1563 Sunndal	7 323	103,4	100,1	100,0	-0,2	-37
1566 Surnadal	6 107	77,8	92,9	94,0	1,1	240
1567 Rindal	2 088	78,8	93,0	94,1	1,1	229
1571 Halså	1 693	72,0	92,3	93,7	1,4	302
1573 Smøla	2 192	91,5	94,8	95,2	0,4	92
1576 Aure	3 591	78,6	93,0	94,1	1,1	231
Møre og Romsdal	244 978	89,7	95,6	96,1	0,5	111
1601 Trondheim	158 613	98,5	97,9	98,0	0,1	16
1612 Hemne	4 293	73,2	92,4	93,8	1,3	289
1613 Snillfjord	1 046	73,6	92,5	93,8	1,3	285
1617 Hitra	4 021	70,7	92,2	93,7	1,5	317
1620 Frøya	4 059	69,1	92,0	93,6	1,5	334
1621 Ørland	5 113	79,6	93,1	94,1	1,0	220
1622 Agdenes	1 779	76,2	92,7	93,9	1,2	257
1624 Rissa	6 417	68,3	91,9	93,5	1,6	342
1627 Bjugn	4 634	67,2	91,8	93,5	1,6	354
1630 Åfjord	3 315	68,4	92,0	93,5	1,6	341
1632 Roan	1 066	64,2	91,5	93,3	1,8	387
1633 Osen	1 059	68,2	91,9	93,5	1,6	343
1634 Oppdal	6 499	90,2	94,2	94,7	0,5	106
1635 Rennebu	2 653	81,4	93,3	94,2	0,9	201
1636 Meldal	3 903	72,0	92,3	93,7	1,4	302
1638 Orkdal	10 632	79,7	93,1	94,1	1,0	219
1640 Røros	5 639	82,8	93,4	94,3	0,9	186
1644 Holtålen	2 087	68,0	91,9	93,5	1,6	346
1648 Midtre Gauldal	5 873	71,1	92,2	93,7	1,4	312
1653 Melhus	14 176	76,9	92,8	94,0	1,2	249
1657 Skaun	6 146	79,8	93,1	94,1	1,0	218
1662 Klæbu	5 353	83,1	93,4	94,3	0,8	183
1663 Malvik	12 213	83,3	93,4	94,3	0,8	181
1664 Selbu	3 940	77,5	92,9	94,0	1,1	243
1665 Tydal	874	176,5	133,0	129,2	-3,8	-825
Sør-Trøndelag	275 403	89,7	95,9	96,4	0,5	111
1702 Steinkjer	20 477	74,2	92,5	93,8	1,3	279
1703 Namsos	12 574	76,1	92,7	93,9	1,2	258

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1711 Meråker	2 531	79,7	93,1	94,1	1,0	219
1714 Stjørdal	19 892	81,4	93,3	94,2	0,9	201
1717 Frosta	2 467	66,3	91,7	93,4	1,7	364
1718 Leksvik	3 496	70,8	92,2	93,7	1,5	315
1719 Levanger	18 080	76,0	92,7	93,9	1,2	259
1721 Verdal	13 900	71,5	92,3	93,7	1,4	308
1723 Mosvik	893	66,4	91,8	93,4	1,7	362
1724 Verran	2 644	68,1	91,9	93,5	1,6	344
1725 Namdalseid	1 749	62,1	91,3	93,2	1,9	409
1729 Inderøy	5 938	70,9	92,2	93,7	1,5	314
1736 Snåsa	2 251	66,7	91,8	93,5	1,7	360
1738 Lierne	1 503	70,4	92,2	93,6	1,5	320
1739 Røyrvik	544	110,7	103,4	102,9	-0,5	-115
1740 Namsskogan	919	109,8	103,0	102,5	-0,5	-106
1742 Grong	2 416	86,4	93,8	94,4	0,7	147
1743 Høylandet	1 279	64,9	91,6	93,4	1,8	379
1744 Overhalla	3 493	71,8	92,3	93,7	1,4	305
1748 Fosnes	714	62,9	91,4	93,3	1,9	401
1749 Flatanger	1 174	64,4	91,6	93,3	1,8	384
1750 Vikna	4 011	73,7	92,5	93,8	1,3	284
1751 Nærøy	5 154	63,9	91,5	93,3	1,8	390
1755 Leka	595	65,3	91,6	93,4	1,7	375
Nord-Trøndelag	128 694	74,5	92,7	93,9	1,3	275
1804 Bodø	44 992	93,1	95,5	95,9	0,3	75
1805 Narvik	18 365	89,6	94,1	94,6	0,5	113
1811 Bindal	1 741	71,7	92,3	93,7	1,4	306
1812 Sømna	2 048	60,7	91,2	93,2	2,0	425
1813 Brønnøy	7 565	73,7	92,5	93,8	1,3	284
1815 Vega	1 308	62,2	91,3	93,2	1,9	408
1816 Vevelstad	516	59,4	91,1	93,1	2,0	438
1818 Herøy	1 725	69,4	92,1	93,6	1,5	331
1820 Alstahaug	7 306	73,7	92,5	93,8	1,3	284
1822 Leirfjord	2 156	58,7	91,0	93,1	2,1	445
1824 Vefsn	13 440	85,5	93,7	94,4	0,7	157
1825 Grane	1 543	70,9	92,2	93,7	1,5	314
1826 Hattfjelldal	1 503	64,4	91,6	93,3	1,8	384
1827 Dønna	1 507	59,0	91,0	93,1	2,0	442
1828 Nesna	1 769	64,4	91,6	93,3	1,8	384
1832 Hemnes	4 542	99,7	98,5	98,5	0,0	3
1833 Rana	25 355	80,0	93,1	94,1	1,0	215
1834 Lurøy	1 971	68,2	91,9	93,5	1,6	343
1835 Træna	453	87,2	93,8	94,5	0,6	138
1836 Rødøy	1 376	63,3	91,5	93,3	1,8	396
1837 Meløy	6 715	96,6	97,1	97,2	0,2	37
1838 Gildeskål	2 107	74,8	92,6	93,9	1,3	272
1839 Beiarn	1 159	83,6	93,5	94,3	0,8	177
1840 Saltdal	4 751	74,2	92,5	93,8	1,3	278
1841 Fauske	9 551	80,6	93,2	94,2	1,0	209
1845 Sørfold	2 119	104,8	100,8	100,5	-0,2	-52

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1848 Steigen	2 760	60,9	91,2	93,2	2,0	423
1849 Hamarøy	1 821	84,3	93,5	94,3	0,8	170
1850 Tysfjord	2 118	77,1	92,8	94,0	1,1	248
1851 Lødingen	2 314	76,8	92,8	94,0	1,2	251
1852 Tjeldsund	1 396	69,4	92,1	93,6	1,5	331
1853 Evenes	1 365	71,6	92,3	93,7	1,4	306
1854 Ballangen	2 701	64,0	91,5	93,3	1,8	389
1856 Røst	598	83,7	93,5	94,3	0,8	176
1857 Værøy	748	92,2	95,1	95,5	0,4	84
1859 Flakstad	1 454	79,9	93,1	94,1	1,0	217
1860 Vestvågøy	10 797	70,8	92,2	93,7	1,5	315
1865 Vågan	9 021	74,4	92,6	93,8	1,3	277
1866 Hadsel	8 001	70,4	92,2	93,6	1,5	320
1867 Bø	2 946	59,6	91,1	93,1	2,0	436
1868 Øksnes	4 567	70,6	92,2	93,6	1,5	318
1870 Sortland	9 639	76,1	92,7	93,9	1,2	259
1871 Andøy	5 245	76,8	92,8	94,0	1,2	250
1874 Moskenes	1 183	74,9	92,6	93,9	1,3	271
Nordland	236 257	80,7	93,6	94,5	1,0	208
1901 Harstad	23 228	82,6	93,4	94,2	0,9	188
1902 Tromsø	63 596	93,3	95,6	95,9	0,3	72
1911 Kvæfjord	3 067	67,1	91,8	93,5	1,6	355
1913 Skånland	2 918	72,6	92,4	93,7	1,4	296
1915 Bjarkøy	537	65,0	91,6	93,4	1,7	377
1917 Ibestad	1 630	71,6	92,3	93,7	1,4	307
1919 Gratangen	1 245	57,3	90,9	93,0	2,1	461
1920 Lavangen	1 035	59,3	91,0	93,1	2,0	440
1922 Bardu	3 799	101,9	99,5	99,4	-0,1	-21
1923 Salangen	2 263	68,9	92,0	93,6	1,6	336
1924 Målselv	6 578	86,5	93,8	94,4	0,7	145
1925 Sørreisa	3 322	74,0	92,5	93,8	1,3	281
1926 Dyrøy	1 295	58,2	90,9	93,0	2,1	451
1927 Tranøy	1 598	61,7	91,3	93,2	1,9	414
1928 Torsken	1 005	65,7	91,7	93,4	1,7	371
1929 Berg	996	73,4	92,5	93,8	1,3	287
1931 Lenvik	11 051	73,4	92,5	93,8	1,3	287
1933 Balsfjord	5 569	64,5	91,6	93,3	1,8	383
1936 Karlsøy	2 369	64,0	91,5	93,3	1,8	389
1938 Lyngen	3 161	66,6	91,8	93,4	1,7	360
1939 Storfjord	1 932	76,6	92,8	94,0	1,2	252
1940 Kåfjord	2 261	60,3	91,2	93,1	2,0	428
1941 Skjervøy	2 971	65,0	91,6	93,4	1,7	377
1942 Nordreisa	4 772	68,2	91,9	93,5	1,6	343
1943 Kvænangen	1 387	71,8	92,3	93,7	1,4	304
Troms	153 585	82,4	93,9	94,8	0,9	190
2002 Vardø	2 338	69,8	92,1	93,6	1,5	326
2003 Vadsø	6 114	81,6	93,3	94,2	0,9	199
2004 Hammerfest	9 361	120,9	108,0	107,0	-1,0	-226

Vedlegg 2: Isolert effekt av økt inntektsutjevning

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning (prosent)	Skatt etter utjevning 55 % (prosent)	Skatt etter utjevning 60 % (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (prosent)	Differanse Skatt etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
2011 Kautokeino	2 998	56,0	90,7	92,9	2,2	475
2012 Alta	17 889	77,9	92,9	94,0	1,1	238
2014 Loppa	1 213	63,8	91,5	93,3	1,8	391
2015 Hasvik	1 033	74,5	92,6	93,8	1,3	275
2017 Kvalsund	1 070	72,5	92,4	93,7	1,4	297
2018 Måsøy	1 376	73,7	92,5	93,8	1,3	284
2019 Nordkapp	3 330	74,2	92,5	93,8	1,3	278
2020 Porsanger	4 222	75,4	92,7	93,9	1,2	266
2021 Karasjok	2 889	60,0	91,1	93,1	2,0	432
2022 Lebesby	1 391	70,1	92,1	93,6	1,5	323
2023 Gamvik	1 076	69,6	92,1	93,6	1,5	328
2024 Berlevåg	1 104	70,4	92,2	93,6	1,5	319
2025 Tana	3 006	71,7	92,3	93,7	1,4	305
2027 Nesseby	892	65,9	91,7	93,4	1,7	368
2028 Båtsfjord	2 171	72,5	92,4	93,7	1,4	297
2030 Sør-Varanger	9 464	81,3	93,2	94,2	0,9	202
Finnmark	72 937	80,6	94,6	95,5	1,0	209
Hele landet	4 640 219	100,0	100,0	100,0	0,0	0

Vedlegg 3 Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Beregningene i vedlegg 3 viser isolert effekt av å avvikle ordningen med kommunal selskapsskatt i prosent og kroner per innbygger. Tallgrunnlaget som er benyttet i beregningene er faktisk skatteinntang fra 2006, et gjennomsnitt av selskapsskatten i årene 2002 til 2004, som ble tilbakeført til kommunene i 2005, 2006 og 2007, og innbyggertall per 1. januar 2006. Reduksjonen i selskapsskatt er oppveid ved at skatt på alminnelig inntekt og formue er økt andelsmessig like mye for hver kommune. I beregningene er det forutsatt at inntektsutjevningen beholdes uendret. Reelt tap/gevinst for den enkelte kommune vil kunne bli noe endret dersom faktisk selskapsskatt for det enkelte år blir lagt til grunn i beregningene.

Kolonne 1

Kolonne 1 viser innbyggertall per 1.januar 2006 som ligger til grunn for beregningen av inntektsutjevningen, med og uten kommunal selskapsskatt.

Kolonne 2

Kolonne 2 viser den enkelte kommunes skatteinntekter før inntektsutjevning, inklusive gjennomsnittlig selskapsskatt i årene 2002 til 2006, målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 3

Kolonne 3 viser den enkelte kommunes skatteinntekter før inntektsutjevningen, uten kommunal selskapsskatt, målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 4

Kolonne 4 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning, inklusive gjennomsnittlig selskapsskatt i årene 2002 til 2004, målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 5

Kolonne 5 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning, uten kommunal selskapsskatt, målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 6

Kolonne 6 viser hva den enkelte kommune ville tapt/tjent ved en avvikling av kommunal selskapsskatt med skatteinntekter fra 2006 og et gjennomsnitt av

selskapsskatten i årene 2002, 2003 og 2004, målt i prosent av landsgjennomsnittet.

Kolonne 7

Kolonne 7 viser hva den enkelte kommune ville tapt/tjent ved en avvikling av kommunal selskapsskatt med skatteinntekter fra 2006 og et gjennomsnitt av selskapsskatten i årene 2002, 2003 og 2004, målt i kroner per innbygger.

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
0101 Halden	27 722	79,7	81,1	93,1	93,5	0,4	85
0104 Moss	28 182	90,6	92,1	94,4	95,3	0,9	199
0105 Sarpsborg	50 115	80,4	81,3	93,2	93,5	0,3	73
0106 Fredrikstad	70 791	87,7	87,3	93,9	94,1	0,2	44
0111 Hvaler	3 821	94,0	97,6	95,9	97,8	1,9	402
0118 Aremark	1 456	84,6	88,9	93,6	94,2	0,7	145
0119 Marker	3 505	74,0	76,6	92,5	93,0	0,5	108
0121 Rømskog	670	91,7	95,3	94,9	96,7	1,9	401
0122 Trøgstad	5 013	83,5	86,9	93,5	94,0	0,6	126
0123 Spydeberg	4 856	98,7	100,1	98,0	98,9	0,9	190
0124 Askim	14 184	91,1	91,6	94,6	95,1	0,5	102
0125 Eidsberg	10 267	86,7	88,7	93,8	94,2	0,4	96
0127 Skiptvet	3 400	80,4	83,6	93,2	93,7	0,6	122
0128 Rakkestad	7 366	82,9	85,4	93,4	93,9	0,5	107
0135 Råde	6 544	91,0	94,2	94,6	96,3	1,7	367
0136 Rygge	13 862	90,2	92,3	94,2	95,4	1,2	265
0137 Våler	4 071	88,2	92,1	93,9	95,3	1,4	294
0138 Hobøl	4 564	86,6	89,9	93,8	94,4	0,6	125
Østfold	260 389	85,9	87,0	93,8	94,4	0,5	116
0211 Vestby	13 159	100,0	101,7	98,6	99,6	1,0	225
0213 Ski	27 010	105,4	106,8	101,0	101,9	0,9	191
0214 Ås	14 530	98,9	102,0	98,1	99,8	1,7	357
0215 Frogn	13 585	113,5	117,3	104,7	106,7	2,0	425
0216 Nesodden	16 541	95,7	100,4	96,7	99,0	2,3	504
0217 Oppegård	23 897	124,3	124,8	109,5	110,0	0,5	105
0219 Bærum	105 928	148,9	146,2	120,6	119,6	-1,0	-211
0220 Asker	51 484	138,6	137,6	116,0	115,8	-0,2	-39
0221 Aurskog-Høland	13 379	80,4	83,1	93,2	93,7	0,5	110
0226 Sørum	13 367	103,3	104,4	100,1	100,9	0,8	165
0227 Fet	9 734	97,5	101,1	97,5	99,4	1,9	411
0228 Rælingen	14 857	97,4	102,0	97,4	99,7	2,3	499
0229 Enebakk	9 442	88,5	91,3	94,0	94,9	1,0	208
0230 Lørenskog	30 929	110,3	111,8	103,2	104,2	1,0	206
0231 Skedsmo	43 201	111,4	111,6	103,7	104,1	0,3	75
0233 Nittedal	19 722	105,8	106,8	101,2	101,9	0,7	142
0234 Gjerdrum	5 214	100,2	103,7	98,7	100,5	1,8	391
0235 Ullensaker	25 269	102,4	104,1	99,7	100,7	1,0	221
0236 Nes	18 022	83,9	87,3	93,5	94,1	0,6	125
0237 Eidsvoll	18 923	84,3	87,8	93,5	94,1	0,6	128
0238 Nannestad	10 321	87,1	90,7	93,8	94,7	0,8	183
0239 Hurdal	2 611	74,9	78,2	92,6	93,2	0,6	125
Akershus	501 125	115,6	116,4	105,9	106,4	0,5	99
0301 Oslo	538 411	140,3	134,9	116,7	114,6	-2,2	-469
0402 Kongsvinger	17 224	80,2	80,7	93,1	93,4	0,3	62
0403 Hamar	27 593	95,3	94,0	96,5	96,2	-0,4	-78

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere	Skatt før	Skatt før	Skatt etter	Skatt etter	Gevinst/tap	Gevinst/tap
	01.01.2006	utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	etter utjevning (prosent)	etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
0412 Ringsaker	31 923	74,7	76,6	92,6	93,0	0,4	93
0415 Løten	7 290	72,5	75,4	92,4	92,9	0,5	116
0417 Stange	18 591	75,9	78,5	92,7	93,2	0,5	110
0418 Nord-Odal	5 051	68,7	71,3	92,0	92,5	0,5	110
0419 Sør-Odal	7 675	79,8	81,9	93,1	93,5	0,5	98
0420 Eidskog	6 453	67,0	69,8	91,8	92,3	0,5	114
0423 Grue	5 218	73,0	75,2	92,4	92,9	0,5	101
0425 Åsnes	7 714	72,0	73,7	92,3	92,7	0,4	90
0426 Våler	3 906	75,3	77,8	92,6	93,1	0,5	106
0427 Elverum	18 992	80,7	82,4	93,2	93,6	0,4	89
0428 Trysil	6 845	86,3	88,3	93,7	94,2	0,4	96
0429 Åmot	4 348	83,1	85,9	93,4	93,9	0,5	114
0430 Stor-Elvdal	2 797	74,6	77,3	92,6	93,1	0,5	111
0432 Rendalen	2 082	79,5	82,4	93,1	93,6	0,5	116
0434 Engerdal	1 497	61,2	63,5	91,2	91,7	0,5	104
0436 Tolga	1 755	57,3	59,5	90,8	91,3	0,5	101
0437 Tynset	5 368	83,6	84,6	93,5	93,8	0,3	75
0438 Alvdal	2 392	78,2	81,1	92,9	93,5	0,5	115
0439 Folldal	1 722	69,4	72,2	92,1	92,6	0,5	115
0441 Os	2 075	63,1	65,1	91,4	91,9	0,4	97
Hedmark	188 511	79,0	80,5	93,3	93,6	0,3	70
0501 Lillehammer	25 314	95,1	95,8	96,4	97,0	0,6	119
0502 Gjøvik	27 819	84,4	85,6	93,6	93,9	0,4	80
0511 Dovre	2 826	72,1	74,6	92,3	92,8	0,5	108
0512 Lesja	2 172	72,1	74,9	92,3	92,9	0,5	115
0513 Skjåk	2 376	82,4	84,9	93,4	93,9	0,5	107
0514 Lom	2 455	77,7	78,4	92,9	93,2	0,3	67
0515 Vågå	3 766	74,6	74,7	92,6	92,8	0,3	55
0516 Nord-Fron	5 843	94,1	95,1	96,0	96,6	0,7	145
0517 Sel	6 083	70,5	72,8	92,2	92,6	0,5	104
0519 Sør-Fron	3 231	84,6	87,5	93,6	94,1	0,5	116
0520 Ringebu	4 566	83,3	85,1	93,4	93,9	0,4	93
0521 Øyer	4 854	95,3	98,7	96,5	98,3	1,8	384
0522 Gausdal	6 202	80,5	83,4	93,2	93,7	0,5	117
0528 Østre Toten	14 453	78,0	80,1	92,9	93,4	0,5	99
0529 Vestre Toten	12 599	79,4	81,7	93,1	93,5	0,5	103
0532 Jevnaker	6 312	78,1	80,5	92,9	93,4	0,5	104
0533 Lunner	8 518	85,7	89,1	93,7	94,3	0,6	126
0534 Gran	13 066	81,7	84,3	93,3	93,8	0,5	108
0536 Søndre Land	5 977	68,0	71,5	91,9	92,5	0,6	127
0538 Nordre Land	6 737	75,4	76,9	92,7	93,0	0,4	85
0540 Sør-Aurdal	3 243	83,2	86,0	93,4	94,0	0,5	114
0541 Etnedal	1 389	75,8	78,6	92,7	93,2	0,5	112
0542 Nord-Aurdal	6 425	93,2	93,7	95,6	96,0	0,5	105
0543 Vestre Slidre	2 217	98,8	102,4	98,1	99,9	1,8	396
0544 Øystre Slidre	3 137	108,2	111,2	102,3	103,9	1,6	344
0545 Vang	1 624	101,0	103,5	99,0	100,4	1,4	298

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
Oppland	183 204	84,1	86,0	94,1	94,6	0,6	121
0602 Drammen	57 759	101,4	101,1	99,3	99,4	0,1	23
0604 Kongsberg	23 315	113,0	113,7	104,5	105,0	0,6	127
0605 Ringerike	28 197	91,8	93,8	94,9	96,1	1,1	247
0612 Hole	5 307	116,7	121,2	106,1	108,4	2,3	493
0615 Flå	998	117,3	122,4	106,4	108,9	2,6	554
0616 Nes	3 524	114,1	117,5	105,0	106,7	1,8	379
0617 Gol	4 404	119,4	114,6	107,4	105,4	-2,0	-422
0618 Hemsedal	1 947	162,3	164,0	126,6	127,7	1,0	221
0619 Ål	4 662	106,2	108,0	101,4	102,5	1,1	234
0620 Hol	4 500	170,5	171,5	130,3	131,0	0,7	148
0621 Sigdal	3 501	109,2	112,3	102,8	104,4	1,6	355
0622 Krødsherad	2 127	104,1	104,0	100,5	100,7	0,2	43
0623 Modum	12 585	89,4	90,7	94,1	94,7	0,6	132
0624 Øvre Eiker	15 825	90,3	91,5	94,3	95,0	0,8	166
0625 Nedre Eiker	21 653	83,1	84,9	93,4	93,9	0,4	93
0626 Lier	21 874	110,8	110,6	103,5	103,6	0,2	35
0627 Røyken	17 594	98,7	101,9	98,0	99,7	1,7	363
0628 Hurum	8 913	91,6	95,5	94,8	96,8	2,0	435
0631 Flesberg	2 529	91,5	95,5	94,8	96,8	2,0	443
0632 Rollag	1 414	105,8	107,3	101,2	102,1	0,9	198
0633 Nore og Uvdal	2 597	125,1	125,4	109,9	110,3	0,4	80
Buskerud	245 225	101,8	102,9	99,6	100,3	0,7	148
0701 Horten	24 871	87,9	89,5	93,9	94,3	0,4	87
0702 Holmestrand	9 654	85,4	88,2	93,7	94,2	0,5	114
0704 Tønsberg	36 919	104,2	102,4	100,5	100,0	-0,6	-123
0706 Sandefjord	41 555	93,3	93,4	95,6	95,9	0,3	58
0709 Larvik	41 211	88,5	88,9	94,0	94,3	0,3	61
0711 Svelvik	6 465	82,1	85,5	93,3	93,9	0,6	125
0713 Sande	7 740	88,1	91,5	93,9	95,0	1,1	244
0714 Hof	3 079	78,5	81,7	93,0	93,5	0,6	121
0716 Re	8 243	82,7	85,6	93,4	93,9	0,5	114
0719 Andebu	5 147	76,3	78,9	92,7	93,2	0,5	110
0720 Stokke	10 127	86,1	88,6	93,7	94,2	0,5	107
0722 Nøtterøy	20 082	97,1	99,8	97,3	98,8	1,5	321
0723 Tjøme	4 566	93,7	97,9	95,8	97,9	2,2	468
0728 Lardal	2 445	79,5	82,4	93,1	93,6	0,5	115
Vestfold	222 104	91,7	92,6	95,6	96,0	0,4	82
0805 Porsgrunn	33 550	93,5	92,8	95,7	95,6	0,0	-7
0806 Skien	50 761	87,4	89,1	93,9	94,3	0,4	89
0807 Notodden	12 314	90,1	91,2	94,1	94,9	0,8	166
0811 Siljan	2 362	86,3	87,5	93,7	94,1	0,4	78
0814 Bamble	14 104	88,9	92,4	94,0	95,5	1,5	314
0815 Kragerø	10 477	80,5	82,5	93,2	93,6	0,4	97
0817 Drangedal	4 163	75,3	78,5	92,6	93,2	0,6	122

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere	Skatt før	Skatt før	Skatt etter	Skatt etter	Gevinst/tap	Gevinst/tap
	01.01.2006	utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	etter utjevning (prosent)	etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
0819 Nome	6 571	87,3	90,1	93,8	94,4	0,5	119
0821 Bø	5 307	81,3	83,2	93,2	93,7	0,4	95
0822 Sauherad	4 291	74,4	76,8	92,6	93,0	0,5	106
0826 Tinn	6 247	123,1	124,8	109,0	110,0	1,0	218
0827 Hjartdal	1 619	100,7	102,7	98,9	100,1	1,1	246
0828 Seljord	2 912	87,1	89,0	93,8	94,3	0,4	94
0829 Kviteseid	2 575	82,7	85,0	93,4	93,9	0,5	102
0830 Nissedal	1 407	131,2	129,2	112,7	112,0	-0,7	-145
0831 Fyresdal	1 369	86,0	88,5	93,7	94,2	0,5	108
0833 Tokke	2 417	125,8	121,5	110,2	108,5	-1,7	-361
0834 Vinje	3 694	154,2	157,4	123,0	124,7	1,7	371
Telemark	166 140	91,4	92,8	95,8	96,2	0,5	102
0901 Risør	6 863	77,0	78,9	92,8	93,3	0,4	95
0904 Grimstad	19 224	96,0	98,1	96,8	98,0	1,2	256
0906 Arendal	39 826	90,0	90,8	94,1	94,7	0,6	133
0911 Gjerstad	2 506	68,0	69,9	91,9	92,3	0,4	93
0912 Vegårshei	1 849	70,4	72,3	92,2	92,6	0,4	94
0914 Tvedestrand	5 838	83,0	84,9	93,4	93,9	0,4	95
0919 Froland	4 764	77,6	78,1	92,9	93,2	0,3	64
0926 Lillesand	9 030	95,5	97,6	96,6	97,8	1,2	257
0928 Birkenes	4 387	75,5	77,3	92,7	93,1	0,4	93
0929 Åmli	1 785	75,3	76,9	92,6	93,1	0,4	87
0935 Iveland	1 170	84,9	88,0	93,6	94,2	0,6	119
0937 Evje og Hornnes	3 324	84,7	86,9	93,6	94,1	0,5	101
0938 Bygland	1 296	86,8	89,8	93,8	94,3	0,6	119
0940 Valle	1 348	141,3	144,8	117,2	119,0	1,8	390
0941 Bykle	874	362,0	366,7	216,5	218,9	2,4	509
Aust-Agder	104 084	90,7	92,3	95,8	96,5	0,7	160
1001 Kristiansand	76 917	97,8	95,3	97,6	96,8	-0,8	-183
1002 Mandal	14 069	83,5	85,9	93,5	93,9	0,5	105
1003 Farsund	9 446	88,6	91,2	94,0	94,9	0,9	203
1004 Flekkefjord	8 852	89,1	90,5	94,0	94,6	0,5	119
1014 Vennesla	12 513	75,0	75,9	92,6	92,9	0,3	73
1017 Songdalen	5 621	75,8	77,0	92,7	93,1	0,4	79
1018 Søgne	9 609	87,2	89,3	93,8	94,3	0,5	99
1021 Marnardal	2 171	78,6	80,6	93,0	93,4	0,4	97
1026 Åseral	894	165,9	168,0	128,3	129,5	1,2	263
1027 Audnedal	1 556	81,0	80,7	93,2	93,4	0,2	47
1029 Lindesnes	4 486	95,8	87,3	96,7	94,1	-2,7	-574
1032 Lyngdal	7 296	81,5	83,6	93,3	93,7	0,5	98
1034 Hægebostad	1 583	79,4	81,9	93,1	93,6	0,5	108
1037 Kvinesdal	5 564	106,8	105,0	101,7	101,1	-0,6	-127
1046 Sirdal	1 740	221,5	226,3	153,3	155,7	2,4	523
Vest-Agder	162 317	93,0	92,4	96,6	96,4	-0,2	-51
1101 Eigersund	13 418	92,8	94,5	95,4	96,4	1,0	220

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1102 Sandnes	58 947	107,5	107,9	102,0	102,4	0,4	84
1103 Stavanger	115 157	135,7	128,6	114,7	111,7	-2,9	-636
1106 Haugesund	31 738	99,7	100,8	98,5	99,2	0,8	165
1111 Sokndal	3 301	82,5	85,5	93,4	93,9	0,5	117
1112 Lund	3 098	81,5	82,6	93,3	93,6	0,3	75
1114 Bjerkreim	2 475	83,3	85,4	93,4	93,9	0,5	99
1119 Hå	14 883	90,4	93,1	94,3	95,7	1,4	312
1120 Klepp	14 832	97,7	100,4	97,6	99,0	1,4	313
1121 Time	14 807	97,5	100,0	97,5	98,9	1,4	297
1122 Gjesdal	9 426	92,1	94,0	95,1	96,1	1,1	234
1124 Sola	20 138	138,6	135,6	116,0	114,9	-1,1	-241
1127 Randaberg	9 304	121,7	122,0	108,4	108,7	0,4	82
1129 Forsand	1 092	183,6	155,5	136,2	123,8	-12,4	-2 686
1130 Strand	10 566	89,7	92,3	94,1	95,4	1,3	287
1133 Hjelmeland	2 723	128,7	132,0	111,5	113,3	1,7	374
1134 Suldal	3 883	142,5	142,7	117,7	118,1	0,3	73
1135 Sauda	4 769	106,1	98,1	101,3	98,0	-3,3	-721
1141 Finnøy	2 729	82,2	85,2	93,3	93,9	0,5	118
1142 Rennesøy	3 412	110,4	114,8	103,3	105,5	2,2	483
1144 Kvitsøy	521	83,2	86,0	93,4	94,0	0,5	115
1145 Bokn	770	84,7	88,6	93,6	94,2	0,6	136
1146 Tysvær	9 349	84,5	86,2	93,6	94,0	0,4	89
1149 Karmøy	37 928	87,2	88,7	93,8	94,2	0,4	85
1151 Utsira	209	101,7	106,6	99,4	101,8	2,5	536
1160 Vindafjord	8 119	93,1	94,7	95,5	96,5	1,0	206
Rogaland	397 594	111,4	110,0	104,0	103,5	-0,5	-104
1201 Bergen	242 158	108,2	106,5	102,3	101,8	-0,5	-113
1211 Etne	3 872	85,1	87,7	93,6	94,1	0,5	110
1216 Sveio	4 747	77,3	80,8	92,8	93,4	0,6	130
1219 Bømlo	10 808	83,8	86,2	93,5	94,0	0,5	105
1221 Stord	16 682	90,4	91,8	94,3	95,2	0,9	187
1222 Fitjar	2 901	84,2	86,5	93,5	94,0	0,5	103
1223 Tysnes	2 795	78,7	81,1	93,0	93,5	0,5	104
1224 Kvinnherad	13 071	93,7	90,8	95,8	94,7	-1,1	-236
1227 Jondal	1 060	92,5	93,8	95,2	96,1	0,8	179
1228 Odda	7 247	109,7	110,8	103,0	103,7	0,7	159
1231 Ullensvang	3 472	85,3	87,6	93,6	94,1	0,5	103
1232 Eidfjord	899	229,7	222,9	157,0	154,2	-2,8	-605
1233 Ulvik	1 142	111,2	113,6	103,7	105,0	1,3	283
1234 Granvin	986	70,6	73,6	92,2	92,7	0,5	119
1235 Voss	13 830	87,1	89,3	93,8	94,3	0,5	100
1238 Kvam	8 306	92,9	95,2	95,4	96,7	1,3	272
1241 Fusa	3 731	91,1	91,8	94,6	95,2	0,5	115
1242 Samnanger	2 341	91,6	94,3	94,8	96,3	1,5	321
1243 Os	15 260	98,1	99,9	97,8	98,8	1,1	230
1244 Austevoll	4 391	106,4	104,8	101,5	101,0	-0,4	-94
1245 Sund	5 584	83,2	86,7	93,4	94,0	0,6	129

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1246 Fjell	20 392	90,2	91,5	94,2	95,0	0,8	183
1247 Askøy	22 496	80,6	83,5	93,2	93,7	0,5	115
1251 Vaksdal	4 118	88,0	90,5	93,9	94,6	0,7	148
1252 Modalen	354	241,4	242,9	162,2	163,2	0,9	200
1253 Osterøy	7 224	77,4	78,8	92,9	93,2	0,4	83
1256 Meland	5 931	79,9	82,9	93,1	93,6	0,5	117
1259 Øygarden	4 077	77,5	80,8	92,9	93,4	0,6	125
1260 Radøy	4 635	75,8	79,0	92,7	93,3	0,6	122
1263 Lindås	13 285	90,7	91,6	94,4	95,1	0,6	139
1264 Austrheim	2 485	111,5	114,6	103,8	105,4	1,7	357
1265 Fedje	638	79,8	83,1	93,1	93,7	0,6	126
1266 Masfjorden	1 693	106,9	109,9	101,7	103,3	1,6	346
Hordaland	452 611	99,6	99,5	99,0	99,0	0,0	-3
1401 Flora	11 410	86,7	87,7	93,8	94,1	0,3	73
1411 Gulen	2 417	84,1	83,8	93,5	93,7	0,2	47
1412 Solund	877	93,1	95,5	95,5	96,8	1,3	287
1413 Hyllestad	1 502	73,9	76,2	92,5	93,0	0,5	101
1416 Høyanger	4 448	98,7	99,6	98,0	98,7	0,6	138
1417 Vik	2 847	97,2	97,0	97,4	97,5	0,1	30
1418 Balestrand	1 406	82,2	83,1	93,3	93,7	0,3	71
1419 Leikanger	2 199	85,2	88,3	93,6	94,2	0,6	120
1420 Sogndal	6 836	87,4	89,0	93,9	94,3	0,4	88
1421 Aurland	1 733	181,6	166,7	135,3	128,9	-6,4	-1 392
1422 Lærdal	2 155	119,8	116,2	107,5	106,1	-1,4	-302
1424 Årdal	5 549	117,7	119,6	106,6	107,7	1,1	233
1426 Luster	4 889	108,6	108,5	102,5	102,7	0,2	40
1428 Askvoll	3 182	75,4	78,2	92,7	93,2	0,5	111
1429 Fjaler	2 881	69,4	70,8	92,1	92,4	0,4	84
1430 Gaular	2 771	73,8	76,6	92,5	93,0	0,5	114
1431 Jølster	2 918	78,0	81,1	92,9	93,5	0,6	120
1432 Førde	11 327	95,4	95,6	96,6	96,9	0,3	65
1433 Naustdal	2 699	74,9	78,4	92,6	93,2	0,6	128
1438 Bremanger	3 968	100,4	100,3	98,8	99,0	0,2	43
1439 Vågsøy	6 123	88,5	89,3	94,0	94,3	0,3	71
1441 Selje	2 958	74,3	76,0	92,5	93,0	0,4	91
1443 Eid	5 801	78,3	80,2	92,9	93,4	0,4	94
1444 Hornindal	1 206	66,1	68,8	91,7	92,2	0,5	110
1445 Gloppen	5 769	80,9	80,0	93,2	93,4	0,1	32
1449 Stryn	6 779	84,3	84,8	93,5	93,8	0,3	63
Sogn og Fjordane	106 650	90,4	91,2	96,2	96,5	0,3	56
1502 Molde	24 146	98,5	99,5	97,9	98,6	0,7	143
1503 Kristiansund	17 067	87,6	89,1	93,9	94,3	0,4	84
1504 Ålesund	40 801	99,1	98,5	98,2	98,2	0,0	-4
1511 Vanylven	3 589	81,1	80,6	93,2	93,4	0,2	42
1514 Sande	2 539	74,0	76,5	92,5	93,0	0,5	108
1515 Herøy	8 373	105,7	104,4	101,2	100,9	-0,3	-66

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1516 Ulstein	6 813	109,8	106,6	103,0	101,8	-1,2	-254
1517 Hareid	4 637	78,4	80,3	93,0	93,4	0,4	94
1519 Volda	8 322	78,8	81,3	93,0	93,5	0,5	109
1520 Ørsta	10 257	79,1	79,8	93,0	93,3	0,3	68
1523 Ørskog	2 093	86,6	88,7	93,8	94,2	0,5	99
1524 Norddal	1 808	105,0	101,9	100,9	99,7	-1,2	-253
1525 Stranda	4 544	90,2	90,6	94,2	94,6	0,4	92
1526 Stordal	996	81,1	82,3	93,2	93,6	0,4	79
1528 Sykkylven	7 421	97,7	90,9	97,6	94,8	-2,8	-607
1529 Skodje	3 638	78,5	80,6	93,0	93,4	0,5	98
1531 Sula	7 502	77,0	77,4	92,8	93,1	0,3	60
1532 Giske	6 630	78,4	81,1	93,0	93,5	0,5	111
1534 Haram	8 643	90,3	90,6	94,2	94,6	0,4	83
1535 Vestnes	6 442	81,2	82,4	93,2	93,6	0,4	80
1539 Rauma	7 347	88,2	86,5	93,9	94,0	0,1	15
1543 Nesset	3 139	89,4	92,0	94,1	95,3	1,2	263
1545 Midsund	1 923	87,1	89,4	93,8	94,3	0,5	102
1546 Sandøy	1 270	120,4	108,6	107,8	102,7	-5,1	-1 094
1547 Aukra	3 099	112,4	117,4	104,2	106,7	2,5	542
1548 Fræna	9 088	81,7	82,0	93,3	93,6	0,3	59
1551 Eide	3 342	80,5	82,0	93,2	93,6	0,4	85
1554 Averøy	5 360	82,8	85,0	93,4	93,9	0,5	101
1556 Frei	5 380	77,0	80,8	92,8	93,4	0,6	135
1557 Gjemnes	2 676	77,0	80,4	92,8	93,4	0,6	125
1560 Tingvoll	3 099	73,1	75,6	92,4	92,9	0,5	107
1563 Sunndal	7 323	100,8	99,4	99,0	98,6	-0,4	-81
1566 Surnadal	6 107	77,2	76,8	92,8	93,0	0,2	44
1567 Rindal	2 088	78,3	80,7	92,9	93,4	0,5	103
1571 Halså	1 693	73,2	74,8	92,4	92,8	0,4	88
1573 Smøla	2 192	91,4	95,4	94,8	96,8	2,1	445
1576 Aure	3 591	77,2	79,3	92,8	93,3	0,5	99
Møre og Romsdal	244 978	89,8	90,2	95,7	95,9	0,2	37
1601 Trondheim	158 613	98,8	98,3	98,1	98,1	0,0	7
1612 Hemne	4 293	74,0	75,2	92,5	92,9	0,4	80
1613 Snillfjord	1 046	73,6	77,3	92,5	93,1	0,6	134
1617 Hitra	4 021	70,2	72,5	92,1	92,6	0,5	104
1620 Frøya	4 059	69,3	71,5	92,0	92,5	0,5	100
1621 Ørland	5 113	79,4	81,0	93,1	93,5	0,4	86
1622 Agdenes	1 779	76,0	79,0	92,7	93,3	0,5	117
1624 Rissa	6 417	68,5	70,6	92,0	92,4	0,5	98
1627 Bjugn	4 634	67,0	69,3	91,8	92,3	0,5	101
1630 Åfjord	3 315	68,3	70,1	91,9	92,4	0,4	93
1632 Roan	1 066	64,0	67,1	91,5	92,1	0,6	120
1633 Osen	1 059	69,1	71,2	92,0	92,5	0,5	98
1634 Oppdal	6 499	89,5	91,1	94,1	94,9	0,8	173
1635 Rennebu	2 653	81,3	84,0	93,2	93,8	0,5	112
1636 Meldal	3 903	72,0	74,4	92,3	92,8	0,5	104

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1638 Orkdal	10 632	79,9	81,9	93,1	93,5	0,4	96
1640 Røros	5 639	83,0	84,7	93,4	93,8	0,4	89
1644 Holtålen	2 087	67,9	70,5	91,9	92,4	0,5	109
1648 Midtre Gauldal	5 873	70,7	72,5	92,2	92,6	0,4	91
1653 Melhus	14 176	76,9	79,6	92,8	93,3	0,5	109
1657 Skaun	6 146	79,7	83,4	93,1	93,7	0,6	134
1662 Klæbu	5 353	83,0	86,6	93,4	94,0	0,6	131
1663 Malvik	12 213	83,1	86,7	93,4	94,0	0,6	129
1664 Selbu	3 940	77,5	79,8	92,9	93,3	0,5	103
1665 Tydal	874	160,3	154,7	125,7	123,5	-2,3	-487
Sør-Trøndelag	275 403	89,8	90,5	95,9	96,2	0,2	49
1702 Steinkjer	20 477	74,3	75,7	92,5	92,9	0,4	83
1703 Namsos	12 574	75,9	77,7	92,7	93,1	0,4	92
1711 Meråker	2 531	80,1	81,0	93,1	93,5	0,3	74
1714 Stjørdal	19 892	80,6	82,3	93,2	93,6	0,4	89
1717 Frostå	2 467	66,5	68,9	91,8	92,2	0,5	105
1718 Leksvik	3 496	70,7	71,8	92,2	92,5	0,4	76
1719 Levanger	18 080	76,5	78,0	92,8	93,2	0,4	86
1721 Verdal	13 900	71,2	72,7	92,2	92,6	0,4	86
1723 Mosvik	893	66,0	68,0	91,7	92,2	0,4	97
1724 Verran	2 644	68,2	70,4	91,9	92,4	0,5	101
1725 Namdalseid	1 749	62,2	64,5	91,3	91,8	0,5	102
1729 Inderøy	5 938	70,9	73,8	92,2	92,7	0,5	115
1736 Snåsa	2 251	66,8	69,5	91,8	92,3	0,5	112
1738 Lierne	1 503	70,5	72,1	92,2	92,6	0,4	88
1739 Røyrvik	544	110,5	114,4	103,3	105,3	2,0	434
1740 Namsskogan	919	110,1	111,6	103,2	104,1	0,9	201
1742 Grong	2 416	86,7	88,0	93,8	94,2	0,4	81
1743 Høylandet	1 279	65,1	67,7	91,6	92,1	0,5	108
1744 Overhalla	3 493	71,9	74,0	92,3	92,8	0,5	99
1748 Fosnes	714	62,8	65,9	91,4	92,0	0,6	121
1749 Flatanger	1 174	64,5	67,2	91,6	92,1	0,5	111
1750 Vikna	4 011	73,9	76,1	92,5	93,0	0,5	101
1751 Nærøy	5 154	63,9	66,2	91,5	92,0	0,5	101
1755 Leka	595	65,3	68,4	91,6	92,2	0,6	121
Nord-Trøndelag	128 694	74,4	76,2	92,6	93,1	0,4	93
1804 Bodø	44 992	92,9	94,6	95,4	96,4	1,0	220
1805 Narvik	18 365	88,9	90,8	94,0	94,7	0,7	152
1811 Bindal	1 741	71,7	74,1	92,3	92,8	0,5	106
1812 Sømna	2 048	60,7	63,6	91,2	91,7	0,5	116
1813 Brønnøy	7 565	73,7	75,0	92,5	92,9	0,4	79
1815 Vega	1 308	62,2	65,3	91,3	91,9	0,6	121
1816 Vevelstad	516	59,3	62,3	91,0	91,6	0,5	118
1818 Herøy	1 725	70,0	72,4	92,1	92,6	0,5	105
1820 Alstahaug	7 306	73,2	75,1	92,4	92,9	0,4	94
1822 Leirfjord	2 156	58,8	61,1	91,0	91,5	0,5	104

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1824 Vefsn	13 440	85,7	82,3	93,7	93,6	-0,1	-21
1825 Grane	1 543	70,8	73,8	92,2	92,7	0,5	118
1826 Hattfjelldal	1 503	64,3	66,9	91,5	92,1	0,5	110
1827 Dønna	1 507	59,1	61,8	91,0	91,5	0,5	113
1828 Nesna	1 769	64,4	66,4	91,6	92,0	0,4	95
1832 Hemnes	4 542	97,4	96,3	97,4	97,2	-0,3	-57
1833 Rana	25 355	80,4	81,5	93,2	93,5	0,4	76
1834 Lurøy	1 971	68,1	69,9	91,9	92,3	0,4	91
1835 Træna	453	86,9	90,6	93,8	94,6	0,8	181
1836 Rødøy	1 376	63,3	65,1	91,4	91,9	0,4	91
1837 Meløy	6 715	95,2	96,5	96,5	97,3	0,8	183
1838 Gildeskål	2 107	73,3	74,7	92,4	92,8	0,4	82
1839 Beiarn	1 159	83,8	86,2	93,5	94,0	0,5	105
1840 Saltdal	4 751	73,6	75,5	92,5	92,9	0,4	95
1841 Fauske	9 551	81,6	82,2	93,3	93,6	0,3	66
1845 Sørfold	2 119	107,3	102,7	101,9	100,1	-1,8	-393
1848 Steigen	2 760	60,8	63,2	91,2	91,7	0,5	105
1849 Hamarøy	1 821	84,1	85,0	93,5	93,9	0,3	72
1850 Tysfjord	2 118	75,9	77,2	92,7	93,1	0,4	82
1851 Lødingen	2 314	76,8	79,5	92,8	93,3	0,5	111
1852 Tjeldsund	1 396	69,2	72,8	92,0	92,6	0,6	131
1853 Evenes	1 365	71,5	72,1	92,3	92,6	0,3	64
1854 Ballangen	2 701	63,8	66,2	91,5	92,0	0,5	104
1856 Røst	598	84,7	85,3	93,6	93,9	0,3	65
1857 Værøy	748	91,9	92,6	95,0	95,5	0,5	113
1859 Flakstad	1 454	79,9	82,9	93,1	93,6	0,5	117
1860 Vestvågøy	10 797	70,7	72,6	92,2	92,6	0,4	94
1865 Vågan	9 021	74,6	76,2	92,6	93,0	0,4	87
1866 Hadsel	8 001	70,2	72,8	92,1	92,6	0,5	109
1867 Bø	2 946	59,6	62,2	91,1	91,6	0,5	110
1868 Øksnes	4 567	71,2	73,1	92,2	92,7	0,4	93
1870 Sortland	9 639	76,3	76,6	92,7	93,0	0,3	59
1871 Andøy	5 245	76,6	79,2	92,8	93,3	0,5	110
1874 Moskenes	1 183	74,8	78,0	92,6	93,2	0,6	123
Nordland	236 257	80,6	81,9	93,5	94,0	0,5	109
1901 Harstad	23 228	82,2	84,1	93,3	93,8	0,4	92
1902 Tromsø	63 596	93,4	95,1	95,6	96,7	1,0	222
1911 Kvæfjord	3 067	67,1	70,2	91,8	92,4	0,5	119
1913 Skånland	2 918	72,3	74,8	92,3	92,8	0,5	107
1915 Bjarkøy	537	64,9	68,1	91,6	92,2	0,6	121
1917 Ibestad	1 630	71,7	73,8	92,3	92,7	0,5	98
1919 Gratangen	1 245	57,2	59,7	90,8	91,3	0,5	106
1920 Lavangen	1 035	59,2	61,4	91,0	91,5	0,5	100
1922 Bardu	3 799	100,7	103,4	98,9	100,4	1,5	314
1923 Salangen	2 263	68,9	71,9	92,0	92,6	0,6	119
1924 Målselv	6 578	86,7	88,9	93,8	94,2	0,5	99
1925 Sørreisa	3 322	73,7	75,8	92,5	92,9	0,5	98

Vedlegg 3: Isolert effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt

Kommune	Innbyggere 01.01.2006	Skatt før utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt før utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning med kommunal selskapsskatt (prosent)	Skatt etter utjevning uten kommunal selskapsskatt (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (prosent)	Gevinst/tap etter utjevning (kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6	7
1926 Dyrøy	1 295	58,2	60,5	90,9	91,4	0,5	103
1927 Tranøy	1 598	61,5	64,3	91,3	91,8	0,5	113
1928 Torsken	1 005	65,9	68,9	91,7	92,3	0,5	118
1929 Berg	996	73,4	76,6	92,5	93,0	0,6	122
1931 Lenvik	11 051	73,7	75,2	92,5	92,9	0,4	84
1933 Balsfjord	5 569	64,5	66,4	91,6	92,0	0,4	95
1936 Karlsøy	2 369	64,1	66,9	91,5	92,0	0,5	113
1938 Lyngen	3 161	66,6	69,5	91,8	92,3	0,5	114
1939 Storfjord	1 932	76,5	78,3	92,8	93,2	0,4	93
1940 Kåfjord	2 261	60,3	62,8	91,1	91,6	0,5	106
1941 Skjervøy	2 971	65,1	68,0	91,6	92,2	0,5	115
1942 Nordreisa	4 772	68,2	70,3	91,9	92,4	0,5	99
1943 Kvænen	1 387	70,5	71,4	92,2	92,5	0,3	73
Troms	153 585	82,4	84,4	93,9	94,6	0,7	155
2002 Vardø	2 338	70,0	73,1	92,1	92,7	0,6	121
2003 Vadsø	6 114	81,9	84,5	93,3	93,8	0,5	109
2004 Hammerfest	9 361	120,8	125,1	108,0	110,2	2,2	477
2011 Kautokeino	2 998	55,9	58,3	90,7	91,2	0,5	104
2012 Alta	17 889	77,6	78,2	92,9	93,2	0,3	66
2014 Loppa	1 213	63,9	66,6	91,5	92,0	0,5	110
2015 Hasvik	1 033	74,5	78,0	92,6	93,2	0,6	129
2017 Kvalsund	1 070	72,1	75,2	92,3	92,9	0,6	119
2018 Måsøy	1 376	74,0	75,9	92,5	92,9	0,4	93
2019 Nordkapp	3 330	74,3	77,5	92,5	93,1	0,6	124
2020 Porsanger	4 222	75,1	77,8	92,6	93,1	0,5	111
2021 Karasjok	2 889	59,9	62,4	91,1	91,6	0,5	107
2022 Lebesby	1 391	70,3	72,4	92,1	92,6	0,5	100
2023 Gamvik	1 076	69,9	72,9	92,1	92,6	0,5	118
2024 Berlevåg	1 104	70,5	73,7	92,2	92,7	0,6	123
2025 Tana	3 006	72,2	73,5	92,3	92,7	0,4	81
2027 Nesseby	892	66,0	69,2	91,7	92,3	0,6	122
2028 Båtsfjord	2 171	72,6	75,3	92,4	92,9	0,5	111
2030 Sør-Varanger	9 464	81,0	83,6	93,2	93,7	0,5	109
Finmark	72 937	80,5	82,9	94,5	95,2	0,7	146
Landet	4 640 219	100,0	100,0	100,0	100,0	0,0	0

Vedlegg 4 Effekten av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning samlet

Beregningene i vedlegg 4 viser omfordelingseffekten i prosent og kroner per innbygger ved å endre den symmetriske delen av inntektsutjevningen fra 55 prosent til 60 prosent samtidig som man statliggjør selskapsskatten.

Beregningen er i tråd med utvalgets forslag.

Tallgrunnlaget som er benyttet i beregningen er faktisk skatteinntang fra 2006 for alminnelig skatt på inntekt og formue fra personer samt faktisk naturressursskatt.

Selskapsskatten som ligger til grunn for beregningen er et gjennomsnitt av selskapsskatten fra årene 2002 til 2004 som ble utbetalt som en del av rammetilskuddet i årene 2005 til 2007. I beregningene i kolonne 3 og 4 er selskapsskatten avviklet som kommunal skatt og tilbakeført som alminnelig skatt på inntekt og formue, det vil si at den enkelte kommune har fått økt sin alminnelige skatt andelsmessig slik at samlet skatt på landsbasis blir den samme med og uten selskapsskatt.

Kolonne 1:

Kolonne 1 viser den enkelte kommunes skatteinntekter før inntektsutjevningen i 2006 målt i prosent av landsgjennomsnittet med en andel av selskapsskatten som kommunal skatt.

Kolonne 2:

Kolonne 2 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning med en symmetrisk inntektsutjevning på 55 prosent og en tilleggskompensasjon på 35 prosent og en andel av selskapsskatten som kommunal skatt.

Kolonne 3:

Kolonne 3 viser hva den enkelte kommunes skatteinntekter før inntektsutjevningen ville vært i 2006 hvis selskapsskatten var avviklet som kommunal skatt, og skatt fra alminnelig inntekt på arbeid og formue fra personer ble økt tilsvarende.

Kolonne 4:

Kolonne 4 viser den enkelte kommunes skatt etter inntektsutjevning hvis selskapsskatten var avviklet som kommunal skatt, og med en symmetrisk inntektsutjevning på 60 prosent og en tilleggskompensasjon på 35 prosent.

Kolonne 5:

Kolonne 5 viser hvor mye den enkelte kommunes skatteinntekter etter inntektsutjevning, målt i prosent av landsgjennomsnittet, ville endret seg dersom den symmetriske inntektsutjevningen hadde vært 60 prosent i stedet for 55 prosent i 2006, samtidig som selskapsskatten ble avviklet som kommunal skatt og erstattet med økt alminnelig skatt.

Kolonne 6:

Kolonne 6 viser hva den enkelte kommune ville tapt/tjent i 2006 dersom den symmetriske inntektsutjevningen hadde vært 60 prosent i stedet for 55 prosent i 2006, målt i kroner per innbygger samtidig som selskapsskatten ble avviklet som kommunal skatt og erstattet med økt alminnelig skatt. (Dette tallet brukes i vedlegg 1 kolonne 10).

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0101 Halden	79,7	93,1	81,1	94,4	1,3	289
0104 Moss	90,6	94,4	92,1	95,7	1,3	285
0105 Sarpsborg	80,4	93,2	81,3	94,4	1,3	275
0106 Fredrikstad	87,7	93,9	87,3	94,7	0,8	181
0111 Hvaler	94,0	95,9	97,6	97,9	2,0	428
0118 Aremark	84,6	93,6	88,9	94,8	1,2	265
0119 Marker	74,0	92,5	76,6	94,2	1,7	362
0121 Rømskog	91,7	94,9	95,3	97,0	2,1	452
0122 Trøgstad	83,5	93,5	86,9	94,7	1,2	268
0123 Spydeberg	98,7	98,0	100,1	98,9	0,9	189
0124 Askim	91,1	94,6	91,6	95,5	0,9	193
0125 Eidsberg	86,7	93,8	88,7	94,8	1,0	218
0127 Skiptvet	80,4	93,2	83,6	94,5	1,4	300
0128 Rakkestad	82,9	93,4	85,4	94,6	1,2	265
0135 Råde	91,0	94,6	94,2	96,5	2,0	430
0136 Rygge	90,2	94,2	92,3	95,8	1,6	348
0137 Våler	88,2	93,9	92,1	95,7	1,8	380
0138 Hobøl	86,6	93,8	89,9	94,9	1,1	234
Østfold	85,9	93,8	87,0	95,0	1,2	256
0211 Vestby	100,0	98,6	101,7	99,5	1,0	206
0213 Ski	105,4	101,0	106,8	101,6	0,5	117
0214 Ås	98,9	98,1	102,0	99,7	1,6	335
0215 Frogn	113,5	104,7	117,3	105,8	1,1	238
0216 Nesodden	95,7	96,7	100,4	99,0	2,3	500
0217 Oppegård	124,3	109,5	124,8	108,8	-0,8	-163
0219 Bærum	148,9	120,6	146,2	117,3	-3,3	-710
0220 Asker	138,6	116,0	137,6	113,9	-2,1	-446
0221 Aurskog-Høland	80,4	93,2	83,1	94,5	1,4	293
0226 Sørum	103,3	100,1	104,4	100,6	0,5	117
0227 Fet	97,5	97,5	101,1	99,3	1,8	398
0228 Rælingen	97,4	97,4	102,0	99,6	2,2	477
0229 Enebakk	88,5	94,0	91,3	95,4	1,4	303
0230 Lørenskog	110,3	103,2	111,8	103,6	0,4	78
0231 Skedsmo	111,4	103,7	111,6	103,5	-0,2	-51
0233 Nittedal	105,8	101,2	106,8	101,6	0,3	69
0234 Gjerdrum	100,2	98,7	103,7	100,3	1,6	352
0235 Ullensaker	102,4	99,7	104,1	100,5	0,8	177
0236 Nes	83,9	93,5	87,3	94,7	1,2	263
0237 Eidsvoll	84,3	93,5	87,8	94,7	1,2	260
0238 Nannestad	87,1	93,8	90,7	95,1	1,3	284
0239 Hurdal	74,9	92,6	78,2	94,3	1,7	361
Akershus	115,6	105,9	116,4	105,6	-0,4	-78
0301 Oslo	140,3	116,7	134,9	112,8	-3,9	-846
0402 Kongsvinger	80,2	93,1	80,7	94,4	1,3	272
0403 Hamar	95,3	96,5	94,0	96,4	-0,1	-13

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0412 Ringsaker	74,7	92,6	76,6	94,2	1,6	346
0415 Løten	72,5	92,4	75,4	94,1	1,8	382
0417 Stange	75,9	92,7	78,5	94,3	1,6	342
0418 Nord-Odal	68,7	92,0	71,3	93,9	1,9	420
0419 Sør-Odal	79,8	93,1	81,9	94,4	1,4	294
0420 Eidskog	67,0	91,8	69,8	93,8	2,0	441
0423 Grue	73,0	92,4	75,2	94,1	1,7	369
0425 Åsnes	72,0	92,3	73,7	94,0	1,7	374
0426 Våler	75,3	92,6	77,8	94,2	1,6	346
0427 Elverum	80,7	93,2	82,4	94,5	1,3	280
0428 Trysil	86,3	93,7	88,3	94,8	1,0	223
0429 Åmot	83,1	93,4	85,9	94,6	1,2	267
0430 Stor-Elvdal	74,6	92,6	77,3	94,2	1,6	357
0432 Rendalen	79,5	93,1	82,4	94,5	1,4	306
0434 Engerdal	61,2	91,2	63,5	93,5	2,3	498
0436 Tolga	57,3	90,8	59,5	93,3	2,5	539
0437 Tynset	83,6	93,5	84,6	94,6	1,1	242
0438 Alvdal	78,2	92,9	81,1	94,4	1,5	320
0439 Folldal	69,4	92,0	72,2	94,0	1,9	415
0441 Os	63,1	91,4	65,1	93,6	2,2	474
Hedmark	79,0	93,3	80,5	94,6	1,3	281
0501 Lillehammer	95,1	96,4	95,8	97,2	0,8	164
0502 Gjøvik	84,4	93,5	85,6	94,6	1,1	236
0511 Dovre	72,1	92,3	74,6	94,1	1,8	382
0512 Lesja	72,1	92,3	74,9	94,1	1,8	386
0513 Skjåk	82,4	93,4	84,9	94,6	1,2	270
0514 Lom	77,7	92,9	78,4	94,3	1,4	301
0515 Vågå	74,6	92,6	74,7	94,1	1,5	328
0516 Nord-Fron	94,1	96,0	95,1	96,9	0,9	198
0517 Sel	70,5	92,2	72,8	94,0	1,8	398
0519 Sør-Fron	84,6	93,6	87,5	94,7	1,2	252
0520 Ringebu	83,3	93,4	85,1	94,6	1,2	254
0521 Øyer	95,3	96,5	98,7	98,3	1,8	398
0522 Gausdal	80,5	93,2	83,4	94,5	1,4	296
0528 Østre Toten	78,0	92,9	80,1	94,4	1,5	314
0529 Vestre Toten	79,4	93,0	81,7	94,4	1,4	301
0532 Jevnaker	78,1	92,9	80,5	94,4	1,5	315
0533 Lunner	85,7	93,7	89,1	94,8	1,1	245
0534 Gran	81,7	93,3	84,3	94,6	1,3	278
0536 Søndre Land	68,0	91,9	71,5	93,9	2,0	436
0538 Nordre Land	75,4	92,7	76,9	94,2	1,5	335
0540 Sør-Aurdal	83,2	93,4	86,0	94,7	1,2	265
0541 Etnedal	75,8	92,7	78,6	94,3	1,6	344
0542 Nord-Aurdal	93,2	95,5	93,7	96,3	0,8	173
0543 Vestre Slidre	98,8	98,1	102,4	99,8	1,7	371
0544 Øystre Slidre	108,2	102,3	111,2	103,3	1,0	223
0545 Vang	101,0	99,0	103,5	100,2	1,2	260

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
Oppland	84,1	94,1	86,0	95,3	1,3	272
0602 Drammen	101,4	99,3	101,1	99,3	0,1	11
0604 Kongsberg	113,0	104,4	113,7	104,4	-0,1	-21
0605 Ringerike	91,8	94,9	93,8	96,4	1,5	314
0612 Hole	116,7	106,1	121,2	107,3	1,2	263
0615 Flå	117,3	106,4	122,4	107,8	1,4	311
0616 Nes	114,1	105,0	117,5	105,8	0,9	191
0617 Gol	119,4	107,4	114,6	104,7	-2,7	-579
0618 Hemsedal	162,3	126,6	164,0	124,5	-2,2	-472
0619 Ål	106,2	101,4	108,0	102,1	0,7	147
0620 Hol	170,5	130,3	171,5	127,4	-2,9	-624
0621 Sigdal	109,2	102,8	112,3	103,8	1,0	222
0622 Krødsherad	104,1	100,5	104,0	100,5	0,0	0
0623 Modum	89,4	94,0	90,7	95,1	1,1	232
0624 Øvre Eiker	90,3	94,3	91,5	95,4	1,2	258
0625 Nedre Eiker	83,1	93,4	84,9	94,6	1,2	256
0626 Lier	110,8	103,5	110,6	103,1	-0,4	-79
0627 Røyken	98,7	98,0	101,9	99,6	1,6	342
0628 Hurum	91,6	94,8	95,5	97,1	2,2	483
0631 Flesberg	91,5	94,8	95,5	97,1	2,3	492
0632 Rollag	105,8	101,2	107,3	101,8	0,6	119
0633 Nore og Uvdal	125,1	109,9	125,4	109,0	-0,9	-194
Buskerud	101,8	99,6	102,9	100,2	0,5	117
0701 Horten	87,9	93,9	89,5	94,8	0,9	201
0702 Holmestrand	85,4	93,6	88,2	94,8	1,1	242
0704 Tønsberg	104,2	100,5	102,4	99,8	-0,7	-149
0706 Sandefjord	93,3	95,6	93,4	96,2	0,6	130
0709 Larvik	88,5	94,0	88,9	94,8	0,8	181
0711 Svelvik	82,1	93,3	85,5	94,6	1,3	282
0713 Sande	88,1	93,9	91,5	95,5	1,6	336
0714 Hof	78,5	93,0	81,7	94,4	1,5	319
0716 Re	82,7	93,4	85,6	94,6	1,2	270
0719 Andebu	76,3	92,7	78,9	94,3	1,6	338
0720 Stokke	86,1	93,7	88,6	94,8	1,1	230
0722 Nøtterøy	97,1	97,3	99,8	98,8	1,5	323
0723 Tjøme	93,7	95,8	97,9	98,0	2,3	491
0728 Lardal	79,5	93,1	82,4	94,5	1,4	306
Vestfold	91,7	95,6	92,7	96,3	0,8	161
0805 Porsgrunn	93,5	95,7	92,8	96,0	0,3	71
0806 Skien	87,4	93,8	89,1	94,8	1,0	208
0807 Notodden	90,1	94,1	91,2	95,3	1,2	260
0811 Siljan	86,3	93,7	87,5	94,7	1,0	214
0814 Bamble	88,9	94,0	92,4	95,8	1,8	395
0815 Kragerø	80,5	93,2	82,5	94,5	1,3	286
0817 Drangedal	75,3	92,6	78,5	94,3	1,6	355

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
0819 Nome	87,3	93,8	90,1	94,9	1,0	226
0821 Bø	81,3	93,2	83,2	94,5	1,3	276
0822 Sauherad	74,4	92,5	76,8	94,2	1,6	356
0826 Tinn	123,1	109,0	124,8	108,8	-0,2	-50
0827 Hjartdal	100,7	98,9	102,7	99,9	1,0	217
0828 Seljord	87,1	93,8	89,0	94,8	1,0	213
0829 Kvitseid	82,7	93,4	85,0	94,6	1,2	265
0830 Nissedal	131,2	112,6	129,2	110,5	-2,1	-460
0831 Fyresdal	86,0	93,7	88,5	94,8	1,1	232
0833 Tokke	125,8	110,2	121,5	107,5	-2,7	-593
0834 Vinje	154,2	123,0	157,4	121,8	-1,2	-250
Telemark	91,4	95,8	92,8	96,6	0,8	180
0901 Risør	77,0	92,8	78,9	94,3	1,5	323
0904 Grimstad	96,0	96,8	98,1	98,1	1,3	277
0906 Arendal	90,0	94,1	90,8	95,2	1,1	233
0911 Gjerstad	68,0	91,9	69,9	93,8	1,9	419
0912 Vegårshei	70,4	92,2	72,3	94,0	1,8	394
0914 Tvedestrand	83,0	93,4	84,9	94,6	1,2	258
0919 Froland	77,6	92,9	78,1	94,3	1,4	301
0926 Lillesand	95,5	96,6	97,6	97,9	1,3	283
0928 Birkenes	75,5	92,7	77,3	94,2	1,6	338
0929 Åmli	75,3	92,6	76,9	94,2	1,6	337
0935 Iveland	84,9	93,6	88,0	94,8	1,2	249
0937 Evje og Hornnes	84,7	93,6	86,9	94,7	1,1	243
0938 Bygland	86,8	93,8	89,8	94,8	1,1	229
0940 Valle	141,3	117,2	144,8	116,8	-0,4	-95
0941 Bykle	362,0	216,5	366,7	205,5	-11,0	-2 375
Aust-Agder	90,7	95,8	92,3	96,9	1,1	244
1001 Kristiansand	97,8	97,6	95,3	97,0	-0,6	-133
1002 Mandal	83,5	93,5	85,9	94,6	1,2	258
1003 Farsund	88,6	94,0	91,2	95,3	1,4	298
1004 Flekkefjord	89,1	94,0	90,5	95,0	1,0	222
1014 Vennesla	75,0	92,6	75,9	94,1	1,5	334
1017 Songdalen	75,8	92,7	77,0	94,2	1,5	327
1018 Søgne	87,2	93,8	89,3	94,8	1,0	215
1021 Marnardal	78,6	93,0	80,6	94,4	1,4	306
1026 Åseral	165,9	128,3	168,0	126,1	-2,2	-473
1027 Audnedal	81,0	93,2	80,7	94,4	1,2	256
1029 Lindesnes	95,8	96,7	87,3	94,7	-2,0	-437
1032 Lyngdal	81,5	93,3	83,6	94,5	1,3	276
1034 Hægebostad	79,4	93,0	81,9	94,5	1,4	303
1037 Kvinesdal	106,8	101,7	105,0	100,8	-0,8	-181
1046 Sirdal	221,5	153,3	226,3	149,4	-3,9	-843
Vest-Agder	93,0	96,6	92,4	96,7	0,2	31
1101 Eigersund	92,8	95,4	94,5	96,7	1,3	279

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1102 Sandnes	107,5	102,0	107,9	102,0	0,0	-1
1103 Stavanger	135,7	114,7	128,6	110,3	-4,4	-946
1106 Haugesund	99,7	98,5	100,8	99,2	0,7	157
1111 Sokndal	82,5	93,4	85,5	94,6	1,3	274
1112 Lund	81,5	93,3	82,6	94,5	1,2	264
1114 Bjerkreim	83,3	93,4	85,4	94,6	1,2	257
1119 Hå	90,4	94,3	93,1	96,1	1,8	387
1120 Klepp	97,7	97,6	100,4	99,0	1,4	308
1121 Time	97,5	97,5	100,0	98,9	1,4	297
1122 Gjesdal	92,1	95,1	94,0	96,4	1,4	299
1124 Sola	138,6	116,0	135,6	113,1	-2,9	-625
1127 Randaberg	121,7	108,4	122,0	107,6	-0,7	-156
1129 Forsand	183,6	136,2	155,5	121,0	-15,2	-3 286
1130 Strand	89,7	94,1	92,3	95,8	1,7	370
1133 Hjelmeland	128,7	111,5	132,0	111,6	0,1	28
1134 Suldal	142,5	117,7	142,7	115,9	-1,8	-389
1135 Sauda	106,1	101,3	98,1	98,1	-3,2	-701
1141 Finnøy	82,2	93,3	85,2	94,6	1,3	277
1142 Rennesøy	110,4	103,3	114,8	104,8	1,5	323
1144 Kvitsøy	83,2	93,4	86,0	94,7	1,2	266
1145 Bokn	84,7	93,6	88,6	94,8	1,2	260
1146 Tysvær	84,5	93,6	86,2	94,7	1,1	239
1149 Karmøy	87,2	93,8	88,7	94,8	1,0	208
1151 Utsira	101,7	99,4	106,6	101,5	2,1	465
1160 Vindafjord	93,1	95,5	94,7	96,7	1,2	264
Rogaland	111,4	104,0	110,0	103,0	-1,0	-212
1201 Bergen	108,2	102,3	106,5	101,5	-0,8	-184
1211 Etne	85,1	93,6	87,7	94,7	1,1	243
1216 Sveio	77,3	92,8	80,8	94,4	1,6	337
1219 Bømlo	83,8	93,5	86,2	94,7	1,2	254
1221 Stord	90,4	94,3	91,8	95,6	1,3	276
1222 Fitjar	84,2	93,5	86,5	94,7	1,2	249
1223 Tysnes	78,7	93,0	81,1	94,4	1,4	309
1224 Kvinnherad	93,7	95,8	90,8	95,2	-0,6	-136
1227 Jondal	92,5	95,2	93,8	96,4	1,1	246
1228 Odda	109,7	103,0	110,8	103,2	0,2	42
1231 Ullensvang	85,3	93,6	87,6	94,7	1,1	237
1232 Eidfjord	229,7	157,0	222,9	148,0	-8,9	-1 935
1233 Ulvik	111,2	103,6	113,6	104,3	0,6	136
1234 Granvin	70,6	92,2	73,6	94,0	1,9	404
1235 Voss	87,1	93,8	89,3	94,8	1,0	216
1238 Kvam	92,9	95,4	95,2	96,9	1,5	324
1241 Fusa	91,1	94,6	91,8	95,6	0,9	204
1242 Samnanger	91,6	94,8	94,3	96,6	1,8	382
1243 Os	98,1	97,8	99,9	98,8	1,1	231
1244 Austevoll	106,4	101,5	104,8	100,8	-0,7	-146
1245 Sund	83,2	93,4	86,7	94,7	1,3	273

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1246 Fjell	90,2	94,2	91,5	95,5	1,3	275
1247 Askøy	80,6	93,2	83,5	94,5	1,4	294
1251 Vaksdal	88,0	93,9	90,5	95,1	1,2	251
1252 Modalen	241,4	162,2	242,9	156,0	-6,2	-1 345
1253 Osterøy	77,4	92,8	78,8	94,3	1,4	313
1256 Meland	79,9	93,1	82,9	94,5	1,4	303
1259 Øygarden	77,5	92,9	80,8	94,4	1,5	332
1260 Radøy	75,8	92,7	79,0	94,3	1,6	349
1263 Lindås	90,7	94,4	91,6	95,5	1,1	230
1264 Austrheim	111,5	103,8	114,6	104,7	0,9	199
1265 Fedje	79,8	93,1	83,1	94,5	1,4	308
1266 Masfjorden	106,9	101,7	109,9	102,8	1,1	239
Hordaland	99,6	99,1	99,5	99,1	0,0	3
1401 Flora	86,7	93,8	87,7	94,7	1,0	207
1411 Gulen	84,1	93,5	83,8	94,5	1,0	222
1412 Solund	93,1	95,5	95,5	97,1	1,6	335
1413 Hyllestad	73,9	92,5	76,2	94,2	1,7	359
1416 Høyanger	98,7	98,0	99,6	98,7	0,7	143
1417 Vik	97,2	97,4	97,0	97,7	0,3	63
1418 Balestrand	82,2	93,3	83,1	94,5	1,2	255
1419 Leikanger	85,2	93,6	88,3	94,8	1,1	246
1420 Sogndal	87,4	93,9	89,0	94,8	1,0	207
1421 Aurland	181,6	135,3	166,7	125,5	-9,8	-2 114
1422 Lærdal	119,8	107,5	116,2	105,3	-2,2	-477
1424 Årdal	117,7	106,6	119,6	106,7	0,1	22
1426 Luster	108,6	102,5	108,5	102,2	-0,2	-51
1428 Askvoll	75,4	92,7	78,2	94,3	1,6	348
1429 Fjaler	69,4	92,0	70,8	93,9	1,8	400
1430 Gaular	73,8	92,5	76,6	94,2	1,7	367
1431 Jølster	78,0	92,9	81,1	94,4	1,5	325
1432 Førde	95,4	96,6	95,6	97,1	0,5	113
1433 Naustdal	74,9	92,6	78,4	94,3	1,7	362
1438 Bremanger	100,4	98,8	100,3	99,0	0,2	40
1439 Vågsøy	88,5	94,0	89,3	94,8	0,9	187
1441 Selje	74,3	92,5	76,0	94,2	1,6	350
1443 Eid	78,3	92,9	80,2	94,4	1,4	308
1444 Hornindal	66,1	91,7	68,8	93,8	2,1	448
1445 Gloppen	80,9	93,2	80,0	94,4	1,1	248
1449 Stryn	84,3	93,5	84,8	94,6	1,1	228
Sogn og Fjordane	90,5	96,2	91,2	96,9	0,7	152
1502 Molde	98,5	97,9	99,5	98,6	0,7	149
1503 Kristiansund	87,6	93,9	89,1	94,8	0,9	202
1504 Ålesund	99,1	98,2	98,5	98,3	0,1	13
1511 Vanylven	81,1	93,2	80,6	94,4	1,2	251
1514 Sande	74,0	92,5	76,5	94,2	1,7	361
1515 Herøy	105,7	101,2	104,4	100,6	-0,5	-114

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1516 Ulstein	109,8	103,0	106,6	101,5	-1,5	-326
1517 Hareid	78,4	92,9	80,3	94,4	1,4	307
1519 Volda	78,8	93,0	81,3	94,4	1,4	310
1520 Ørsta	79,1	93,0	79,8	94,3	1,3	287
1523 Ørskog	86,6	93,8	88,7	94,8	1,0	221
1524 Norddal	105,0	100,9	101,9	99,6	-1,3	-273
1525 Stranda	90,2	94,2	90,6	95,1	0,9	193
1526 Stordal	81,1	93,2	82,3	94,5	1,2	270
1528 Sykkylven	97,7	97,6	90,9	95,2	-2,4	-509
1529 Skodje	78,5	93,0	80,6	94,4	1,4	307
1531 Sula	77,0	92,8	77,4	94,2	1,4	305
1532 Giske	78,4	93,0	81,1	94,4	1,5	316
1534 Haram	90,3	94,2	90,6	95,1	0,9	184
1535 Vestnes	81,2	93,2	82,4	94,5	1,2	270
1539 Rauma	88,2	93,9	86,5	94,7	0,7	161
1543 Nesset	89,4	94,1	92,0	95,7	1,6	349
1545 Midsund	87,1	93,8	89,4	94,8	1,0	217
1546 Sandøy	120,4	107,8	108,6	102,3	-5,5	-1 186
1547 Aukra	112,4	104,2	117,4	105,8	1,6	353
1548 Fræna	81,7	93,3	82,0	94,5	1,2	254
1551 Eide	80,5	93,2	82,0	94,5	1,3	280
1554 Averøy	82,8	93,4	85,0	94,6	1,2	263
1556 Frei	77,0	92,8	80,8	94,4	1,6	342
1557 Gjemnes	77,0	92,8	80,4	94,4	1,6	338
1560 Tingvoll	73,1	92,4	75,6	94,1	1,7	371
1563 Sunndal	100,8	99,0	99,4	98,6	-0,3	-75
1566 Surnadal	77,2	92,8	76,8	94,2	1,4	296
1567 Rindal	78,3	92,9	80,7	94,4	1,4	312
1571 Halså	73,2	92,4	74,8	94,1	1,7	360
1573 Smøla	91,4	94,7	95,4	97,0	2,3	494
1576 Aure	77,2	92,8	79,3	94,3	1,5	323
Møre og Romsdal	89,8	95,7	90,2	96,4	0,7	143
1601 Trondheim	98,8	98,1	98,3	98,2	0,1	25
1612 Hemne	74,0	92,5	75,2	94,1	1,6	348
1613 Snillfjord	73,6	92,5	77,3	94,2	1,8	379
1617 Hitra	70,2	92,1	72,5	94,0	1,9	401
1620 Frøya	69,3	92,0	71,5	93,9	1,9	408
1621 Ørland	79,4	93,1	81,0	94,4	1,3	292
1622 Agdenes	76,0	92,7	79,0	94,3	1,6	345
1624 Rissa	68,5	92,0	70,6	93,9	1,9	416
1627 Bjugn	67,0	91,8	69,3	93,8	2,0	434
1630 Åfjord	68,3	91,9	70,1	93,9	1,9	416
1632 Roan	64,0	91,5	67,1	93,7	2,2	476
1633 Osen	69,1	92,0	71,2	93,9	1,9	410
1634 Oppdal	89,5	94,1	91,1	95,3	1,2	269
1635 Rennebu	81,3	93,2	84,0	94,6	1,3	284
1636 Meldal	72,0	92,3	74,4	94,1	1,8	381

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1638 Orkdal	79,9	93,1	81,9	94,4	1,3	292
1640 Røros	83,0	93,4	84,7	94,6	1,2	255
1644 Holtålen	67,9	91,9	70,5	93,9	2,0	429
1648 Midtre Gauldal	70,7	92,2	72,5	94,0	1,8	389
1653 Melhus	76,9	92,8	79,6	94,3	1,5	331
1657 Skaun	79,7	93,1	83,4	94,5	1,4	313
1662 Klæbu	83,0	93,4	86,6	94,7	1,3	276
1663 Malvik	83,1	93,4	86,7	94,7	1,3	274
1664 Selbu	77,5	92,9	79,8	94,3	1,5	321
1665 Tydal	160,3	125,7	154,7	120,7	-5,0	-1 079
Sør-Trøndelag	89,8	95,9	90,5	96,6	0,7	151
1702 Steinkjer	74,3	92,5	75,7	94,1	1,6	347
1703 Namsos	75,9	92,7	77,7	94,2	1,5	334
1711 Meråker	80,1	93,1	81,0	94,4	1,3	279
1714 Stjørdal	80,6	93,2	82,3	94,5	1,3	281
1717 Frostå	66,5	91,8	68,9	93,8	2,0	441
1718 Leksvik	70,7	92,2	71,8	93,9	1,8	381
1719 Levanger	76,5	92,8	78,0	94,3	1,5	324
1721 Verdal	71,2	92,2	72,7	94,0	1,8	381
1723 Mosvik	66,0	91,7	68,0	93,8	2,0	443
1724 Verran	68,2	91,9	70,4	93,9	1,9	421
1725 Namdalseid	62,2	91,3	64,5	93,6	2,2	486
1729 Inderøy	70,9	92,2	73,8	94,0	1,8	399
1736 Snåsa	66,8	91,8	69,5	93,8	2,0	442
1738 Lierne	70,5	92,2	72,1	94,0	1,8	389
1739 Røyrvik	110,5	103,3	114,4	104,6	1,3	279
1740 Namsskogan	110,1	103,1	111,6	103,5	0,4	76
1742 Grong	86,7	93,8	88,0	94,8	1,0	211
1743 Høylandet	65,1	91,6	67,7	93,7	2,1	458
1744 Overhalla	71,9	92,3	74,0	94,1	1,8	380
1748 Fosnes	62,8	91,4	65,9	93,7	2,3	490
1749 Flatanger	64,5	91,6	67,2	93,7	2,2	466
1750 Vikna	73,9	92,5	76,1	94,2	1,7	360
1751 Nærøy	63,9	91,5	66,2	93,7	2,2	467
1755 Leka	65,3	91,6	68,4	93,8	2,1	463
Nord-Trøndelag	74,4	92,6	76,2	94,3	1,6	351
1804 Bodø	92,9	95,4	94,6	96,7	1,3	278
1805 Narvik	88,9	94,0	90,8	95,2	1,2	252
1811 Bindal	71,7	92,3	74,1	94,1	1,8	386
1812 Sømna	60,7	91,2	63,6	93,5	2,4	510
1813 Brønnøy	73,7	92,5	75,0	94,1	1,6	350
1815 Vega	62,2	91,3	65,3	93,6	2,3	496
1816 Vevelstad	59,3	91,0	62,3	93,5	2,4	526
1818 Herøy	70,0	92,1	72,4	94,0	1,9	404
1820 Alstahaug	73,2	92,4	75,1	94,1	1,7	363
1822 Leirfjord	58,8	91,0	61,1	93,4	2,4	525

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1824 Vefsn	85,7	93,7	82,3	94,5	0,8	171
1825 Grane	70,8	92,2	73,8	94,0	1,9	401
1826 Hattfjelldal	64,3	91,5	66,9	93,7	2,2	468
1827 Dønna	59,1	91,0	61,8	93,4	2,4	526
1828 Nesna	64,4	91,6	66,4	93,7	2,1	459
1832 Hemnes	97,4	97,4	96,3	97,4	-0,1	-16
1833 Rana	80,4	93,2	81,5	94,4	1,3	276
1834 Lurøy	68,1	91,9	69,9	93,8	1,9	417
1835 Træna	86,9	93,8	90,6	95,1	1,3	282
1836 Rødøy	63,3	91,4	65,1	93,6	2,2	469
1837 Meløy	95,2	96,5	96,5	97,5	1,0	221
1838 Gildeskål	73,3	92,4	74,7	94,1	1,6	356
1839 Beiarn	83,8	93,5	86,2	94,7	1,2	254
1840 Saltdal	73,6	92,5	75,5	94,1	1,7	360
1841 Fauske	81,6	93,3	82,2	94,5	1,2	259
1845 Sørfold	107,3	101,9	102,7	99,9	-2,0	-422
1848 Steigen	60,8	91,2	63,2	93,5	2,3	503
1849 Hamarøy	84,1	93,5	85,0	94,6	1,1	234
1850 Tysfjord	75,9	92,7	77,2	94,2	1,5	328
1851 Lødingen	76,8	92,8	79,5	94,3	1,5	333
1852 Tjeldsund	69,2	92,0	72,8	94,0	2,0	425
1853 Evenes	71,5	92,3	72,1	94,0	1,7	366
1854 Ballangen	63,8	91,5	66,2	93,7	2,2	470
1856 Røst	84,7	93,6	85,3	94,6	1,0	224
1857 Værøy	91,9	95,0	92,6	95,9	0,9	194
1859 Flakstad	79,9	93,1	82,9	94,5	1,4	302
1860 Vestvågøy	70,7	92,2	72,6	94,0	1,8	390
1865 Vågan	74,6	92,6	76,2	94,2	1,6	345
1866 Hadsel	70,2	92,1	72,8	94,0	1,9	403
1867 Bø	59,6	91,1	62,2	93,5	2,4	518
1868 Øksnes	71,2	92,2	73,1	94,0	1,8	384
1870 Sortland	76,3	92,7	76,6	94,2	1,4	312
1871 Andøy	76,6	92,8	79,2	94,3	1,5	334
1874 Moskenes	74,8	92,6	78,0	94,3	1,7	361
Nordland	80,6	93,5	81,9	94,9	1,4	304
1901 Harstad	82,2	93,3	84,1	94,6	1,2	265
1902 Tromsø	93,4	95,6	95,1	96,9	1,3	275
1911 Kvæfjord	67,1	91,8	70,2	93,9	2,0	441
1913 Skånland	72,3	92,3	74,8	94,1	1,8	380
1915 Bjarkøy	64,9	91,6	68,1	93,8	2,2	467
1917 Ibestad	71,7	92,3	73,8	94,0	1,8	381
1919 Gratangen	57,2	90,8	59,7	93,3	2,5	542
1920 Lavangen	59,2	91,0	61,4	93,4	2,4	518
1922 Bardu	100,7	98,9	103,4	100,2	1,3	277
1923 Salangen	68,9	92,0	71,9	94,0	2,0	423
1924 Målselv	86,7	93,8	88,9	94,8	1,0	220
1925 Sørreisa	73,7	92,5	75,8	94,1	1,7	359

Vedlegg 4: Samlet effekt av avvikling av kommunal selskapsskatt og økt inntektsutjevning

Kommune	Skatt før utjevning med selskapsskatt	Skatt etter utjevning med selskapsskatt	Skatt før utjevning reversert selskapsskatt	Skatt etter utjevning reversert selskapsskatt	Differanse skatt etter utjevning	Differanse skatt etter utjevning
	(prosent)	55% utjevning (prosent)	(prosent)	60% utjevning (prosent)	(prosent)	(kr per innb.)
	1	2	3	4	5	6
1926 Dyrøy	58,2	90,9	60,5	93,4	2,5	531
1927 Tranøy	61,5	91,3	64,3	93,6	2,3	499
1928 Torsken	65,9	91,7	68,9	93,8	2,1	454
1929 Berg	73,4	92,5	76,6	94,2	1,7	375
1931 Lenvik	73,7	92,5	75,2	94,1	1,6	352
1933 Balsfjord	64,5	91,6	66,4	93,7	2,1	458
1936 Karlsøy	64,1	91,5	66,9	93,7	2,2	472
1938 Lyngen	66,6	91,8	69,5	93,8	2,1	444
1939 Storfjord	76,5	92,8	78,3	94,3	1,5	327
1940 Kåfjord	60,3	91,1	62,8	93,5	2,4	509
1941 Skjervøy	65,1	91,6	68,0	93,8	2,1	462
1942 Nordreisa	68,2	91,9	70,3	93,9	1,9	420
1943 Kvænanen	70,5	92,2	71,4	93,9	1,8	382
Troms	82,4	93,9	84,4	95,4	1,5	324
2002 Vardø	70,0	92,1	73,1	94,0	1,9	412
2003 Vadsø	81,9	93,3	84,5	94,6	1,3	277
2004 Hammerfest	120,8	108,0	125,1	108,9	0,9	205
2011 Kautokeino	55,9	90,7	58,3	93,3	2,6	555
2012 Alta	77,6	92,9	78,2	94,3	1,4	302
2014 Loppa	63,9	91,5	66,6	93,7	2,2	471
2015 Hasvik	74,5	92,6	78,0	94,3	1,7	367
2017 Kvalsund	72,1	92,3	75,2	94,1	1,8	388
2018 Måsøy	74,0	92,5	75,9	94,1	1,6	354
2019 Nordkapp	74,3	92,5	77,5	94,2	1,7	367
2020 Porsanger	75,1	92,6	77,8	94,2	1,6	351
2021 Karasjok	59,9	91,1	62,4	93,5	2,4	513
2022 Lebesby	70,3	92,1	72,4	94,0	1,8	398
2023 Gamvik	69,9	92,1	72,9	94,0	1,9	411
2024 Berlevåg	70,5	92,2	73,7	94,0	1,9	407
2025 Tana	72,2	92,3	73,5	94,0	1,7	368
2027 Nesseby	66,0	91,7	69,2	93,8	2,1	455
2028 Båtsfjord	72,6	92,4	75,3	94,1	1,8	379
2030 Sør-Varanger	81,0	93,2	83,6	94,5	1,3	286
Finnmark	80,5	94,5	82,9	96,1	1,5	331
Hele landet	100,0	100,0	100,0	100,0	0,0	0

Vedlegg 5 Distriktpolitisk tilskudd

Beregningene i vedlegg 5 viser omfordelingseffekten av å innføre et nytt distriktpolitisk tilskudd. Tallgrunnlaget som er benyttet for å beregne tilskuddet er regionaltilskudd og Nord-Norgetilskudd i 2006, gjennomsnittlig skatteprosent i perioden 2003 til 2005, soneinndeling og indeksverdier innenfor det distriktpolitiske virkeområdet per 1. januar 2007 og innbyggertall per 1. januar 2005.

Fordelingsvirkningene i kroner per innbygger er beregnet med innbyggertall fra 1. januar.

Kolonne 1

Kolonne 1 viser innbyggertall per 1. januar 2005 som ligger til grunn for beregningen av nytt distriktpolitisk tilskudd.

Kolonne 2

Kolonne 2 viser den kommunevise fordelingen av regionaltilskuddet i 2006 (1 000 kroner).

Kolonne 3

Kolonne 3 viser den kommunevise fordelingen av Nord-Norgetilskuddet i 2006 (1 000 kroner).

Kolonne 4

Kolonne 4 viser den kommunevise fordelingen av regionaltilskuddet og Nord-Norgetilskuddet samlet (1 000 kroner).

Kolonne 5

Kolonne 5 viser soneinndeling i det distriktpolitiske virkeområdet per 1. januar 2007.

Kolonne 6

Kolonne 6 viser kommunevis distriktsindeks per 1. januar 2007.

Kolonne 7

Kolonne 7 viser gjennomsnittlig skatteprosent i årene 2003 til 2005.

Kolonne 8

Kolonne 8 viser sats for distriktpolitisk tilskudd, fordelt per innbygger i den enkelte kommune (kroner per innbygger). I utvalgets forslag til modell for distriktpolitisk tilskudd foreslås det å fordele 50 prosent av tilskuddet per kommune og 50 prosent av tilskuddet per innbygger. Kolonnen viser satsen for den enkelte kommune som fordeles per innbygger.

Kolonne 9

Kolonne 9 viser sats for distriktpolitisk tilskudd, fordelt per kommune (1 000 kroner). I utvalgets forslag til modell for distriktpolitisk tilskudd foreslås det å fordele 50 prosent av tilskuddet per kommune og 50 prosent av tilskuddet per innbygger. Kolonnen viser satsen for den enkelte kommune som fordeles per kommune.

Kolonne 10

Kolonne 10 viser en kommunevis fordeling av distriktpolitisk tilskudd per kommune (1 000 kroner).

Kolonne 11

Kolonne 11 viser innbyggertall per 1. januar 2006 som ligger til grunn for beregninger av gevinst/tap ved innføringen av utvalgets forslag til distriktpolitisk tilskudd.

Kolonne 12

Kolonne 12 viser gevinst/tap ved innføring av utvalgets forslag til distriktpolitisk tilskudd i 2006 (1 000 kroner).

Kolonne 13

Kolonne 13 viser gevinst/tap ved innføring av utvalgets forslag til distriktpolitisk tilskudd i 2006 (kroner per innbygger).

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
0101 Halden	27 582	0	0	0	1	57	84,2
0104 Moss	28 040	0	0	0	1	80	91,7
0105 Sarpsborg	49 753	0	0	0	1	71	84,9
0106 Fredrikstad	70 418	0	0	0	1	77	89,4
0111 Hvaler	3 773	0	0	0	1	72	99,4
0118 Aremark	1 425	4 911	0	4 911	3	42	83,6
0119 Marker	3 439	0	0	0	3	52	82,8
0121 Rømskog	667	4 911	0	4 911	3	44	85,9
0122 Trøgstad	4 962	0	0	0	1	64	90,1
0123 Spydeberg	4 798	0	0	0	1	78	103,6
0124 Askim	14 089	0	0	0	1	75	97,7
0125 Eidsberg	10 203	0	0	0	1	73	89,1
0127 Skiptvet	3 355	0	0	0	1	70	86,5
0128 Rakkestad	7 284	0	0	0	1	63	86,7
0135 Råde	6 465	0	0	0	1	80	93,7
0136 Rygge	13 712	0	0	0	1	86	93,1
0137 Våler	4 020	0	0	0	1	69	89,7
0138 Hobøl	4 557	0	0	0	1	86	93,5
Østfold	258 542	9 822	0	9 822	0	0	90,3
0211 Vestby	12 990	0	0	0	1	94	100,3
0213 Ski	26 800	0	0	0	1	96	111,1
0214 Ås	14 472	0	0	0	1	93	103,1
0215 Frogn	13 358	0	0	0	1	95	114,5
0216 Nesodden	16 231	0	0	0	1	95	100,8
0217 Oppegård	23 586	0	0	0	1	92	124,0
0219 Bærum	104 690	0	0	0	1	92	146,4
0220 Asker	50 858	0	0	0	1	94	136,2
0221 Aurskog-Høland	13 275	0	0	0	1	67	84,3
0226 Sørum	12 925	0	0	0	1	92	105,0
0227 Fet	9 567	0	0	0	1	88	104,8
0228 Rælingen	14 797	0	0	0	1	87	104,4
0229 Enebakk	9 297	0	0	0	1	89	94,2
0230 Lørenskog	30 675	0	0	0	1	95	116,8
0231 Skedsmo	42 094	0	0	0	1	95	112,8
0233 Nittedal	19 578	0	0	0	1	96	110,1
0234 Gjerdrum	5 064	0	0	0	1	93	106,4
0235 Ullensaker	24 556	0	0	0	1	89	104,8
0236 Nes	18 025	0	0	0	1	76	90,0
0237 Eidsvoll	18 637	0	0	0	1	71	90,4
0238 Nannestad	10 141	0	0	0	1	81	92,5
0239 Hurdal	2 602	4 911	0	4 911	1	56	82,0
Akershus	494 218	4 911	0	4 911	0	0	106,1
0301 Oslo	529 846	0	0	0	1	86	133,2
0402 Kongsvinger	17 279	0	0	0	3	49	85,4
0403 Hamar	27 439	0	0	0	1	69	98,0
0412 Ringsaker	31 824	0	0	0	1	53	81,0
0415 Løten	7 271	0	0	0	1	51	76,6
0417 Stange	18 427	0	0	0	1	59	82,1
0418 Nord-Odal	5 073	0	0	0	2	46	76,4

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
0101 Halden	0	0	0	27 722	0	0
0104 Moss	0	0	0	28 182	0	0
0105 Sarpsborg	0	0	0	50 115	0	0
0106 Fredrikstad	0	0	0	70 791	0	0
0111 Hvaler	0	0	0	3 821	0	0
0118 Aremark	226	961	1 283	1 456	-3 628	-2 492
0119 Marker	0	0	0	3 505	0	0
0121 Rømskog	226	961	1 112	670	-3 799	-5 671
0122 Trøgstad	0	0	0	5 013	0	0
0123 Spydeberg	0	0	0	4 856	0	0
0124 Askim	0	0	0	14 184	0	0
0125 Eidsberg	0	0	0	10 267	0	0
0127 Skiptvet	0	0	0	3 400	0	0
0128 Rakkestad	0	0	0	7 366	0	0
0135 Råde	0	0	0	6 544	0	0
0136 Rygge	0	0	0	13 862	0	0
0137 Våler	0	0	0	4 071	0	0
0138 Hobøl	0	0	0	4 564	0	0
Østfold	0	0	2 394	260 389	-7 428	-29
0211 Vestby	0	0	0	13 159	0	0
0213 Ski	0	0	0	27 010	0	0
0214 Ås	0	0	0	14 530	0	0
0215 Frogn	0	0	0	13 585	0	0
0216 Nesodden	0	0	0	16 541	0	0
0217 Oppegård	0	0	0	23 897	0	0
0219 Bærum	0	0	0	105 928	0	0
0220 Asker	0	0	0	51 484	0	0
0221 Aurskog-Høland	0	0	0	13 379	0	0
0226 Sørum	0	0	0	13 367	0	0
0227 Fet	0	0	0	9 734	0	0
0228 Rælingen	0	0	0	14 857	0	0
0229 Enebakk	0	0	0	9 442	0	0
0230 Lørenskog	0	0	0	30 929	0	0
0231 Skedsmo	0	0	0	43 201	0	0
0233 Nittedal	0	0	0	19 722	0	0
0234 Gjerdrum	0	0	0	5 214	0	0
0235 Ullensaker	0	0	0	25 269	0	0
0236 Nes	0	0	0	18 022	0	0
0237 Eidsvoll	0	0	0	18 923	0	0
0238 Nannestad	0	0	0	10 321	0	0
0239 Hurdal	0	0	0	2 611	-4 911	-1 881
Akershus	0	0	0	432 841	-4 911	-10
0301 Oslo	0	0	0	538 411	0	0
0402 Kongsvinger	0	0	0	17 224	0	0
0403 Hamar	0	0	0	27 593	0	0
0412 Ringsaker	0	0	0	31 923	0	0
0415 Løten	0	0	0	7 290	0	0
0417 Stange	0	0	0	18 591	0	0
0418 Nord-Odal	0	0	0	5 051	0	0

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
0419 Sør-Odal	7 623	0	0	0	1	59	84,2
0420 Eidskog	6 499	0	0	0	3	41	72,5
0423 Grue	5 275	0	0	0	3	33	79,2
0425 Åsnes	7 779	0	0	0	3	29	78,7
0426 Våler	3 924	0	0	0	3	29	80,9
0427 Elverum	18 844	0	0	0	1	60	86,8
0428 Trysil	6 882	0	0	0	4	24	85,4
0429 Åmot	4 398	0	0	0	4	42	88,1
0430 Stor-Elvdal	2 832	4 911	0	4 911	4	10	81,7
0432 Rendalen	2 105	4 911	0	4 911	4	12	86,2
0434 Engerdal	1 499	4 911	0	4 911	4	19	67,6
0436 Tolga	1 778	4 911	0	4 911	4	27	63,9
0437 Tynset	5 405	0	0	0	4	41	86,8
0438 Alvdal	2 416	4 911	0	4 911	4	37	86,6
0439 Folldal	1 717	4 911	0	4 911	4	16	73,9
0441 Os	2 087	4 911	0	4 911	4	34	67,9
Hedmark	188 376	34 377	0	34 377	0	0	80,5
0501 Lillehammer	25 075	0	0	0	1	64	97,5
0502 Gjøvik	27 648	0	0	0	1	61	88,4
0511 Dovre	2 875	4 911	0	4 911	4	22	77,4
0512 Lesja	2 184	4 911	0	4 911	4	20	78,2
0513 Skjåk	2 394	4 911	0	4 911	4	23	86,9
0514 Lom	2 467	4 911	0	4 911	4	28	82,4
0515 Vågå	3 773	0	0	0	4	22	77,8
0516 Nord-Fron	5 896	0	0	0	4	35	97,3
0517 Sel	6 059	0	0	0	4	29	73,4
0519 Sør-Fron	3 271	0	0	0	4	29	88,5
0520 Ringeby	4 586	0	0	0	4	41	87,1
0521 Øyer	4 840	0	0	0	2	56	89,7
0522 Gausdal	6 175	0	0	0	3	43	80,6
0528 Østre Toten	14 604	0	0	0	1	57	80,8
0529 Vestre Toten	12 546	0	0	0	1	54	86,6
0532 Jevnaker	6 335	0	0	0	1	64	85,1
0533 Lunner	8 505	0	0	0	1	70	89,3
0534 Gran	13 010	0	0	0	1	61	84,4
0536 Søndre Land	6 008	0	0	0	3	36	71,9
0538 Nordre Land	6 847	0	0	0	3	38	80,8
0540 Sør-Aurdal	3 265	0	0	0	3	23	84,6
0541 Etnedal	1 397	4 911	0	4 911	3	22	76,5
0542 Nord-Aurdal	6 442	0	0	0	3	48	96,1
0543 Vestre Slidre	2 245	4 911	0	4 911	3	31	91,3
0544 Øystre Slidre	3 114	1 964	0	1 964	3	47	97,1
0545 Vang	1 613	4 911	0	4 911	3	20	101,1
Oppland	183 174	36 341	0	36 341	0	0	85,8
0602 Drammen	57 148	0	0	0	1	78	101,5
0604 Kongsberg	23 244	0	0	0	1	75	113,5
0605 Ringerike	28 079	0	0	0	1	60	97,2
0612 Hole	5 229	0	0	0	1	79	133,4
0615 Flå	1 014	4 911	0	4 911	3	19	92,4
0616 Nes	3 485	0	0	0	3	53	103,2
0617 Gol	4 375	0	0	0	3	55	109,5
0618 Hemsedal	1 909	0	0	0	3	60	133,6

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
0419 Sør-Odal	0	0	0	7 675	0	0
0420 Eidskog	338	1 442	3 641	6 453	3 641	564
0423 Grue	564	2 403	5 377	5 218	5 377	1 031
0425 Åsnes	564	2 403	6 789	7 714	6 789	880
0426 Våler	564	2 403	4 616	3 906	4 616	1 182
0427 Elverum	0	0	0	18 992	0	0
0428 Trysil	752	3 204	8 378	6 845	8 378	1 224
0429 Åmot	752	3 204	6 511	4 348	6 511	1 497
0430 Stor-Elvdal	752	3 204	5 333	2 797	422	151
0432 Rendalen	752	3 204	4 786	2 082	-125	-60
0434 Engerdal	752	3 204	4 331	1 497	-580	-388
0436 Tolga	752	3 204	4 541	1 755	-370	-211
0437 Tynset	752	3 204	7 268	5 368	7 268	1 354
0438 Alvdal	752	3 204	5 020	2 392	109	46
0439 Folldal	752	3 204	4 495	1 722	-416	-242
0441 Os	752	3 204	4 773	2 075	-138	-67
Hedmark	0	0	75 858	188 511	41 481	220
0501 Lillehammer	0	0	0	25 314	0	0
0502 Gjøvik	0	0	0	27 819	0	0
0511 Dovre	752	3 204	5 365	2 826	454	161
0512 Lesja	752	3 204	4 846	2 172	-65	-30
0513 Skjåk	752	3 204	5 004	2 376	93	39
0514 Lom	752	3 204	5 059	2 455	148	60
0515 Vågå	752	3 204	6 041	3 766	6 041	1 604
0516 Nord-Fron	752	3 204	7 637	5 843	7 637	1 307
0517 Sel	752	3 204	7 759	6 083	7 759	1 276
0519 Sør-Fron	752	3 204	5 663	3 231	5 663	1 753
0520 Ringebu	752	3 204	6 652	4 566	6 652	1 457
0521 Øyer	0	0	0	4 854	0	0
0522 Gausdal	226	961	2 354	6 202	2 354	380
0528 Østre Toten	0	0	0	14 453	0	0
0529 Vestre Toten	0	0	0	12 599	0	0
0532 Jevnaker	0	0	0	6 312	0	0
0533 Lunner	0	0	0	8 518	0	0
0534 Gran	0	0	0	13 066	0	0
0536 Søndre Land	451	1 922	4 633	5 977	4 633	775
0538 Nordre Land	451	1 922	5 011	6 737	5 011	744
0540 Sør-Aurdal	564	2 403	4 244	3 243	4 244	1 309
0541 Etnedal	564	2 403	3 191	1 389	-1 720	-1 239
0542 Nord-Aurdal	0	0	0	6 425	0	0
0543 Vestre Slidre	564	2 403	3 669	2 217	-1 242	-560
0544 Øystre Slidre	0	0	0	3 137	-1 964	-626
0545 Vang	564	2 403	3 312	1 624	-1 599	-984
Oppland	0	0	80 439	183 204	44 098	241
0602 Drammen	0	0	0	57 759	0	0
0604 Kongsberg	0	0	0	23 315	0	0
0605 Ringerike	0	0	0	28 197	0	0
0612 Hole	0	0	0	5 307	0	0
0615 Flå	564	2 403	2 975	998	-1 936	-1 940
0616 Nes	0	0	0	3 524	0	0
0617 Gol	0	0	0	4 404	0	0
0618 Hemsedal	0	0	0	1 947	0	0

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
0619 Ål	4 670	0	0	0	3	41	105,1
0620 Hol	4 557	0	0	0	3	43	141,9
0621 Sigdal	3 537	0	0	0	3	38	100,8
0622 Krødsherad	2 151	4 911	0	4 911	3	49	96,2
0623 Modum	12 541	0	0	0	1	60	93,3
0624 Øvre Eiker	15 633	0	0	0	1	66	91,8
0625 Nedre Eiker	21 522	0	0	0	1	84	87,7
0626 Lier	21 725	0	0	0	1	87	107,7
0627 Røyken	17 280	0	0	0	1	96	104,3
0628 Hurum	8 799	0	0	0	1	79	92,9
0631 Flesberg	2 517	4 911	0	4 911	3	53	94,9
0632 Rollag	1 441	4 911	0	4 911	3	41	98,7
0633 Nore og Uvdal	2 635	0	0	0	4	24	129,5
Buskerud	243 491	19 644	0	19 644	0	0	106,1
0701 Horten	24 768	0	0	0	1	74	90,6
0702 Holmestrand	9 604	0	0	0	1	74	90,0
0704 Tønsberg	36 452	0	0	0	1	84	102,5
0706 Sandefjord	41 289	0	0	0	1	82	93,2
0709 Larvik	41 142	0	0	0	1	70	90,8
0711 Svelvik	6 441	0	0	0	1	73	92,7
0713 Sande	7 690	0	0	0	1	76	91,4
0714 Hof	3 048	3 929	0	3 929	1	69	81,6
0716 Re	8 182	0	0	0	1	77	86,3
0719 Andebu	5 083	0	0	0	1	73	83,1
0720 Stokke	10 014	0	0	0	1	82	90,5
0722 Nøtterøy	20 022	0	0	0	1	79	99,4
0723 Tjøme	4 582	0	0	0	1	80	95,2
0728 Lardal	2 419	4 911	0	4 911	1	51	81,5
Vestfold	220 736	8 840	0	33 395	0	0	90,6
0805 Porsgrunn	33 407	0	0	0	1	68	95,0
0806 Skien	50 676	0	0	0	1	66	90,6
0807 Notodden	12 359	0	0	0	3	51	91,0
0811 Siljan	2 372	4 911	0	4 911	1	61	88,1
0814 Bamble	14 154	0	0	0	1	60	91,8
0815 Kragerø	10 529	0	0	0	3	44	82,8
0817 Drangedal	4 143	0	0	0	3	34	74,7
0819 Nome	6 565	0	0	0	3	46	88,4
0821 Bø	5 249	0	0	0	3	55	84,0
0822 Sauherad	4 323	0	0	0	3	43	76,1
0826 Tinn	6 380	0	0	0	4	28	124,7
0827 Hjørtedal	1 633	4 911	0	4 911	3	42	102,5
0828 Seljord	2 919	4 911	0	4 911	4	35	93,0
0829 Kviteseid	2 598	4 911	0	4 911	4	29	83,2
0830 Nissedal	1 408	4 911	0	4 911	4	25	102,9
0831 Fyresdal	1 353	4 911	0	4 911	4	28	98,4
0833 Tokke	2 463	0	0	0	4	28	132,3
0834 Vinje	3 758	0	0	0	4	32	135,8
Telemark	166 289	29 466	0	29 466	0	0	96,4
0901 Risør	6 909	0	0	0	3	41	78,6
0904 Grimstad	18 885	0	0	0	1	71	87,7

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktpol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktpolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktpolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
0619 Ål	338	1 442	3 022	4 662	3 022	648
0620 Hol	0	0	0	4 500	0	0
0621 Sigdal	451	1 922	3 518	3 501	3 518	1 005
0622 Krødsherad	0	0	0	2 127	-4 911	-2 309
0623 Modum	0	0	0	12 585	0	0
0624 Øvre Eiker	0	0	0	15 825	0	0
0625 Nedre Eiker	0	0	0	21 653	0	0
0626 Lier	0	0	0	21 874	0	0
0627 Røyken	0	0	0	17 594	0	0
0628 Hurum	0	0	0	8 913	0	0
0631 Flesberg	0	0	0	2 529	-4 911	-1 942
0632 Rollag	338	1 442	1 929	1 414	-2 982	-2 109
0633 Nore og Uvdal	0	0	0	2 597	0	0
Buskerud	0	0	11 444	245 225	-8 200	-33
0701 Horten	0	0	0	24 871	0	0
0702 Holmestrand	0	0	0	9 654	0	0
0704 Tønsberg	0	0	0	36 919	0	0
0706 Sandefjord	0	0	0	41 555	0	0
0709 Larvik	0	0	0	41 211	0	0
0711 Svelvik	0	0	0	6 465	0	0
0713 Sande	0	0	0	7 740	0	0
0714 Hof	0	0	0	3 079	-3 929	-1 276
0716 Re	0	0	0	8 243	0	0
0719 Andebu	0	0	0	5 147	0	0
0720 Stokke	0	0	0	10 127	0	0
0722 Nøtterøy	0	0	0	20 082	0	0
0723 Tjøme	0	0	0	4 566	0	0
0728 Lardal	0	0	0	2 445	-4 911	-2 009
Vestfold	0	0	0	222 104	-8 840	-40
0805 Porsgrunn	0	0	0	33 550	0	0
0806 Skien	0	0	0	50 761	0	0
0807 Notodden	0	0	0	12 314	0	0
0811 Siljan	0	0	0	2 362	-4 911	-2 079
0814 Bamble	0	0	0	14 104	0	0
0815 Kragerø	226	961	3 336	10 477	3 336	318
0817 Drangedal	564	2 403	4 739	4 163	4 739	1 138
0819 Nome	113	481	1 221	6 571	1 221	186
0821 Bø	0	0	0	5 307	0	0
0822 Sauherad	226	961	1 936	4 291	1 936	451
0826 Tinn	0	0	0	6 247	0	0
0827 Hjørtedal	226	961	1 329	1 619	-3 582	-2 212
0828 Seljord	752	3 204	5 398	2 912	487	167
0829 Kviteseid	752	3 204	5 157	2 575	246	96
0830 Nissedal	752	3 204	4 262	1 407	-649	-461
0831 Fyresdal	752	3 204	4 221	1 369	-690	-504
0833 Tokke	0	0	0	2 417	0	0
0834 Vinje	0	0	0	3 694	0	0
Telemark	0	0	31 601	166 140	2 135	13
0901 Risør	338	1 442	3 779	6 863	3 779	551
0904 Grimstad	0	0	0	19 224	0	0

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
0906 Arendal	39 676	0	0	0	1	62	90,4
0911 Gjerstad	2 500	4 911	0	4 911	3	37	70,9
0912 Vegårshei	1 854	4 911	0	4 911	3	45	71,8
0914 Tvedestrand	5 889	0	0	0	3	49	83,9
0919 Froland	4 672	0	0	0	2	53	83,6
0926 Lillesand	9 043	0	0	0	1	70	93,4
0928 Birkenes	4 340	0	0	0	2	53	77,3
0929 Åmli	1 801	4 911	0	4 911	4	17	85,2
0935 Iveland	1 154	4 911	0	4 911	2	55	92,1
0937 Evje og Hornnes	3 305	0	0	0	3	44	85,6
0938 Bygland	1 327	4 911	0	4 911	3	25	90,4
0940 Valle	1 384	0	0	0	3	21	134,8
0941 Bykle	857	0	0	0	3	48	341,5
Aust-Agder	103 596	24 555	0	24 555	0	0	104,5
1001 Kristiansand	76 066	0	0	0	1	81	96,4
1002 Mandal	14 010	0	0	0	1	62	84,0
1003 Farsund	9 479	0	0	0	3	50	89,2
1004 Flekkefjord	8 878	0	0	0	3	44	91,7
1014 Vennesla	12 427	0	0	0	1	57	79,3
1017 Songdalen	5 556	0	0	0	1	61	76,9
1018 Søgne	9 547	0	0	0	1	77	89,1
1021 Marnardal	2 167	4 911	0	4 911	3	38	82,1
1026 Åseral	907	0	0	0	3	43	166,5
1027 Audnedal	1 575	4 911	0	4 911	3	47	81,7
1029 Lindesnes	4 484	0	0	0	2	55	85,9
1032 Lyngdal	7 244	0	0	0	2	57	83,3
1034 Hægebostad	1 594	4 911	0	4 911	3	34	81,6
1037 Kvinesdal	5 582	0	0	0	3	37	104,4
1046 Sirdal	1 760	0	0	0	3	42	209,4
Vest-Agder	161 276	14 733	0	14 733	0	0	100,1
1101 Eigersund	13 408	0	0	0	1	59	93,6
1102 Sandnes	57 618	0	0	0	1	91	103,0
1103 Stavanger	113 991	0	0	0	1	82	121,4
1106 Haugesund	31 530	0	0	0	1	75	96,3
1111 Sokndal	3 309	0	0	0	3	28	85,1
1112 Lund	3 129	1 964	0	1 964	3	54	82,7
1114 Bjerkreim	2 463	4 911	0	4 911	1	58	86,7
1119 Hå	14 784	0	0	0	1	79	90,7
1120 Klepp	14 536	0	0	0	1	92	97,6
1121 Time	14 461	0	0	0	1	90	96,9
1122 Gjesdal	9 273	0	0	0	1	74	91,2
1124 Sola	19 832	0	0	0	1	91	119,5
1127 Randaberg	9 099	0	0	0	1	82	108,7
1129 Forsand	1 102	0	0	0	2	58	179,6
1130 Strand	10 441	0	0	0	1	71	86,5
1133 Hjelmeland	2 736	0	0	0	3	41	128,3
1134 Suldal	3 901	0	0	0	3	30	147,5
1135 Sauda	4 819	0	0	0	4	26	99,2
1141 Finnøy	2 772	4 911	0	4 911	3	52	82,0
1142 Rennesøy	3 350	0	0	0	1	78	94,6
1144 Kvitsøy	511	4 911	0	4 911	3	49	85,2
1145 Bokn	769	4 911	0	4 911	2	47	87,8

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
0906 Arendal	0	0	0	39 826	0	0
0911 Gjerstad	451	1 922	3 050	2 506	-1 861	-743
0912 Vegårshei	113	481	690	1 849	-4 221	-2 283
0914 Tvedestrand	0	0	0	5 838	0	0
0919 Froland	0	0	0	4 764	0	0
0926 Lillesand	0	0	0	9 030	0	0
0928 Birkenes	0	0	0	4 387	0	0
0929 Åmli	752	3 204	4 558	1 785	-353	-198
0935 Iveland	0	0	0	1 170	-4 911	-4 197
0937 Evje og Hornnes	226	961	1 707	3 324	1 707	513
0938 Bygland	564	2 403	3 151	1 296	-1 760	-1 358
0940 Valle	0	0	0	1 348	0	0
0941 Bykle	0	0	0	874	0	0
Aust-Agder	0	0	16 935	104 084	-7 620	-73
1001 Kristiansand	0	0	0	76 917	0	0
1002 Mandal	0	0	0	14 069	0	0
1003 Farsund	0	0	0	9 446	0	0
1004 Flekkefjord	226	961	2 964	8 852	2 964	335
1014 Vennesla	0	0	0	12 513	0	0
1017 Songdalen	0	0	0	5 621	0	0
1018 Søgne	0	0	0	9 609	0	0
1021 Marnardal	451	1 922	2 900	2 171	-2 011	-926
1026 Åseral	0	0	0	894	0	0
1027 Audnedal	0	0	0	1 556	-4 911	-3 156
1029 Lindesnes	0	0	0	4 486	0	0
1032 Lyngdal	0	0	0	7 296	0	0
1034 Hægebostad	564	2 403	3 302	1 583	-1 609	-1 017
1037 Kvinesdal	451	1 922	4 440	5 564	4 440	798
1046 Sirdal	0	0	0	1 740	0	0
Vest-Agder	0	0	13 606	162 317	-1 127	-7
1101 Eigersund	0	0	0	13 418	0	0
1102 Sandnes	0	0	0	58 947	0	0
1103 Stavanger	0	0	0	115 157	0	0
1106 Haugesund	0	0	0	31 738	0	0
1111 Sokndal	564	2 403	4 269	3 301	4 269	1 293
1112 Lund	0	0	0	3 098	-1 964	-634
1114 Bjerkreim	0	0	0	2 475	-4 911	-1 984
1119 Hå	0	0	0	14 883	0	0
1120 Klepp	0	0	0	14 832	0	0
1121 Time	0	0	0	14 807	0	0
1122 Gjesdal	0	0	0	9 426	0	0
1124 Sola	0	0	0	20 138	0	0
1127 Randaberg	0	0	0	9 304	0	0
1129 Forsand	0	0	0	1 092	0	0
1130 Strand	0	0	0	10 566	0	0
1133 Hjelmeland	0	0	0	2 723	0	0
1134 Suldal	0	0	0	3 883	0	0
1135 Sauda	752	3 204	6 827	4 769	6 827	1 432
1141 Finnøy	0	0	0	2 729	-4 911	-1 800
1142 Rennesøy	0	0	0	3 412	0	0
1144 Kvitsøy	0	0	0	521	-4 911	-9 426
1145 Bokn	0	0	0	770	-4 911	-6 378

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
1146 Tysvær	9 370	0	0	0	1	70	82,8
1149 Karmøy	37 567	0	0	0	1	73	86,5
1151 Utsira	213	4 911	0	4 911	4	39	87,6
1160 Vindafjord	8 120	0	0	0	3	49	45,2
Rogaland	393 104	26 519	0	26 519	0	0	96,7
1201 Bergen	239 209	0	0	0	1	84	106,4
1211 Etne	3 904	0	0	0	3	35	86,6
1216 Sveio	4 672	0	0	0	2	52	78,3
1219 Bømlo	10 830	0	0	0	2	57	84,0
1221 Stord	16 516	0	0	0	1	66	89,8
1222 Fitjar	2 895	4 911	0	4 911	3	45	85,7
1223 Tysnes	2 825	4 911	0	4 911	3	31	81,6
1224 Kvinnherad	13 122	0	0	0	3	40	94,9
1227 Jondal	1 078	4 911	0	4 911	4	21	97,2
1228 Odda	7 378	0	0	0	4	22	115,1
1231 Ullensvang	3 517	0	0	0	4	25	90,9
1232 Eidfjord	914	0	0	0	4	21	234,5
1233 Ulvik	1 163	0	0	0	4	20	123,9
1234 Granvin	1 008	4 911	0	4 911	3	28	76,2
1235 Voss	13 850	0	0	0	3	43	91,4
1238 Kvam	8 334	0	0	0	3	38	90,3
1241 Fusa	3 709	0	0	0	2	56	94,4
1242 Samnanger	2 322	4 911	0	4 911	3	44	98,9
1243 Os	14 908	0	0	0	1	90	98,0
1244 Austevoll	4 451	0	0	0	3	51	104,9
1245 Sund	5 537	0	0	0	1	76	87,6
1246 Fjell	20 043	0	0	0	1	88	91,6
1247 Askøy	22 020	0	0	0	1	84	84,2
1251 Vaksdal	4 154	0	0	0	3	31	96,2
1252 Modalen	361	0	0	0	3	48	263,3
1253 Osterøy	7 207	0	0	0	1	54	80,8
1256 Meland	5 861	0	0	0	1	75	85,8
1259 Øygarden	3 975	0	0	0	1	69	93,1
1260 Radøy	4 656	0	0	0	2	50	79,9
1263 Lindås	13 043	0	0	0	1	66	93,6
1264 Austrheim	2 527	0	0	0	2	46	109,5
1265 Fedje	661	4 911	0	4 911	3	34	83,1
1266 Masfjorden	1 693	0	0	0	3	16	114,1
Hordaland	448 343	29 466	0	29 466	0	0	102,6
1401 Flora	11 364	0	0	0	3	52	88,1
1411 Gulen	2 459	4 911	0	4 911	3	37	81,4
1412 Solund	875	4 911	0	4 911	3	17	98,6
1413 Hyllestad	1 526	4 911	0	4 911	3	9	76,2
1416 Høyanger	4 502	0	0	0	3	27	109,9
1417 Vik	2 881	4 911	0	4 911	3	20	100,4
1418 Balestrand	1 431	4 911	0	4 911	3	17	88,3
1419 Leikanger	2 209	4 911	0	4 911	3	41	91,4
1420 Sogndal	6 794	0	0	0	3	60	89,4
1421 Aurland	1 783	0	0	0	3	27	189,2
1422 Lærdal	2 158	0	0	0	3	38	122,5
1424 Årdal	5 631	0	0	0	3	36	127,1
1426 Luster	4 927	0	0	0	3	30	117,0

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
1146 Tysvær	0	0	0	9 349	0	0
1149 Karmøy	0	0	0	37 928	0	0
1151 Utsira	752	3 204	3 364	209	-1 547	-7 402
1160 Vindafjord	0	0	0	8 119	0	0
Rogaland	0	0	14 460	397 594	-12 059	-30
1201 Bergen	0	0	0	242 158	0	0
1211 Etne	564	2 403	4 604	3 872	4 604	1 189
1216 Sveio	0	0	0	4 747	0	0
1219 Bømlo	0	0	0	10 808	0	0
1221 Stord	0	0	0	16 682	0	0
1222 Fitjar	113	481	807	2 901	-4 104	-1 415
1223 Tysnes	564	2 403	3 996	2 795	-915	-327
1224 Kvinnherad	338	1 442	5 881	13 071	5 881	450
1227 Jondal	752	3 204	4 014	1 060	-897	-846
1228 Odda	752	3 204	8 751	7 247	8 751	1 208
1231 Ullensvang	752	3 204	5 848	3 472	5 848	1 684
1232 Eidfjord	0	0	0	899	0	0
1233 Ulvik	0	0	0	1 142	0	0
1234 Granvin	564	2 403	2 971	986	-1 940	-1 967
1235 Voss	226	961	4 085	13 830	4 085	295
1238 Kvam	451	1 922	5 682	8 306	5 682	684
1241 Fusa	0	0	0	3 731	0	0
1242 Samnanger	226	961	1 485	2 341	-3 426	-1 464
1243 Os	0	0	0	15 260	0	0
1244 Austevoll	0	0	0	4 391	0	0
1245 Sund	0	0	0	5 584	0	0
1246 Fjell	0	0	0	20 392	0	0
1247 Askøy	0	0	0	22 496	0	0
1251 Vaksdal	564	2 403	4 745	4 118	4 745	1 152
1252 Modalen	0	0	0	354	0	0
1253 Osterøy	0	0	0	7 224	0	0
1256 Meland	0	0	0	5 931	0	0
1259 Øygarden	0	0	0	4 077	0	0
1260 Radøy	0	0	0	4 635	0	0
1263 Lindås	0	0	0	13 285	0	0
1264 Austrheim	0	0	0	2 485	0	0
1265 Fedje	564	2 403	2 776	638	-2 135	-3 347
1266 Masfjorden	564	2 403	3 358	1 693	3 358	1 983
Hordaland	0	0	59 004	452 611	29 538	65
1401 Flora	0	0	0	11 410	0	0
1411 Gulen	451	1 922	3 032	2 417	-1 879	-778
1412 Solund	564	2 403	2 896	877	-2 015	-2 297
1413 Hyllestad	564	2 403	3 263	1 502	-1 648	-1 097
1416 Høyanger	564	2 403	4 942	4 448	4 942	1 111
1417 Vik	564	2 403	4 027	2 847	-884	-310
1418 Balestrand	564	2 403	3 210	1 406	-1 701	-1 210
1419 Leikanger	338	1 442	2 189	2 199	-2 722	-1 238
1420 Sogndal	0	0	0	6 836	0	0
1421 Aurland	0	0	0	1 733	0	0
1422 Lærdal	0	0	0	2 155	0	0
1424 Årdal	0	0	0	5 549	0	0
1426 Luster	564	2 403	5 181	4 889	5 181	1 060

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
1428 Askvoll	3 229	0	0	0	3	15	74,1
1429 Fjaler	2 916	4 911	0	4 911	3	28	76,0
1430 Gaular	2 749	4 911	0	4 911	3	41	79,1
1431 Jølster	2 918	4 911	0	4 911	3	39	81,2
1432 Førde	11 151	0	0	0	3	76	94,7
1433 Naustdal	2 682	4 911	0	4 911	3	43	77,6
1438 Bremanger	4 031	0	0	0	3	19	100,5
1439 Vågsøy	6 218	0	0	0	3	34	90,5
1441 Selje	2 999	4 911	0	4 911	3	20	75,9
1443 Eid	5 766	0	0	0	3	42	84,4
1444 Hornindal	1 197	4 911	0	4 911	3	28	73,5
1445 Gloppen	5 793	0	0	0	3	38	82,9
1449 Stryn	6 843	0	0	0	3	44	83,8
Sogn og Fjordane	107 032	58 932	0	58 932	0	0	94,4
1502 Molde	24 124	0	0	0	1	72	97,1
1503 Kristiansund	17 026	0	0	0	3	61	89,6
1504 Ålesund	40 295	0	0	0	1	83	100,0
1511 Vanylven	3 693	0	0	0	3	17	79,5
1514 Sande	2 576	4 911	0	4 911	3	17	79,3
1515 Herøy	8 386	0	0	0	3	53	94,0
1516 Ulstein	6 795	0	0	0	2	67	99,0
1517 Hareid	4 658	0	0	0	2	48	79,6
1519 Volda	8 351	0	0	0	3	48	83,2
1520 Ørsta	10 233	0	0	0	3	41	81,3
1523 Ørskog	2 121	4 911	0	4 911	1	62	85,7
1524 Norddal	1 817	0	0	0	3	19	112,0
1525 Stranda	4 605	0	0	0	3	42	92,0
1526 Stordal	1 007	4 911	0	4 911	3	30	84,2
1528 Sykkylven	7 446	0	0	0	2	66	96,0
1529 Skodje	3 597	0	0	0	1	62	81,1
1531 Sula	7 453	0	0	0	1	72	80,9
1532 Giske	6 591	0	0	0	1	72	79,8
1534 Haram	8 715	0	0	0	3	51	92,1
1535 Vestnes	6 390	0	0	0	3	46	82,1
1539 Rauma	7 336	0	0	0	3	36	88,3
1543 Nesset	3 181	982	0	982	3	42	93,7
1545 Midsund	1 939	4 911	0	4 911	3	26	83,6
1546 Sandøy	1 274	4 911	0	4 911	3	34	110,4
1547 Aukra	3 050	2 947	0	2 947	3	52	89,7
1548 Fræna	9 023	0	0	0	2	54	81,0
1551 Eide	3 304	0	0	0	3	55	82,5
1554 Averøy	5 448	0	0	0	3	45	80,9
1556 Frei	5 301	0	0	0	3	83	80,8
1557 Gjemnes	2 700	4 911	0	4 911	3	44	81,9
1560 Tingvoll	3 105	1 964	0	1 964	3	20	73,0
1563 Sunndal	7 370	0	0	0	3	36	109,2
1566 Surnadal	6 160	0	0	0	4	30	81,1
1567 Rindal	2 101	4 911	0	4 911	4	26	86,0
1571 Halså	1 697	4 911	0	4 911	4	11	76,6
1573 Smøla	2 195	4 911	0	4 911	4	10	85,6
1576 Aure	3 626	0	0	0	4	24	38,2
Møre og Romsdal	244 689	50 092	0	50 092	0	0	85,0

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
1428 Askvoll	564	2 403	4 224	3 182	4 224	1 327
1429 Fjaler	564	2 403	4 047	2 881	-864	-300
1430 Gaular	338	1 442	2 372	2 771	-2 539	-916
1431 Jølster	338	1 442	2 429	2 918	-2 482	-851
1432 Førde	0	0	0	11 327	0	0
1433 Naustdal	226	961	1 566	2 699	-3 345	-1 239
1438 Bremanger	564	2 403	4 676	3 968	4 676	1 178
1439 Vågsøy	564	2 403	5 909	6 123	5 909	965
1441 Selje	564	2 403	4 094	2 958	-817	-276
1443 Eid	226	961	2 262	5 801	2 262	390
1444 Hornindal	564	2 403	3 078	1 206	-1 833	-1 520
1445 Gloppen	451	1 922	4 536	5 769	4 536	786
1449 Stryn	226	961	2 505	6 779	2 505	369
Sogn og Fjordane	0	0	70 437	106 650	11 505	108
1502 Molde	0	0	0	24 146	0	0
1503 Kristiansund	0	0	0	17 067	0	0
1504 Ålesund	0	0	0	40 801	0	0
1511 Vanylven	564	2 403	4 485	3 589	4 485	1 250
1514 Sande	564	2 403	3 855	2 539	-1 056	-416
1515 Herøy	0	0	0	8 373	0	0
1516 Ulstein	0	0	0	6 813	0	0
1517 Hareid	0	0	0	4 637	0	0
1519 Volda	0	0	0	8 322	0	0
1520 Ørsta	338	1 442	4 904	10 257	4 904	478
1523 Ørskog	0	0	0	2 093	-4 911	-2 346
1524 Norddal	564	2 403	3 427	1 808	3 427	1 896
1525 Stranda	226	961	2 000	4 544	2 000	440
1526 Stordal	564	2 403	2 971	996	-1 940	-1 948
1528 Sykkylven	0	0	0	7 421	0	0
1529 Skodje	0	0	0	3 638	0	0
1531 Sula	0	0	0	7 502	0	0
1532 Giske	0	0	0	6 630	0	0
1534 Haram	0	0	0	8 643	0	0
1535 Vestnes	113	481	1 201	6 442	1 201	186
1539 Rauma	451	1 922	5 232	7 347	5 232	712
1543 Nesset	226	961	1 679	3 139	697	222
1545 Midsund	564	2 403	3 496	1 923	-1 415	-736
1546 Sandøy	564	2 403	3 121	1 270	-1 790	-1 409
1547 Aukra	0	0	0	3 099	-2 947	-951
1548 Fræna	0	0	0	9 088	0	0
1551 Eide	0	0	0	3 342	0	0
1554 Averøy	113	481	1 095	5 360	1 095	204
1556 Frei	0	0	0	5 380	0	0
1557 Gjemnes	226	961	1 570	2 676	-3 341	-1 248
1560 Tingvoll	564	2 403	4 154	3 099	2 190	707
1563 Sunndal	451	1 922	5 247	7 323	5 247	717
1566 Surnadal	752	3 204	7 835	6 107	7 835	1 283
1567 Rindal	752	3 204	4 783	2 088	-128	-61
1571 Halså	752	3 204	4 480	1 693	-431	-255
1573 Smøla	752	3 204	4 854	2 192	-57	-26
1576 Aure	752	3 204	5 930	3 591	5 930	1 651
Møre og Romsdal	0	0	76 320	244 978	26 228	107

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
1601 Trondheim	156 161	0	0	0	1	84	100,5
1612 Hemne	4 277	0	0	0	4	26	78,0
1613 Snillfjord	1 026	4 911	0	4 911	4	21	74,7
1617 Hitra	4 025	0	0	0	4	22	74,1
1620 Frøya	4 114	0	0	0	4	29	71,6
1621 Ørland	5 136	0	0	0	3	51	83,8
1622 Agdenes	1 799	4 911	0	4 911	4	30	71,6
1624 Rissa	6 433	0	0	0	3	39	73,8
1627 Bjugn	4 685	0	0	0	4	15	69,2
1630 Åfjord	3 337	0	0	0	4	13	70,7
1632 Roan	1 074	4 911	0	4 911	4	13	67,1
1633 Osen	1 052	4 911	0	4 911	4	11	73,1
1634 Oppdal	6 473	0	0	0	4	46	85,1
1635 Rennebu	2 660	4 911	0	4 911	4	19	85,4
1636 Meldal	3 934	0	0	0	4	26	77,1
1638 Orkdal	10 512	0	0	0	2	55	83,3
1640 Røros	5 636	0	0	0	4	45	85,7
1644 Holtålen	2 132	4 911	0	4 911	4	16	72,2
1648 Midtre Gauldal	5 797	0	0	0	3	43	72,0
1653 Melhus	13 977	0	0	0	1	63	81,9
1657 Skaun	6 063	0	0	0	1	58	77,2
1662 Klæbu	5 279	0	0	0	1	71	86,1
1663 Malvik	12 095	0	0	0	1	83	88,3
1664 Selbu	3 988	0	0	0	3	41	81,9
1665 Tydal	902	0	0	0	4	18	164,2
Sør-Trøndelag	272 567	29 466	0	29 466	0	0	81,9
1702 Steinkjer	20 527	0	0	0	3	39	78,6
1703 Namsos	12 498	0	0	0	4	49	79,8
1711 Meråker	2 560	4 911	0	4 911	4	20	84,9
1714 Stjørdal	19 562	0	0	0	1	70	84,7
1717 Frosta	2 493	4 911	0	4 911	3	35	70,9
1718 Leksvik	3 508	0	0	0	3	33	74,1
1719 Levanger	18 001	0	0	0	2	58	80,9
1721 Verdal	13 815	0	0	0	3	39	74,7
1723 Mosvik	888	4 911	0	4 911	4	23	71,6
1724 Verran	2 670	4 911	0	4 911	4	14	55,5
1725 Namdalseid	1 781	4 911	0	4 911	4	24	64,6
1729 Inderøy	5 908	0	0	0	3	51	74,6
1736 Snåsa	2 260	4 911	0	4 911	4	19	71,8
1738 Lierne	1 509	4 911	0	4 911	4	19	76,1
1739 Røyrvik	542	0	0	0	4	12	105,5
1740 Namsskogan	941	0	0	0	4	7	128,8
1742 Grong	2 481	4 911	0	4 911	4	25	89,5
1743 Høylandet	1 247	4 911	0	4 911	4	20	70,9
1744 Overhalla	3 476	0	0	0	4	42	76,3
1748 Fosnes	717	4 911	0	4 911	4	12	63,2
1749 Flatanger	1 205	4 911	0	4 911	4	8	67,8
1750 Vikna	4 013	0	0	0	4	51	72,3
1751 Nærøy	5 233	0	0	0	4	24	68,5
1755 Leka	609	4 911	0	4 911	4	5	64,4
Nord-Trøndelag	128 444	58 932	0	58 932	0	0	77,1
1804 Bodø	44 414	0	60 003	60 003	3	76	64,0

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
1601 Trondheim	0	0	0	158 613	0	0
1612 Hemne	752	3 204	6 420	4 293	6 420	1 495
1613 Snillfjord	752	3 204	3 975	1 046	-936	-895
1617 Hitra	752	3 204	6 230	4 021	6 230	1 549
1620 Frøya	752	3 204	6 297	4 059	6 297	1 551
1621 Ørland	0	0	0	5 113	0	0
1622 Agdenes	752	3 204	4 556	1 779	-355	-199
1624 Rissa	338	1 442	3 618	6 417	3 618	564
1627 Bjugn	752	3 204	6 726	4 634	6 726	1 452
1630 Åfjord	752	3 204	5 713	3 315	5 713	1 723
1632 Roan	752	3 204	4 011	1 066	-900	-844
1633 Osen	752	3 204	3 995	1 059	-916	-865
1634 Oppdal	752	3 204	8 071	6 499	8 071	1 242
1635 Rennebu	752	3 204	5 204	2 653	293	110
1636 Meldal	752	3 204	6 162	3 903	6 162	1 579
1638 Orkdal	0	0	0	10 632	0	0
1640 Røros	752	3 204	7 441	5 639	7 441	1 320
1644 Holtålen	752	3 204	4 807	2 087	-104	-50
1648 Midtre Gauldal	226	961	2 269	5 873	2 269	386
1653 Melhus	0	0	0	14 176	0	0
1657 Skaun	0	0	0	6 146	0	0
1662 Klæbu	0	0	0	5 353	0	0
1663 Malvik	0	0	0	12 213	0	0
1664 Selbu	338	1 442	2 791	3 940	2 791	708
1665 Tydal	0	0	0	874	0	0
Sør-Trøndelag	0	0	88 285	275 403	58 819	214
1702 Steinkjer	338	1 442	8 387	20 477	8 387	410
1703 Namsos	752	3 204	12 601	12 574	12 601	1 002
1711 Meråker	752	3 204	5 129	2 531	218	86
1714 Stjørdal	0	0	0	19 892	0	0
1717 Frosta	564	2 403	3 809	2 467	-1 102	-447
1718 Leksvik	564	2 403	4 381	3 496	4 381	1 253
1719 Levanger	0	0	0	18 080	0	0
1721 Verdal	338	1 442	6 116	13 900	6 116	440
1723 Mosvik	752	3 204	3 871	893	-1 040	-1 164
1724 Verran	752	3 204	5 211	2 644	300	114
1725 Namdalseid	752	3 204	4 543	1 749	-368	-210
1729 Inderøy	0	0	0	5 938	0	0
1736 Snåsa	752	3 204	4 903	2 251	-8	-4
1738 Lierne	752	3 204	4 338	1 503	-573	-381
1739 Røyrvik	752	3 204	3 611	544	3 611	6 638
1740 Namsskogan	0	0	0	919	0	0
1742 Grong	752	3 204	5 069	2 416	158	65
1743 Høylandet	752	3 204	4 141	1 279	-770	-602
1744 Overhalla	752	3 204	5 817	3 493	5 817	1 665
1748 Fosnes	752	3 204	3 743	714	-1 168	-1 636
1749 Flatanger	752	3 204	4 110	1 174	-801	-682
1750 Vikna	752	3 204	6 221	4 011	6 221	1 551
1751 Nærøy	752	3 204	7 138	5 154	7 138	1 385
1755 Leka	752	3 204	3 662	595	-1 249	-2 100
Nord-Trøndelag	0	0	106 801	128 694	47 869	372
1804 Bodø	1 128	4 806	54 896	44 992	-5 107	-114

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
1805 Narvik	18 512	0	25 010	25 010	4	41	92,3
1811 Bindal	1 778	4 911	2 402	7 313	4	3	79,8
1812 Sømna	2 075	4 911	2 803	7 714	4	37	64,6
1813 Brønnøy	7 585	0	10 247	10 247	4	49	74,5
1815 Vega	1 356	4 911	1 832	6 743	4	12	67,2
1816 Vevelstad	524	4 911	708	5 619	4	8	64,0
1818 Herøy	1 739	4 911	2 349	7 260	4	19	70,8
1820 Alstahaug	7 398	0	9 995	9 995	4	45	77,5
1822 Leirfjord	2 156	4 911	2 913	7 824	4	23	60,1
1824 Vefsn	13 486	0	18 220	18 220	4	42	88,3
1825 Grane	1 544	4 911	2 086	6 997	4	9	78,9
1826 Hattfjelldal	1 530	4 911	2 067	6 978	4	11	71,2
1827 Dønna	1 528	4 911	2 064	6 975	4	12	63,4
1828 Nesna	1 801	4 911	2 433	7 344	4	29	68,6
1832 Hemnes	4 566	0	6 169	6 169	4	25	107,2
1833 Rana	25 320	0	34 207	34 207	4	43	86,1
1834 Lurøy	2 028	4 911	2 740	7 651	4	14	68,9
1835 Træna	444	4 911	600	5 511	4	16	80,5
1836 Rødøy	1 443	4 911	1 949	6 860	4	9	64,3
1837 Meløy	6 759	0	9 131	9 131	4	27	97,0
1838 Gildeskål	2 178	4 911	2 942	7 853	4	9	80,3
1839 Beiarn	1 165	4 911	1 574	6 485	4	1	88,4
1840 Saltdal	4 800	0	6 485	6 485	4	23	77,2
1841 Fauske	9 549	0	12 901	12 901	4	34	86,6
1845 Sørfold	2 153	0	2 909	2 909	4	4	111,8
1848 Steigen	2 802	4 911	3 786	8 697	4	5	67,8
1849 Hamarøy	1 836	4 911	2 480	7 391	4	4	88,5
1850 Tysfjord	2 150	4 911	2 905	7 816	4	8	82,6
1851 Lødingen	2 349	4 911	3 173	8 084	4	11	80,2
1852 Tjeldsund	1 421	4 911	1 920	6 831	4	22	78,9
1853 Evenes	1 417	4 911	1 914	6 825	4	15	75,9
1854 Ballangen	2 736	4 911	3 696	8 607	4	11	69,8
1856 Røst	602	4 911	813	5 724	4	22	79,4
1857 Værøy	743	4 911	1 004	5 915	4	15	79,9
1859 Flakstad	1 470	4 911	1 986	6 897	4	15	76,5
1860 Vestvågøy	10 764	0	14 542	14 542	4	33	72,6
1865 Vågan	9 034	0	12 205	12 205	4	34	75,5
1866 Hadsel	8 039	0	10 861	10 861	4	30	74,4
1867 Bø	3 003	3 929	4 057	7 986	4	1	60,2
1868 Øksnes	4 550	0	6 147	6 147	4	24	70,9
1870 Sortland	9 536	0	12 883	12 883	4	53	77,2
1871 Andøy	5 341	0	7 216	7 216	4	17	77,8
1874 Moskenes	1 201	4 911	1 623	6 534	4	12	79,6
Nordland	236 825	131 615	319 950	451 565	0	0	76,9
1901 Harstad	23 108	0	59 873	59 873	4	58	87,6
1902 Tromsø	62 558	0	162 088	162 088	3	76	96,3
1911 Kvæfjord	3 072	2 947	7 960	10 907	4	30	71,9
1913 Skånland	2 954	4 911	7 654	12 565	4	30	76,9
1915 Bjarkøy	535	4 911	1 386	6 297	4	4	70,8
1917 Ibestad	1 649	4 911	4 273	9 184	4	1	69,0
1919 Gratangen	1 268	4 911	3 285	8 196	4	8	62,2
1920 Lavangen	1 029	4 911	2 666	7 577	4	10	65,6
1922 Bardu	3 874	0	10 038	10 038	4	41	109,5

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
1805 Narvik	1 128	4 806	25 684	18 365	674	37
1811 Bindal	1 128	4 806	6 811	1 741	-502	-288
1812 Sømna	1 128	4 806	7 146	2 048	-568	-277
1813 Brønnøy	1 128	4 806	13 360	7 565	3 113	412
1815 Vega	1 128	4 806	6 335	1 308	-408	-312
1816 Vevelstad	1 128	4 806	5 397	516	-222	-431
1818 Herøy	1 128	4 806	6 767	1 725	-493	-286
1820 Alstahaug	1 128	4 806	13 149	7 306	3 154	432
1822 Leirfjord	1 128	4 806	7 237	2 156	-587	-272
1824 Vefsn	1 128	4 806	20 015	13 440	1 795	134
1825 Grane	1 128	4 806	6 547	1 543	-450	-292
1826 Hattfjelldal	1 128	4 806	6 531	1 503	-447	-297
1827 Dønna	1 128	4 806	6 529	1 507	-446	-296
1828 Nesna	1 128	4 806	6 837	1 769	-507	-287
1832 Hemnes	1 128	4 806	9 955	4 542	3 786	834
1833 Rana	1 128	4 806	33 362	25 355	-845	-33
1834 Lurøy	1 128	4 806	7 093	1 971	-558	-283
1835 Træna	1 128	4 806	5 306	453	-205	-452
1836 Rødøy	1 128	4 806	6 433	1 376	-427	-310
1837 Meløy	1 128	4 806	12 429	6 715	3 298	491
1838 Gildeskål	1 128	4 806	7 262	2 107	-591	-280
1839 Beiarn	1 128	4 806	6 120	1 159	-365	-315
1840 Saltdal	1 128	4 806	10 219	4 751	3 734	786
1841 Fauske	1 128	4 806	15 575	9 551	2 674	280
1845 Sørfold	1 128	4 806	7 234	2 119	4 325	2 041
1848 Steigen	1 128	4 806	7 966	2 760	-731	-265
1849 Hamarøy	1 128	4 806	6 876	1 821	-515	-283
1850 Tysfjord	1 128	4 806	7 230	2 118	-586	-276
1851 Lødingen	1 128	4 806	7 455	2 314	-629	-272
1852 Tjeldsund	1 128	4 806	6 408	1 396	-423	-303
1853 Evenes	1 128	4 806	6 404	1 365	-421	-309
1854 Ballangen	1 128	4 806	7 891	2 701	-716	-265
1856 Røst	1 128	4 806	5 485	598	-239	-400
1857 Værøy	1 128	4 806	5 644	748	-271	-363
1859 Flakstad	1 128	4 806	6 464	1 454	-433	-298
1860 Vestvågøy	1 128	4 806	16 945	10 797	2 403	223
1865 Vågan	1 128	4 806	14 994	9 021	2 789	309
1866 Hadsel	1 128	4 806	13 872	8 001	3 011	376
1867 Bø	1 128	4 806	8 192	2 946	206	70
1868 Øksnes	1 128	4 806	9 937	4 567	3 790	830
1870 Sortland	1 128	4 806	15 560	9 639	2 677	278
1871 Andøy	1 128	4 806	10 829	5 245	3 613	689
1874 Moskenes	1 128	4 806	6 160	1 183	-374	-316
Nordland	0	0	478 543	236 257	26 978	114
1901 Harstad	1 316	5 607	36 012	23 228	-23 861	-1 027
1902 Tromsø	1 316	5 607	87 919	63 596	-74 169	-1 166
1911 Kvæfjord	1 316	5 607	9 649	3 067	-1 258	-410
1913 Skånland	1 316	5 607	9 493	2 918	-3 072	-1 053
1915 Bjarkøy	1 316	5 607	6 311	537	14	25
1917 Ibestad	1 316	5 607	7 776	1 630	-1 408	-864
1919 Gratangen	1 316	5 607	7 275	1 245	-921	-740
1920 Lavangen	1 316	5 607	6 961	1 035	-616	-596
1922 Bardu	1 316	5 607	10 704	3 799	666	175

Vedlegg 5: Distriktpolitisk tilskudd

Kommune	Innbyggere 01.01.2005	Regional- tilskudd	Nord-Norge tilskudd	Regional og Nord-Norge tilskudd	Sone	Distrikts- indeks	Skatt snitt 2003-2005
		2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)	2006 (1000 kr)			
	1	2	3	4	5	6	7
1923 Salangen	2 244	4 911	5 814	10 725	4	11	74,7
1924 Målselv	6 658	0	17 251	17 251	4	32	93,0
1925 Sørreisa	3 330	0	8 628	8 628	4	36	78,6
1926 Dyrøy	1 288	4 911	3 337	8 248	4	5	64,4
1927 Tranøy	1 632	4 911	4 229	9 140	4	4	68,8
1928 Torsken	1 033	4 911	2 677	7 588	4	5	64,1
1929 Berg	1 014	4 911	2 627	7 538	4	7	74,5
1931 Lenvik	11 035	0	28 592	28 592	4	37	76,1
1933 Balsfjord	5 560	0	14 406	14 406	4	12	69,6
1936 Karlsøy	2 372	4 911	6 146	11 057	5	24	68,3
1938 Lyngen	3 158	982	8 182	9 164	5	13	70,1
1939 Storfjord	1 934	4 911	5 011	9 922	5	26	84,6
1940 Kåfjord	2 288	9 633	5 928	15 561	5	2	66,3
1941 Skjervøy	3 003	7 706	7 781	15 487	5	27	67,2
1942 Nordreisa	4 744	0	12 292	12 292	5	29	71,4
1943 Kvænangen	1 401	9 633	3 630	13 263	5	1	76,5
Troms	152 741	89 833	395 754	485 587	0	0	75,1
2002 Vardø	2 366	9 633	14 979	24 612	5	11	76,2
2003 Vadsø	6 181	0	39 132	39 132	5	36	86,9
2004 Hammerfest	9 261	0	58 631	58 631	5	49	105,2
2011 Kautokeino	2 997	9 633	18 974	28 607	5	21	59,4
2012 Alta	17 628	0	111 603	111 603	5	56	80,4
2014 Loppa	1 266	9 633	8 015	17 648	5	1	69,6
2015 Hasvik	1 049	9 633	6 641	16 274	5	6	80,3
2017 Kvalsund	1 080	9 633	6 837	16 470	5	3	76,4
2018 Måsøy	1 393	9 633	8 819	18 452	5	7	80,3
2019 Nordkapp	3 415	0	21 620	21 620	5	14	78,4
2020 Porsanger	4 299	0	27 217	27 217	5	27	80,1
2021 Karasjok	2 876	9 633	18 208	27 841	5	38	65,4
2022 Lebesby	1 430	9 633	9 053	18 686	5	9	80,7
2023 Gamvik	1 114	9 633	7 053	16 686	5	10	72,6
2024 Berlevåg	1 133	9 633	7 173	16 806	5	7	76,9
2025 Tana	3 037	7 706	19 227	26 933	5	19	72,6
2027 Nesseby	901	9 633	5 704	15 337	5	8	72,8
2028 Båtsfjord	2 185	9 633	13 833	23 466	5	18	81,4
2030 Sør-Varanger	9 463	0	59 910	59 910	5	28	87,2
Finnmark	73 074	123 302	462 629	585 931	0	0	78,0
Landet	4 606 363	780 846	1 178 333	1 959 179	0	0	100,0

Vedlegg 5: Distriktspolitisk tilskudd

Kommune	Sats per innb.	Sats per kommune	Nytt distriktspol. tilskudd	Innbyggertall 01.01.2006	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd	Gevinst/tap nytt distriktspolitisk tilskudd
	(kr per innb.)	(1000 kr)	(1000 kr)		(1000 kr)	(kr per innb.)
	8	9	10	11	12	13
1923 Salangen	1 316	5 607	8 559	2 263	-2 166	-957
1924 Målselv	1 316	5 607	14 367	6 578	-2 884	-438
1925 Sørreisa	1 316	5 607	9 988	3 322	1 360	409
1926 Dyrøy	1 316	5 607	7 301	1 295	-947	-731
1927 Tranøy	1 316	5 607	7 754	1 598	-1 386	-867
1928 Torsken	1 316	5 607	6 966	1 005	-622	-619
1929 Berg	1 316	5 607	6 941	996	-597	-600
1931 Lenvik	1 316	5 607	20 126	11 051	-8 466	-766
1933 Balsfjord	1 316	5 607	12 922	5 569	-1 484	-266
1936 Karlsøy	3 383	14 417	22 442	2 369	11 385	4 806
1938 Lyngen	3 383	14 417	25 102	3 161	15 938	5 042
1939 Storfjord	3 383	14 417	20 961	1 932	11 039	5 714
1940 Kåfjord	3 383	14 417	22 158	2 261	6 597	2 918
1941 Skjervøy	3 383	14 417	24 577	2 971	9 090	3 060
1942 Nordreisa	3 383	14 417	30 468	4 772	18 176	3 809
1943 Kvænangen	3 383	14 417	19 157	1 387	5 894	4 250
Troms	0	0	441 890	153 585	-43 697	-285
2002 Vardø	3 383	14 417	22 422	2 338	-2 190	-937
2003 Vadsø	3 383	14 417	35 330	6 114	-3 802	-622
2004 Hammerfest	3 383	14 417	45 751	9 361	-12 880	-1 376
2011 Kautokeino	3 383	14 417	24 557	2 998	-4 050	-1 351
2012 Alta	3 383	14 417	74 060	17 889	-37 543	-2 099
2014 Loppa	3 383	14 417	18 700	1 213	1 052	868
2015 Hasvik	3 383	14 417	17 966	1 033	1 692	1 638
2017 Kvalsund	3 383	14 417	18 071	1 070	1 601	1 496
2018 Måsøy	3 383	14 417	19 130	1 376	678	493
2019 Nordkapp	3 383	14 417	25 971	3 330	4 351	1 307
2020 Porsanger	3 383	14 417	28 962	4 222	1 745	413
2021 Karasjok	3 383	14 417	24 148	2 889	-3 693	-1 278
2022 Lebesby	3 383	14 417	19 255	1 391	569	409
2023 Gamvik	3 383	14 417	18 186	1 076	1 500	1 394
2024 Berlevåg	3 383	14 417	18 250	1 104	1 444	1 308
2025 Tana	3 383	14 417	24 692	3 006	-2 241	-745
2027 Nesseby	3 383	14 417	17 465	892	2 128	2 386
2028 Båtsfjord	3 383	14 417	21 810	2 171	-1 656	-763
2030 Sør-Varanger	3 383	14 417	46 434	9 464	-13 476	-1 424
Finnmark	0	0	521 163	72 937	-64 768	-888
Landet	0	0	2 089 179	4 640 219	130 000	28

Vedlegg 6 Vekstkompensasjon

Tabellen viser fordeling av utvalgets forslag til vekstkompensasjon. Tallgrunnlaget som ligger til grunn for beregningen av tilskuddet er befolkningsvekst i perioden 02 til 05. Gjennomsnittlig årlig vekst i landet var i denne perioden 0,6 prosent. Vekstgrensen er dermed 1,2 prosent. Sats per nye innbygger ut over vekstgrensen er 50 000 kroner per innbygger.

Kolonne 1

Kolonne 1 viser innbyggertall per 1.januar 2002, som er startår for beregning av vekst.

Kolonne 2

Kolonne 2 viser innbyggertall per 1.januar 2005, som er sluttår for beregning av vekst.

Kolonne 3

Kolonne 3 viser prosentvis gjennomsnittlig årlig vekst i perioden 2002 til 2005. I perioden som ligger til grunn for beregningene av vekstkompensasjon er årlig gjennomsnittlig vekst for landet 0,6 prosent og vekstgrensen 1,2 prosent.

Kolonne 4

Kolonne 4 viser antall nye innbyggere ut over vekstgrensen på 1,2 prosent.

Kolonne 5

Kolonne 5 viser hva den enkelte kommune får i vekstkompensasjon (1000 kroner).

Kolonne 6

Kolonne 6 viser vekstkompensasjon per innbygger i den enkelte kommune som mottar kompensasjonen (kroner per innbygger).

Kolonne 7

Kolonne 7 viser gjennomsnittlig skatteprosent i årene 2003 til 2005.

Vedlegg 6: Vekstkompensasjon

Kommune	Innbyggere 01.01.2002	Innbyggere 01.01.2005	Vekst 2002-2005 <i>(prosent)</i>	Nye innbyggere over vekst grense <i>(prosent)</i>	Vekst komp. <i>(1000 kr)</i>	Vekst komp. <i>(kr per innb.)</i>	Skatt snitt 2003-2005 <i>(prosent)</i>
	<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>
0111 Hvaler	3 588	3 773	1,7	18	914	242	99,4
0211 Vestby	12 515	12 990	1,2	6	286	22	100,3
0213 Ski	25 763	26 800	1,3	32	1 590	59	111,1
0226 Sørums	12 386	12 925	1,4	29	1 451	112	104,9
0229 Enebakk	8 965	9 297	1,2	1	65	7	94,2
0231 Skedsmo	40 034	42 094	1,7	203	10 127	241	112,8
0234 Gjerdrum	4 778	5 064	2,0	38	1 902	376	106,4
0235 Ullensaker	21 942	24 556	3,8	643	32 139	1 309	104,8
0238 Nannestad	9 436	10 141	2,4	124	6 214	613	92,5
0719 Andebu	4 823	5 083	1,8	28	1 424	280	83,1
0935 Iveland	1 113	1 154	1,2	0	4	3	92,1
1002 Mandal	13 417	14 010	1,5	35	1 728	123	84,0
1102 Sandnes	54 929	57 618	1,6	231	11 536	200	103,0
1103 Stavanger	109 710	113 991	1,3	90	4 485	39	121,4
1119 Hå	14 203	14 784	1,3	21	1 034	70	90,7
1120 Klepp	14 009	14 536	1,2	5	241	17	97,6
1121 Time	13 593	14 461	2,1	127	6 358	440	96,9
1146 Tysvær	9 036	9 370	1,2	1	55	6	82,8
1243 Os	14 103	14 908	1,9	99	4 935	331	98,0
1245 Sund	5 250	5 537	1,8	32	1 618	292	87,6
1246 Fjell	18 927	20 043	1,9	145	7 241	361	91,6
1247 Askøy	20 575	22 020	2,3	238	11 922	541	84,2
1256 Meland	5 577	5 861	1,7	27	1 360	232	85,8
1259 Øygarden	3 786	3 975	1,6	17	858	216	93,1
1653 Melhus	13 425	13 977	1,4	21	1 026	73	81,9
1662 Klæbu	5 047	5 279	1,5	16	802	152	86,1
1663 Malvik	11 472	12 095	1,8	69	3 465	286	88,3
1714 Stjørdal	18 724	19 562	1,5	52	2 589	132	84,7
1804 Bodø	42 840	44 414	1,2	2	101	2	64,0
1939 Storfjord	1 860	1 934	1,3	2	100	52	84,6
Samlet	535 826	562 252		2 351	117 570	209	

Vedlegg 7 Trekk i fylkesvise skjønnsrammer

Tabellen i vedlegg 7 viser fordelingen av trekkene i de fylkesvise skjønnsrammene for 2006, eksklusive kompensasjon for bortfall av differensiert arbeidsgiveravgift. Den totale effekten av trekk i fylkesrammene i kroner per innbygger er beregnet med innbyggertall fra 01. januar 2006.

Kolonne 1

Kolonne 1 viser fylkesvise skjønnsrammer for 2006, eksklusive kompensasjon for DAA (1000 kroner).

Kolonne 2

Kolonne 2 viser fylkesvise skjønnsrammer for 2006, eksklusive kompensasjon for DAA (kroner per innbygger).

Kolonne 3

Kolonne 3 viser fylkesvis fordeling av uttrekk av kompensasjon for endring i inntektssystemet i perioden 2002 til 2006 (1000 kroner). Midlene er trukket ut etter den faktiske fordelingen av midlene som Kommunal- og regionaldepartementet legger inn i den fylkesvise skjønnsrammen. Fordelingsvirkningene for den enkelt kommune vil være avhengig av hvordan fylkesmannen har fordelt midlene. Uttrekket er i utvalgets forslag inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste.

Kolonne 4

Kolonne 4 viser fylkesvis fordeling av uttrekk av regionalpolitisk begrunnet skjønn (1000 kroner). Midlene er trukket ut med bakgrunn i en antakelse om at om lag 15 prosent av den korrigerede skjønnsrammen er regional- og distriktpolitisk begrunnet. Se avsnitt 9.4. Dette utgjør, med tall fra 2007, om lag 115 millioner kroner. Fylkesrammene til Finnmark, Troms, Nordland, Nord-Trøndelag og Sogn og Fjordane er de eneste som overstiger 150 prosent av landsgjennomsnittet per innbygger, og hele trekket er derfor foretatt fra disse fylkenes skjønnsrammer, etter andelen av rammen som overstiger 150 prosent. Uttrekket er inkludert i beregningen av inntektsgarantitilskuddet slik at den enkelte kommune ikke skal få en brå endring i rammetilskuddet fra et år til det neste.

Kolonne 5

Kolonne 5 viser fylkesvis fordeling av uttrekk for å finansiere utvalgets forslag til vekstkompensasjon (1000 kroner). Trekket er foretatt med et prosentvis likt trekk fra alle fylkesrammer.

Kolonne 6

Kolonne 6 viser fylkesvise skjønnsrammer etter alle uttrekk, kolonne 1 fratrukket kolonne 3 til 5 (1000 kroner).

Kolonne 7

Kolonne 7 viser fylkesvise skjønnsrammer etter alle uttrekk i kroner per innbygger.

Kolonne 8

Kolonne 8 viser innbyggertall per 1. januar 2006.

Vedlegg 7: Trekk i fylkesvise skjønnsrammer

Fylke	Skjønn 2006	Skjønn 2006	Trekk komp. endringer IS	Trekk regional- politisk skjønn	Trekk vekst- komp.	Skjønn etter trekk	Skjønn etter trekk	Innbyggere 01.01.2006
	(1000 kr)	kr per innb.	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	(1000 kr)	kr per innb.	
	1	2	3	4	5	6	7	8
Østfold	48 653	187	-2 538	0	-7 487	38 628	148	260 389
Akershus	79 380	158	-2 218	0	-6 991	70 171	140	501 125
Oslo	0	0	0	0	0	0	0	538 411
Hedmark	61 768	328	-5 860	0	-7 778	48 130	255	188 511
Oppland	52 005	284	-2 220	0	-7 482	42 303	231	183 204
Buskerud	37 687	154	-4 045	0	-5 430	28 212	115	245 225
Vestfold	34 627	156	-1 494	0	-5 379	27 754	125	222 104
Telemark	28 964	174	-3 850	0	-3 980	21 134	127	166 140
Aust-Agder	18 788	181	-2 735	0	-2 606	13 447	129	104 084
Vest-Agder	25 883	159	-4 289	0	-3 506	18 088	111	162 317
Rogaland	48 867	123	-11 347	0	-4 436	33 084	83	397 594
Hordaland	96 586	213	-21 097	0	-12 061	63 428	140	452 611
Sogn og Fjordane	52 031	488	-8 426	-12 803	-4 790	26 012	244	106 650
Møre og Romsdal	68 845	281	-15 407	0	-7 734	45 704	187	244 978
Sør-Trøndelag	96 515	350	-26 836	0	-11 313	58 366	212	275 403
Nord-Trøndelag	61 336	477	-19 767	-5 910	-5 773	29 886	232	128 694
Nordland	128 955	546	-30 919	-32 664	-10 614	54 758	232	236 257
Troms	99 288	646	-27 647	-29 011	-6 905	35 725	233	153 585
Finnmark	93 044	1 276	-23 084	-49 611	-3 304	17 045	234	72 937
	0							
Hele landet	1 133 222	244	-213 779	-130 000	-117 570	671 873	145	4 640 219